DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

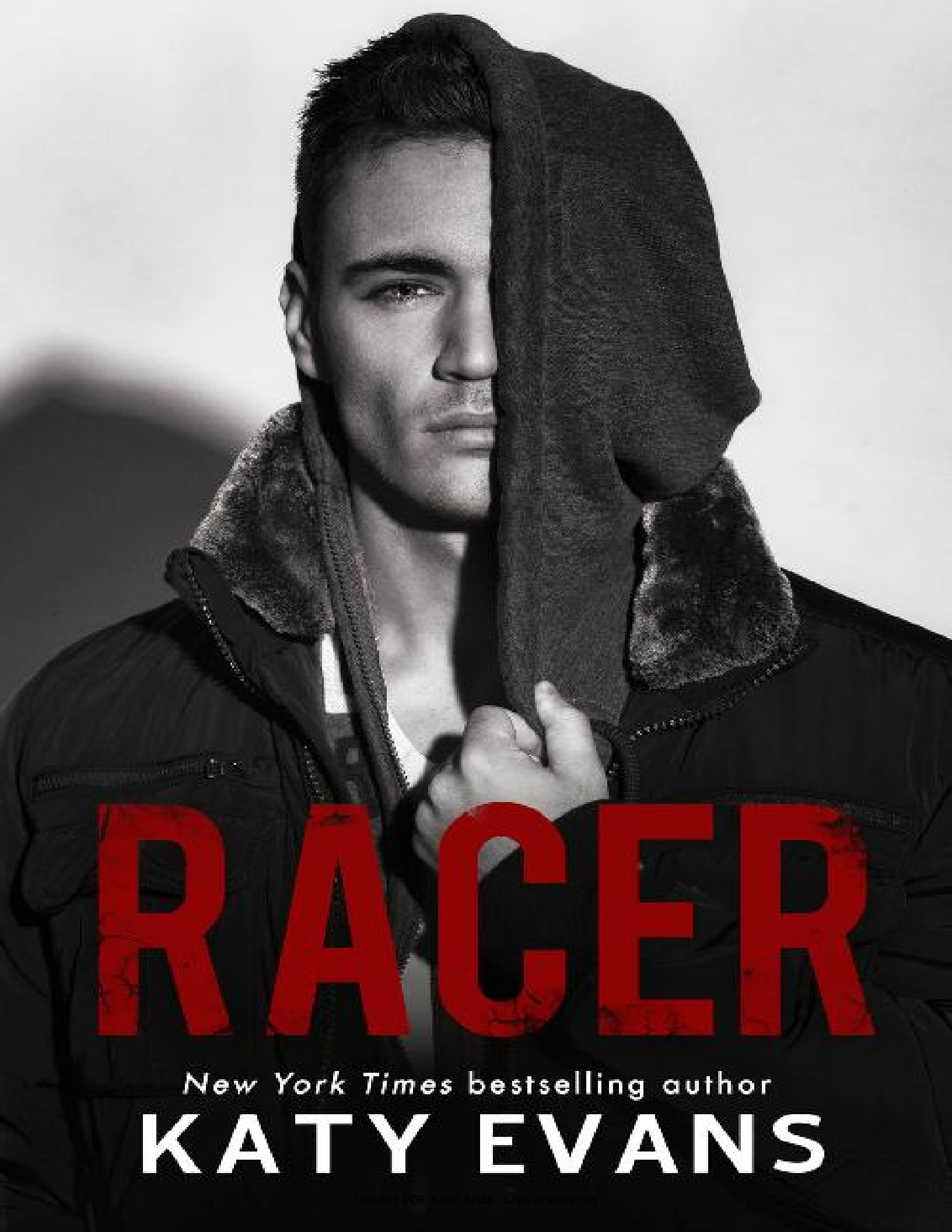

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

RACER

blew Yor1 *Times* dış satım yapıyor

KATY EVANS

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçimizdeki ateşe, her zaman yansın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

playlist

Jonas Blue'dan "FAST CAR" (feat. Dakota)
RedOne'dan "DON'T YOU NEED SOMEBODY" (feat. Enrique Iglesias)
Boys Like Girls'ten "LOVE DRUNK" Shawn Hook'tan "SOUND OF YOUR HEART" Fall Out Boy'dan "FAVORITE RECORD"
Imagine Dragons'tan "BELIEVER"
Jason Derulo'dan "THE OTHER SIDE"
Fall Out Boy'dan "JET PACK BLUES"
Lupe Fiasco ve Guy Sebastian'dan "BATTLE SCARS"
Selena Gomez'den "COME AND GET IT"
Kwabs tarafından "WALK"
Muse tarafından "UNDISCLOSED DESIRES"
Matchbox Twenty'den "UNWELL"
Childish Gambino'dan "REDBONE"
The Red Jumpsuit Apparatus'tan "YOUR GUARDIAN ANGEL" Chris Wallace'tan "REMEMBER WHEN"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Maroon 5'ten "MAPS"

Ne-Yo'dan "LET ME LOVE YOU"

Beyoncé'den "XO"

Tina Turner'dan "THE BEST"

Imagine Dragons'tan "WHATEVER IT TAKES"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lana

Bir ailede doğan son çocuk olmakla ilgili bir şey var.
Aile. Tek kız çocuğu olmakla ilgili bir şey. Ben ailenin en küçüğüyüm, üç erkek kardeşimden sonra doğan dördüncü çocuğum. Tüm hayatım boyunca şımartıldım, korundum, zorbalığa uğradım, rüşvet aldım ve bunların hepsi iyi, çünkü kardeşlerimi seviyorum, ailemi seviyorum, ama bazen keşke en büyük ben olsaydım, böylece şu an olduğum gibi küçümsenmezdim diyorum. Adım Lana, ama onlar ve babam için, yirmi iki yaşında bile onların Lainie bebeğiyim.

Kardeşlerim ve babam pistin kenarındaki çadırımızın yanında duruyorlar. Düzinelerce araba geçiyor. Mavi, siyah, sarı renkler uçuşuyor, gökkuşağı siperlikli kasklar, sponsor logoları ve bolca testosteron. Hepsinin Formula 1 yarış arabası olması dışında bir özellikleri daha var

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu arabaların hiçbiri bizim değil. Bu araçların hiçbiri sürücülerimizden biri tarafından kullanılmıyor.

İçimi çekiyorum ve limonata bardaklarını çadırımıza geri taşıyorum. Sonbaharın soğuk havası yanaklarımı kesiyor ve at kuyruğumun altından geçerek ensemi donduruyor. Bu sonbaharda
olası sürücüleri test ederken, yanaklarımda iki parlak nokta oluştu, teşekkürler güneş ışığı ile birleşen rüzgar soğuğu ve Şu anda yüzümün acımasına bakılırsa, eminim kırmızılık kulaklarıma ve burnuma da yayılıyordur.

Komşumuzun çadırının önünden geçerken bir ıslık sesi duyuyorum. "Lainey, bu benim için mi?" diye sesleniyor teknisyenlerden biri.

"Üzgünüm, sadece iki elim var ve ikisi de dolu." Ona doğru bakmıyorum bile - herkesin bana karşı her zaman nazik olduğu doğru, ama diğer takımlarla fazla samimi olmamaya çalışıyorum. Ne de olsa rakibiz. Gerçekçi olalım.

HW RACING TEAM, çadırımıza ulaştığımda logomuz bana bakıyor - arka plan siyah, logoda kırmızı ve beyaz.

Arabalar antrenmanlarda gümbür gümbür geçiyor ve biz bunun son ve en kötü sezonumuz olacağını şimdiden biliyoruz. Eskiden en küçük çadıra, en düşük bütçeye ama en büyük yeteneğe sahip takımdık. Şimdi küçük bir çadırımız, düşük bütçemiz var ve yeteneğimiz yok. Ve gelecek yıl, babam olmadan... Babama bakıyorum, çekyatta oturuyor. Yüzünü ellerinin arasına almış, derin derin nefes alıyordu.

Çadırın kenarında, üç sürücüden hâlâ yarışmak isteyen tek sürücü kusuyor. Araba parçalanmış. Titriyor, solgun ve kendine kızgın. Sürücü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Fiziksel olarak zarar görmemiş, ama hepimiz biliyoruz ki, test sürüşünde arabayı parçalarsanız, işi alamazsınız.

Adama limonatalardan birini getirdim. "Şeker," diye kandırıyorum. "Yardımcı olabilir."

Yarış botlarına bakmaya devam ediyor, omuzları yenilgiyle bükülmüş. "Denemek için tek şansım var ve onu da mahvediyorum."

Üç erkek kardeşim ve babam onu öldürmek istese de fincanı yanına koyuyorum ve ona en rahatlatıcı gülümsememi veriyorum.

"Bunu düzeltmek için yüz binlerce kişi gerekecek.
"En büyük kardeşim Drake, ben babamın yanına giderken homurdanıyor.

Clay, "Elimizde yüz binlercesi bile yok," diye homurdanıyor.

Parçalanmış arabanın yan tarafını okşadım. Babamın üç arabası var. En sevdiğim Kelsey ve onun kurtulması beni rahatlattı. Yine de Moira için üzülüyorum.

Bir arabayı arkadaş olarak gördüğünüz gün ...

"İtiraf etmemin zamanı gelmiş olabilir.
Böyle bir şey olmayacak," dediğini duyuyorum babamın.

Elimde diğer limonata bardağıyla ona doğru gidiyorum. "Olacak, baba, olacak."

Ben ekibin halkla ilişkiler sorumlusuyum. Onları besliyorum, otel konaklamalarını organize ediyorum, şoförlerimiz için görüşmeler yapıyorum (son zamanlarda bu işin büyük bir parçası değil). Kıyafetlerini temizletiyorum. Kuru temizleme. Kısacası, onlar için Ohio'da büyüdüğümüz yerden bir okyanus ve bin bir mil uzakta bir ev yapıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Annem bizi terk ettikten sonra, babamın tüm parası bir Formula 1 takımına gitti. Bu onun hayaliydi. Annem için vazgeçtiği ve asla unutamayacağı bir şey. Ve şimdi biliyorum ki bu onun son şansı, benim de öyle.

"Peki plan nedir?" "Şimdi

olmaz, Lainie."

Çok kızgınlar. Moral verici bir konuşmaya ihtiyaçları var, ama babamın moral verici konuşmalardan yeni çıkmış olduğunu görebiliyorum. Yenilmiş görünüyor.

"Yetenekli olan tek kişi o değil," diyorum kardeşlerime.

"Yetenekli birini alacak paramız yok.

artık. Herkes altı yaşında go-kart yarışına başladığından beri yetiştiriliyor. Onlu yaşlarına geldiklerinde sponsorları ya da takımları tarafından çoktan sahiplenilmiş oluyorlar" diyor Drake.

"Ben onu yakalarım."

Paniğe kapıldım. Onları hiç bu kadar yenilmiş ve hüsrana uğramış görmemiştim. Ne zaman eğlenceli olmaktan çıktı? Kazanma umudumuzu kaybettiğimizde.

"Clay, Drake, Adrian, susun. Ben yaparım. Siz arabaları ayarlayın, babam takımın başında, ben de yetenekleri getireyim."

Bu babamın hayaliydi. Şimdi benim de.

"Ben yapacağım."

Kardeşlerim konuşmaya devam ediyor, babam da öyle.

Ayakkabımı alıp onlara doğru fırlatıyorum. Drake'in omuzlarına isabet etti ve kaşlarını çatarak döndü.

"Ben yaparım dedim."

"Az önce bana ayakkabını mı fırlattın?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Diğerini aldım ve onu da fırlattım. "Hayır, ikinizi de attım."

"Lainie..."

"Bana Lainie deme. Baba, bu takımı sen yönet, arabaları sen tamir et, yetenekleri ben getireyim."

"Bak Lane, babamın seni halkla ilişkiler sorumlusu yapmış olması, senin bu konuda en ufak bir fikre sahip olduğun anlamına gelmez.
Birinin yeteneği var." diyor Drake.

"Fark etmek zor değil. Bana bir şans verin. Bu bizim hayatımız. Bunun için her şeyden vazgeçtik. Bırakmamızı istemiyorum." Bir adım öne çıkıyorum. "Babamın bırakmasını istemiyorum."

Bana bakıyor.

Bırakmanın onu pes ettireceğinden, uğruna yaşayacak bir hayali kalmadığı için bırakmanın ona bir tür izin vereceğinden korktuğumdan bahsetmiyorum.

"Drake, bu onun hayali."

"Hepimizin hayali bu ama gerçekçi olmamız gerekiyor. Babamın başladığı paranın hiçbirine sahip değiliz: hiç kazanç yok eşittir tüm masraflar, Lainie. Bu uzun bir ihtimal ve babam yorgun, yorgun, en azından sakin bir yerde harcayabiliriz..."

"Hayır," diyorum

kararlılıkla. "Lainie," diye

başlıyor.

"Hayır. Bu ona yeni bir hayat verecek. Bu onu mutlu edecek."

Bana acıyarak bakıyor, daha olgun, babanla ilgili haberlerin üstesinden gelmiş ağabeylere mahsus bir acıma. Peki ya ben? Onun her şeyine odaklandım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Son dört yıldır hayal kuruyorum çünkü yarın hepimiz öleceğiz. Benim için önemli olan bugün, çünkü bugün babam burada çadırda, nefes alıyor, yaşıyor ve hayal kırıklığına uğramış durumda ve ben de tamirciyim.

"Çok gerçekçi davranıyorsunuz, bırakın hepimiz için hayal kurayım. Bana bir şans verin. Sadece bir test. Pilotu getireceğim."

Sessizlik.

"Baba, bunu yapabileceğimi söyledim."

Kardeşlerime bakıyor ve ben inliyorum.

"Aklında kim var?" Drake sonunda soruyor.

"Göreceksin," diye yalan söyledim.

"Her kimse, bir adamı son demlerini yaşayan bir takıma gelmeye ikna edebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

"Ne kadar zor olabilir ki? O bir erkek, değil mi?"

Onlara çok şey ifade eden bir bakış attım, sonra babamı yanağından öptüm ve ona "Seyahate çıkmam gerekecek. Sıkı tutun baba. Onu bulana kadar geri dönmeyeceğim. En iyisinden başka bir şeyle yetinmeyeceğim; direksiyonu seven ve arabası olmayan biriyle."

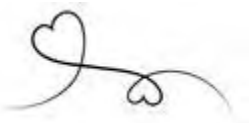

Aynı gece Avustralya'dan Atlanta'ya, oradan da Atlanta'dan St. Petersburg, Florida'ya kırmızı göz uçuşu yapıyorum. Planım sezon başlamadan önce Indy sürücülerini antrenman sırasında yakalamaya çalışmaktı ve biliyorum ki

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Şu anda St. Pete'deyim. Uçuşum sırasında pilotların listesini gözden geçirdim, artılarını ve eksilerini araştırdım.

Koltuğumda rahatsızım, yanımdaki iki kişiyi rahatsız etmemeye çalışarak yer değiştiriyorum. Uçuşumu son dakikada rezerve ettim ve bu nedenle çok imrenilen (değil!) orta koltuğa sahip oldum.

Florida'ya indiğimde öğleden sonraydı ve çok kötü uyumuş, uçuştan dolayı susuz kalmış ve tamamen bitkin bir haldeydim

-Ama sadece bir sürücü bulmak için değil, aynı zamanda sezonun ilk F1 yarışı için uzun bir uçuşla Avustralya'ya dönmek için de üç günüm var. Takımımızın yarıştan çekileceğine dair spekülasyonlar şimdiden ayyuka çıkmış olmalı ve başkalarının ne düşündüğünü kontrol edemesem de, babamın altın yıldızdan daha azıyla emekli olmasına izin vereceğime lanet olsun. Bu yüzden uykusuz, susuz, aç ve endişeli olsam bile, kiralık arabamı piste sürerken kendimi aileme kanıtlamak için tüm kararlılığıma tutunuyorum. Bir restoranın önünden her geçişimde midem gurulduyor ama yemeğin beklemesi gerektiğini biliyorum.

Yarış gününden önce sürücülerin test yaptığı pistin etrafında dönüyorum. Petersburg Indy-Car yarışı için kurulan geçici sokak pisti nedeniyle kapatılan sokaklar yüzünden zorlanarak park edecek bir yer arıyorum.

Bir boşluk buluyorum ama önümde kırmızı bir araba çığlık atarak dönünce frene basmak zorunda kalıyorum.

Kaşlarımı çatıyorum, sinirleniyorum ve gaza tekrar basıp iki boş yerden birine yöneliyorum. Önümdeki Mustang hızla gelip ilk boş yeri kapıyor ve panikle

Birisi aniden ortaya çıkacak ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hemen yanında bir tane kaldı, onu ikinci yuvaya soktum. Araba bir sarsıntıyla durdu.

Siktir!

Adama çarptım.

"Ooops, benim hatam," diyorum, arabayı geri vitese takıyorum ve sonra tekrar sürüyorum, dikkatlice yerine park ediyorum.

Mustang'in kapısı açılıyor ve siyahlar giymiş bir adam araçtan iniyor. Endişeyle aceleyle arabamdan iniyorum ve adamın yanına gidiyorum.

Hasarı inceliyor.

Hasarı inceliyorum.

"Senin sürücü kursuna gitmen gerek," diye homurdandı çok derin bir sesle.

Hakaret karşısında dehşete düşerek, "Sürüş adabına ihtiyacın var," diye homurdanıyorum. Ona ters ters bakmak için başımı kaldırıyorum ve yüzüne baktığımda nefesim boğazımda düğümleniyor.

Çünkü... Hiç

kimse.

Bu dünyada.

Böyle erkeksi bir şeye sahip

olmalısın. Ateşli.

Korkunç yakışıklı bir yüz.

Gözlerinde beni yutmak istiyormuş gibi hissettiren bir parıltı var. Karşı konulmaz, çiğ, yoğun ve meydan okuyucu, tamamen hayvani ve ateşli. Onun geri kalanı mutlak güzellik. Onu ancak bu şekilde tarif edebilirim. Gülümsediğinde ayaklarımın altındaki zemin biraz eğiliyor,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve tek bir gamze beliriyor. Tanrım, gamzelere bayılırım.

"Gerçekten mi?" diyor adam, gözlerimiz buluştuğunda dudakları eğlenerek kıvrılıyor.

"Evet. Gerçekten. Bunun için havamda değilim. Yerimi aldın." Sürücü tavırlarına duyduğum öfke, yakışıklılığına duyduğum öfkeyle karıştığında kaşlarımın çatıldığını hissediyorum ve gözleri parıldamaya başlıyor.

O parıldayan göze karşı tepkimi bastırmaya çalışıyorum; ama

Gerçek şu ki, bu tondaki maviyi gerçek hayatta ya da Fiji gibi uzak bir yerdeki güzel okyanusların resimleri dışında herhangi bir yerde gördüğümü sanmıyorum.

"Saatlerdir ne yemek yedim ne de uyudum. Hiç havamda değilim," diyorum ve o sadece bana ters ters bakıyor,

Onun yoğun bakışları altında içimde bir şeyler ısınmaya başlıyor.

Gözleri bana yapışıp kaldı.

Daha önce kimsenin bana bu kadar dikkatli baktığını sanmıyorum.

Sadece kızgınlık ve ilgiyle değil, neredeyse ... şaşkınlıkla birlikte eğlenceyle?

Tam da benim hissettiğim gibi. Ona bakıyorum.

Bana bakmaya devam ederken gözlerinde hafif bir kararma var. O şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama

Bir yanımı gıdıklayan ve kıvrandıran bir şey. "Bir dahaki sefere dikkat et," diyor uzun bir aradan sonra.

Bir an, sesi daha yumuşak, gözleri açlıkla vücudumda gezinirken bir adım geri çekildi, bir şapka aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

arabanın içine giriyor, kapıyı çarpıyor ve küçük bir bip sesiyle kilitliyor.

Çiziğe ve küçük göçüğe bakıyorum, sigorta şirketini aramamız konusunda ısrar etmeyerek beni bağışladığını fark ediyorum. "Özür dilerim," diyorum gecikmeli olarak.

Omzunun üzerinden bana bakıyor ve çenesini sıkıyor, geri dönüp tepemde dikiliyor, ters ters bakıyor. "Senin adın ne?"

"Şey... Alana," diye yalan söyledim. Lana'ya yakın ama tam değil. Çok gerginim.

"Alana. Arabamı çarptın," diye homurdanıyor ve muhteşem kiraz kırmızısı Mustang'ine doğru sivri bir bakış fırlatıyor.

"Ben... Özür dilerim? On altı saatlik bir uçuştan yeni çıktım ve hiç bitmeyen bir gün oldu."

Sanki mazeretime inanamıyormuş gibi kendi kendine gülüyor.

Bana sivri bir bakış fırlatıyor ve o giderken gece yarısı siyahı saçlarına bakıyorum, kendimi biraz yelpazeleme dürtüsüne direniyorum.

Vay be.

Kot pantolonunun içindeki kıçına, göğsünü saran siyah tişörtüne bakıyorum, kızgınlığım neredeyse
ezici bir şehvet dalgası bana çarpıyor.

Meme uçlarımın dik durmasını sağlamak için ellerimi gizlice göğüslerimin üzerinde gezdiriyorum.

Hayatımdaki dört erkek varken erkeklerle çıkmak kolay bir seçenek değil. Kimse benim için yeterince iyi değil ve tanıştığım erkeklerin hepsi şoför. İstediğim son şey
bir şoförle ilişkim vardı. On yedi yaşımdayken bir erkek arkadaşım vardı. O öldü. David benim her şeyimdi. David benim her şeyimdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

araba yarışçıları gibi hayatını tehlikeye atan biriyle asla çıkmak istemem. Ama oğlum, gerçekten biriyle yatmam lazım.

Aceleyle tribünlere girdiğimde, bugün yarış günü değil test günü olduğu için tribünlerin biraz daha derli toplu olduğunu görmekten memnunum.

Tribünlerin en ucunda, kot pantolon ve beyaz gömlek giymiş, siyah saçları şakaklarına tuz serpilmiş bir adam var. Arkamdaki adam "Oğlum!" diye seslenince kalbim duracak gibi oluyor ve çarptığım adamın merdivenlerden yukarı çıktığını görüyorum.

Onu tekrar gördüğümde kalbim o kadar hızlı atmaya başlıyor ki başımı eğiyorum ve araba motorlarının gürültüsüne rağmen göz ucuyla babasının yanına giden merdivenleri çıkarken onu izliyorum.

Boğazımı temizleyerek sürücü listemi ve kalemimi çıkarıyorum. Listemde izlemek istediğim sekiz sürücü var ama Indy sürücülerinin geri kalanının isimlerini de listenin en altına yazdım. Ne olur ne olmaz.

"Bugün spor salonunda değildin," dediğini duyuyorum arkamdaki adamın.

"Yüzümün yeniden düzenlenmesinden hoşlanmıyorum. Tanrım, baba."

İçlerinden birinden kısık bir kahkaha ve bir kez daha çarptığım adamın sesi geliyor. Çok derin bir sesi var. "Iris nerede?"

"Biraz su alacağım."

On sekiz yaşlarında bir kız oturdukları yere doğru merdivenlerden çıkıyor. Görmek için arkama baktığımda midem bulanıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Huysuz ateşli kıza sarıldığında, huysuz ateşli kız da ona sarılır ve sonra onun yanına oturur.

Onun yanında küçücük kalıyor.

İri yarı, kaslı ve isim veremeyeceğim kadar güzel.

Tamam, bir kız arkadaşı var. Aman ne önemli. Adam çok güzel, kız da öyle. İkisi de siyah saçlı ve model görünümlü. Ama ne olmuş yani? Onlar için iyi. Buraya romantizm için gelmedim. İş için buradayım.

Ama aniden geri dönmeden önce bir kaçamak yapma fikri cazip gelmeye başladı. Ciddi bir şey değil. Öyle bir şey istemiyorum. Ama belki bir şey... beni rahatlatacak bir şey. Beni

Zihnim yarışa geri döndü ve vücut açlığı şeylerini bıraktı.

Yine de onu merak etmekten kendimi alamıyorum. Listemi incelerken bir şekilde gözlerinin kafamın arkasında olduğunu, kafatasımı lazerler gibi deldiğini hissedebiliyorum.

Gergin bir şekilde nefes alarak omuzlarımın arkasına bakıyorum.

Genç adam benimle göz göze geldiğinde ellerini ceplerine sokuyor, kaşları kalkıyor, dudakları kıvrılıyor ve beni bakarken yakalıyor.

Babası da şimdi ona bakıyor. Kaşlarını çatıyor.

Oğluna bir şeyler söylüyor ama oğlu cevap vermiyor. Bana sırıtıyor.

Ben de sırıtmıyorum; düzgün düşünemiyorum.

Oğlu ayağa kalktı ve bana doğru merdivenlerden indi.

Hay aksi.

Tekrar listeme dönüyorum. Yanıma geliyor ve arkama yaslanıyor, omzumun üzerinden listemi okumaya başlarken vücut sıcaklığı bir şekilde aniden benimkine çok yakın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sabun gibi kokuyor. Kolonya değil. Sadece temiz, sabunlu ve erkek.

Bu doğal kokuyla ilgili bir şey ağzımı sulandırıyor ve endişeyle yutkunuyorum.

"Düzlükte çok yavaş." Listemdeki en üstteki isme dokunuyor. Sayfayı çantamın altına sokmaya çalışıyorum ama bir kısmı hala altından görünüyor.

"Arabalar hakkında çok şey biliyorsun, değil mi?" Kaşlarımı çatıyorum ve yanıma gelip otururken gülümsemesinin etkisiyle bedenimin ısınmasını bastırmaya çalışıyorum.

"Sürüş terbiyenizin olmaması çok kötü," diye ekliyorum.

Zayıf ve akıcı bir şekilde yanıma yerleşirken daha geniş gülümsüyor ve tekrar kâğıdıma bakıyor. "Yapılacaklar listesi mi?"

Ha?

"Hayır!" O zaman gülüyorum. "Bu ... hayır," diyorum, neyi ima ettiğini anlayınca.

"Bir öneride bulunabilir miyim?"

"Alabilirsin, ama bu alacağım anlamına gelmez."

Listemi alıp çantamın altından çıkardı, sonra kalemi elimden alıp isim listesinin altına bir çizgi çizdi. Sonra sayfayı jean giymiş kalçasına, çok sert görünen kalçasına koyuyor ve tek bir kelime yazıyor. Yarışçı.

"Bu... bu ne anlama geliyor?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Geri verirken göz kırpıyor. "Onu yapılacaklar listesinin başında tutmak akıllıca olacaktır."

Gülüyorum. Kızarıyorum. Aman Tanrım, benden onu yapmamı mı istiyor? Bu onun adı mı? Olamaz, olamaz. "Bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

benim yapılacaklar listem değil. Ben

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir şoför arıyorum," dedim.

"Dünyanın en iyi şoförünü tanıyorum. Aslında."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Onunla tanışmak isterim. Sonra da kabul edip etmediğimi görmek için sürüşünü izlemek."

"Kabul edeceksin, tamam mı?" Bana bakıyor. Şu anda çok ukala görünüyor, dudakları kıvrık. "Bak ne diyeceğim. Eğer onun dünyanın en iyi sürücüsü olduğunu kabul edersen, arabamı tamir edersin," diyor.

"Peki ya yapmazsam?" Cesaret ediyorum.

"Sana yepyeni bir tane

alacağım." "Vay canına, kendine

çok güveniyorsun."

Sadece sırıtıyor, o muhteşem gözleri yine parıldıyor.

Gülüyorum, yorgunluğum buharlaşıyor. "Peki Racer kim? Sen misin? Yoksa bu sürücü mü?"

Gülümsemesi kayboluyor ve gözleri tekrar tüm yüzümü içine çekiyor. Konuştuğunda sesi daha alçak. Husky. "Benimle yemeğe gel, istediğin kadar konuşalım."

Aman Tanrım. Ağzıma mı bakıyor?

Ben onun ağzına mı bakıyorum?

"Gelemem. Şey, sanırım yapabilirim ama... İş için buradayım. Akşam yemeği için vaktim yok. Açlıktan ölsem bile."

Sinir bozucu bir sessizlik içinde bana bakarken yüz ifadesinde bir değişiklik oldu, sonra homurdanarak "Hemen döneceğim" dedi.

Tribünlerden inişini izliyorum, bir yanım gidişini izlemekten nefret ediyor, muhtemelen onu bir daha göremeyeceğimi biliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Üzerimde neden böyle bir etkisi olduğunu bilmiyorum. Belki de kardeşlerimin ve babamın etrafında çok uzun süre kaldığım içindir. Belki de geri dönmeden önce gerçekten biriyle yatmam gerekiyordur.

Mavi gözlü ateşli adam yaklaşık on dakika sonra ortaya çıkıyor ve elinde gördüğüm en güzel sosisli sandviç, bir kova patates kızartması ve bir şişe su taşıyor.

Yemeği uzatırken bir an için ağzım açık kalıyor, kaşları o parlak gözlerinin üzerine düşüyor ve bana gülümseyerek hiçbir şey söylemiyor.

"I ..."

Genelde herkese yiyecek ve içecek getiren ben olurum. Buna o kadar alışkın değilim ki ne diyeceğimi bile bilmiyorum.

Kolunu dışarıda tuttuğunda, kendimi onu almaya zorluyorum.

Parmaklarım onun parmaklarına değiyor ve omurgamdan aşağı bir akım yayılıyor.

Yemeği kucağıma getirerek ve sosisliyi hemen ağzıma götürerek tepkimi gizlemeye çalışıyorum. Büyük bir ısırık alıyorum, sonra onun yanıma yerleştiğini fark ediyorum, beni izliyor.

"Teşekkür ederim," diyorum yutkunarak.

"Rica ederim." Kalçasını kaydırırken gözleri yine parıldıyor, vücudu zayıf ve iri ama yine de kolay, gizli bir şekilde hareket ederken dikkat çekici derecede çevik. "Yemek yemediğini ya da uyumadığını söylemiştin. Ya bu olacaktı ya da bir yastık," diyor gözleri
eğlenerek parlıyordu.

Gülmemek için yanağımın içini ısırıyorum.

"Bırak ben ödeyeyim." Cüzdanıma uzanıyorum, bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

elimde sosisli sandviç, diğer elimle cüzdanımı açmaya çalışıyorum. "Nasıl

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

çok şey vardı."

"Merak etmeyin, burada bedava yemek yiyorum" diyor.

Şaka yaptığını düşünüyorum, çünkü gözleri o hınzırca şeyi yapıyor, ama emin değilim çünkü gülümsemiyor.

Rahatlıyorum çünkü harcamalarıma gerçekten dikkat etmem gerekiyor
bu yolculuk sırasında ve tartışmanın işe yaramayacağından emin olduğum kadar inatçı görünüyor, yavaşça yiyorum, onun farkında olarak
benim yaptığım gibi pisti izliyor. Babası ve kız arkadaşının merdivenlerden indiğini duyuyorum. "Eve gidiyoruz," diyor babası.

Adam gözlerini benden ayırmıyor, düşünceli bir şekilde bana bakarken dalgınca başını sallıyor.

Babasının ona kaşlarını çattığını görüyorum ve kız arkadaşı da dışarı çıkarken kafası karışmış görünüyor.

Onlar gittikten sonra, "Kız arkadaşın burada oturduğun için endişeli görünüyordu," diyorum.

Alçak, zengin bir sesle kıkırdıyor, başını sallıyor. "Bilmiyor musun? Sürüş terbiyem yok, ama kimseye kendimi dilemiyorum." Ben sadece bakınca sırıtıyor. "Benim hiç kız arkadaş." Eğilip rujumdaki küçük bir ekmek parçasını fırçalıyor. "Ama güzelsin."

"Teşekkür ederim."

Başparmağını kaldırıp derisinden bir parça ekmeği yalarken, yiyecek neredeyse boğazıma takılıyor.

Aman Tanrım.

Az önce geldim, neredeyse.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir sessizlik var. Gözleri o kadar mavi ki, bir meleğin ya da kılık değiştirmiş bir şeytanın gözleri gibi hissediyorum.

"Benim de yok."

"Kız arkadaşın yok mu?" Gözlerinde bir pırıltı ve dudaklarında karşı konulmaz bulduğum bir sırıtma var.

Gülüyorum. "Hayır! Bir kız arkadaşa ayıracak vaktim yok. Benim ... şey, bir erkek arkadaşım vardı ama ..." Başımı sallıyorum, kucağımdaki sosisliye bakıyorum. "Bunu tekrar yaşamak istemiyorum."

David'den sonra kimse bana dokunmadı. Sanırım bu yüzden dizlerimin bağı çözülüyor, parmağı saçlarımı okşarken yanaklarım yanıyor ve gözlerinin içine bakmak nefesimi kesiyor.

Sanırım o yüzü beklemiyordum. Yani.

Dünyada kim böyle bir yüzün kendisine bakmasını bekleyebilirdi ki? Mükemmellik için yontulmuş. Mükemmel bir burun, yüksek elmacık kemikleri,

Sert çene, parıldayan dar gözler, düz kaşlar ve şimdiye kadar gördüğüm en koyu kirpiklerin arasında saçaklı, o elektrik mavisi gözler.

En son ısırdığım sosisliyi yuttuktan sonra neredeyse boğuluyordum. "Rujumda daha fazla yemek mi var? Senin Bakmak beni geriyor."

Başını sallarken yumuşak kıkırdaması özür dilemekten çok eğlenmiş gibi görünüyor. "Duygularını kollarına takan insanlar hakkında ne derler bilirsin."

"Evet."

"Seninkileri gözlerinde taşıyorsun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gözlerim büyüdü. Dudaklarında bir gülümsemeyle dikkatle bana bakıyor.

"Gerçekten mi? Şimdi nasıl hissediyorum?" Buna gülüyorum, sosisli sandviçimi tutarken kendimi telaşlı hissediyorum.

"Şimdi mi? Yoksa sen sormadan
önce mi?" "Şimdi."

"Mutlusun."

"Gerçekten mi?" Diyorum ve kendimi kaygısız, mutlu ve biraz da flörtöz hissediyorum.

"Sosisli sandviç yüzünden," diyor ama bakışlarındaki muziplikten buna inanmadığını anlayabiliyorum.

"Oh. Kesinlikle. Bir tane yemeyeli ne kadar uzun zaman oldu bilemezsin," diyorum ve ne demek istediğimi kanıtlamak için büyük bir ısırık alıyorum.

Gülümsemesi bir an için genişliyor, sonra kayboluyor ve sessizce oturup arabalar geçerken pisti izliyoruz.

Kendimi utangaç hissediyorum.

Aptal, ifade dolu gözlerim hakkında. "Tek
başına mı seyahat ediyorsun?" diye
soruyor. Başımı sallıyorum.

"Burada ne kadar kalacaksın?" diye tekrar soruyor, sesi yoğun bir merakla çıkıyordu.

"Uzun sürmez," diye nefes alıyorum, amansız bakışlarından tedirgin oluyorum. "Sen mi? Burada mı yaşıyorsun?"

"Benim var. Ailem değil. Ziyarete geldiler." Hafifçe gülümsüyor, bir gamzesi beliriyor.

"Oh."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tam o sırada öne doğru eğilip boşta duran sosisliyi elimden alıyor ve ağzıma götürüyor.

İtiraz etmek için ağzımı açıyorum, o daha da yaklaştırıyor ve sonunda bir ısırık alıyorum. Yemeği indirip beni izlerken midem sıkışıyor, gözleri gerçekten mavi, gerçekten gözlemci ve sinir bozucu, ve gerçekten çok yakın.

"Peki ya o?" diye soruyorum, şu anda pistte olan adamı işaret ederek.

"Dördüncü turda garip," diyor ona bir saniye bile bakmadan.

Dikkat ediyorum ve haklı olduğunu fark ediyorum, dördüncü virajda hız kaybediyor.

"Dünyanın en iyi şoförünü tanıdığınız doğru mu?"

Şüpheli göründüğümün farkındayım ama böyle bir şey olmadığını biliyorum. Hepsinin nitelikleri ve kusurları var, hepsi arabaya, hava durumuna ve şanslı yıldızlarına bağlı.

Gözleri kararıyor. Başını sallıyor.

Vücudu çok lezzetli, gözlerimin o siyah kot pantolonun içindeki kalın kalçalarına ve o kasları saran gömleğine kaymaması için mücadele etmem gerekiyor.

"Beni tanıştırır mısın?"

Uzanıp kalemimi tekrar alıyor ve listemin arkasına bir sokak adresi karalıyor. Yazmak için eğildiğinde profiline ve ağzına bakıyorum ve o ağzın benim tarafımdan öpüldükten sonra nasıl görüneceğini merak ediyorum. Beni öptükten sonra.

Başını kaldırıp beni bakarken yakalıyor ve dudaklarıma da bakıyor. Kendime geliyorum ve elindeki kâğıdı alıp gülümsüyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

uzanıyor. "Bu akşam dokuzda. Orada ol," diyor, ses tonunda neredeyse bir uyarı var.

Racer'dan sonra başka bir kelime daha yazdığını fark ettim. Tate yazıyor.

Eşyalarımı topluyorum ve "Seri katil olmasan iyi edersin" diyorum, hem de uyararak.

"Henüz değil. Ama bu adamdan uzak durmalısın. onu." Bana anlamlı bir bakış fırlatıyor ve her tarafım ürperiyor.

Ne halt ettiğimi bilmeden uzaklaştım ve aceleyle arabama doğru yürüdüm. Indy sürücülerinin antrenman seansını boşa harcadım.

Bu adama bakıyorum ve şu anda elimde hala bir sürücü yok, sadece bir adres ve "yapılacaklar" listemde Racer kelimesi var.

Ve bu durumdan endişelenmem gerekirken, arabamı çekerken gülümsüyorum, tüm vücudum garip bir şekilde artık yorulmamış hissediyor. Belki de haklı olma ihtimali yüzündendir.

Belki de onun orada olma ihtimalidir.

Haklı olmasını bile istememeliyim çünkü ona çok pahalı bir araba tamiri borçlu olurum. Ama bir parçam hala onun haklı olmasını istiyor.

Otel odama varıyorum ve bu gece için üzerimi değiştirmek üzere banyo yapmadan önce yerleşiyorum. ücretsiz Wi-Fi kodu ve yazmaya karar verin

Google arama çubuğuna Racer Tate yazın.

Aldığım sonuçlar aklımı başımdan aldı.

ÜNLÜ SEATTLE YASA DIŞI SOKAK YARIŞÇISI RACER TATE'İN ST. PETERSBURG SOKAKLARINI ISITTIĞI SÖYLENİYOR...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

car trouble

Lana

Yalan söylemekle ilgili olan şey, nasıl duracağınızı asla bilememenizdir. Bir
yalan bir başkasını, bir başkasını ve bir başkasını gerektirir.
Lastiğim patladı, St Petersburg'un dış mahallelerindeyim, buralarda bir sokak yarışı olduğunu tahmin ettiğim bir yere gidiyorum ve yolun geri kalanını yürümek zorunda kalmak benim için pek de sorunsuz bir yolculuk sayılmaz.

Kardeşlerim burada olduğumu bilmiyor. Yetenek avcılığı yaptığımı biliyorlar. Onlara hiçbir şey alamadığımı söylemedim.
Bugün Indy'de dünyanın en popüler sokak yarışçısıyla tanıştım. O bir
Sonunda kıvrıla kıvrıla girdiğim o karanlık, gizli forumlarda tek konuşulan Tate ve onun asla kaybetmediğiydi.
Bilgisayarımı tamamen kapatıp doğruca eve uçmalıydım.
Aklı başında kim

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir milyon dolarlık Formula 1 arabasının direksiyonuna yasadışı bir sokak yarışçısını oturtmak nasıl bir akıldır? Babamın F1 arabası mı?

Ama işte buradayım, adamın kendisinin sayfama yazdığı adrese doğru gidiyorum.

Ondan uzak durmalısın...

Neden bize söylenenin tam tersini yaparız?

Ve neden yağmur yağdığında bardaktan boşanırcasına yağdığı doğru? Drake beni aradı ve babamın hastanede olduğunu söyledi.

"Ama o iyi mi? Emin misiniz?" Uzakta duran arabalara doğru bakıyorum.

"Evet, dehidrasyon olduğunu söylediler. Bekle bir dakika. Hoparlördesin."

"Baba, lütfen kendine iyi bak!"

"Bana benden daha iyi bakıyorsun," diyor babamın yumuşak, eğlenen ve biraz yorgun sesi. Gözlerim doluyor.

"Evet ama senin için başka şeyler de yapıyorum, lütfen benim için kendine iyi bak."

Cevap verirken sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Sadece kibarca sorduğun ve bana ayakkabı fırlatmadığın için."

"Gördün mü? Sen benim en sevdiğim babamsın," diye takılıyorum.

Cevap alamıyorum. Drake'in sesini hoparlöre daha yakın duyuyorum ve hoparlörden alındığımı anlıyorum. "Nasıl gidiyor?"

"Bana güvenmeni söyledim, yapacağımı söyledim ve yapacağım," diyorum,

Doğru takıldığından emin olmak için değiştirdiğim lastiği iki kez kontrol ediyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Sana güvenmediğimi de söyledim."

"Pislik." Çok kızgın değilim çünkü az önce kendi lastiğimi değiştirmiş olmam sadece tamirci kardeşlerim sayesindedir.

"Lainie..." Bıkkın bir şekilde iç geçirir. "Sadece Avustralya'ya geri dön. Biz-"

"Sezonun başlaması için zamanında orada olacağım. Dünyanın en iyi sürücüsüyle," diye blöf yapıp telefonu kapattım. Aman Tanrım. Hay sikeyim.

Araba üstüne araba yanımdan geçerken önüme bakıyorum, muhtemelen hepsi yarışa gidiyor. Aletleri arabanın bagajına geri koyduktan sonra direksiyona geçiyorum, arabayı çalıştırıyorum ve caddeye çıkıyorum, hemen ilerideki otoparka giriyorum.

Yaklaşık iki düzine insan park etmiş durumda, otoparkın kenarındaki küçük bir tepenin yanında bekliyorlar.

Başlangıç çizgisi olduğunu tahmin ettiğim yerin yakınında mavi bir Camaro var ve diğer yer boş. Arabamı kilitliyorum ve insanların olduğu yere yaklaşıyorum.

Kalabalık sağır edici ve koltuk altı gibi kokuyor.

Gerçekten bu kadar çaresiz miyim diye düşünürken bir an için midem düğümleniyor.

Eğer gerçekten seçeneğim yoksa.

Uçuşum sırasında araştırma yaptım. İnterneti araştırdım. Daytona serisi, IndyCar ve hatta bugün pistteydim ve aklımı başımdan alacak hiçbir şey bulamadım.

Şimdi tek yapabileceğim bu yarışı izlemek ve sonra otelime dönüp uçmanın ne kadar pahalı olduğu konusunda somurtmak gibi görünüyor.
dünyanın dört bir yanından ABD'ye geri dönüyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kuyruğumu bacaklarımın arasına kıstırıp kardeşlerime düşündükleri kadar işe yaramaz olduğumu kanıtlayacağım.

Elim boş döneceğimi düşündükçe içim sızlıyor.

Bu da neden hâlâ burada

olduğumu açıklıyor. Başka ne

seçeneğim var ki?

Bu adamlardan herhangi birini eve geri getireceğimi gerçekten düşünmüyorum, yine de içimde yanan küçük umut mumu tamamen sönmedi sanırım. Ya da belki de henüz eve bir kaybeden olarak dönmeye hazır değilim. Eğer ben
Bu işte başarısız olacağımdan emin olsam da, kendimi ailevi aşağılanmaya hazırlamam için bir geceye daha ihtiyacım var.

Racer Tate ilgimi çekti. Yalan söylemeyeceğim.

Düzinelerce ve onlarca hayranının yorumlarına göre, o şimdiye kadar görülmüş en iyi sokak yarışçısı. Hiçbir şeyden çekinmiyor. Makine ile bir bütün, sanki makine onun bir parçasıymış gibi. İşte buradayım, burada oturuyorum,
yasadışı bir sokak yarışı için bekliyor. Yarışa iki dakika var ve görünürde yok.

Vay be. Ne sikim ama.

"Bu gece onu becereceğim," diye heyecanla
nefes alıyor bir kadın arkamdan.

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar arkadaşı.

"Çocuklar benden ona kazananın tedavisini göstermemi istediler."

Vay be. Görünüşe göre o da biraz erkek düşkünü.

Midem bulanıyor.

Kalabalık alkışlıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Rakibi, üzerine ateş çizilmiş parlak siyah bir şey olan arabasını işaret ediyor.

Sonra boş alanı işaret eder ve başparmağını aşağı çevirir.

İnsanlar daha da fazla tezahürat yapıyor ve bu durum adamı biraz üzmüş gibi görünüyor, başını sallıyor.

Gitmek için ayağa kalkıyorum. Aslında burada bile olmamalıydım.

Burada.

Kiraz rengi bir Mustang göründüğünde sessizlik oluyor.

"Ohmigod, bu o," diye fısıldayan birini duydum.

Mustang kükreyerek otoparka girdi ve başlangıç çizgisinde gıcırdayarak durdu.

Kalbim durdu ve tekrar oturdum. Ve

işte oradaydı.

Adam açık pencereden arabadan atlıyor ve bir adam onu sırtına vurarak selamlıyor. Adam

mavi kot pantolon giymiş. O kot pantolon ve uzun kollu beyaz gömlekle bir ton kas yapmış.

Racer bir elini yeni uyanmış, karmakarışık siyah saçlarında gezdiriyor, sırıtıyor ve sonra gözleri etrafı taramaya başlıyor

insan kalabalığı.

Saklanmak için bir dürtü duyuyorum ama nedense yeterince hızlı davranamıyorum ve ben farkına bile varmadan mavi gözleri kalabalığın içinde beni buluyor.

Öylece bakıyor, elleri yanlarında boş boş duruyor.

Beni burada görmek çok ilgisini çekmiş gibi görünüyor ve bana bakarken gözlerini kısıyor ve dudakları beni burada görmekten memnun olmuş gibi hafifçe kıvrılıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hepsi onun adını söylüyor. "Racer."

Kızların parmakları onun göğsünde geziniyor ve ben ellerimi iki yanımda sıkıyorum, bundan hoşlanmıyorum ve nedenini bilmiyorum. Ona kim olduğumu söylersem ne yapacağını merak ediyorum.

Hiçbirini istiyormuş gibi görünmüyor. Ama onların muhtaçlığı beni kızdırıyor. Jet-lag oldum, sabırsızım ve biraz da kıskançım, çünkü bu kadınların
Ona dokunmak için uzanmakta zorlanıyorum.

Ellerini ceplerine sokuyor ve koyu renk kirpiklerinin arasından bana incelikle bakıyor, o kadar incelikle ki gözlerini üzerimde hissetmekten ne kadar etkilendiğime inanamıyorum.

Bu adamın gerçekten ihtiyacım olan şey olup olmadığını düşündükçe içime bir şüphe düşüyor. Diyetine dikkat etmem gerekecek; tamamen kaslı ama Kelsey'imize uymasını istiyorsam bir gram bile kas ekleyemeyecek.

Bana doğru itmeye başladı.

Gömleğimi biraz çekiştiriyorum, soyunduğumu hissediyorum, aslında üzerimi örten oldukça iyi bir kumaş olduğunu hatırlatmaya ihtiyaç duyuyorum.

Yoğun bakışları mideme iniyor ve orada bir sürü kelebek uçuşuyor. Bu hiç uygun değil, Lana ...

Etrafındaki testosteron o kadar yüksek ki, kapalı bir alanda olsaydık hepimizin kasları gelişirdi.

Yaklaştıkça gülümsemeye başlıyor.

"Nedir bu? Bugünkü rol yapma oyunu mu? Okul öğretmeni sürtük-" diyor birisi benim kırpılmış üstüm ve uzun eteğim hakkında.

"O bir fahişe değil," diye nefes alıyor, kızgın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Önümde duruyor, yorum yüzünden kaşlarını çatıyor ama gözleri beni yutuyor.

Tek bir bakışla beni yiyip bitiriyor.

İleri doğru tereddütlü bir adım attım.

"Hayatının yarışına hazır mısın Alana?" diye soruyor. Çok huysuz, çok erkek.

Gözleri... Başka tarafa bakma isteği duyuyorum ama yapamıyorum, sanki gözleri beni hapsetmiş gibi. Renk mavi, gri ve siyah lekelerden oluşan bir girdap, ama çoğunlukla mavi, çoğunlukla
elektrik mavisi. Hâlâ ilk günkü kadar rahatsızım.
nanosaniye önce. Sadece bir göz teması, gerçek bir şey değil. Bakışlarımı kaçırıyorum, o da gevşiyor, ben de. Arkasına yaslanmış beni izliyor.

Tek söyleyebildiğim "Geç kaldın," oluyor, sanki ekibimde çalışıyorsa geç kalmasına tahammül edemeyecekmişim gibi hissediyorum.

Sözsüzce bana bakıyor, sonra eğlenerek gülümsüyor ve arabasına yöneliyor, tırmanmadan önce bana bir bakış atıyor
içeri girer ve kapıyı kapatır.

Nefesim kesildi, belli ki zihnim de öyle, çünkü bu adama gerçekten garip tepki veriyorum, o bir erkek fahişesi ve kanunları çiğneyen biri ve ben buradayım. Hala buradayım. Arabasını ateşlediğini duyuyor ve içimdeki bir şeyi ateşlemek için ne yaptığını merak ediyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yarışçı

5 dakika önce...

Polis arabasının ışıkları dikiz aynamda kırmızı ve mavi renkte yanıp sönmeden çok önce siren sesini duyuyorum.

Bu sefer paçayı kurtaracağımı düşünerek aptallık ettim.

Hırıltıyla nefes vererek St. Petersburg'un dış mahallelerinde yolun kenarına çekiyorum. Müziğin sesini kısıyorum, sonra dikiz aynasından izlediğim gibi parmaklarımı
polis kemerini düzeltir ve yürür. Şerefsiz, buraya gel artık.

Adam muhtemelen acelem olduğunu biliyor (ipucu: hız sınırının 29 mil üzerinde gidiyordum) ve acele etmiyor. Sinirlendim ve onu sinirlendirmeye niyetlendim.
o da pencerenin dışında dururken. Bir süre sonra yavaşça düğmeye basıp camı indiriyorum. Sanırım sırıtmak bir polisi selamlamanın yolu değil ama elimde değil

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

beni her durdurduğunda çok üzülüyorum.

"Ehliyet ve ruhsat, Tate," diyor. "İkisinin

de bende olduğunu zaten biliyorsun."

"Evet, onları tekrar görmek istiyorum."

"On ikinci kez mi? Ehliyet fotoğrafımda güzel görünmeli."

"Ukalalık etme, Tate," diye homurdanıyor.

Ellerimi direksiyondan çekip torpido gözüne, ardından cüzdanıma uzanıyorum ve onları uzatıyorum.

"Yine yaramazlık peşinde misin,

Tate?" "Pek sayılmaz."

Sırıtıyorum.

Her zaman yaptığımız dansı yapıyor - evrakları kontrol ediyor, kafasını sallarken gıdaklıyor.

Yüz dolarlık bir banknot çıkarıp işaret ve orta parmağımın arasına yerleştiriyorum ve camdan dışarı atıyorum. "Önümüzdeki yarım saat boyunca bir bira içmek isteyebilirsin. Hatta bir saat olsun. Birkaç arkadaşını davet et. Benden."

"Dostum... gerçekten zorluyorsun." Parayı cebe indirdi. "Mezara gitmek için bu kadar hevesli olma."

"Hayır. Ben ölümsüzüm." Sırıtıyorum.

Gülüyor, sonra bana kaşlarını çatıyor ve uzaklaşıyor. Arabayı çalıştırıyorum ve gıcırdayarak uzaklaşıyorum, dar yoldan hızla çıkarken vites değiştiriyorum, saate bakarken sertçe vuruyorum. Yarışa iki dakika, hala birkaç mil var.

Daha hızlı ilerliyorum, hiç bu yarıştaki gibi bir yarışta olmak istememiştim. Çünkü o orada. Onu hissedebiliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve dünyadaki en iyi şoförün kim olduğunu bilmesini istiyorum.

Sik beni.

Arabamı park yerine çekiyorum, her zamanki kalabalık arabamın yanaştığını görünce dikkat kesiliyor.

Ciyaklıyorlar ve el sallıyorlar.

Preston'ın arabası çoktan hazır.

Benimkini park ettim ve pencereden dışarı

fırladım. Damarlarımda adrenalin dolaşıyor.

Bu boku arzuluyorum. Bu benim DNA'mda, kemiklerimde var. Hava gibi ihtiyacım var. Bir kalbe ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var.

"Tate?"

Kalabalıkta onu aradım. Onu düşünmeden duramıyordum. Onu burada yarışmak istediğim kadar çok istiyordum. Nerede lan o?

Henley'nin yaklaştığını

duydum. "Tate? Hazır

mısın?"

Preston'ı caddenin karşısında, etrafı kızlarla çevrili, içerken görüyorum.

Henley bana "Bu onun üçüncü olacak" dedi.

Gözlerimi ondan ayırmıyorum ve birden açık kahverengi saçlı, yeşil gözlü bir leke görüyorum.

Bana ağzı açık

bakıyor. Hoşuma

gitti.

Kadın elleri karnımda, okşuyor. İstiyor. Kulağımda mırıldanıyor.

Kızlardan biri, "Yarıştan önce biraz gerginlik atalım mı, Tate?" diye fısıldıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dudaklarımın köşelerinin yukarı kalktığını hissediyorum.

Evet, cevap vermiyorum.

Aklım şu anda yarışta.

Ama gözlerim ...

Gözlerim onun üzerinde.

Bal rengi saçlar, açık yeşil gözler, ıslak bir rüya. Kaslarım gergin, hazırım. Ama ona doğru yürümekten kendimi alamıyorum, onu ödülüm olarak sahiplenmeyi hayal ederken kalbim çarpıyor,

Onun içimde eridiğini hissetmek, ağzının tadına bakmak, vücudunun en sevdiği yerlerini bana göstermesine izin vermek ve benim de onlara Racer tarzı bir bakım yapmam.

"Nedir bu? Bugünkü rol yapma oyunu mu? Okul öğretmeni sürtük-" Bir pisliğin dediğini duydum.

"O bir fahişe değil," diye homurdanıyorum, kızgın bir şekilde, beni hem ilgi hem de endişe içinde geniş gözlerle izlerken ona doğru ilerliyorum.

Onu uzak durması için uyarmıştım, durmalıydı da. Ama şimdi burada ve ben onun aklını başından almaya o kadar hazırım ki, dudaklarımda onun tadını şimdiden alabiliyorum. Lanet olası ellerimle onu hissediyorum.

"Hayatının yarışına hazır mısın Alana?" Sesim hırçınlaşarak soruyorum.

Sertleştim ve bu onun için.

Aletim hızdan şişiyor, evet yarışırken sertleşiyorum ama daha önce hiç böyle şişmemişti.

Bunu düşünürken gözlerini kısar.

"Geç kaldın," diyor beni bir şekilde tahrik eden o prensesvari, otoriter ses tonuyla.

Sadece gülümsedim ve arabama giderken beni izlemesini sağladım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Her başladığımda testosteron yüklü ve olabildiğince pompalanmış oluyorum ve bitirdiğimde kendi gücümle uçuyorum.

Bu gece onu hiç sikilmediği gibi sikeceğim.

Sessizce Mustang'ime doğru yürüyorum. Onun tarafından çizilmişti ve sanırım bu yüzden onunla kaçtı. Çünkü bu gece işim bitene kadar bin tane daha çizik olacak. Ve
Çünkü yorgun, bitkin, hırpalanmış ve kanadı kırık bir kuş kadar sevimli görünüyordu.

Mustang'ime ulaştığımda düzinelerce ayak sesi arkamda acele ediyor.

"Vay anasını!" diye bağırır kızlar.

"Kameranızı getirin" diyorlar. Evet,

bu konuda çok hevesliler.

Çünkü ben iyiyim. Çünkü kimse o kadar iyi değil.

Kapıyı tutuyorum, içeri giriyorum ve koltuğa oturuyorum, beni beslemesini, ne yaparsam yapayım içimde büyümeye devam eden boşluğu doldurmasını bekliyorum - beni kızdırıyor. Hiçbir şey beni doyurmuyor,
Beni hiçbir şey doldurmuyor, bu bir Tate olmanın laneti - babamdan bana miras kalan bir lanet.

Ama bende bu var.

Birdenbire heyecanlandım çünkü bu gece ona sahip olacağım.

Preston ateşliyor ve motorların buharlaşmasına izin veriyoruz.

Arabama sadece güzel olduğu için değil, yapabildikleri için de bakıyorum.

Kırmızı gövdeli, siyah koltuklu. Dört yüz beygir gücünde. (Onu bu seviyeye getirmek için bazı modifikasyonlar yaptım.) Bir güzellik.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gitmek için can atıyor.

Yer değiştiriyorum, başlangıç çizgisine bir santim daha yaklaşıyorum - onun yanında sıraya giriyorum.

Bana baktığını hissediyorum, ben de ona bakıyorum ve en güzel gülümsememi takınıyorum. On... sayım başlıyor.

Dokuz...

Sekiz...

Yedi...

Altı...

Beş...

Dört...

ÜÇ...

İKİ...

BİR!

Asfalttaki lastiklerin gıcırtısı. Gaza basıyorum, bastıkça koltuk altımda titriyor. Kolay ilk vites ve mırıldanıyor. Vites değiştirerek dar yolda ilerliyorum ve hızlanıyorum, tekrar vites değiştirirken ayağımı daha sert basıyorum.

Başa baş durumdayız.

100 mil hıza ulaşıyorum. 120 mph. 150 mph.

Şimdi çok hızlıyız. Penceremin önünden ağaçlar uçuyor. Preston yan tarafıma çarpıyor. Hafifçe direksiyonu kırdım ve tekerleklerimizi birbirine kilitledim. Onu yolun dışına ittim. Dengem bozuldu, direksiyonu kırdım ve bir çığlık atarak doğruldum. Saniyeler kaybediyor.

İleride farlar var, boncuk gibi beyaz gözler bana doğru geliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ayaklarımı pedalda tutuyorum, kamyon geçerken sağa kırıyorum, arkamda bir bulut halinde toz birikiyor. Kalbim Saatte bin mil hızla yarışıyor ve ben daha da fazla yarışmasını istiyorum.

Preston geliyor, pas atmaya çalışıyor. Dönerek beni yana savurdu ve dönmeye başladım.

"Şerefsiz." Çarkı bıraktım, onu tekrar elime alıp kontrolü sağlamadan önce dönmesine izin verdim.

Şimdi çok kızgınım.

Arkasına yanaştım ve tamponunu öptüm. Dikiz aynasından göz göze geliyoruz ve tehditkâr bir şekilde gülümsüyorum,
daha sert öpmek için pedala son kez basıyor.

Direksiyonu kırıyor, ben de diğer tarafa kırıyorum ve kirli havamı yiyene kadar onu geçiyorum. Çekiş gücümü kullanamasın diye uzaklaşmak için daha fazla itiyorum, gözlerim ileride, el frenini çekip dönmek için döndüğüm yerde.

Onu bırakıyorum ve hızla otoparka geri dönüyorum, aklım bitiş çizgisinde ve kalabalığın içinde bekleyen seksi, bana çarpan vişneli Mustang Alana'da.

Beni izleyen hayranlarım gibi mi? Heyecandan amları ıslananlar gibi mi? Arabadan inip onlara bir bakış attığımda göğüs uçları sertleşenler gibi mi?

Sikim yine kalınlaştı. Onunla tanıştığımdan beri hareket ediyor ve sadece benim posta kodumda bile nefes aldığı her saniye yoğunlaşıyor.

Evet, babam istediği şeyin peşinden giden bir adamdır. Aynı kumaştan kesildiğimi söyleyebilirsin.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu gece onu altımda istiyorum.

Gıcırdayarak durdum. Kontağı kapattım, sonra nefes nefese arabadan çıktım. Kızlar yaklaşmak için çabalarken ayak seslerini duyuyorum, bu arada Henley de dahil olmak üzere erkekler de ilerliyorlar.

"Deli, sen gülünç bir canavarsın!!" Henley bağırıyor.

Kolumu kaldırıyorum ve elini tokatlıyorum. O da benim bahislerimi koyuyor ve elime sıkıştırdığı para tomarı 30.000 dolar kalınlığında.

Evet, o parayı arka cebime koymak iyi hissettiriyor ama kazanmak bile sürüş kadar iyi hissettirmiyor.

O pedala bastığım an, hayattayım. Ve bu

gece bununla sarhoş hissediyorum.

Kalabalığı tarayıp onu arıyorum; gözlerim onu bıraktığım yerde buluyor, ağzı bir karış açık. Daha önce hiçbir şeyi o ağzı öpmek istediğim kadar istediğimi sanmıyorum. Bu gece ödülüm o.

Gözlerim onda kalıyor, içim açlıkla dolup taşıyor. Ona gülümsüyorum; gözleri biraz açılıyor ve göz kırpıyor.

"Size bir ödülümüz var... Size şampiyonların ne olduğunu göstereceğiz..." Henley'nin dediğini duyuyorum.

Hayatımda hiç hissetmediğim kadar çılgın hissederek ilerlemeye başladım, gözlerim, ellerim, zihnim, hatta damarlarımda pompalanan sıcak, adrenalin yüklü kanım, hepsi onun için pompalıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lana

Hâlâ sersemlemiş durumdayım. İnsanlar ona yaklaşırken, o doğrudan bana doğru bir yol açıyor, bakışları delici ve hedef gibi; kaçmak istememe neden oluyor.

Dudakları o çok seksi görünen yukarı doğru küçük eğimini yapıyor ve bir an için başım dönüyor gibi hissediyorum.

Yutkunuyorum ve sonra şeytan yarışçı Tate bana ulaşıp yanımdaki koltuğa oturuyor ve yüzünde muhteşem bir sırıtışla dönüp beklentiyle bana bakarken bir aptal gibi davrandığım için kendime kızıyorum.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Bu adam beni suskun bıraktı.

"Yani..." Önce onun külüstür Mustang'ine, sonra da ona bakarak söylüyorum.

"Yani..." diyor o da derin sesiyle, gülümsemesi iki saniye öncesine göre biraz daha hınzır. Benimkine bakıyor

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ağız.

Aman Tanrım.

Neden dudaklarımı yalıyorum?

Bu sadece gözlerinin kısılmasına ve kararmasına neden oldu.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama kelime bulamıyorum. Ter, sabun ve şampuan gibi kokuyor ve hain meme uçlarımın tekrar üstüme çıktığını hissediyorum. Neden o etraftayken böyle yapıyorlar?

"Bu yasadışı," diyorum.

Sesi efordan boğuklaşıyor ve gözleri kahkahayla parlıyor. "İşte bu yüzden eğlenceli."

Gözlerimi ondan kaçırıyorum, odaklanmaya ve kafamı toplamaya çalışıyorum. Eğiliyor ve yüzüme bakıyor, yüzü Ay ışığı gölgede bırakıyor ve çenesinde küçük bir kırışıklık var. "Anlaştık mı?" diye soruyor.

"Hayır." Gözlerimi dikip başımı sallıyorum ve onun ukala bakışlarına karşılık veriyorum. "Pervasızsın, Racer."

"Sen de öylesin, Alana."

"Sadece... Lana."

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Ve biraz da yalancı."

Dudaklarımı büzüyorum, bakışlarım arabasına geri dönerken hala ters ters bakıyorum. Kızlar sanki o arabadaymış gibi ona sürtünüyorlar ve ben bunu iğrenç buluyorum. Neden kadınlar yarış arabası sürücülerinin ve kötü çocukların yanında hep böyle sürtük gibi davranıyor?

"Arabanla kaza yaptın," diyorum kayıtsızca.

"Arabamı çarptın," diye karşı çıkıyor, eğlenerek.

Gülüyorum, sonra kaşlarımı ona doğru çatıyorum. "Daha çok çarpmışsın.

Benim için bu kadar yaygara kopardığına inanamıyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sadece küçük bir öpücükken sana çarpmak-"

Eğilip dudaklarımı gagalıyor, hızlı ama sertçe. "Bu bir öpücük."

Nefesim kesildi.

Gözlerim

kocaman.

Ayağa kalkarken dudakları gülümsüyor ve beni dirseğimden tutup ayağa kalkmama yardım etmek için elini uzatıyor.

"Hadi buradan çıkalım." Yürümeye başlar, yolu gösterir.

"Ve nereye gideceğiz?"

"Seni elime geçirebileceğim her yerde." Adam ciddi. Eli ensemde geziniyor ve beni ensemden tutup öne doğru yönlendirirken kendimi küçücük hissediyorum.

"Seninle ne yapacağımı bilmiyorum," diye nefes alıyorum, profiline yan yan bakarak.

Bana yan gözle bakarak sırıtıyor. "Seninle ne yapacağımı çok iyi biliyorum."

Yutkunuyorum.

Giderek büyüyen bir sırıtışla beni inceliyor, eliyle beni kendine daha da yaklaştırırken gözleri vahşi ve vahşi. Beni otoparka yönlendiriyor. Arabama doğru. "Anahtarların yanında mı?" diye soruyor.

Aptalca başımı salladım ve arabanın kilidini açtım.

Beni arabamın arkasına götürüyor, peşimden geliyor ve kapıyı arkamdan kapatıyor. Birden ter kokusu alıyorum. ve sıcak bir adam, hepsi bana çok yakın.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beni sert ve kaslı tarafına biraz daha yaklaştırıyor, gözleri boynumdan çeneme doğru geziniyor. "Ben istedim ki

Seni görür görmez tadına baktım," diye mırıldanıyor koca avucunu kolumda gezdirirken.

"Neden-"

Karanlık başını eğiyor ve dili ağzımın içinde.

Dudaklarıma hafifçe dokunuyor, onları kendi dudaklarının altında hareket ettirip ayırıyor ve ben de onu her an durdurabilirim ama aman Tanrım!

Beni on saniye boyunca öpüyor ve hava almak için durduğumuzda, yapabiliyorken biraz almaya çalışıyorum, gerçekten deniyorum.

Gözleri gerçekten mavi, gerçekten koyu ve gerçekten güzel.

Bana daha önce hiç bakılmamış bir şekilde bakıyor, gözleri tüm yüzümü geziyor ve bir anlığına sadece bir kızmışım gibi davranmak istiyorum. Partileri, sevişmeleri, erkekleri özlemiştim ve birden karşımda bu adam belirdi ve kendimi ona o kadar çekilmiş hissediyorum ki titriyorum.

Beni kucağına sürüklüyor ve o kadar sert ki ellerinde macun haline geliyorum.

Eğildi. Uzanıp saçımdan bir tutam aldığında kekeliyorum, eğiliyor. Bana vermek için...

Hayatım boyunca aldığım en vahşi öpücüktü.

"Sen de kimsin lan?" Bir eliyle yüzümü kapatıyor ve bana bakıyor, ağzıma doğru gülümsüyor, sertçe nefes alıyor.

"Kimsin lan sen?" Nefes alıyorum.

Islak rüyam mı yoksa en kötü kabusum mu?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ağzını benimkine bastırıyor, biraz daha şefkatle, Parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor. Beni tekrar öpmeye başlıyor, sanki yaşamak için bana ihtiyacı varmış gibi aç bir şekilde dilini sokuyor.

Kendimin eridiğini, tüm bedenimin tepki verdiğini ve en hoş şekillerde titreştiğini hissediyorum.

Pencere çalındı. "Dostum. Ödül... ahem. Dışarıda."

Dışarıda bir adamın konuştuğunu duyduğumuzda, Racer omuzlarımın üzerinden kapıyı çalan kişiye, sonra da dudaklarını kıvırarak bana bakıyor. "Seyircilerimiz var. Bunu daha sessiz bir yere götürmek ister misin?" diye soruyor.

"Nereye?" Nefes nefese

sordum. Azgın.

Lanet olası aklımı kaçırdım.

"Ellerimi durmadan üzerinde gezdirebileceğim bir yer," diyor sadece.

Gözlerimi kırpıştırıyorum, bu fikir beni sersemletiyor.

Beni kendine çekiyor ve yumuşak bir öpücük konduruyor; dillerimiz yine açlıkla buluşuyor. Kendimi onun sıcak kucağında ve talepkâr ağzında süzülürken hissederken gözlerim kapanıyor, sonra gözlerimi açıyorum ve onun o muhteşem mavi gözlerine bakıyorum.

Buna o kadar ihtiyacım var ki nefes bile alamıyorum. Ama fısıldamayı başardım, "Bir otel odam var."

Sesi de alçak, uyarılmışlıktan boğuk ve bana bakarken gözleri ağır ve yarı düşük görünüyor. "Bana uyar. Seni yatakta görmek için sabırsızlanıyorum, çapkın." Başımın arkasını kavrıyor, burnu ve çenesiyle yüzümü okşuyor, sonra geri çekilip sıcak gözlerle bana bakıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kapıya doğru uzanıyor.

Arabadan çıkıyoruz ve anahtarlarımı alıp beni yolcu kapısına götürürken beni kalabalıktan koruyor, sonra etrafından dolaşıp direksiyonun arkasına geçiyor. Arabayı ateşledi.

"Hâlâ arabamı tamir etmen gerekiyor," diyor uyarırcasına, arabayı otelime doğru sürerken gözleri dümdüz ileride, ağzında bir gülümseme kıvrılıyor.

"Hayır, henüz senin dünyanın en iyi sürücüsü olduğuna karar vermedim."

"En iyi öpüşen de."

"Gerçekten."

"Bebeğim..." diye gözlerini deviriyor.

"Ben de aynı fikirde değilim," diye yalan söylüyorum, hâlâ sersem olan başımı sallayarak. Sessizce gülüyor ve sonra sessizce yolumuza devam ediyoruz.

pişman olacağım. Bunu neden yapıyorum ki? Aklım hâlâ kiraz kırmızısı Mustang'de ve direksiyonun arkasındaki lanet olası deli şeytanda.

O şimdiye kadar gördüğüm en iyi sokak yarışçısı. Kalbim hala boğazımdan dışarı fırlamak istiyor.

Böyle araba kullanmayalı ne kadar oldu?

Hiç böyle bir sürüş gördüm mü? Kesinlikle sokaklarda değil. İnternette bulduğum Racer Tate adındaki bu adam bir Mustang ile bunu yapabiliyorsa, bir F1 motoruyla neler yapabileceğini hayal bile edemiyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Buraya gelirken yeterince iyi birini bulamayacağımdan korktuğum için uyuyamadım. Yeterince umut verici.

Şimdi bu gece onu bulup bulmadığımı ve gerçekten gidip onu alacak kadar cesur olup olmadığımı merak ederek uyuyacağımdan şüpheliyim.

Sokak arabaları F1 arabaları gibi değildir. Sürüşleri farklıdır ve bir adam bir tür arabaya hükmedebilirken, diğerinde tamamen başarısız olabilir.

Sadece bu da değil.

Aramızda inkar edemeyeceğim garip bir kimya var. Evet, belki biriyle yatmam gerekiyor ama belki de bu kadar etkilendiğim bir adamla çalışmak iyi bir fikir değil.

O kadar iyi ki, ondan bunu istememeyi hayal bile edemiyorum.

Bizimle gel. Otelimin adını sorduğunda ve beni oraya götürdüğünde gerginim ve arabamı park ederken hala gerginim

ve yanıma gelip kapıyı açıyor. Dışarı çıkarken nemli ellerimi birbirine sürtüyorum, gözlerinin beni açlıkla tepeden tırnağa süzdüğünün farkındayım.

"Buraya gel." Kapıyı arkamdan kapatmak için uzandı ve boştaki eliyle beni kendisine doğru çekti. "Buraya gel," bakışları yoğun ve o kadar aç ki, beni içine çekerken bir aslan gibi bana bakıyor, o kadar aç görünüyor ki dizlerim titriyor. "Parmak uçlarında yüksel ve öp beni."

"Neden," diye nefes alıyorum.

Kısa bir gülümseme. "Çünkü ben

istedim." "Kibirli ve bencilsin."

"Hiçbir şey görmedin, bebeğim. Hadi ama.

Yap şunu." Tereddüt ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gülümsüyor, kıçımı tutuyor, beni kaldırıyor, otelin otoparkında arabamın kaputuna oturtuyor, eğilip ağzımı kendi ağzıyla fırçalarken gözleriyle ağzımı görsel olarak yutuyor ve sonra kendi ağzıyla da yutmaya devam ediyor. "I Rahat olmanı, kendi bildiğin gibi yapmanı istedim. Ama yapmadın. Artık benim yöntemimle yapacağız," diye tehditkâr bir şekilde geveliyor ve ağzını tekrar benimkine kilitliyor.

Beni bir dakika boyunca öptü.

Ateşli bir şekilde.

Mükemmel.

Tamamen.

Onun yolunu daha çok seviyorum ama bunu asla yüksek sesle itiraf etmeyeceğim.

Nefes almamıza izin vermek için geri çekilirken gülümsemesi kayboluyor; bakışları yüzümü yavaşça takip ederken gözleri karanlık bir şekilde gölgeleniyor, neredeyse eğleniyor ama aynı zamanda orada gerçekten ayık bir şey de var. "Kahretsin, beni tahrik ediyorsun." Aşağı inmeme yardım edip elimi tutarak beni lobiye doğru götürürken gözleri ışıl ışıl parlıyor.

Kendi kendine gülüyor ve başını sallıyor. "Bu otelde kalman gerekiyordu, değil mi?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

Kaşlarımı çatıyorum, ne dediğini anlamıyorum.

Elimi avucunun içinde sıktı ve beni
döner kapılar. Sürüşüne kattığı cesareti, bana emrettiği şekilde hissedebiliyorum.
adımlarını ve elimi sanki onun eliymiş gibi tutuşunu.

Bizi asansör bankosuna götürürken gözümün ucuyla asansörde onunla birlikte olan genç kızı görüyorum.

IndyCar pisti.

O lobinin sonundan koşarak gelirken babası

-Babası daha sakin bir şekilde takip ediyor.

"Onunla yemekten sonra bizimle buluşacağını sanıyordum!" diyor, gözleri kocaman.

Racer ona bakar, gözleri babasına kayar ve sonra tekrar ona döner.

"Geç kaldık." Bana baktı ve ailesinin bu geceki yasadışı yarıştan haberi olmayabileceğini fark ettim. Ailesine benimle yemek yiyeceğini mi söyledi?

"Iris, bu Lana. Baba. Lana, kız kardeşim ve babam," diyor Racer bıkkın bir ses tonuyla, sanki işin içinden çıkılamayacağını biliyormuş gibi.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Önce kız kardeşine, sonra da ona gülümsedim.

yakışıklı baba. Elimi Racer'ın elinden kurtarırken gülümseyerek, "İşimiz bitti ama," diye ekliyorum hemen.

Yapmak üzere olduğum şey delilikti.

Ailesinin ona endişeyle, bana da ilgiyle baktığını görmek (sanki onun için kim olduğumu bilmek istiyorlarmış gibi) bana sadece kendi ailemi hatırlatıyor.

"Yemek için teşekkürler," diyorum Racer'a. Asansöre tek başıma binerken gözlerindeki gölgeleri görebiliyorum ve asansör kapısı kapanırken bakışlarını tutuyorum.

Öfkeli,

şehvet

dolu,

sahiplenici

bakışları.

Asansörün aynasına yaslanıp nefes veriyorum.

"Siktir," diye inliyorum.

Adamla yatmak üzereydim ve sonra ne oldu? Buraya bir kaçamak için gelmedim, bir şoför için geldim ve Tate de çok iyi bir şoför.

Anahtarımı çıkarıp odama gidiyorum, sonra kendimi içeri kapatıp halının üzerinde volta atıyorum.

Odaklan, Lana! Vücudumu sakinleştirmeye çalışarak kendimi azarlıyorum.

Birkaç dakika sonra kendimi daha aklı başında hissediyorum ve bulduklarımı gözden geçiriyorum.

Yarışçı Tate. Söylendiğine göre sokak yarışlarına on sekiz yaşında başlamış... Yeteneği herkesin aklını başından almış. Ama zor biriydi ve başkalarıyla iyi geçinemezdi. Pist dışında, ilk virajda Racer'ı saf dışı bıraktığında rakiplerinden biriyle kavga etti. Racer bundan hoşlanmadı. Tüm haberlere çıktı. Tutuklandı.
Seattle'dan St. Petersburg'a taşındı ve davranışlarını "temizledi". Ta ki yarışırken görülüp dedikodular başlayana kadar.

Görünüşe göre şimdi ülkeyi dolaşarak yarış arıyor ve bazı ev yarışlarını çok sıkı ve gizli tutuyor.

Tek bildiğim, bu adamın sadece bir yıldız değil, bir kuyruklu yıldız olduğu, bulunması neredeyse imkansız olan nadir yeteneklere sahip biri olduğu.
Bazen öyle sürücüler vardır ki, sürüşlerini izlediğinizde kaderlerinde büyüklük olduğunu anlarsınız. Bu adam onlardan biri. Bazen bazı insanlarda bu özellik vardır ve parlak bir ışık gibi üzerlerinde asılı durur.
durun ve dikkat edin.

Ama F1'de parlamak için yeterli mi?

Çok cesur. Biraz fazladan top, ama bu bir
iyi bir sürücü, çok zeki ve hızlı. Eğer bunu bir Mustang ile yapsaydı... ama bunu gerçekten
Babamın arabalarından birinin direksiyonundaki adam mı?

Evet. Evet öyleyim.

Ama bir an için beynimle mi yoksa bacaklarımın arasında karıncalanan şeyle mi düşündüğümü merak ediyorum.

Ne olduğunu anlamadan kapıcıyı arayıp arkadaşım Racer Tate'in ailesinin burada kaldığını ve cep telefonunu iade etmem gerektiğini söyledim. Bana oda numarasını verdiler ve gergin bir şekilde aradım. Orada olacağını umarak.

Kız kardeşinin sesi cevap

veriyor. "Evet?"

"Racer... müsait mi?"

İnliyor ve odanın öbür ucuna doğru yürüyüp tıslayarak "Lanet olası hayranlarından biri" diye fısıldadığını duyuyorum.

"Ne sikime burada olduğumu söyledin, Tanrım," diye yakınarak telefonu kaldırıyor. "Öyle mi?" Sesi bıkkın geliyor.

"Racer?"

Bir sessizlik var.

"Neredesin?" diye sorar. "Ben ...

um ..."

"Bana oda numaranı ver," diye sessizce ahizeye doğru homurdanıyor.

"Hayır. Onu sana verirsem geceyi burada geçirirsin ve böyle bir şey olamaz. Kendimi toparlamak için... zamanım oldu." Nefes veriyorum.

Sessizlik. Sonra, "Seni geri almam bir saniyemi alır, Lana."

Aman Tanrım. Bu adam yumurtalıklarımın patlamasına neden olacak.

"İşte bu yüzden sana söylemeyeceğim, öğrensen bile, Sürgüyü açmayacağım, o yüzden denemeye bile kalkma," diye uyarıyorum, içim hala sıcak ve içimdeki ateşi söndüremiyorum.

Hormonlar hattın diğer ucundaki sesine cevap veriyor.

"Seninle ciddi olarak konuşmak istiyorum," diye ekliyorum. "Bir şey var... Ben daha önce kasabada bulundum. Burada yaşayan birini tanıyordum. Yarın sabah benimle Seth Rothschild'in müzesinde buluşur musun?"

"Orada olacağım," diye homurdanıyor.

Lana

Yatakta bir solucan gibi dönüp durdum.
uykuyu bulmak. Ertesi sabah duş alıp giyinirken iki fincan kahve içiyorum, ne yapacağım konusunda gerginim.

Bir kot pantolon ve lacivert bir tişört giyip saçlarımı at kuyruğu şeklinde topluyorum ve çantama uzanıyorum. Orada, altında IndyCar sürücüleri listem duruyor. Aldım ve okudum
Üzerine yazdığı isim.

Racer

Tate

Nefes veriyorum, dörde katlıyorum ve çantama tıkıştırıyorum. Bunu gerçekten yapıyor muyum?

Odadan çıkıp asansöre biniyorum ve gözlerim ailesini arıyor. Ama görünürde yoklar.

Racer Tate çok ateşli, çok erkek bir adam olabilir, ancak ona karşı kişisel çılgın tepkilerimin işimin önüne geçmesine gerek yok.

Aslında onlara izin vermeyeceğim.

Babam, onun hayali, her şeyin üstünde gelir. Uzun zamandır öyle ve zaman geçtikçe daha da önemli hale geliyor.

Bu yeni kararlılıkla Seth Rothschild Salonu'na gidiyorum. Burası pilotlarımızdan biri için yapılmış küçük bir müze. F1 hatıraları satıyor, kahve ve "arabalar" sunuyor - bu da herkesin Cumartesi günleri arabalarını park yerine getirip yetişkinlere yönelik bir gösteri-ve-anlatı gibi hissettiren bir şey yapabileceği anlamına geliyor.

Orada park etmiş milyonlarca araba var ama kırmızı, hurdaya dönmüş Mustang yok.

Aceleyle içeri giriyorum ve en iyi şekilde göründüğümden emin olmak için bayanlar tuvaletine gitmeyi umarken ana salondaki vitrinin içinde uzun boylu, siyah saçlı bir adam görüyorum. Bir kupaya bakıyordu. Seth'in uzun zaman önce bizim için kazandığı kupaya.

Sanki içinde geldiğimi haber veren bir tür alarm varmış gibi başını bana doğru kaldırıyor.

Gelmiştim ve birkaç adım ötede durmuş ona bakıyordum.

Gözlerimiz buluşuyor ve gözleri benimkilerden kupanın arkasındaki, HW Racing Team'in bir fotoğrafının asılı olduğu duvara kayıyor. Babam, kardeşlerim, Seth ve ben siyah meşeden çerçevelenmiş kupanın yanında duruyoruz. Hepimiz gülümsüyorduk. O zamanlar on sekiz yaşındaydım... yarıştığımız ilk yıldı ve ilk
David öldüğünden beri yüzümde hissettiğim gülümseme.

Racer'ın ne gördüğünü anladığında yüzündeki ifadeyi izliyorum ve sonra bakışları benimkine kayarken kaşlarından biri yavaşça kalkmaya başlıyor.

Çok hızlı çarpan bir kalp ve tüm dünyadaki tüm sinirlerle yaklaşıyorum.

"Nedir bu?" diye soruyor.

Etim çakıl taşları gibi.

Bu onun lanet sesi.

Elimde değil.

Merak etmeye başladığımda içimin titrediğini hissediyorum; ya ilgilenmiyorsa? Ya ihtiyacımız olan kişi o değilse?

Önce resmi, sonra da kupa kutusunu işaret ederken parmaklarım titriyor. Sesim şaşırtıcı derecede düz, yapabildiğim kadar sert.

"Bu benim babam, bu bizim takımımız ve bu da son Yarışmaya başladığımızdan beri kazandığımız kupa. Sezonun son yarışında üçüncülük. Ailemin hayali Formula 1 şampiyonluğuna ulaşmak istiyoruz ve bunu başarmamıza yardımcı olabilecek tek kişi sizsiniz."

Racer topuklarının üzerinde geriye yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve kaşlarını çatarak onu dinliyor. Bugün kaslı bacaklarını ve baldırlarını gösteren bir şort giymiş, kaslı göğsünde forma uygun bir Under Armour tişörtü var ve saçları
ekstra dağınık ve muhteşem kafasının tepesinde şirin bir şekilde duruyor.

"Yalan söylemeyeceğim. Takımımız son demlerini yaşıyor ama bu babamın hayali, dolayısıyla benim de hayalim ve sen de

Bize bunu kazandırabilecek tek kişi, yeniden kazanmamızı sağlayabilecek tek kişi." Racer sessiz.

"Sokak arabaları ve F1 bambaşka bir canavar," diye homurdanıyor, biraz şaşkın görünüyor.

"Biliyorum. Ama test etmeni çok isterim ve eğer iyi giderse ..." "Sınav ne zaman?" diye sözümü kesti.

"Dün." Sırıtıyorum. "Şimdi. Mümkün olduğunca çabuk. Sezon iki gün içinde başlıyor."

Bana bakıyor, sonra duvarı iterken hafifçe gülüyor ve tekrar yürümeye başlıyoruz. "Siktiğimin F1'i mi?"

"Evet."

"F1'den bahsediyorsun."

"Evet." Gülüyorum, mavi gözleri parlamaya başlayınca başım dönüyor.

Dudakları muzipçe kıvrılıyor ve ayılmadan önce bir elini yüzünde gezdiriyor. "Ne zaman gidiyoruz?"

Aman Tanrım. Evet mi dedi?

Buna susamış görünüyor; bakışları aniden vahşileşti. Rekabetçi.

"Bu gece mi? Gelebilecek misin?" "Geleceğim," diye garanti veriyor.

Gülümsüyorum ve uzanıp onu kucaklıyorum. O da kollarını bana doluyor ve uzaklaşmadan önce kulağımın arkasından nefes aldığını hissediyorum; kalbim hızla atıyor.

O cidden Tanrı'nın eseri. Evrimin doğal seleksiyon süreci Onun gibi bir şey. O yasadışı.

Onun tek yasası yasaları çiğnemektir.
güvensizlik içimi kemiriyor. Onun gibi bir adamı kontrol edebilecek yeteneğim var mı?

Drake, Clay ve Adrian... üç kardeşimin birlikte bana karşı bir şekilde komplo kurması beni hiç bu adamın tek başına olduğu kadar germemişti.

İsteyeceğim son şey bir şoförle ilişkiye girmek. Onun yanında böyle hissetmeye devam edemem.

"Ailenizle ilgili bir sorun olmayacak-"

"Ailemi ben hallederim." Endişem üzerine kıkırdıyor ve uzanıp yüzümü tutarak bana gülümsüyor. "Kendi iyiliğin için fazla güzelsin." Dudaklarını dudaklarıma değdirerek tüm vücudumun uyanmasına ve karıncalanmasına neden oluyor, gözleri parlıyor ve uzaklaşıyor. "Bana uçuş bilgilerini gönder, seninle havaalanında buluşalım."

"İyi ama bunu profesyonelce sürdürebilirsek gerçekten minnettar olurum."

Yürümeyi bıraktı ve dönüp bana baktı.

Nefes nefese aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Dün gece neredeyse çok ileri gidiyorduk."

"Kaçmana izin vermeyeceğim." Taviz vermez görünüyor. Belirlendi.

Ellerimi sıkıyorum. "Bu iş düşündüğümden daha karmaşık."

Yüzüme bakıyor, dudaklarımı yalıyorum, eğiliyorum ve yanağından öpüyorum. Onu buldum. O, inanmayı, aramıza katmayı ve denemeyi seçtiğim tek sürücü ve bu olamaz, özellikle de ailem etrafımdayken.

Geri çekiliyorum, ama sanki bir şey serbest kalıyor ve hırlıyor, ellerimi tutuyor ve beni yukarı çekerek kendisine yaslıyor.

"Anlaştık mı..." diyor, dudakları muzipçe kıvrılırken gözleri parıldamaya başlıyor.

"Neyin anlaşması?" Nefes

alıyorum. Büyük bir egosu var,

bunu söyleyebilirim.

"Ben dünyanın en iyi şoförüyüm."

Başımı salladım. "Hayır."

"Arabamı tamir etmek istemiyorsun, bunu kabul etmemenin tek nedeni bu."

"Hayır. Aynı fikirde değilim. Pek bir şey görmedim."

Zor nefes alıyor, yeni duş almış gibi kokuyor ve ben kendimi kurtarmaya çalışırken çok sıcak hissediyor ve dışarı çıkıyoruz,

yan yana yürüyorlar.

"Sokak yarışlarını kazandığında ne elde

ediyorsun?" "Sevişiyorum."

"Oh. Biriyle yatmışsın."

Başını sallıyor. "Ödülüm dün gece beni terk etti."

"Gerçekten mi? Ben senin ödülün değildim. Belli ki bir yerlerde gerçek bir ödülün vardı ve o kendini reddedilmiş hissediyor olmalı."

"Onu becersem de becermesem de mutlu hissetmek için para alıyor."

Gülümsemem kayboluyor ve boğazımı temizleyip bunun fazla samimi olduğuna karar veriyorum. Onun için kıskançlık hissetmek doğru değil. O benim değil, ben de onun değilim. Artık birbirimiz için iş ortağından başka bir şey değiliz.

"Tamam o zaman. Bu gece gidiyoruz. Ben bilet alırım."

Gözlerini kısıyor, sanki bu kadar çabuk kapandığım için kafası karışmış gibi. "Orada olacağımı söyledim ve olacağım. Ben yalan söylemem."

Çenesini sıkıyor ve arkasındaki bir kası esnetirken kare şeklinde görünüyor, ben sadece başımı sallayıp eklerken sinirli görünüyor,

"Racer. Yarın bunlar hiç yaşanmayacak. Aramızda neredeyse olan şey hiç olmadı."

Sırıtıyor ve tek kaşını kaldırıyor, sonra sadece "Anlaşıldı" diyor. Başını salladı ve ben de onun bir
siyah Jeep Cherokee, ve sanırım Mustang'i de sokak yarışı sırasında ona verdiği binlerce öpücükten sonra tamir ediliyor.

Kelsey'i o kullanacak, diye düşünüyorum kederle, onda da bu tür izler bırakmaması için dua ediyorum. Bunun için paramız yok, hataya yerimiz yok.

Tanrım, lütfen onun hakkında haklı olmama izin ver.

Yarışçı

"Bugün spor salonunda değildin."

Genellikle gittiğim spor salonunun yanındaki bir restoranda onlarla öğle yemeği için buluştuğumda babamın söylediği ilk şey.

"Hayır." Sinirli bakışlarıyla karşılaştım. Onun karbon kopyası gibiyim.

Ama onun iki gamzesi var, benimse bir. O da dövüş için sert. Ben arabalar için sertim. Arabalarımla hala ne yaptığımı bildiğinden değil.

Annemi yanağından öpmek ve on sekiz yaşındaki kız kardeşimin saçlarını okşamak için eğildiğimde, çayını yudumlarken anneme bakıyorum. "Babama söyle beni biraz rahat bıraksın, ha?"

"Oğlunu biraz rahat bırak, Remy."

Sırıtıyor ve koltuğunda geriye yaslanıyor. "Korkaklığı bıraktığında yapacağım."

"Hızı severim, tamam. Bana bu saçma ismi vermenin amacı da bu değil miydi zaten?"

Annemin nefesi kesildi. "Adın çok güzel. Eşsiz."

Babam bana ters ters baktı. "Sana ne dememizi istiyorsun? John mu?"

"Tate. Sadece Tate."

Sırıtıyor. "Bebeğim, John'a oğlumun her gün antrenman yapmasını beklediğimi söyle. Mazeret yok." Bana bir bakış attı. "Al
bir kez olsun ciddi bir şey."

"Bu sabah ağırlık kaldırdım ve sen daha uyanmadan 7 mil koştum. Bu çoğu arkadaşımın babasını mest ederdi."

"Beni en çok mest edecek şey senin bir dövüşe katılman olurdu.
Dövüşün, ben de size hayalinizdeki arabayı alayım."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bunu kastetmiyorsun. Beyaz bir Aventador mu?"

Başını sallıyor.

Bunu düşününce sikim kalınlaşıyor.

"Rüşvet mi?" diye soruyor annem kaşlarını
kaldırarak. "İşe yarıyor." Sesindeki sırıtışı
duyabiliyorum.

Ben de sırıtıyorum.

Iris inliyor ve peçetesini yere bırakıyor. "Tuvalete gitmem gerek."

"Ben de seninle geleceğim," diyor
annem. Babam bir an bana
bakıyor.

"Bu bakışı biliyorum," diyor uzun bir süre sonra.

"Ne bakışı?"

"Hayatında bir kadın var, bir kız değil."

Garsonun önüme koyduğu bir bardak suyu yudumlarken babamın beni izlediğinin farkındayım. "Aradığım kişi o."

Babam bana baktı ve hafifçe
güldü. "Buna gülme lan."

"Eğlenceli."

"Lanet olsun." Kaşlarımı çatıyorum, sonra sırıtıyorum ve kıkırdayarak başımı sallıyorum. "Onunla yeni tanıştım ve kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama buralarda bir yerde olduğunu biliyorum." Karnıma yumruk atıyorum.

"Annenle tanıştığımda, ringde nerede durduğumu biliyordum. Bilmek için çok erken diye bir şey yoktur."

Bir elimi ensemde gezdiriyorum. "Yapılacak en doğru şey uzak durmak olurdu. Ama yapmayacağım. Az önce bana bir F1 arabasını denememi teklif etti."

"Ne?"

"Beni duydun." Onun kuşkulu bakışlarını üzerimde tutuyorum. "F1'de yarışmamın senin için sorun olmamasını istiyorum."

Iris ve annem yerlerine dönüyorlar ve annemin gözlerindeki ifadeden beni çok net duyduğunu anlayabiliyorum.

"Yarışmanı istemediğimi biliyorsun," diyor babam.

"Kavga etmemi istiyorsun; bunu yapmak istemiyorum." Arkama yaslanıp bir kolumu sandalyemin arkasına koyuyorum ve sessizce ona bakıyorum. "Adı Lana, HW Racing Team'den."

"O ekip hâlâ var mı?"

"Söylediğine göre zar zor."

"Racer..." Annem araya giriyor. "Evden uzakta, tanıdığın hiç kimseyle olmayacaksın, hayatını tehlikeye atacaksın-"

"Ben gidiyorum."

Annemin gözleri büyüdü.

"Yarışmak istediğin için mi gidiyorsun, yoksa kızı istediğin için mi?" Babam soruyor.

"İkisi de. Yarışıyorum ve kızı istiyorum." Ona bakıyorum. "Bana bunun senin için olduğu gibi benim için de olabileceğini söyle. Bulabileceğimi
Birinin beni alması için. Beni olduğu gibi alması için."

Iris gözlerini kırpıştırarak bana bakıyor. "Kaçırdım mı
Bir şey mi var?" diye yüksek sesle soruyor ama o cevap verene kadar babama bakmaya devam ediyorum.

"Başka bir şey istemiyorum."

Nefes veriyorum. "Bu o kız. Evleneceğim kız. Hayatını tamamen mahvedeceğim kız." Ben kıkırdıyorum, o gülüyor, sonra ikimiz de ayılıyoruz.

"Bırak seni tanısın. Sonra 'doğru' olanın ne olduğuna o karar verebilir," diyor babam.

Anneme ve Iris'e bakarken nefes verip ayağa kalkıyorum. "Toplanmam gerek." Gözlerim kız kardeşime odaklanıyor. "Benimkilerden birine gel
ırklar?"

"İzleyebilir miyim bilmiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum ama saçlarını
karıştırıyorum. "Korkak." "Kabadayı."

Ayağa kalkıp bana sarılarak veda ediyor, ben de ona sarılıyorum, başka bir şey söylemeden. Iris bana hep duygusal olarak ulaşılmaz olduğumu söyler. Sadece bir şeyleri ifade etmeye alışık değilim. Ben de ona bunu zaten bilmesi gerektiğini söylüyorum. Böylece bir gülümseme, bir sarılma ve başını belaya sokma bakışıyla gidip annemi öpüyorum, onu sevdiğimi söylüyorum ve "Eve tek parça halinde gel" diye fısıldadığını duyuyorum.

Başımı salladım ve babam benimle dışarı çıktı.

"Benim için Iris'e iyi bak."

"Kendine iyi bak."

"Yapacağım."

"Ciddiyim amına koyayım," diye homurdanıyor.

Çenemi sıkıyorum. Nefes veriyorum, parmaklarımı açıyorum. Başımı sallıyorum. Çenemi kısmen tutuyor, kısmen tokatlıyor. "Güzel."

Bana gülümsüyor ve gözlerindeki gururu görebiliyorum, bipolar 1 teşhisi konduğu andan itibaren ortaya çıkan gurur ve lanet olası endişeyi.

Cherokee'mi çalıştırıp yola çıkarken ve eşyalarımı toplamak için evime giderken bunu aklımdan çıkarıyorum.

Onunla çalışacağım. Ona dokunmak iyi bir fikir değil. Ama bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Bunu yapmak istiyorum. Hala ellerimde onun sıcaklığını hissedebiliyorum. Tadı ağzımda. Hatırlamak beni demir gibi sertleştiriyor.

İçimde onun adını haykıran bir şey var.
Sanki onu tüm hayatım boyunca tanıyormuşum gibi.
Gözlerimi ona kilitlediğim anda fısıldayan bir şey.
bu hatunla evlenmek için. Bu kız sana sahip olacak, sen de ona sahip olacaksın, hepsi bu.

Lana

"Bir yanlışlık olmalı. Bize birinci sınıf bilet almadım. Takımımız-"

"Bende var. Maaşımdan keseceğim." Havaalanında biletlerimiz elimize tutuşturulurken sırıtıyor.

"Fazla bir şeyin kalmayacak."

Biletimi çantama koyuyorum ve bir kolumu diğerine geçiriyorum.

Aşırı tepki veren meme uçlarımı sakinleştirmek için göğsümü sıkıyorum. Göğüslerim büyük değil ama meme uçlarım erkeklere ikiz penis gibi davranıyor. Ugh.

"Aslında kazanacağım," diye usulca homurdanıyor, "çünkü bu şeyi kazanacağım."

Biletlerimizi alıp güvenlik kontrol noktasına doğru ilerlerken şaşkın bir kahkaha attım. "Çok mu ukalasın?"

Bu adam araba yarışlarının Muhammed Ali'si gibi; çok iyi olduğunu söylüyor ve şu ana kadar gördüğüm kadarıyla

Bunu destekleyecek kadar. Ama F1 arabaları farklı sürülür. Sürüş şekliyle arabayı idare edemeyen çok fazla sürücü gördüm.

Dizüstü bilgisayarımı çantamdan çıkarmama yardım ediyor, sonra ayakkabılarımı çöp kutusuna koyarken ayaklarıma bakıyor gibi görünüyor. Çorap giymeyi unutmuştum ve sandaletlerimi giyiyordum ve ayak parmaklarım oldukça küçük ve pembe boyalıydı.

Bunları eğlenceli bulmuş gibi kendi kendine gülümsüyor ve X-ray tarayıcısından önce benim geçmemi işaret ediyor. Şanslı bir şekilde kollarını kaldırarak onu takip etmesini izliyorum.

Kadın memur muhtemelen onun kıyafetlerinin altında neye benzediğini görüyor ve ben kendi şehvetli düşüncelerimle başımı sallıyorum.

Hay Allah. Beynimin bunu gerçekten durdurması gerekiyor.

Biniş kapısı dolu. Bir kadına çantasını koyduğu yan koltuğa birinin oturup oturmadığını sorduğunda, cam kenarında durmaya gidiyorum. Kadın telaşla ona sırıtıyor. Adam başını kaldırıp göz kırpıyor. "Buraya gel, Lana."

Sinirli bir şekilde yutkunuyorum ve tartışmak istemediğim için oturuyorum, o pencerenin yanında durup telefonunu kontrol ederken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

"Erkek arkadaşın mı?" diye soruyor yanımdaki kadın, yüzünde baygın bir ifadeyle.

"Hayır." Kızardığımı hissediyorum çünkü nedense sadece bu düşünce bile beni ısıtıyor ve bir süre kendi telefonumla meşgulmüş gibi yapıyorum.

Kırk dakika sonra nihayet uçağa bindik ve boyum o kadar kısa ki el çantamı kaldırmakta zorlanıyorum. Racer

Elimden alıp çantamı omzuma atıyor ve ikisini de sırt çantasının yanına koyuyor.

Kimsenin benim için bir şey yapmasına alışık olmadığım için ona temkinli bir bakış göndererek koltuğuma çöküyorum. Vücudunu benimkinin yanındaki koltuğa indirirken emniyet kemerimi takıyorum.

O kadar geniş omuzlu ki omuzlarımız birbirine bir saç teli kadar yakın. Paniğe kapıldığımı hissediyorum.
ama yapamam, çok belli olur.

Ona bu kadar yakın oturmak, ellerinin ona dokunduğunu hatırlamadan yanında oturmak biraz bunaltıcı geliyor.
daha dün. Dudaklarının muzipçe benimkini tattığını ve bundan çok hoşlandığımı.

İçecek ikram ettiler. Ben reddettim, o elma suyu istedi.

"Vardığımızda seni ekiple tanıştıracağım, seni hazırlayacağım, sonra da koltuğuna oturtmamız gerekecek. Fiziksel muayeneden geçmen gerekecek, eminim bir sorun çıkmayacaktır."

Bir an bana baktı.

Gözlerime baktığında, sanki beni inceliyormuş gibi hissediyorum, sanki içimi okuyormuş gibi - sanki sahip olduğumu iddia ettiği bu aptal anlamlı gözlerin onun için bir tür sessiz dili varmış gibi.

"Ayrıca şunu yapmayı kesersen çok memnun olurum." "Ne yapıyorum ben?"

"Dik dik bakıyorsun, Tate. Sinirimi bozuyorsun." Yutkunuyorum,
Şaşkınlıkla gülümsediğinde gülüyor. "Babam..." Başımı sallıyorum. Buraya onun arkadaşı olmaya gelmedim, gerçekten. "Ben sadece

ona yetenekleri getirme konusunda güvenilir olabileceğimi kanıtlamalıyım. Beni kötü gösterme." Kaşlarımı çattım.

"Kulağa bir plan gibi
geliyor." "Teşekkür
ederim."

Kalkarken nefes veriyorum.

Telefonunu çıkarıp kulaklıklarını takarken ve müzik dinlerken eli kol dayama yerinde. Ne dinlediğini merak ediyorum. Emniyet kemeri düğmesinin kapanmasını bekliyorum, sonra koltuğumdan kalkıyorum ve dışarı çıkıp kendi kulaklıklarımı bulmak için çantamı ararken popomun onun yüzünde olmasından dolayı biraz utanıyorum. Bir türlü bulamıyorum.

Tekrar oturdum. Kaşlarını kaldırıyor. "Kulaklık yok mu?"

Mavi bakışları yüzünden telaşlanarak uçuş görevlisine işaret ediyorum. "Kulaklık alabilir miyim?"

"Hemen getiriyorum."

Kulaklıklarından birini çıkarıp uzatıyor. "Al." "Hayır,
gerçekten..."

Kulağıma bir tane takmak için uzanıyor ve bilmediğim bir şarkı çalıyor. Sırıtıyor ve bu dayanılmaz bir şey, bir parçam o gülümseyip beni izlerken gözlerinin içine, derinlere, derinlere, DERİNLERE batıyor gibi görünüyor.

"O şarkının adı neydi?"

"Believer. Imagine Dragons."

"Bunu sevdim. Dinlediği şarkılara bakarak bir insan hakkında çok şey öğrenebilirsiniz."

"Çalma listende ne var?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Normal şeyler. Birkaç eski ama güzel şey."

"Hadi bir bakalım." Telefonumun ekranına bakıyor ve şarkımı görüyor; Sia'dan Elastic Heart. "Bu şarkıya bayılıyorum." Onaylayan bir gülümsemeyle telefonumun ekranına dokunuyor.

"Ohmigod, ben de!" Diyorum ve o sadece bana bakıyor, Believer hala kulağımda çınlıyor.

"Bunu hiç dinledin mi?" O anki favori şarkımı arıyorum - Fall Out Boy'dan Favorite Record - kulaklıkları onun yerine benim telefonuma bağlıyorum ve çalıyorum. Orada öylece oturup dinliyoruz.

Profilime bakıyor, beni içine çekiyor. Uzanıyor ve başparmağını kulağıma sürtüyor. "Bunu kulağıma amaç?"

"Ne?"

"Bana öyle bak." "Sana nasıl

bakıyorum?"

Biraz nefessiz kalmaya başladım.

Bana yırtıcı bir hayvan gibi bakıyor, sessiz. Bekliyor.

Vücudumun her santimi, dokunacak kadar yakın olan vücudunun her santiminin yakınlığıyla -tam farkındalığıyla- uğulduyor gibi.

"Böyle mi oynayacağız?" diye soruyor sonra bana. "Ha?"

"Bu." Onu ve beni işaret etti. "Böyle mi oynayacağız?"

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Kulaklığımı indirirken o da kendi kulaklığını kapatıyor ve cevabımı bekliyor. "St. Pete'de olan St. Pete'de kalır," diyorum. "Çalışacağız

birbirine çok yakın. Ve ben gerçekten... işleri karmaşıklaştırmamanın en iyisi olduğunu düşünüyorum."

"Karmaşık olanları severim."

"İstemiyorum." Seksi sırıtışı yüzünden kaşlarımı çatıyorum. "Mazoşist," diye suçluyorum.

"Crasher."

Nefesim kesildi. "Ben senin arabanı benimkiyle öptüm, sen kendi arabanla kaza yaptın..."

Hızla eğildi ve dudaklarımı tekrar okşadı.

Hızlı ve önceden haber vermeden.

Yumuşak bir iniltinin beni terk ettiğini duyuyorum; bu benim kaşlarımı çatmama, onun da şeytanca sırıtmasına neden oluyor.

"Şunu yapmayı kes."

"Gözlerini kapat o zaman," diyor anlamlı bir

şekilde. "Ne?"

"Gözlerin bana bir şeyler yaptırıyor. Büyünün etkisi altındayım." O tek gamze belirir.

Lanet olsun ona, o gamze benim sonum olacak.

Kaşlarımı çattım. "Bir süre uyuyana kadar tartışmayacağım," diyorum ve koltuklarımızın arasındaki kolçağı kaldırıp kolunu bana doluyor, yanağımı göğsüne bastırırken başparmaklarını göz kapaklarımda gezdiriyor ve gözlerimi kapatmamı sağlıyor.

Bir saniyeliğine kaskatı kesildim. Başını başımın tepesine yaslıyor. "Güzel kokuyorsun," diye mırıldanıyor.

"Kardeşlerimden farklı kokuyorsun."

"Kardeşin olmadığım için olabilir." Sesi kulağımın dibinde gürlüyor.

Gömleğini avucumun içinde tutuyorum ve ona bakmak için başımı kaldırıyorum ve bir an için tüm bu uçağın yok olmasını, kıyafetlerimizin yok olmasını, onun dışında her şeyin yok olmasını istiyorum.

"Ben senin patronun sayılırım, Racer. Benimle oyun oynayamazsın," diye fısıldıyorum, kaşlarımı çatmak yerine sesim yalvarır gibi çıkıyor.

Gülümsemesi kaybolur ve biraz daha öne eğilir. derin bir fısıltıyla, "Senin erkeğin olacağım. Benimle oyun oynamasan iyi edersin," diyor.

Nefes alamıyorum.

Başını eğiyor ve çok yavaş, çok zarif bir şekilde dudakları benimkilerin üzerinde bir o yana bir bu yana geziniyor.

Nefesim kesiliyor, hareketsiz kalıyorum ve dili içimi yalamak için dışarı kaydığında titriyorum. Sadece bir kez yaladı ve gülümseyerek geri çekildi.

Ben bir şekilde bakıyorum, o gülümsüyor ve bir şekilde Kahvaltı için uyandırılana kadar geçen yedi saat boyunca yanağım göğsüne yaslanmış, kolu da bana sarılmış bir şekilde uyudum ve rahatlamam gerekiyordu ama günlerdir ilk kez nefes alıp babamı ve nasıl olduğunu gerçekten merak etmeye başladım ve onun kolunu etrafımda hissetmek her şey hakkında endişelenmeyi bırakmamı sağladı.

O kol hariç. Etrafımda. Ne

kadar lezzetli hissettiriyor.

Ne kadar sahiplenici.

Ve belki de orada olmaması gerektiği halde orada olduğunu. Bir gecede fahişeye mi dönüştüm?

Neyim var bilmiyorum ama jet lag yüzünden olduğuna eminim ve yanıma döndüğümde her şey yoluna girecek. aile ve işe geri döndüm.

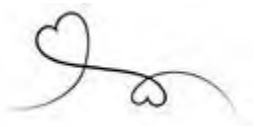

Havaalanından bir taksiye bindik ve Drake bizi otel lobisinde karşıladı. Şoförümüz olan bu yabancıyı öptüğüm ve ona dokunduğum için kendimi suçlu hissediyorum. Kardeşlerimin fark edeceğinden ve sürtüklüğümle asla yaşayamayacağımdan korkuyorum.

Havaalanı koridorlarında yürürken Racer ile aramda biraz mesafe bırakmak istiyorum ama aynı zamanda yanımdan geçen kadınların ona baktığını görüyorum ve bu hoşuma gitmiyor.

Olduğum yerde kalacağım.

Drake bana sarılıyor ve Racer'ın başını çevirip baktığını görüyorum, gözleri biraz kararmış.

"Bu benim kardeşim, Drake. Drake, bu Racer ..."

Racer'ın duruşu gevşer ve elini sıkar. "Tate," bitiriyor.

"Babam nasıl?"

"Güzel. İkinizi bekliyorum," diyor Drake Racer'a bir oda anahtarı uzatırken.

Asansörlere adım atıyoruz ve babamın katına çıkarken Racer'ın bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Babam seninle tanışmak istiyor."

Gülümsüyorum ama içimden bunun iyi gitmesi için dua ediyorum.

Asansörden iniyoruz ve Drake bizi içeri almadan önce babamın oda anahtarını yuvaya yerleştiriyor. "Baba, geldiler."

Odanın sonunda, köşedeki büyük tekli koltukta babam oturuyor. Beni gördüğünde yüzü aydınlanıyor ve ben Gözlerinin hemen yanımdaki iri yarı, siyah saçlı adama kaydığını fark ettim.

"Racer Tate, babam," diye

tanıtıyorum. "Efendim." El sıkıştılar.

"Yasadışı sokak yarışı," diyor

babam. "Ben bunu sadece yarış

olarak görüyorum."

"Kanun öyle demiyor." Ona bakıyor ve gözleri yorgun görünse de içinde bir muziplik kıvılcımı var. "Yarın için hazır mısın?"

"Doğuştan hazır."

Kendine olan güveni karşısında biraz ağzım sulanıyor ve Drake bana kaşlarını çatıyor.

"Bakalım neyiniz varmış," diyor babam.

"Size göstermek bir zevkti. İyi geceler, efendim." Babama başıyla selam verdi ve ben de yere düştüğüm yerden ayağa fırladım.

yatağın kenarında. "Onu yerleştireceğim-"

"Ben onu yerleştiririm," diyor Drake. "Sen biraz uyu. Ve onu beladan uzak tut ve işine odaklan, Lainie. Tabii kalırsa."

Drake, Racer'ı takip ediyor.

İç çekerek babamın yanına oturuyorum ve elini tutuyorum. "İyi misin?"

"Artık bebeğim geri döndü."

Gülümsüyorum ve ona sarılıyorum, bir gün bile ona sarılamayacağımı düşünmemeye çalışıyorum. İyi olmasını diliyorum çünkü bencilim, çünkü o benim kayam ve ona çok ihtiyacım var.

off limits

Yarışçı

Lana'nın erkek kardeşinin beni odama kadar takip ederken, "Kız kardeşim yasak bölge," dediğini duyuyorum.

"Benimki de öyle." Sırıtıyorum.

Gülümsüyor, sonra gözlerini kısıyor. "Ne olduğunu bilmiyorum

Elinizde fazla bir şey olduğunu sanmıyorum. F1 sokaklar gibi değil. Ama kız kardeşim seni işe almak için bu kadar zahmete katlandı, biz de sana bir şans verebiliriz."

Ne yapmaya çalıştığını biliyorum: çaylağın gözünü korkutmak, düz bir çizgide yürümesini sağlamak, çizgiyi çizmek, kuralları belirlemek.

Kuralları
çiğnerim. Hiçbir
çizgiye saygı
duymuyorum.
Denesem bile düz bir çizgide
yürüyemem. Ve beni korkutmak
imkansız.

Ben de olduğu gibi söyledim: "Benim yerimi almak için sıraya girmiş pek fazla adam göremiyorum."

Çenesini sıkıyor, sonra bana bir bakış atıyor ve kahkahayı patlatıyor. Ben de kıkırdamaktan kendimi alamıyorum, duruşlarımız yumuşuyor.

"Kız kardeşim bu takımı kurtarmayı kafasına koymuş - umarım ne kadar şanslı olduğunuzun farkındasınızdır. Seni sabah 7'de pistte bekliyorum. Sharp."

Bununla birlikte, o gidiyor ve ben odama gidiyorum, spor çantalarımı yere atıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum, eklemlerimi kırıyorum. Evden çok uzaktaydım. İyi yarışıyordum.
beni mutlu ediyor. Ama hep huzursuzdum. Şehirden şehre gidip, bir sonraki kafayı arıyordum. Babam hiçbir şeyi ciddiye almadığımı söylerdi.

Belki de doğrudur.

Yarış dışında her şey.

Ve şimdi de o.

Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyorum ama onu gördüğüm andan itibaren sahiplenmek, fethetmek ve sahip olmak istedim.

Lanet olsun, en kötüsü de ona yalan söylüyor olmam. Tüm ailesine yalan söyleyeceğim. Bilmesini istemiyorum.

Onu çok istiyorum.

Çok fazla yarışmak istiyorum.

Kendine iyi bak, orospu çocuğu, kendime lanet ediyorum. Aylardır kriz geçirmedim. İyi hissediyorum, iyiden de iyi olmak istiyorum. Her şey geride kalmış gibi davranmak istiyorum. İlaçlarımı çıkarıyorum. Onları spor çantamın en dibine geri itiyorum.

first track day

Lana

Gece boyunca dönüp durdum, bugün için çok heyecanlıydım. iyi dinlenmek için. Yanımdaki odadan sesler duydum ve tahmin etmem gerekirse yeni yeteneğimizin de uyumadığını düşünüyorum. Sabahın erken saatlerinde (saat 4 civarında) kapısının kapandığını duydum ve adam o zamandan beri geri dönmedi.

Duş alıp giyiniyorum, bir kot pantolon ve takımımızın logosunu taşıyan bir tişört giyiyorum, saçlarımı at kuyruğu yapıyorum ve yüzüme güneş kremi sürüyorum. Genellikle başka bir şey yapmam.

-Ne de olsa bu bir yarış. Mankenlik değil. Ama nedense piste çıkmadan önce düşüncesizce bir dudak parlatıcısı alıp dudaklarıma sürüyorum.

Güneşli bir gün ve uzaktan araba motorlarının gürültüsünü duyabiliyorum.

Bu son test günü, bu yüzden yarış günü kadar yoğun değil, bu da üzerimdeki baskıyı biraz azaltıyor. Ve yine de hiç

şu anda olduğum kadar gergin değildim. Ekibimize yeni bir adam getirdim. Babamın yatırdığı milyonlarca doları idare edecek olan çok yetenekli ama biraz fazla beceriksiz bir adam.

Artık sahip olmadığımız para.

Çadırımızda kardeşlerimi görüyorum. Endişeli olmak iyi değil sanırım, bu yüzden nefes veriyorum ve babamı yanağından öpüyorum ve ona bir kahve getirmek için karavana gidiyorum. Demlenmesini beklerken mesajlarımı kontrol ediyorum.

Bu akşam yemek?
Hadi evet de.

Cevap vermeyi düşünmüyordum ki, o geçen yılın F1 şampiyonu ve rakiplerimizden biri; o sırada odanın kapısı açıldı ve Racer göründüğünde nefesim kesildi.

Yarış takımını beline kadar giymiş, kolları yanlarından sarkıyor. Göğsünde beyaz atleti var,
Yağsız ve sert kasları örtmek.

Yutkunuyorum. "Günaydın."

"Günaydın," diyor biraz gülümseyerek.

Gözleri telefonuma kayıyor ve onu bir kenara koyuyorum.

Bir fincan kahve dolduruyorum, arkamdan geçip kapıdan çıktığını hissediyorum.

Nefes veriyorum, ellerim titriyor.

Dışarı çıktığımda kardeşlerimin tamir edilmiş arabamızın kaputunun üzerine eğildiklerini görüyorum.

"Bırak Kelsey sürsün," diyorum.

Drake başını sallar. "Çok sinirli."

"En iyi arabamızı kullanacaklarına güvenemeyeceksek yetenek getirmenin ne anlamı var? Bırakın Kelsey'i sürsün. Bunu yapabilir." Gözlerim onunkileri buldu ve ona sessiz bir mesaj gönderdim: "Bunu yapsan iyi edersin.

Nomex'ini yukarı çekip fermuarını çekmeye başladığında eğleniyor gibi görünüyordu. Drake nefesinin altından küfrederek Clay ve Adrian adlı teknisyenlere koltuğunu ayarlamasına yardım etmelerini işaret eder.

"Çok sinirli ve tekerlekleri hafif. Onu idare edebilir misin?"

"Benimle başa çıkabilir mi?" Göz kırpıyor, sonra kaskını takıyor ve beni onun parıldayan, şimşek mavisi gözlerinin etkisine karşı koymaya çalışırken bırakıyor.

Bu adamı getirmeme ne sebep oldu? Kardeşlerime onu kontrol edebileceğime dair söz mü vereyim? İçimi gördüğünü hissetmeden gözlerinin içine birkaç saniye bile bakamıyorum. Gösterdiğim maskeyi geçtim. Her şeyin yolunda gitmesini isteyen küçük kıza.

Ama ona karşı kişisel duygularımın ağır basmasına izin veremem.

Bu yeni bir başlangıç, yeni bir fırsat ve babamın gözlerindeki umudu görmek yeterli bir sebep.

Arabaya tırmanıyor. Sadece parlak kaskı ve renkli siperliği görünecek şekilde koltuğuna oturur. Motor bir kükreme ile canlanır. Isıtmaya başlar. Roarrrrr, roarrrr, roarrrr.

Titreşimler vücuduma bile vızıltıyı hissettiriyor.

Kelsey'i izliyorum, 38 numara, tam anlamıyla fırtına gibi İsteyebileceğiniz en mükemmel çizgide. Genellikle

yeni sürücüler için çizgide kalmak zordur.

Bu adam... o-iyi.

Bu yüzden

lanet olsun

Güzel!

İlk birkaç turdan sonra geri çekilirken dilim tutuldu. pite ve doğruca takım garajına giriyor. Arabadan atlayıp kaskını çıkarıyor ve ben de kaskı elinden alıp arabanın etrafından Adrian'a doğru yürüyorum.
mekaniği.

"Virajda ağır kalıyor. Bastırma kuvvetini hafiflet."

Adrian, "Eğer bastırma kuvvetini hafifletirsek uçar, onu kontrol edemezsiniz," diyor.

Racer huzursuzca Nomex'ini beline kadar çıkarıyor ve ona uzattığım suyu alıyor. Sanki onların yapmasını bekliyormuş gibi bekliyor.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyor, gözleri bir an için benimkilerle buluşuyor ve sonra yüzünde konsantre olmuş bir ifadeyle arabaya bakmaya geri dönüyor.

Gözlerim ensesinde geziniyor, saçları biraz dağınık duruyor -sadece kaskını yeni çıkardığı için değil, o koyu renk saçlar her zaman canlı gibi görünüyor.

Beyaz gömleğinin altındaki meme uçlarının koyu noktalarını ve sert göğüs kaslarını seçebiliyorum.

Kaslı omuzlarını, Nomex takım elbisesinin bel bandıyla vurgulanan dar kalçalarını fark etmemeye çalışıyorum ve

Ondan önce bu kadar sıcak bir şeyin görüş alanıma girdiğinden emin değilim.

Kardeşlerimin tartıştığını ve onun hala orada beklediğini fark ediyorum...

Kardeşlerim kadar uzun, ama çok belirgin ve durup bakmanıza ve kendinizi bakmaktan alıkoymakta zorlanmanıza neden olan bir varlık.

Değişiklikler üzerinde bir saatten fazla çalıştıktan sonra tekrar giysilerini giyiyor, kaskını takıyor, arabaya rahatça biniyor ve kükreyerek piste geri dönüyor.

Midemde binlerce düğüm var. Bir tur atıyor. İkinci bir tur, daha da hızlı. Artık başka tarafa bakamıyorum. Kontrolünü kaybetmedi ve Kelsey onun ellerinde tamamen rahat hissediyor. Her ne kadar zor olduğunu bilsem de kolaymış gibi gösteriyor.

"Zaman!" diye bağırıyor babam.

"Bir dakika yirmi altı nokta dokuz," diyor Drake elindeki kronometreyle, gözleri kocaman.

Arkamızda Clay kulaklıktan onunla konuşuyor. "Devam et. En hızlı tura bir milisaniye kaldı."

Sonunda çukura geri çekilip indiğinde kardeşlerimin nutku tutuldu, üçü de tanrısal bir saygıyla ona bakıyorlardı.

İlk konuşan Drake oldu. "HW Racing'e hoş geldiniz." Drake onun elini sıkıyor ve bana bakıp gülümsüyor.

Ben de gülümsüyorum ve gözlerim Racer'a kaydığında, kaskını çıkardığını ve yanında sallandırdığını ve gözlerinde gururlu bir erkek bakışıyla bana baktığını fark ediyorum.

Kızarmaya başladım.

"Harikaydın. Daha önce yeni bir araçla, yeni bir pistte bu kadar hızlı giden bir çaylak gördüğümüzü sanmıyorum," diyor Clay.

Kaskını kolunun altına sıkıştırıyor, elini yumruk yapıyor ve avucuna vuruyor. "Biliyordum."

"Nereden biliyorsun?" diye sordum.

Gamzesi belirirken bana gülümsüyor. "Çünkü kalmak için buradayım, Crasher."

Karavana doğru hızla ilerlerken gülümsemesinin altında ayak parmaklarımın hafifçe kıvrıldığını hissediyorum ve Adrian motor tamirleriyle meşgul olurken Drake ve Clay'in bana baktığını fark ediyorum.

"Lainie, o yasadışı bir sokak yarışçısı, tamam mı? Ona fazla bağlanma, duydun mu?" Drake saçmalamaya başlar. "Kişisel olarak değil, bizim takımda olduğu için de değil. Diğer takımlar onu yakaladıkları an, daha fazlasını teklif edecekler.
rekabet edebileceğimizden çok daha fazla para."

"Böyle söyleme, Drake."

"Gerçekçi olmaya çalışıyorum."

"Sen kötümser davranıyorsun ve ben bugün çok mutluyum.
Cennetteki partimden aşağı in. Beni rahat bırak. Bu iyi bir şey. Güzel bir gün geçirdik."

"Lainie..."

Racer'ın karavandan gelişini, basamakları ikişer ikişer inişini ve ellerini terli başının üzerinde gezdirişini izliyorum. Ayaklarıma sıçrıyorum ve biraz dengesiz hissediyorum çünkü
benim de kalbim yerinden fırlıyor. "Susadın mı?"

Sadece başını sallıyor ve soğutucudan çıkardığım şişeyi kapıyor, hepsini bitirmesi bir dakikadan az sürüyor. Nefes nefese kaldı.

Bitiriyor, nefes veriyor ve bana bakıyor. Burun delikleri açılıyor. "Araba iyi hissettirdi."

Başımı salladım, nefes nefese. "Orada oldukça iyi görünüyordun." "Öyle mi?"

Hızlıca başımı salladım. "Evet."

Ve üç kardeşimin de kaşlarını çatarak bana baktığını fark ediyorum. Gözlerimi kaçırdım ve karavana doğru yöneldim, Racer'ın

Beni içeriye kadar takip et, hava daha az rüzgarlı ve güneşten korunabiliriz.

"Kardeşlerin daha iyisini yapmamı mı istedi?" Kanepelerden birine çöküyor ve kaşlarını çatıyor. Belli ki kafası karışmış.

"Hayır, elemeler onları çok heyecanlandırıyor."

Sanki bunu gösterme biçimleri konusunda kafası karışmış gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Gerçekten. Buna bayıldılar. Kalmak için burada olduğunu bilmiyorlar."

Nomex'ini kollarından çıkarıp beline kadar indiriyor ve takım elbisesinin altındaki beyaz gömlek göğsüne öyle bir yapışıyor ki küçük kahverengi meme uçlarını görebiliyorum. Bana bir soru sorduğunu fark edince yutkunarak gözlerimi yukarı kaldırıyorum. "Nereye gittiğimi sanıyorlar?" diye sordu.

"Seninle vakit geçirmemi istemiyorlar."

Buna gülüyor, sonra mavi gözleri parlayarak sessizce bana bakıyor.

"Çünkü sizin iyi bir etki bırakmadığınızı düşünüyorlar ve işleri her zaman profesyonel tutmamızı istiyorlar."

Bir parmağıyla saçının bir teline dokunmak için uzanıyor. "Biraz eğlenmenin nesi yanlış?" diye sorar, sesi bir

Bana dikkatle bakarken biraz gırtlaktan konuşuyor.

"Endişelendikleri şey eğlence değil, senin ve benim eğlenmemiz. Birlikte."

O sırıtıyor, ben gülüyorum, bunu söylediğime inanamıyorum.

Gözleri göğsüme düştüğünde içime bir sıcaklık yayılıyor, Bakışlarını kaldırmadan önce göğüslerimi kontrol ettiğini görüyorum, dudakları köşelerde alaycı bir şekilde kıvrılıyor - yarı özür dileyen, yarı özür dilemeyen bir gülümsemeyle ortaya çıkan bir gamze.

Uzun bir nefes alıyorum, kokusunu içime çekiyorum ve Neden bağımlılık yaptığını, neden içimde bir şeyleri arzuyla kabarttığını merak ediyorum. Onu yakından koklamak, tatmak, hissetmek, tüm erkek kokusuna dokunmak istiyorum.
Vücut.

Açılmadan önce kapıya bir vuruş oldu.

"Tate. Üzerinde hızla çalışıyoruz ve bir seans daha sığdırabiliriz."

Ayağa kalkmadan önce gözlerindeki sıcaklığı görüyorum. Onu dışarıda takip ediyorum ve işte orada, kaskını indirmeden, vizörünü indirmeden ve tekrar dışarı çıkmadan önce gözlerimiz kilitlenirken gözlerindeki o sıcaklık.

Yanaklarımın yandığını hissediyorum ve kardeşlerimin hâlâ bana baktığını fark ediyorum.

Hiçbir şey yokmuş gibi usulca mırıldanıyorum ve kronometresini tutan babamın yanına oturuyorum.

Tamam, belli ki kardeşlerim Racer için endişeleniyor ve belki de ben çok fazla bakıyorum. Bunun üzerinde gerçekten çalışmam gerek.

Ve belki de adamı beladan uzak tutmak için beni görevlendirmek o kadar da iyi bir fikir değildi, çünkü adam üzerinde hiçbir kontrolüm olmadığı açık ve o geldikleri kadar vahşi, ama onu etrafta her gördüğümde kalbimin tekmelenmesine engel olamıyorum

Pist.

Çadırın etrafında onun sesini duyduğumda terlediğimi hissetmekten kendimi alamıyorum, onu yakınımda hissettiğimde kollarımdaki küçük tüylerin diken diken olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum. O arabaya tırmanırken midemin düğümlendiğini hissetmekten kendimi alamıyorum ve pistte, iki gün öncesine kadar bir arabanın içinde yanımızdan zum yaparak geçerken daha da gergin hissetmekten kendimi alamıyorum.

Daha önce hiç araba kullanmamıştı.

Dünyanın en hızlı araçları.

O akşam, başarılı bir testten sonra, kardeşlerim Babam dinlenmek için odasına giderken ben de Racer'la birlikte alt katta oyalanıyor ve ona otel tesislerini gezdiriyorum.

Ona havuzu göstermek için dışarı çıkıyorum - bu saatte boş, çünkü aslında gece yarısına yakın - o zaman tüm yüzünün şeytani bir ilgiyle aydınlandığını görüyorum.

"Şu bok gibi mavi havuza girmeye hayır demezdim," diye homurdanıyor.

Yarış takımının içinde gerçekten erkeksi görünüyor ama kot pantolonu ve lacivert tişörtünün içinde, saçları her zamanki gibi karmakarışık, son derece çiğ ve erkeksi görünüyor. Ve gözleri bana kaydığında, tüm midem düğümleniyor.

"Seninle o bok gibi mavi havuza girmeye hayır demezdim. Lana."

Bakışları yüzümde perçinleniyor, sonra yavaşça vücudumda geziniyor. Üstümün açıkta bıraktığı göbeğimin kremsi teninde duruyor ve nefes almak zorunda kalıyorum.

Ona yaklaşmak için duyduğum karşı konulmaz istekle savaşmak zorundayım.

Gülümsüyor, gamzesi görünüyor; üstümü biraz gergin bir şekilde çekiştiriyorum.

Yaklaşıyor ve gömleğini yukarı çekiyor ve ben farkına bile varmadan çırılçıplak kalıyor. Çıplak göğüslü ve Pantolonunun düğmelerini açarak.

"Ne yapıyorsun?"

Racer başını kaldırır. "Ne yapıyormuşum gibi görünüyor?"

"Kıyafetlerini çıkarıyorsun."

"İnsanlar serinlemek istediklerinde böyle yaparlar." Fermuarını indirmeye başladı.

"Ben içeri giriyorum," diye mırıldanıyorum, tam da bunu yapmak için aceleyle arkamı dönerken.

Güçlü kolu dirseğimi kavrayıp beni döndürmek için uzanıyor. "Benimle serinle."

Çenemi tutuyor.

Ve Racer ruhumun derinliklerine bakan o mavi gözleriyle bana bakıyor ve ben de içimin kıpır kıpır olmasına engel olamıyorum.

"O kadar da ateşli değilim," diye itiraz ediyorum.

"Çok ateşlisin," diye karşı çıkıyor şeytani bir mırıltıyla, gözleri hınzırca bir kıvılcım alıyor. "Ama sen de çok gerginsin, Lainie." Gözleri parlayarak usulca çıtlıyor. "Bu konuda ne yapacağız?"

Kotuma uzandım ve çıkardım.
Tişörtüme uzandığımda bir şekilde boğazıma takılıyor.

Orada öylece durup bana bakıyor. Bana bir sapık gibi bakmıyor. Sadece... bir erkek olarak. İri yarı, siyah saçlı, ateşli bir genç adam olarak.

Kendimi pervasız hissederek tişörtümü başımın üzerine çekiyorum ve gözleri iç çamaşırlarımın içindeki tüm vücudumu tek seferde temizliyor,
çok kapsamlı bir baskın.

Meme uçlarımın neredeyse anında tepki vermesinden nefret ederek dudaklarımı büzüyorum ve külot ve sütyenle havuza doğru yürüyorum, kıçımın her hareketinin farkındayım ve hızla kenara koşup havaya sıçrıyorum, kollarımı
katlanmış bacakları ve bir top gibi suya dalması.

Su sıçramamın ardından yüzeye çıktığımda, sadece Racer'ı mükemmel bir pozisyonda suya dalarak mükemmel, oldukça olimpik bir şekilde suya daldığını ve yüzeye çıktığını görüyorum - saçlarını geriye atarken ıslak ve bana bakıyor - sadece birkaç metre ötede. "Havuza girmek için şık bir yol," diyor beni kastederek, havuz ışıkları sadece bronz tenimi ortaya çıkarıyor.

Ve havuzda tamamen çıplak olduğu gerçeği.

Suyun altında hareket etmeye başladığında yüzüm kızarıyor, suyun içinde ilerliyorum. Gittikçe yaklaşıyor. Racer'ın çıplak olduğunu ve bana doğru yüzdüğünü bilmek onu neden JAWS'ın bana yaklaşmasından daha tehlikeli yapıyor bilmiyorum. Çünkü bu köpekbalığının beni ısırmasını istiyorum ve babamın sahip olduğu tek yetenekli sürücüyü kaybetmesini gerçekten göze alamam. Bu felakete davetiye çıkarmak olur.

Ayrıca erkeklerimin seks konusunda biraz daha az bilgili olmalarını isterim, belki de olduğum gibi, biraz daha az ateşli yoksa her birini deli gibi kıskanırdım
ve bu adamların etrafındaki kadın çeşitliliğinin çok fazla olduğunu bilecek kadar uzun süredir yarışçılarla birlikteyim ve bu kadınlarla rekabet etmeye çalışmak bile
yorucu olurdu.

Bunun için enerjim yok. Sahip olduğum tüm enerji kazanmamıza odaklanmak.

"Sakin ol. Seni batırmayacağım," diye mırıldanıyor.

"Beni batıracağını sanmıyorum," diye fısıldıyorum, nefesim tükenmiş gibi hissederek. "Ne yapacağımı sanıyorsun?"

Omuz silkiyorum.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Şeytani bir şekilde sırıtıyor, bakışları parlıyor.

"Seni istiyorum..." Beni tekrar öp. Dokun bana. Başladığımız şeyi bitir. Her şey o kadar çılgınca ki bir cevap bulmaya çalışıyorum. "... bana atıştıracak bir şeyler getir."

Kaşlarını kaldırıyor, sonra etrafı tarıyor. "Sanırım kahve dükkanı açık. Hemen döneceğim."

"Şaka yapıyordum."

"Hayır değildin, şimdi olduğun yerde kal." Havuzdan yavaşça çıkıyor ve mükemmel erkek kıçına baktığımda ağzım açık kalıyor. Kıçında RT yazan bir dövme olan mükemmel bir erkek kıçı. Aman Tanrım. Havuzda gün boyunca yüzenlere verdikleri havlulardan birini arıyor ve beline sarıyor, sonra iki kahve fincanı ve benim için bir çörekle geri geliyor.

"Bana kek ve kahve getirdiğine inanamıyorum. Teşekkür ederim," diyorum.

Havlusunu çıkarıp yavaşça havuza geri indiğini duyuyorum ve vücudumdaki her atom sadece onunla suyu paylaşarak elektrikleniyor gibi görünüyor.

"Sanki beni sürekli besliyormuşsun gibi geliyor."

"Tamamen bencilce nedenler. Ağzının herhangi bir şey yapmasını izlerken sertleşiyorum."

Neredeyse

boğuluyordum

. "Racer!"

Kıkırdıyor, gözleri karanlık ve ay ışığında parlıyor, havuz ışıklarını o bebek mavileriyle yansıtıyor.

"Bugün pistte nasıl hissettin?" Yemek yerken sordum. "İyi hissettim. Ateşlendim." Gülümsüyor ve yine de

fazla bir şey söylemiyor, ateşlendiğini söyleyebilirim, etrafındaki enerji çok güçlü ve canlı, sanki bir
Gelen fırtına.

"Yani Clarks son şampiyon. En iyi arabalar, en iyi sponsorlar, en iyi bütçe, en iyi sürücü onlarda" diye açıklıyorum.

En iyi şoför yorumu üzerine kaşlarını kaldırıyor ve ben de gülüyorum. "Senden sonra en iyisi," diye takılıyorum.

Kıkırdıyor.

Kahve içip havuzda bir süre yüzdükten ve diğer takımlarla sohbet ettikten sonra odalarımıza çıkıyoruz.
"İyi geceler," diyorum ve Racer uzanıp elini ensemde gezdiriyor, eğiliyor ve dudaklarını şakağıma bastırıyor.

"Beni içeri davet et," diye nefes alıyor ve şakağıma bir öpücük kondurmadan önce usulca hırlıyor.

"Ben... ben yapamam. İstemediğimden değil ama sen benim takımımdasın ve seni beladan uzak tutmam gerekiyor."

Çenesini sıkıyor ama başını sallıyor, "Yeterince makul," diyor ve beni bırakmadan önce dudaklarıma bakıyor.

Kapıya doğru yürüyor, boynunu huzursuzca kırıyor. İçeri girip duş alıyorum. Yatağa giriyorum,

Bir şekilde yan odamdaki seslerin farkındayım. Sanki egzersiz yapıyormuş gibi çok fazla gürültü var. Keşke bunun suçunu uykuya dalamamama atabilseydim, ama bu cılız bir ses ve Racer'ın vücudumda bıraktığı kaosla kıyaslandığında gerçekten hiçbir şey. Bugün bana dokunmadı. Beni öpmedi. Benimle aynı odada bile değil. Ama vücudumda çok fazla ses çıkardığı kesin.

qualifying

Lana

Bugün sıralama günü, sezonu başlatan ilk resmi gün. Formula 1 Grand Prix şampiyonası yaklaşık 20'den fazla sürücüden oluşuyor ve bunların hepsi
toplam 20 Grand Prix yarışı için birkaç haftada bir. Her yarış onlara şampiyona için puan kazandırır ve
bu yıl ciddi yarışmacılar, biz sonuna kadar denemek gerekir her yarışta ilk beşe girdik. Bu uzun zamandır başımıza gelmemişti. Seth'in ilk yılımızda şampiyonada üçüncülüğü kazanmasından beri. Ayrıca her yarışı ilk beşte bitirmeye çalışmak için bile iyi bir sıralamaya ihtiyacımız var, bu yüzden bugün oldukça önemli.

Ayrıca bugün önemli çünkü daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştık.

Racer'ı görmeyi umarak pisti bir kez daha taradım.

Onu göremeyince hayal kırıklığına uğradım. I

Saati kontrol et, sonra Clay'e sor, "Drake'ten haber aldın mı?"

"Hayır."

"Ya Racer ortaya çıkmazsa?" diye sordum.

"Bu talihsizlik olur."

Nefes veriyorum. "Tamam. Teşekkürler."

Aniden Drake'in yanında karanlık bir figürün ilerlediğini gördüğümde midemde bir düşüş oluyor.

Racer Tate.

Tüm ihtişamıyla.

Pistteki herkesin ona baktığını biliyorum. O sadece bir yenilik değil, bence çocuklar da onun
İzlenmesi gereken biri. Varlığı, kendini taşıma şekli, yürüyüşü, ormanın kralı olduğunu bilen ve çalım atmaya ihtiyaç duymayan vahşi bir kedi gibi tembel. Tişörtü göğsüne ve kol kaslarına yapışıyor. Muhteşem mavi gözleri, çadırın karşısında durmuş, ağzı açık bir şekilde ona bakan bana bakarken ışıl ışıl parlıyor. Yavaşça gülümsemeye başladığında gamzesi beliriyor. "Lainie."

"Racer." Başımı sallıyorum, göz kırpıyorum ve vücudumdaki isyanı yatıştırmak için nefes alıyorum.

Gülümsediğinde karnımda bir karıncalanma oluyor ve ateşli bir saniye boyunca birbirimize gülümsüyoruz.

Gözlerini kısarak güneş ışığına bakıyor, sonra bana bakıyor ve şakacı bir şekilde şapkamı biraz aşağı çekiyor.

"Bunu yapmak hiç centilmence değil," diyorum, onu iterek.

Bir duvarı itmek ve hareket etmesini beklemek kadar imkansız olmasına rağmen şakacı bir şekilde. Hareket etmiyor.

"Ben bir centilmen değilim." Kalçalarımı hafifçe avuçlamak için uzanırken gözleri parlıyor ve bana bakıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

Yanlış bir şey fark etmesine şaşırdım. Aman Tanrım. Makyajım gözlerimin altındaki halkaları kapatmadı mı? Sesimi düz tutmaya çalışıyorum. "Neden soruyorsun?"

"Çünkü sana bakıyorum." Çenemi geriye yatırıyor ve yüzümü inceliyor.

Bazen birinin sormasını isteyip istemediğimi merak ediyorum. Her zamanki cevabım olan "İyiyim" dediğimde bunun doğru olmadığını, iyi olmadığımı bilsinler diye.

Beni karavana çekti. Gergin bir

şekilde takip ediyorum.

Derin derin kaşlarını çatıyor. Eşyalarını çıkarırken "Gece uyanık kaldın mı?" diye soruyor.

"Evet," diye itiraf ediyorum.

Bakışları sinir bozucu derecede yoğun ve nasıl açıklayacağımı bilemiyorum, çünkü Racer beni geriyor olsa da, aynı zamanda acıyan yerimde sakinleşmemi sağlıyor, varlığı aynı anda hem yatıştırıcı hem de heyecan verici.

Canım çekiyor.

Böyle bir şeyi ne kadar arzuladığımı fark etmemiştim.

Kişisel bir şey.

Sadece benim için bir şey ve sadece yarış değil.

Babam bir keresinde bana bunun benim rüyam olduğundan, onun rüyası olmadığından emin olup olmadığımı sordu.

Ona öyle olduğumu söyledim.

Ama bunun ne kadarının benim hayalim olmasının nedeni ailemin, ne kadarının benim hayalim olması?

Babamı düşündüğümde göğsüm daralıyor. Ailem benim için dünyalara bedel. Eğer tek bir duam olsaydı, o da onların her zaman yanımda olması olurdu. Annemin bizi terk etmesi hepimizi incitti ama bu bizi daha da yakınlaştırdı, birbirimize daha çok değer vermemizi sağladı. Ben babama her şeyden çok değer veriyorum. O benim kahramanım. Bana çalışmayı, bir hayal kurmayı, bir hedefe sahip olmayı, cömertliği ve üstesinden gelmeyi öğretti. Tüm bunları sessizce atlatıyor, bir kez bile bana bir şey söylemiyor ya da şikayet etmiyor. Endişeleniyorum,
Çünkü o hasta ve ben de bunu içine atmasını istemiyorum. Bu hafta biraz daha bitkin görünüyordu ve bir parçam da heyecanın -sadece olasılığın-
Şimdilik onu iyi tutan tek şey kazanmak.

Quali gününde onunla bu konu hakkında konuşmak istemiyorum, bu yüzden soğukkanlı davranmaya çalışıyorum. "Yarışçı, antrenmandan sonra bir röportaj talep ediyorlar..."

Tişörtünü çıkarıp atletini giyerken gözleri benimkilere kayıyor ve ben biraz nefessiz kalıyorum.
Çıplak göğsüne bir anlık bakış. "Nerede?"

diye sorar. "Ben... yani tam burada,

çadırın orası iyi."

Başını sallıyor, telaşlandığımı fark etmiş gibi görünürken dudakları hafifçe kıvrılıyor. O mavi gözlerin beni taradığını görüyorum - kıyafetlerimin, yarım at kuyruğumun ve hangi iç çamaşırını giymeye karar verdiğimin bilincinde olmamı sağlıyor
Bugün. Hiçbir zaman süslü iç çamaşırları sevmedim. Pratik

biriyimdir, pamuklular işimi görür. Ama bir parçam bazen

daha seksi, onun gibi bir erkeğin tercih edeceği bir şeye sahip olmak için.

"Bir şeyler yedin mi?" Siyah yarış kıyafetini tamamen değiştirmek için arkadaki odaya yöneldiğinde soruyorum.

Kaybolurken başını sallıyor ve Nomex'ini giymiş olarak geri geliyor. Hepsi muhteşem ve yarışa hazır. Çantasından eldivenlerini, botlarını ve çoraplarını çıkarıyor, sonra onları bir kenara koyup yanıma geliyor ve yüzümü avuçluyor.
"Ben de seni düşünüyordum."

"Huh," diye nefes alıyorum, bir nevi panikliyorum çünkü dokunuş beni çok ateşli, çok sıcak, çok arzulu hissettiriyor. Yıllardır bir erkek için böyle hissetmemiştim. David'den beri. Ve belki o zaman bile. David benim en iyi arkadaşımdı. Bu adam... Onun hakkında bilmek istediğim şeylerin yarısını bile bilmiyorum. Fiziksel olduğunu, yarıştığını, pervasız olduğunu, babasının ünlü bir dövüşçü olduğunu, bir annesi ve bir kız kardeşi olduğunu biliyorum.
en seksi gamzesi ve en parmak uçlarını kıvıran bakışları var. Ama daha fazlasını bilmek istiyorum... Daha fazlasını bilmem gerektiğini hissediyorum.
bizimle çalışmak.

Eğer bana böyle şeyler yapacaksa...

Kibirli, sert ve yakışıklı bir yüzü var. Sanki sizi canlı canlı yemek istiyormuş gibi hissettiren bir parıltıya sahip gözleri. Ve tek gamzesi ortaya çıktığında, bin bir zihinsel resim çekmek istiyorum - sanki bir parçamın bu adamla ilgili her şeyi ezberlemesi gerekiyormuş gibi. Bu çocuk. Bu seksi, yirmi iki yaşındaki mavi gözlü çocuk nabzımı hızlandırıyor ve kalbimi göğsümde çılgınca çarptırıyor.

İlk başta beni yavaşça içine çekerken kendimi çıplak hissediyorum. Sanki acelesi yokmuş ve bana bakmak için istediği kadar zamanı varmış gibi.

Elleri yanında duruyor ve derin, kesik kesik bir nefes alırken parmaklarının yavaşça, teker teker avuçlarının içine kıvrılmaya başladığını izliyorum.

"Sıralamalarda P1 olursam St. Pete'de kaldığımız yerden devam etmeye ne dersiniz?" Bunun üzerine biraz gülümsüyor.

Öpücüklerini hatırlıyorum ve içim titriyor. "Flört etmeyi bırakıp işe koyulmaya ne dersin?" diye nefes alıyorum.

Gözleri parlayarak usulca gülüyor. "Arabamı çarpmayı bırak, Lana," diye şakacı bir şekilde hırlıyor, şapkamı başımdan aşağıya doğru çekiştiriyor. "Bunun içinde çok tatlı görünüyorsun," diye ekliyor.

"Yarış kıyafetinin içinde çok çirkin görünüyorsun," diye sesleniyorum o çıkarken.

Göğüs uçlarımın dikleştiğini fark ediyorum ve kaşlarımı çatarak onları sakinleştirmek için avuç içlerimi üzerlerinde gezdirirken pistin kenarına doğru ilerliyorum. Genellikle kardeşlerim sürücülerin ve teknisyenlerin uzak durmasına yardımcı olmak için yeterlidir ve Racer'ın bana bakışını hissetmenin beni rahatsız ettiği doğrudur. Ama aynı zamanda, hayatımda hiçbir duyguyu bu kadar sevmemiştim.

Sanki yaptığım her şeyi onun görmesini istiyorum... ama aynı zamanda, her yaptığımda, onun araştıran gözlerinden saklanmak istiyorum.

O kadar kafa karıştırıcı bir duygu ki onun yanında nasıl davranacağımı bilemiyorum.

Kardeşlerimden biriymiş gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum.

Sadece bir erkek. Testosterona alışkınım. Ama bu adamın testosteronu beni farklı etkiliyor. Beni etkiliyor. Nokta.

Oturup kalkıyorum ve erkek kardeşlerimden biriymiş gibi hareket ediyorum ama o erkek kardeşlerim gibi kokmuyor. Gerçekten erkek, gerçekten temiz, sıcak ve güzel kokuyor. Kardeşlerim gibi hissettirmiyor. Diğer şoförlerden biraz daha uzun, onlardan ve kardeşlerimden biraz daha büyük ve biraz daha

atletik ve kaslı. Aslında oldukça kaslı. Bir boksör olabilirdi, kollarının üst kısmı ve vücudunun her yeri kesilmiş.

Her zaman erkeği tanıdığım ya da en azından onunla çıktığım zaman seks yapmayı tercih etmişimdir. Bunun daha anlamlı olduğunu düşündüm ama günün sonunda sadece bir erkekle yattım.

tüm hayatım boyunca. Birbirimizi tanımanın seksi daha iyi hale getirdiğini düşünerek kimi kandırıyorum? Belki de yapmaz. Belki de şimdiye kadar tanıştığınız en lezzetli adamla ateşli ve seksi bir seks tam da aradığınız şeydir.

Ama uzun süre yabancı kalmayacak. O

benim takımımda.

Ama bunun bana David'i ne kadar özlediğimi unutturabileceğini düşünmeden edemiyorum. Uzun zaman olduğunu ve kendimi ortaya koymam gerektiğini biliyorum ve belki de her şeyi yanlış anlıyorum. Belki de

Benim için çok şey ifade eden bir ilişkinin yerini doldurmaya çalışmak yerine, tam tersini aramalıydım. I

bir yedek aramamalı, sadece bekar Lana'yı kucaklamalı ve istediğim kişiyle yatmalı, bekar hayatı yaşamalıyım

Gururla, aşkı çoktan bulmuş ve ona her zaman değer verecek bir kız olduğumu bilerek.

David ile yaşadıklarımla kimsenin yarışabileceğini sanmıyorum. Birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanırdık. O Beni korudu, bana değer verdi, beni sevdi. Bazen onu o kadar çok özlüyorum ki göğsüm ağrıyor ve acıyı dindirmek için elimi göğsüme bastırıyorum.

Bir şişe su içerken ve güneşten korunmak için şapkamı indirirken bunu unutmaya çalışıyorum. Zaten çok fazla çilim var ve daha fazlasını istemiyorum.

Yanına geldiğimde babam, "Clarklar bu yıl gerçekten çok güçlü," diye mırıldanıyor.

"Onlar bir yıl değil mi?" Gözlerimi deviriyorum.

"Clark hâlâ kemiklerinin peşinde mi?" Drake arkamızdan soruyor.

"Hayır!" Omzumun üzerinden ona bakarak ağlıyorum. "Sadece bilgi istiyor. Bunu ona vermeyeceğim." Kaşlarımı çatıyorum, sonra arkamı dönüyorum ve sürücülerin arabalarına yönelmelerini izlerken pite doğru ilerliyorum.

O vizörünü parlatırken, kardeşlerim ve ekip arabayı hazırlarken Racer ve ben göz göze geliyoruz.

Herkese içki getirmeye devam ediyorum, hatta Racer'a da bir tane teklif ediyorum, gözlerimin içine bakıp başını sallayarak reddediyor.

Nedense yüzüm kızarıyor ama elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. Sanırım kendi sinirlerimi yatıştırmak için aktiviteye ihtiyacım var.

Kaskını taktıktan, vizörünü indirdikten ve arabaya yerleşip bağlandıktan sonra, motorlar çalışırken piti terk ediyorum.

Brrrmmmmmm!!!!!

İzlemeye dayanamıyorum. İlk kez sıralama için piste çıkıyorum. İlk kez bir Formula 1 aracına biniyorum. Bu acı verici olabilir. İzleyemem.

Babamın yanına oturmak için yöneldim. Babam elimi okşadı. "İçgüdülerine güven."

"Şu anda içim içimi yiyor."

Gülüyor.

Gülüşünün gözlerine kadar ulaştığını görüyorum ve rahatlıyorum.

"Clayton radyoda onunla birlikte mi?"

"Evet."

"Bittiğinde bana söyle."

Tekerleklerin döndüğünü duyuyorum, araba kükreyerek çukurdan çıkıyor ve Kelsey'nin sesini hiç bu kadar öfkeli ve ateşli duyduğuma emin değilim.

Nefes alıyorum ve sonra babamın da nefes aldığını duyuyorum. Kronometresine bakarak, "Zaman çok iyi." demeden önce.

Gözlerimi açıyorum ve babama bakıyorum. Gözlerinde umut olarak tanıdığım bir şey görüyorum ve bu midemin daha da düğümlenmesine neden oluyor - bu sefer heyecana benzer bir şeyle.

Başımı çeviriyorum ve Kelsey'nin Red Bull kullanan bir şeytan gibi pistte hızla ilerleyişini izliyorum.

"O doğuştan yetenekli, Lainie bebeğim," diye fısıldıyor babam, bana gururla bakarak.

"O çok iyi, baba," diye itiraf ediyorum, kalbimde bir şeyler şişiyor ve bu şişme, benim bile şişmediğim bir şekilde oluyor. kendime iltifat ettim. "ABD'ye giderken Seth gibi birini bulabilmek için dua edip durdum. Bulamadım, daha iyisini buldum. O yalnız bırakılamayacak kadar nadir biriydi."

İnsanlar bu hızda araba kullanmanın ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değiller.

Saatte 225 mil hızla giderken tonlarca G kuvveti sizi geri iter. Buna saatlerce dayanmak için son derece formda olmanız gerekir.

Arabalar tur attıktan ve süreleri ayarlandıktan sonra sıralama Clark'ın birinci, Clark'ın ikinci pilotunun ikinci olmasıyla tamamlandı,

Spikerler "VE YARIŞÇI TATE ÜÇÜNCÜ" diyor. "P3 İÇİN KALİFİYE, HW için harika bir geri dönüş
Bu yıl yarışıyoruz."

Racer çukura girip tartıya çıktığında kilosunu not ediyorum ve terden 10 kilo su kaybettiğini fark ediyorum. Ona bir şişe Gatorade, hindistan cevizi suyu, limonata veya sade su getirmek için acele ediyorum, hepsini kollarımın arasına sıkıştırıyorum ki seçebilsin.

"P3. Fena değil!!" Kardeşlerimin tezahüratını duydum, Birbirlerini tokatlıyorlardı. Röportaj için arabadan indiğinde aceleyle yanına gittim.

Teklif ettiğim ilk içeceği, bir Gatorade'i aldı ve daha karavana varmadan basın tarafından saldırıya uğradık.

"Yarışçı Tate, sen yılın tek çaylak yarışçısısın ve Tutsak yok, şimdiden interneti ateşe verdin.

yeteneğiniz. Sokaklarda yarışmakla bunun gibi bir pistte yarışmak arasında ne fark var?" diye soruyor çekici muhabir mikrofonu dudaklarına götürürken.

"Kulağıma fısıldananları duyuyorum," diye sırıtıyor ve Clayton arkamızdan gülüyor.

"Beygir gücü çok mu fazla ..."

"Çok fazla değil. Gücü seviyorum. Dikkat etmem gereken duvarlar; pist dışında pek fazla yok. Genellikle
ağaçlar."

Gülüşmeler.

"Bu röportajı ve HW Racing ekibinin sizi nasıl bulduğunu sorduğumuzda, Lana bize sizi bulduğunu söyledi... kazara, kelimenin tam anlamıyla..."

Muhabir devam ederken içimden

inliyorum, "... İyi bir sürücü mü?"

"Bunun üzerinde çalışacağız," diyor Racer huysuzca, gamzesi
bana göz kırpıyor ve dirseğimi tutup beni götürürken tenimde küçük bir çıtırtı hissediyorum.

"Bu Racer Tate," diyor televizyoncu kadın biz uzaklaşırken kameraya, "Avustralya'daki F1 pistinden canlı yayında."

"Bunu onlara söylediğime inanamıyorum," diye inleyerek parmaklarımı dokunduğu noktanın üzerinde gezdiriyorum.

Spekülatif bir şekilde bana bakıyor, mavi gözleri güneş ışığı altında o kadar parlıyor ki gözlerimi kaçıramıyorum. "Şanslısın ki artık emrinde dünyanın en iyi şoförü var," diye homurdanıyor.

Sesi susuz kalmış gibi. Ve yaramaz.

"Ha! Buna ben karar veririm. Ayrıca onunla ne yaptığımı ima ettiğinden de emin değilim." Ona kaşlarımı çattım.

Gülüyor ve başını sallıyor. "Ne istersen.
Ücretsiz. Sürüş dersleri. Sevişme seansları."

"Gerçekten mi?" Kaşlarımı çattım. "Sana
inanmıyorum."

"İnan bana, Alana." Beni durduruyor, sanki bir ısırık almak istiyormuş da alamadığı için sinirlenmiş gibi kaşlarını çatarak ağzıma bakarken gözleri parlıyor. Sesi alçalıyor. "Bu gece bir öpücük için uğrayacağım, P3 için."

Ciğerlerim birden göğsümde taş gibi oldu ama sert bir ses tonuyla "Kapıyı çalabilirsin ama bu kapının açılacağı anlamına gelmez" diyorum. Beni uzaklaşırken izlerken gamzesinin derinleştiğini görüyorum, tüm midem hiç olmadığı kadar uğulduyor

asla

tüm lanet hayatım boyunca

daha önce vızıldadı.

Yarışçı

Heyecanlıyım ve dinçim, günün ardından bir parça bile yorgun değilim. P lanet 3.

Ben alırım.

İlk kez kullanacak biri için fena değil. Arabayı daha iyi tanımak için kendimi geliştirmeyi planlıyorum. Tekerlekleri. Dönüşleri.

Otelin spor salonunda bir saat kaldıktan sonra yeni duş almışım ve soyunup yatmak yerine üzerime bir kot pantolon ve yeni bir tişört geçiriyorum.

Clark diye biri onun peşinde.

Kimsenin ona dokunmasını istemiyorum. Ona bakmasını. Öpmesini.

Onu tekrar öpmek istiyorum, bu sefer derinden, her sıcak noktasının tadının nasıl olduğunu anlamak, daha fazla çekmek ve
daha fazla tat ve bir iki inilti ekleyin. Çalışıyorum.

Bu fikir beni çok heyecanlandırıyor, sikim bu fikre çoktan alıştı - sevdiğim gibi hızlı ve sert - ve hemen çenemi sıkıyorum çünkü bencil bir pislik oluyorum. Kız yok benim saçmalıklarımla yaşamak zorunda. Hatta annemi bile bağışlamaya çalışıyorum; babamla yeterince uğraşıyor.

Ama ona bakmaya ihtiyacım var.

Kapısını çaldım.

Sikimi kalınlaştıran küçük bir pijamayla açılıyor. Göz kırpıyor.

"Hey."

Nefes veriyor, bana bakıyor, ben de ona bakıyorum ve göğüs uçlarını görüyorum, onlara dokunmak, emmek istiyorum ve uzun süre kendime gelemiyorum. Birlikte çalıştığımızdan ve onu öpmemem gerektiğinden endişelendiğini biliyorum, ama bu konuda herhangi bir endişem yok.

Yine de ona karşı sakin olmak istiyorum, bu yüzden orada duruyorum ve kokusunu alıyorum. Ne kokusu bu?

Benimle konuşuyor.

Dudaklarının konuşmasını izlemekten gözlerinin içine bakmaya geçerken gözlerim ağırlaşıyor. Diyor ki-

"Racer, lütfen."

Onu düzeltmek, bana sadece Tate demesini söylemek için ağzımı açtım. Bu benim tercihim. Çıt diye kapattım. Kaşlarımı çatıyorum.

Adımın onun ağzından çıkması hoşuma gidiyor. Gelirken bunu söylemesi fikri hoşuma gidiyor.

Her şeyde hızlıyımdır ama bunda değilim. Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum. Elimi uzattım. Hafif bir genişleme var

Gözlerini görebiliyorum. İlgi. Şehvet. Her neyse. Ne derseniz deyin.

Bu kız benim için çok ateşli; gözleri bunu çok iyi anlatıyor. Ve ben tam hızda yakıt gibi yanıyorum.

"Tekrar söylemeyi denemek ister misin?" Dudaklarımın bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum.

"Ne? Racer mı?" diye soruyor, kafası

karışmış bir halde. "Hepsi."

"Racer... lütfen."

"Lütfen ne."

"I ..."

"Lütfen ne."

"Lütfen beni iyi göster. Bu kadar yeter." Başını sallamaya başladı, ben de eğilip dudaklarını gagaladım.

Benim bildiğim, onun bildiği, benim yapacağım gibi.

"Bak ne diyeceğim Alana," diye törpüledim, yüzünü avuçladım ve

saçma ismiyle alay ediyor. "Dünyanın en iyi şoförü olduğumu bildiğin için arabamı tamir ettiğini söyle, ben de odama geri döneyim."

"Bak ne diyeceğim, Racer," diyor beni kol mesafesine iterek. "Git biraz dinlen. Hayallerine ulaşmaya çalışmaya devam et. Ve belki oraya ulaştığında, bunu kabul etmeye yakın olacağım." Sırıtıyor ve kapıyı kapatmaya başlarken iki parmağının ucunu öpüyor ve çeneme yerleştiriyor.

Gülüyorum ve az önce beni en tatlı şekilde öptüğü elimi çenemde gezdiriyorum.

Yarışçı

Ateşlendim. Gece yarısı spor salonuna gittim, dayanıklılığımı ve vücudumun üst kısmını çalıştırdım, bacaklarımı ve kollarımı çalıştırdım.

Sabah erkenden bir kahve kaptım, Lana için de bir tane aldım ve piste doğru yola çıktım.

Onu kardeşleriyle birlikte görüyorum. Ona bir fincan kahve verdiğimde gözleri açılıyor ve yanındaki masada bir ton kahve var. "Oh. Sana da bir tane getirdim."

Başımı sallıyorum ve şoförler toplantısına gitmeden önce benimkini alıp sessizce içmesini izlerken ona bakıyorum.

Yarış direktörü hepimize temel bilgiler veriyor. "Güvenlik aracıyla ilgili durum bu..." diyor.

Hangi dönüşlerin güvenli olduğunu (bir aracın arızalanması durumunda) gösterir. "Güvenli alanlar turuncu koniler veya dönüş işaretleri ile gösterilir."

Clarklar kendi aralarında kıs kıs güler ve fısıldaşırlar.

Ne ahmaklar.

Bu yıl onları yenmek büyük bir zevk olacak.

Sürücülerin brifinginden sonra, Lana'nın en küçük kardeşi Adrian ile strateji konuşmak için çadıra geri dönüyorum. Bunun dışında
HW Racing Team'i oluşturan teknisyenler, Lana'nın ailesi en önemli rolleri oluşturuyor. Adrian yarış mühendisi. Clayton sürücü koçu, genellikle sürüş becerilerini tartıştığım ve kulaklıkla konuştuğum kişi
yarışlar sırasında. En büyükleri Drake takım yöneticisi. Lana'nın babası takımın sahibi: pistte yaşamayı seven ve tüm takım ayrılana kadar nadiren ayrılan bir adam.

Adrian ve ben kaç pit stop yapacağımızı, hangi lastik bileşimleriyle başlayacağımızı tartışıyoruz.

Ürkütücü derecede sakin hissediyorum; baskı altında sakin olmakta iyiyimdir.

Hayatınızın tehlikede olduğunu bilmenin kafanızı rahatlatan bir yanı var. Her duyunuzu güçlendirir.

Stratejiye odaklanıyorum ve bedenimi rahat, zihnimi odaklı tutuyorum.

Çok geçmeden sürücüler pite çağrıldı.

38 numaraya yaklaşıyorum. Lana'nın

"Kelsey "i.

Hız için üretilmiş egzotik bir makine. Yarış için üretilmiş. O hazır. Ve ben de hazırım.

Eldivenlerimi alıp yarış kıyafetimin fermuarını çekiyorum, sonra da kaskımı takıyorum. Vizörümü indirmeden önce gözlerimin beni yandan izleyen Lana'yı taramasına izin veriyorum. Uyardığı testosteronun üzerimde dolaşmasına izin veriyorum ve ona bunun senin için olduğunu söyleyen bir bakış atıyorum.

O etkileyici gözlerindeki hayranlık dolu bakış altında aletim doluyor ve sertleşiyor.

Yüzündeki o kızarıklık, Lana'nın seksi pastasının üzerindeki kiraz gibi.

Arabaya bindiğimde, kemerimi bağladığımda ve motoru çalıştırdığımda, kocaman bir ereksiyon yaşıyorum.

F1 arabaları normal arabalardan çok daha hamdır. Daha gürültülü, daha hızlı, daha fazla yol tutuşlu, sürmesi çok daha zor. Kazanmak daha zor. Burada teke tek bir yarış yok; hepsi de aç olan on altı sürücüye karşı yarışıyorum. En az benim kadar kazanmaya açlar.

Pozisyon aldıkça arabayı takip ediyoruz ve sonra yeşil bayrak yandı ve sağlam bir kalkış yaptım.

Her şey debriyajın kolay bırakılmasıyla ilgili.

Çiviledim ve hızlanıyorum, düzlükte 230 mil hıza çıkarken pozisyonumu koruyorum. Koltuk altımda titriyor. Hızlı bir dönüş yaparken direksiyon bana karşılık veriyor.

Sanırım burada bana egzersiz yapmayı öğrettiği için babama teşekkür etmeliyim.

Karnım çalışıyor, tüm kaslarım çalışıyor, kalbim atıyor, 8 numaraya yetişirken ciğerlerim çalışıyor.

Zamanımı bekleyerek geçmek
için bekliyorum. "Sakin ol," diye
duydum mikrofondan.

Clay.

Ses, "Siz P3'sünüz ve P2'ye yetişmeye çalışıyorsunuz," diyor.

Pedala basıp onu sollamak için fırsat kolluyorum, sonra yavaşça dönüp bir sonraki yola giriyorum.

Ses, "P2'den 0.10 saniye sonra takipte ve kazanıyor." diyor.

Düzlüğe giriyoruz ve ben tam hızdayım. Yaklaşmak için onun çekişini kullanıyorum. Dikkatli olmalısın.
çok yaklaşırsanız önden kayabilirsiniz - araba diğer arabanın çekişiyle yukarı kalkar ve dönmek istemez.

Hızlı bir viraja giriyoruz ve ağır fren bölgesine giriyoruz ve #8 fren yapmaya başladığında ben fren yapmıyorum.

Ayağımı gaz pedalında tutuyorum, son anda onu frenliyorum, daha sert ve daha geç fren yapıyorum. Bir saniye içinde onu geçiyorum.

Direksiyonu garip bir şekilde viraja doğru kırdı ve bu sırada arabamın arkasına çarptı. Ben düzlüğe çıkıyorum, duyuyorum
bir şeyler çınlıyor.

"İkinci ...!" Duydum.

Vites değiştirirken #8 kirli havamı yiyor.

Bir F1'in dişlileri direksiyonun üzerindedir. Direksiyon, direksiyondan daha fazlası içindir; arabanın beynidir. Sağ elimle vites yükseltiyorum, sol elimle vites düşürüyorum ve hatta pistin durumunu kontrol ediyorum; sarı veya kırmızı bayraklar
Ben direksiyonu kırarken direksiyonda yanıp sönen ışıklar.

Pist temiz ve Clark'ın peşinden gidiyorum. Lanet olası 9 numara radarımda ve ona yetişiyorum.

"Sen P2'sin. P3 hızla arkandan geliyor," diyor Clay.

Burnunun arabamın arkasını ısırdığını hissediyorum. Onu sabit tutuyorum, tekrar fren yapıyorum ve onu geride bırakıyorum.

Beyaz bayrak belirdi ve damalı bayrağın geleceğini biliyorum.

9 numaraya yetişiyorum ama onu geçmek için yeterli zamanım yok.

Yine de deniyorum, burnum kıçından kıl kadar uzakta.

"Riske atma, Tate," diyor Clay, sanki içimi okuyormuş gibi Zihin.

Çenemi sıkıyorum ve dinlemeye karar veriyorum; bir P2, son turda pistten çekilmekten daha iyidir.

Vücudum adrenalinden dolayı çok gergin, kafam güzel. Aşağı indiğimde, onu öpmek istiyorum.

Beynimdeki tüm hücreler onun yüzündeki ifadeye odaklanmış durumda. Tüm beyin hücrelerim onu uzun uzun ve sertçe öpmek, bana dünyanın en iyi şoförü olduğumu söylemesini istemek üzerine odaklanmış durumda.

Bana boyun eğmek, beni istediğini, tam da beklediği şey olduğumu kabul etmek konusunda isteksiz ama sabırlı olacağım. Babam her zaman çok sabırsız olduğumu söylerdi.

Bir gün ne kadar sabırlı olmak istediğimi fark etmemi sağlayacak bir şey bulacaktım.

Adı Lana, müstakbel Tate.

breathless

Lana

Zar zor izleyebildim. Ama 38 her geçtiğinde Racer'ın nasıl vites değiştirdiğini, hızlandığını duyabiliyordum.

Brap, brap, brap, braaaaap, zahmetsizce vites değiştirirken motora sert, hızlı, hınzır tokatlar gibi.

Vücudumdaki adrenalin o kadar yüksek ki bacaklarım titriyor.

"P2! Hemen şimdi sıçayım!" Clayton ve Adrian viyaklıyor.

"Kelsey hiç bu kadar hızlı
gitmemişti." "Tanrım," diye
küfrediyor Drake inanamayarak.

Babam beni kucaklıyor ve Racer içeri girerken ben de kendimi kurtarıyorum.

Araba tartılır, sonra da sürücü tartılır. Araba ve sürücü beklenenden daha hafif çıkarsa diskalifiye edilebileceğimizi biliyorum.

Racer tartıya çıktığında kilosunu not ediyorum ve terden 8 kilo su kaybettiğini fark ediyorum (neyse ki arabaya uygun ağırlıkları eklerken bunu hesaplamıştık). Aceleyle ona bir şişe sade su, farklı aromalarda Gatorade'ler ve en sevdiğim hindistan cevizi suyunu getiriyorum, hepsini kollarımın arasına sıkıştırıyorum ki seçebilsin.

Temizlendikten sonra kantardan atlıyor, kaskını çıkarıp uzaklaşırken enerjiyle kaynıyor ve kaskı araba koltuğuna geri fırlatıyor.

Neler olduğunu bilmiyorum ama karavana doğru ilerlemeye başladı ve ben de peşinden gitmek zorunda kaldım.

"Racer?"

Onu karavanın merdivenlerine kadar takip ediyorum ve arkasından girebilmek için kapının çarparak kapanmasını engelliyorum.

"Racer!"

Kapı arkamdan kapanıyor.

Etrafında dönüyor ve beni sert vücuduna doğru çekiyor. Bir saniye önce karavanın merdivenlerinde duruyordum, bir saniye sonra ise havadaydım, dudakları dudaklarımı ezerken onun sıcak, terli vücuduna bastırılmıştım.

Şişe yere düştüğünde bir şapırtı duyuyorum. Ağızlarımız eşzamanlı olarak hareket ediyor ve onun dili benimkinin üzerinde gezinirken umutsuzca kalbime tutunuyorum - ıslak. Yavaş.

Beni öpüyor.

Sertçe.

Ve o kadar güzel öpüyor ki, eli aşağı kayarak popomu kavrayıp beni kendine doğru çekerken nefes almak için sadece mücadele edebiliyorum.

Ona biraz daha yaklaştım, o da bana bir öpücük daha kondurdu, bu seferki dudaklarıma bir gagaydı.

Geri çekiliyor ve tek bildiğim dünyamın mavi olduğu, en elektriksel muhteşem mavi. Bana öyle baktığında nasıl hissettiğimi anlatacak kelime bulamıyorum, bakışları parlak mavi ve ateşli, dudakları gamzesini göstermek için hafifçe kıvrılıyor. Tüm vücudu elektriklenmiş gibi hissediyorum ve gözleri
önce dudaklarıma, sonra da dünyanın en muzip gülümsemesiyle bana bakıyor.

"Bunu neden yaptın?" diye fısıldıyorum, önce nefes nefese, sonra biraz paniklemiş ve kızgın bir halde.

Elini kafatasımı kavrayacak şekilde hareket ettiriyor, geri çekilmeden önce biraz daha sert bastırıyor. Sıcak dudaklarının hissini algılamam, sakinleşmem saniyelerimi, belki de bir dakikamı alıyor
dudaklarının dokunuşuyla içimde aniden patlayan ateş.

Nefesim kesildi, göğsüm hızla inip kalkıyor. "Üç erkek kardeşim olduğunu biliyorsun, bir de babam var, o da senin patronun oluyor. Bu ne lan?"

"Yani."

"Yani bunu yaparak etrafta dolaşamazsınız."

"Kendime engel olamadım." Beni içine çekiyor ve hırlıyor, Tekrar yakınıma eğildi. "Şu anda seni öpmek istiyorum."

"Beni burada öpme," diye itiraz ediyorum. "Pistte olmaz."

"Nerede?" diye sabırsızca soruyor.

"Başka bir yerde," diye nefes alıyorum ve kardeşlerim görmeden uzaklaşıyorum.

Az önce başka bir yerde mi dedim?

Olmasını istediğim gibi, sadece burada değil mi?

Omuzlarımın arkasından baktığımda gözlerindeki ifadeye bakılırsa, sanırım ikimiz de öyle yaptığımı biliyoruz.

O gece kutlamak için yemeğe gidiyoruz.

Kardeşlerim bütün gece ona ve bana bakıyorlar ve masa örtüsünün altına girmemek için tüm çabamı harcıyorum. Yemeğime odaklanıyorum ve yemek masasında arabalardan ve stratejiden konuşurlarken babamın iştahının yerinde olduğunu görmek beni mutlu ediyor. Racer ekipten gelen önerileri dinlemeye hevesli görünüyor ve ben de dikkatimi ondan başka bir şeye vermemeye çalışıyorum.

Ama onun iç radarına hayret ediyorum, beni fark etmesini sağlayan bir şey var gibi görünüyor çünkü gözlerimi ona her kaldırdığımda onunkilerle buluşuyor ve bana bakıyor.

Yarışçı

Bir sonraki Şanghay Grand Prix'si için hazırlandım ve o akşam evi aradım. Lana'nın kardeşlerinin neyle ilgilendiğini biliyorum. Benim de küçük bir kız kardeşim var. Biri onun hakkında böyle düşünse ne yapacağımı biliyorum. Bunu anlıyorum. Buna saygı duyuyorum. Ama zihnimi kapatamam. Lana'nın yakınlarda olduğunu hissetmek bile beni heyecanlandırıyor.

"Söyle bakalım. Benimle ilgili hoşuna giden bir şey seçmen gerekseydi, bu ne olurdu?"

"Bir şey düşünmem mi gerekiyor?" Gülmüyorum.

"Burada kimi etkilemeye çalışıyorsun? O kızı mı?" Iris soruyor. "Sadece peşinde olan bir adamdan ne istediğini söyle.

Sohbetleri, çiçekleri, neyi seviyorsun?"

"Bilmiyorum. Evlenmeyi düşünmüyorum, sana söylemiştim.

Benimle hiçbir şey yürümez."

Hayal kırıklığı içinde nefes veriyorum. "Iris, buraya odaklan. Bu onunla ilgili."

Gülüyor, sonra sesi ciddileşiyor. "Vay canına. Cidden bana bu soruları sen mi soruyorsun? Ben senin
başarılı bir araba yarışçısı olacak, Demir Adam'ınki gibi bir malikanede yaşayacak, bir uşağı olacak, bir sürü arabası olacak ve karısı olmayacak."

"Yardımın için teşekkürler, küçük kardeşim."

Gülüyor. "Racer, bekle!" Telefonu tekrar kulağıma dayadım. "Ona karşı dürüst ol."

"Kızların gerçekleri istediğini sanmıyorum, gerçek beni kaldırabileceğini sanmıyorum."

"Denemeden asla bilemezsin. Bekle. Babam güller diyor. Bir ton. Ya da sadece bir tane."

"Teşekkürler."

Babamın eski zamanları bizim yeni zamanlarımız değil. Ama deneyebilirim.

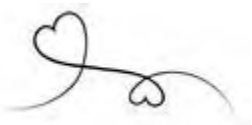

Gece yarısı, Lana'nın kapısını çalıyorum.

Yine o mavi gecelikle açıldı, meme uçları dışarı fırlamıştı.

Serbest elimin parmakları kaşınırken, on iki gülü tutan parmaklarımı uzatıyorum.

"Sana çiçek aldım."

"Ne için?" Bana göz kırpıyor ve ben de gülümseyerek ona bakıyorum.

"Odan için. Ne bileyim işte. İstersen onları at."

"Hayır! Ben..." Kızarıyor ve elimden alıp hızla bir kenara koyuyor.

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Sekse alışkınım. Bu bir ilk sayılır."

"Bu nedir?"

Omuz silkiyorum. Kapıya yaslanıyorum.

"Seni düşünüyorum, Lana. Yürüyüşünü, konuşmanı, bana bakışını, orada duruşunu, kokunu, hatta giyinişini bile."

"Özel bir şey değil."

"Buradan pek de özel görünmüyor."

"Um Racer ..."

Nefes veriyor, bana bakıyor, ben de ona bakıyorum ve göğüs uçlarını görüyorum, onlara dokunmak, emmek istiyorum ve uzun süre kendime gelemiyorum. Birlikte çalıştığımızdan ve onu öpmemem gerektiğinden endişelendiğini biliyorum, ama bu konuda herhangi bir endişem yok. Elimi uzattım. "Orada duracak mısın? ve o geceliğin içinde muhteşem mi görünüyorsun yoksa dilimi altındakinin üzerinde gezdirmeme izin mi vereceksin?" Törpüledim.

Ağzımı dudaklarına değdirmek istercesine dudaklarına dokunuyorum ve kızarıyor.

"Ben... burada biri sizi görebilir. İçeri gelin."

Kırmızı pancar gibi kızarıyor ve ben içeri giriyorum, odasını tarıyorum, sonra odasına doğru yürürken güzel kıçını ve bacaklarını. Kayıyorum ve sikimi hareket ettiriyorum, avuçlarıma bakıyorum, kot pantolonuma sürtmeden önce onları birbirine sürtüyorum.

"Bana bir şey söylemek için buraya gelip duramazsın. İşte, metnimi yaz."

Telefonunu almak için üzerime eğiliyor ve ben onun kokusunu alıyorum, teni birkaç santim uzağımda. Uzanıp ellerimi beline koyuyorum,
ve onu kucağıma çekiyorum. Ağzım arıyor, buluyor,
ve onu yakaladım ve dün gece onu orada gördüğüm andan beri istediğim gibi onu öptüm.

"Ne yapıyorsun?"

"Bu," diye mırıldanıyorum, ağzını yalayarak. Saçlarını geriye tarıyorum, şoktan yusyuvarlak olmuş güzel gözlerine bakıyorum. Eğer daha önce kimse onun peşinden bu şekilde gitmediyse, çok memnunum ama geri çekilmiyorum. Başının arkasını tutup onu daha da yaklaştırıyorum. Daha derin bir tat almalıyım, o sıcak, ıslak ve naneli ağzı keşfetmeliyim.

Ellerimi kıçıyla doldurdum, onu kaydırdım, böylece sikim tam açıklığına dayanacaktı. O çok iyi hissediyor ve ben heyecanlanıyorum.

"Bunu şimdi istiyorum."

İnliyor ama ağır nefes alıyor, göz bebekleri büyümüş.

"Bunu istiyorum. Seni istiyorum. Beni, bunu.

Bunu şimdi istiyorum." "Şimdi mi?" diye

nefes nefese kalır.

Gülüyorum, onu bırakıyorum ve sırıtarak elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Şimdi değil, ama şimdi."

Başını iki yana sallar. "Babam..." Başını sallar. "Yapamayız. Birbirimizi tanımıyoruz bile."

"Daha fazlasını bilmek istiyorum. Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Fiziksel, zihinsel, senin için önemli olan her şeyi."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Seninle ilgili ne olduğunu söyle." Başparmağımı yanağında gezdiriyorum ve dürüst olmak gerekirse ne olduğu umurumda değil. Sadece orada olduğunu ve onun olduğunu biliyorum.

"Güven bana, benimle ilgili özel bir şey yok."

"O kadar çok özel şey var ki nereden başlayacağımı

bilemiyorum." "Lütfen biraz uyu, Racer. Elemelerimiz var yarın."

Arkama yaslanıyorum ve gülümsüyorum.

"Yorgun değilim." "O zaman yorul!"

O arkasını dönmeden elini tutuyorum. "Yakında bir gün seni benimle gezmeye çıkaracağım ve asla eskisi gibi olmayacaksın."

"Bu yüzden mi süslü bir araba kiraladın?" diyor. Bu ayrıntıyı ona hiç söylemediğimi fark etmiş gibi görünüyor ve kızarıyor. "Clay'le hangisini kiralayacağınızı konuşurken kulak misafiri oldum. Hızlı bir şey."

"Bu kadar küçük kulaklar için, kesinlikle doğru

çalışıyorlar." Gülüyor.

Kahretsin, onu arabamda istiyorum, saçlarında rüzgâr, birkaç melodi çalmak ve gülüşünü duymak istiyorum. Vites değiştirmek için uzandım ve ellerimi onun kalçalarına koydum.

"Olabilir. Eğer sürmeme izin verirsen." Sırıtıyor.

"Hiç şansın yok. Burada şoför benim," diye

homurdanıyorum gülerek. Bir an sonra ayılıyorum.

"Bunu şimdi istiyorum, çapkın," diye tekrarlıyorum.

Yani, evet, acımasız olduğumu söyleyebilirsiniz. Ne istediğini bilen ve bundan korkmayan bir adam olduğumu söyleyebilirsiniz.

hiçbir şey, ne kanunlar ne de kurallar. Ben babamın oğluyum. İstediğim şeyin peşinden gitmeyi severim. Tutkularımın peşinden giderim.

Bu kızı altımda istiyorum ve hepsi bu. Ben Racer Tate'im ve bu kız benim.

Lana

Şanghay'a giderken onu görmezden gelmeye çalıştım. Kardeşlerim göz kulak oluyor ve dayanıklılığından endişe ettiğim babam elimizdeki hedefe odaklansa daha iyi olur.

Neredeyse tam bir gün boyunca durmaksızın seyahat ettik, ardından Şangay yarış pistinde çadırımızı kurmadan önce odalarımızda dinlendik.

Bugüne kadarki en iyi antrenman seansımızın ardından şimdi en iyi durumda olmak istiyoruz.

"Bu adam kafayı yemiş."

Racer arabadan inip kaskını çıkarırken Drake gülüyor. Saçları biraz ıslak ve dağınıktır ve Nomex giysisinin fermuarını açıp beline kadar indirdiğinde, giydiği beyaz atlet kaslı göğsüne ikinci bir deri gibi yapışır.

Elimde çeşitli şişelerle ona içecek bir şeyler getirmek için çabalıyordum ki yüz üstü düştüm. Hay sikeyim! Aman Tanrım. Su şişeleri etrafa saçıldı.

"Tanrım, Lainie," diye söyleniyor Clay, bir şişeyi bana doğru tekmeleyerek yattığım yere doğru hafifçe yuvarlanmasını sağlıyor.

Bana yaklaştığını ve önümde eğildiğini hissettiğimde görmemesi için dua ediyorum.

İçeceklere uzanmaya başladım.

Racer yüzümü tutup beni ona bakmaya zorluyor ve evrenimin merkezi bir anda maviye bürünüyor.

"Kendi içkimi kendim alabilirim," diye homurdanıyor.

Sırılsıklam, teri sabun, tuz ve adam kokuyor ve beni kavradığında göğsümde bir şey kıpırdıyor
Dirseğinden tutup nazikçe ayağa kalkıyor ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor.

Kardeşlerim tarafından zorbalığa maruz kalmaya, bana karşı şefkatli olmalarından ziyade biraz daha fazla kavga etmemize alışkınım. Racer'ın benim için gösterdiği beklenmedik ilgi kendimi savunmasız ve zayıf hissetmeme neden oluyor ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Kolumu çekip kurtardım ve
su şişeleri.

"Tamam o zaman, yapmayacağım," diyorum ve bana en yakın olan Gatorade ve hindistan cevizi suyunu her birinin eline tutuşturarak uzaklaşmaya başlıyorum.

Kardeşlerim çadırlarımıza getirmek için arabayı çukurdan çıkarıyorlar ama olan biteni hiç kaçırmadıklarını biliyorum. Üçünün de kaşları çatık, ama Racer ayağa kalkıp bir hindistan cevizi suyu açıyor ve keskin mavi gözleriyle beni izlerken bunu görmezden geliyor-

Aslında karavana doğru ilerlerken lazer kafamın arkasına giriyor.

Karavana girdiğimde nefes nefese kalıyorum ve sonra orada öylece oturuyorum, korkunç bir şekilde utanıyorum.

Yüzümü ovuyorum ve iç çekiyorum, her yerim sıcak. Sonra banyoya girip yüzüme su çarpıyorum ve aynada kendime bakıyorum.

"Her şeyi doğru yapıyor gibi görünmesi, bazen çuvallamadığı anlamına gelmez. Sen de insansın, düştün, iyisin."

Banyodan çıkıp neredeyse onun göğsüne çarpacakken yaşadığım aşağılanmanın etkisinden biraz olsun kurtulduğumu hissediyorum.

Şaşkınlıkla ciyaklıyorum ve kolu dışarı fırlıyor, eli bileğimi kavrayarak tekrar tökezlememi engelliyor.

"Tanrım. Bana bunu yapmayı kes," diye homurdanıyorum ve ters ters bakarken bileğimi çekiyorum.

Kıkırdıyor, sesi şaşkın geliyor. "Ne yapıyorum lan?" "Senin

yaptığın şeyi. Sinirimi bozuyorsun. Hiç böyle düşmemiştim daha önce pistte. Ayrıca bilginiz olsun, takıma içecek getirmek işimin bir parçası!" Kısmen bağırıyorum. "Eğer biraz fazla endişeleniyorsam bunun nedeni bu yılın mükemmel geçmesini istememdir. Bu takımın mükemmel olmasını istiyorum."

Daha fazlasını söylemekten kendimi alıkoyuyorum ama bana bakışındaki bir şey -sanki daha fazlası olduğunu anlamış gibi- beni devam etmeye itiyor. "Babam pek iyi değil. Ben de onun stresten uzak olmasını, yarış kariyerimizde bir kez olsun her şeyin yolunda gitmesini istiyorum."

Gözleri bir süre düşünceli bir şekilde benimkilerde geziniyor ve ben kendimi susturmak için yüzüme bir şeyler tıkıştırmak istiyorum.

"Yani, o iyi durumda, ama... Ben kendime bakmayı severim.

Sevdiklerim," diye saçmalıyorum, koltuklardan birine oturup tişörtümdeki görünmez tüyleri toplamaya başlıyorum.

Benimkinin karşısındaki koltuğa oturuyor ve öne doğru kayıyor. "Baban hasta mı?"

"Ben... öyle diyorlar," diyorum.

Beni izlemeye devam ediyor, kaşlarını

çatmaya başladı. "Kim demiş bunu?"

"Doktorlar," diye itiraf ediyorum. "O hasta." İtirafım karşısında bakışlarımı kaçırıyorum, boğazım aniden çok daralıyor. Sesimin düzgün çıkmasını sağlamaya çalışıyorum ama kırılıyor. "Bu konuda yapabilecekleri hiçbir şey yok. Son günlerini hastanede geçirmek istemiyor. Bu yüzden..." Dudağımı ısırıyorum ve başka tarafa bakıyorum.

Sessizlik.

"Özür

dilerim."

Kulağa o kadar gerçekçi geliyor ki ona dönüp bakıyorum, gözlerimdeki yaşlardan yüzü biraz bulanıklaşıyor.

Bana bakışında beni tedirgin eden bir şey var, sanki ne kadar acı çektiğimi biliyor, sanki benim hakkımda benim bildiğimden ya da belki de bu gezegendeki herhangi birinin bildiğinden daha fazlasını biliyor.

"O benim babam, biliyorsun." Gözlerimi kırpıştırarak nemi geri alıyorum ve boğazımdaki safrayı yutarak başparmağımla alt dudağımı ovuyorum. "Annem yılda bir kez arar. Duygusal olarak müsait değil sanırım. Babamın yaptıklarından hiçbir

zaman tatmin olmadı, hep daha fazlasını istedi.

Onu memnun etmek için yapmaya çalıştığı her şey için minnettarlık. Sanırım bunun için ona kızıyorum. Babamı incittiği için."

"Ve sen."

"Mm?"

"Seni incittiğim için" diyor, gözlerimin içine bakarak.

"Oh, evet, belki." Omuz silkiyorum, bunu hemen düşünmesine şaşırıyorum. Onun ilk endişesi bendim. "Neden hep onun kardeşlerimi ve babamı incitmesinin daha kötü olduğunu düşünüyorum bilmiyorum. Ben mi? Ben dayanabilirim." Başımı sallıyorum. I
pencereden dışarı bakar. "Babam benim her

şeyim." Sessizlik.

Başımı kaldırdım. "Belki bunun çocukça olduğunu

düşünüyorsun ama..." "Bunun çocukça olduğunu

düşünmüyorum."

"Oh." Ona bakıyorum.

"Aileni önemsiyorsun," diyor başparmağını alnımda gezdirerek.

"Özür dilerim, sadece... bazen çok fazla ricacı oluyorum. Ve seninle daha da kötü." Ne söylediğimi fark ettiğimde gözlerim doldu. "Nedense hakkımda ne düşündüğünü önemsiyorum."

Şaşkınlıkla gülümsüyor, ben de gülümsüyorum ve kızarıklığımı gizlemek için yüzümü eğiyorum, sonra ona kaşlarımı çatıyorum çünkü beni deli ediyor.

Kıkırdıyor, sonra usulca, hayranlıkla, "Buraya gel, çapkın."

Onun koltuğuna gidiyorum ve Racer kollarını bana doluyor.

"Her zaman kucaklanırım, çok sevilen bir kız oldum," diye

bilgilendiriyorum onu, ama o zaman bile, nedense, hala

o beni kendi içinde sarmaladı.

Ve Tanrım.

Cennet gibi.

Birdenbire onun tarafından sarıldım. Muhtemelen hayatımın en güzel sarılmasıydı.

Gömleğindeki ve tenindeki sabun

kokusunu alabiliyorum. "Nasılım?" diye

homurdanıyor kulağıma. "Kötü. Biraz

daha sıkı," diyorum açgözlülükle.

Tutuşunu sıkılaştırıp saçlarımı geriye itiyor ve yüzüme bakıyor. "Bu kadar sıkı mı? Hmm?" Beni tutuşunun bir şekli var, babam ve ağabeyimden biraz daha sıkı, daha sahiplenici bir şekilde. Bakışlarıyla buluşuyorum, gözlerimi kapatıyorum ve boynunu içime çekiyorum, sonra sadece sarılıyoruz, çenesi saçlarımda ve eli saçlarıma dolanıyor.

Drake içeri giriyor ve ben şaşkınlıkla geri çekiliyorum, o kadar hızlı ki Racer şaşkınlıkla kollarını yavaşça indiriyor.

"Hey," diyor Drake, bana bakarak.

Racer ona doğru dürüst bakar. "Hey," diye cevap veriyor, doğrudan ona bakarak. Neredeyse meydan okurcasına. Sessiz kalıyorum.

Drake öylece bakıyor, ben de ayağa kalkıyorum.

"Öğle yemeği vakti geçti. Yemek birazdan burada olur," diyorum ikisine de, sanki az önce şoförümüzle sarmaş dolaş yakalanmamışım gibi.

Aceleyle dışarı çıkıyorum ve dalgın bir şekilde parmaklarımı kollarımda, Racer'ın kollarının beni sahiplenmesinden sonra sızlayan yerlerimde gezdiriyorum.

On

Yarışçı

"Peki baban Remington Tate? Yarıştığın için memnun mu?" Lana'nın babası, çadırların etrafındaki masalarda oturup Lana'nın Şanghay'daki bir yemek dağıtım servisinden sipariş ettiği tavuk ve ıspanaklı dürümlerle öğle yemeği yerken bana soruyor.

Ben Gatorade'imi yudumluyorum, diğerleri hâlâ ilk sargıları üzerinde çalışırken ben şimdiden iki sargıyı bitirmiş durumdayım.

"Annem aldığım risklerden hoşlanmıyor. Babam her zaman
Onun gibi bir savaşçı olmamı istedi," diye açıklıyorum. Onlara babamın BP1 olduğumu bildiği için direksiyon başında bana güvenmediğini söylemiyorum. Kontrolü kaybedebileceğimden ya da en akıllıca seçimleri yapamayacağımdan endişelendiğini.

Arabaların beni daha iyi hissettirdiğini anlamıyor. Beynimi keskin tutuyor.

"Gençken küçük go-kartlarla yarışırdım," dedi Mr.

Heyworth yüzünde anımsatıcı bir ifadeyle şöyle diyor. "I

Evlendiğimde bıraktım. Karım..." diye pişmanlık dolu bir gülümseme takındı, "diyelim ki benim ilgimi üzerinde istemedi.
Ona olan ilgimi azaltacak her şeyi. Hayallerimi bir kenara bıraktım. O gitti ve ben de artık
gerçekten çok geç olmadan hayallerimin peşinden koşmak." Su şişesini kadeh kaldırmak için kaldırıyor. "Gereken her şeye sahipsin, evlat."

Gatorade'imi kaldırıyorum. "Teşekkürler, efendim."

Telefonu çalıyor, şalını fırlatıp atıyor ve Lana'nın onu sandalyeye kadar takip edişini göğsümde ağır bir his, yüzümde bir kaş çatmayla izliyorum. Elinde ne olduğunu söylemedi ama bu konuda tamamen yıkılmış görünüyordu.

"Tate. Kız kardeşime rahatsız olduğumdan çok ama çok daha uzun süre bakıyorsun," diyor Drake.

"Başka tarafa bak." Ona bir bakış atıyorum ve

sırıtıyorum. "Çek ellerini. Duydun mu?"

Kararlı bakışlarıyla karşılaşıyorum, sonra bunun eski yöntemlerle çözülmesi gerektiğini anlıyorum. Ayağa kalkıyorum. "Onun için seninle dövüşeceğim." Beyaz atletimin kollarını sıvamaya başladım.

"Ha?"

"Beni duydun. Onun için seninle dövüşeceğim."

"Tanrım, sen delisin. Çek ellerini Lana, dostum."

"O kadar kolay değil, Drake. Yapamam."

"Neden yapamıyorsun, Tate?"

"Kız kardeşinle evleneceğim." Ona anlamlı bir bakış attım ve o da gözlerini kıstı.

"Sen delisin." Gülüyor, sonra gözlerini kısıyor. "Daha önce de incindi. Bunu tekrar yaşamak istemiyor.
tekrar."

"Çocuklar! Bir sponsorumuz var!" Lana kızarmış ve heyecanlı bir şekilde yanımıza geliyor, tüm vücudu titriyor.

"Bu harika, Lainie bebeğim," diyor Clay, hem bana hem de Drake'e bakarken eğlenerek.

O zaman bana bakıyor ve gülümsemesi duraksıyor ve yanakları daha da kızarıyor.

"Seni seviyorlar," diyor bana ve babasının arkasından yürüdüğünü görüyorum, o açıklarken gülümsüyor, "Artık daha fazla bütçemiz olacak. Daha iyi lastikler."

Başımı sallıyorum, onu bu kadar mutlu görünce göğsüm sıkışıyor. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye soruyorum.

"Devam et. Ve bunu giy, bir paket gönderdiler!"

Üzerinde bir spor şirketinin logosu olan bir şapkayı kafama geçiriyor, ben de kalçalarından tutup başımı ona doğru eğiyorum, o da şapkanın kafamda nasıl durduğunu inceliyor.

"Evet. Yapmak zorundasın," diyor. "Gamzesi daha da iyi görünmesini sağlıyor."

Gülüyor ve gözlerimiz kilitlenirken gamzemin daha da derinleştiğini hissediyorum.

Gözleri gözlerime kilitlendiğinde gülümsemesi duraksıyor ve aslında kıçını tutup onu daha yakına çekmek isterken kendimi kalçalarını bırakmaya zorluyorum. Beni çok tahrik ediyor ve ne kadar tahrik olduğunu bilebileceğini hiç sanmıyorum. Onu mutlu görmek beni çılgına çeviriyor. Onu daha da yaklaştırmak, ağzını benimkiyle açmak, yumuşak ve yavaş gülümsemesini tatmak istiyorum.

Yapamam.

Vücudumdaki testosteronu bastırmaya çalışırken çenemi sıkarak kollarımı iki yanıma indiriyorum. Ape-shit gider

O yakındayken.

"Bir tane takmamın tek nedeni senin de bir tane takman," diyorum, zor olmak için.

"Ne, neden?" Şapkamı çıkarıp yüzünde denediğimde kaşlarını çatıyor.

"Onunla çok tatlı görünüyorsun."

Yüzü kızarıyor, çantasından bir kapak daha çıkarıp bana geri takıyor.

"Tamam. Ama istedikleri sensin şampiyon. Bir sonraki podyumda bunu giy, tamam mı?"

"Birincilik podyumumuz," diye homurdanıyorum.

Gülümsemesi daha da genişliyor ve gözleri umutla parlıyor. "Evet."

Kapağı kaydırıyorum ve onu öpecekmiş gibi yapıyorum, ama bunun yerine fısıldıyorum, "Bu gece odama gel."

Gözleri açılıyor ve daha düşünmeye bile fırsat bulamadan biraz daha genişçe gülümseyip gerginlikle dudaklarını yalıyor ve bana başıyla onay veriyor. Aletim sarsılıyor ve onu pantolonumun içinde zar zor tutabiliyorum.

O öğleden sonra, pistten çıkarken, erkek kardeşleri sırtıma vurdu.

"Oğlum, orada harika bir performans sergiledin. Neredeyse kalp krizi geçiriyordum" diyor babası.

"Hayır!" Lana gözlerini kocaman açarak, "Hayır!" diyor. "Babacığım. Hayır!"

Tepkisinin farkına varmış gibi görünüyor ve bana bakıyor, sonra yüzünü eğiyor ve sadece gülümsüyor, heyecandan hızlı nefes alıyor.

Ellerimi iki yanımda kavuşturup pistin yanındaki yürüyüş yoluna doğru ilerliyorum.

"Yasadışı bir sokak yarışçısı. Gerçekten mi, Lainie?" Clark'ın çadırından çıkarken bağırdığını duyuyorum.

Onu geçiyorum ve omzumu sertçe onunkine çarpıyorum. "Hey," diye sesleniyor.

"Orospu çocuğu," diye hırladım ona.

Ona boktan bir sırıtış fırlatıyorum ve öfkesini arkamda hissederek yürümeye devam ediyorum.

Başladı.

his room

Lana

Odasına gidiyorum.

Bu büyük bir mesele ama kendime öyle olmadığını söylüyorum. Küçümsüyorum.

Çünkü istediğim şeyi istediğimi kendime itiraf etmeye cesaret edemiyorum.

Artık Florida'da değilim.

Benim ailem de bu otelde, tıpkı onunki gibi. Onlarla karşılaşabiliriz.

Ama babam yemekten sonra uyudu. Ve kardeşlerim az önce onların katına çıktılar. Başka bir şey düşünemeyecek kadar kafaları güzel.

Ben de öyle.

Yüksekten de yüksek.

Racer Tate'in de ondan daha yüksek olduğunu düşünüyorum.

Bulunduğumuz kata çıkarken etrafımızdaki hava çatırdıyor ve yanıyor. Kendime onu sadece beş dakikalığına öpeceğimi söylüyorum. Sadece bir iyi geceler öpücüğü çünkü bulutların üzerindeyim ve oradan inmem gerekiyor. Ama onunla birlikte olmak moralimi bozmuyor.

Tam tersi.

Ve yine de buradayım, biraz da bir keş gibi
Ne olursa olsun kendini kurtarmak. Hepsi bu gece benimle yalnız kalmak istediğini söylediği için... ve ben de bunu istediğim için.

St. Petersburg'dan beri bunu istiyorum.

Anahtarı yuvasına sokup kapıyı açık tutarken içimde bir ürperti dolaşıyor ve gerçekten burada olmamam gerektiğini biliyorum ama aynı zamanda geri dönemiyorum.
Bir şey oldu, bir şey oluyor - her
Birbirimize baktığımız her saniye, o ve ben aldığımız her nefeste.

İçeri giriyorum.

Gözlerini kısıyor ve bana bakıyor. Üzerimde yükseliyor, saçları pistteki esintiden dolayı biraz buruşmuş,
Ben ona sorgulayan gözlerle bakarken elini üzerinde
gezdiriyor. "Seni istiyorum. Yalan söylemeyeceğim. Seni
o yatakta istiyorum.
bu gece benimle."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, gülüyorum ve başımı sallıyorum.

O da gülüyor ve elini uzatıp beni kendine çekiyor. "Geceyi benimle geçirmeyecek misin, Lana?"

"Hayır," diye nefes alıyorum kapalı kapıya yaslanırken. "Sadece seninle biraz zaman geçirmek istedim."

Gözleri kararıyor ve hayal kırıklığı dolu bir ses çıkarıyor.

"Benimle bir gezintiye çık."

"Nerede?"

Yanağıma dokunuyor ve verdiğim tepki o kadar içgüdüsel, o kadar güçlü ki, eğilip usulca inliyorum, adını fısıldarken daha da yaklaşıyorum.

Burada olmamın asıl sebebi de bu isim.

Petersburg'da onu yanımda otelime getirdiğim o geceden beri bastırmaya çalıştığım tüm duygular bu isimde saklı.

Ve sonra Racer sanki onu yok etmek istiyormuş gibi başparmağını dudağımda gezdiriyor. Başparmağını dudağımda gezdiriyor.
ağzı, bir o yana bir bu yana. Ve Racer karanlık başını eğiyor. Ve Racer dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, sanki ben bir gülün yaprağıymışım ve herhangi bir rüzgar onu koparacakmış gibi.

Tüm kontrolümü ve mantığımı kaybediyorum. Neler olduğunu bilmiyorum, tek bildiğim aniden ellerimin
Boynunun arkası boyunca kıvrılıyor ve tüm vücudum şehvetli, baştan çıkarıcı, zar zor var olan
dudaklarının sıyrılması.

Koyu kirpiklerle saçaklı mavi gözlerini uykulu bakışlarının üzerine yarıya kadar indirerek bana bakmak için arkasına yaslanıyor.

Sonra karanlık başını tekrar eğiyor ve dili dışarı fırlıyor. Ucu benimkine değiyor, sürtünüyor, geri
ve ileri, ve onun tadı beni sarıyor. Tarçınlı sakız ve adam.

Beni yavaşça ve derinden öp. Dudaklar hareket ediyor. Dilleri okşuyor, tadına bakıyor. Beni istediğini mırıldanırken parmakları belimi ısırıyor.

Elini yanlarımda gezdirip düğmelerimi açmaya çalışırken sesi kalınlaşıyor, alnını benimkinin üzerine koyup tepkilerimi izliyor.

"Hayatım boyunca bağımlılıklara karşı korundum. Araba kullanmak benim tek bağımlılığımdı. Hiç sigara içmedim, sosyal hayat dışında içki içmedim, doğru beslendim, ama sen, Lana. Sen hayır diyemediğim bir bağımlılıksın. Hayır demek istemiyorum. Eğer şimdi altımda sen olmazsan kendi kendimi patlatacağım."

Tişörtünü boynuna kadar çekiyorum ve parmaklarım sert ve pürüzsüz göğsünün kadifemsi kaslarında geziniyor; dudaklarım meme ucunu emmek için onu takip ediyor. Boğazından hırlamaya çok benzeyen bir ses çıkıyor ve saçlarıma çarparak gürlüyor.

Aramızdaki hava yanıyor. Elleri yarış takımı tişörtümü başımın üzerinden itiyor ve beni sütyenimle bırakıyor.

ve kot pantolon. Aç ağzı vücudumun her yerinde gezinirken tırnaklarım sırtını tırmıklıyor. Göğüslerim, karnım, boynum, Ağzımı. Dalgalanıyorum ve onu daha da yakınlaştırıyorum, daha fazlasına ihtiyacım var ama bunu dile getirmekten korkuyorum.

Dilini göğsümün ucunda gezdiriyor, nazikçe emiyor. Vay canına. O etraftayken meme uçlarım her zaman çok hassastır, ama sıcak ağzını üzerlerinde hissetmek beni zayıflatıyor. Ağzının çekişi nefesimin kesilmesine ve tüm vücudumun zevkle sıkışmasına neden oluyor. O kadar ıslağım ki kendi kokumu alabiliyorum ve burun deliklerinin açıldığını gördüğümde kızardığımı hissediyorum çünkü Racer'ın da muhtemelen benim kokumu alabildiğini biliyorum.

Beni belimden tuttu, kot pantolonumun fermuarını açtı ve elini külotumun içine soktu, sonra ıslak külotumla oynadı.

etim ve sarsılıp kalçalarımı dışarı itiyorum - onun için yalvarıyorum, onun için yalvarıyorum.

Bir parmağını içime sokuyor.

Yavaşça içeri sokuyor ve yavaşça dışarı çıkarıyor, hareketi tekrarlıyor, ben eğilirken izliyor, çok erken boşalmamak için savaşıyor, zevk çok yoğun. Gözleri mavi gibi
Yıldırım beni yere yapıştırıyor, parmak darbeleri içimi öyle bir arzuyla dolduruyor ki bir saniye daha dayanamıyorum. Sarsılmaya başladım.

Tırnaklarım kafa derisine batıyor, içimden bir çığlık yükseliyor ve o bunu ağzıyla bastırıyor, beni orada, zevkin zirvesinde tutmak için parmağını daha derine ve daha sert pompalıyor. Eli daha hızlı, daha sert hareket ediyor, kendi kalçalarım pervasızca, gelişigüzel bir şekilde onun el itişlerini karşılamaya ve bana sonsuza dek dokunmasını sağlamaya çalışıyor. Vücudumdaki her atom ve hücre
onun için titriyor, onu arzuluyor, onu istiyor, ona ihtiyaç duyuyordu.

"Senden ve ondan sonra kadınlarla yatıyor musun, yani ondan sonra-" diye sorduğumda nefesim kesik kesik geliyor.

"Hayır. Genelde onlara bir Uber çağırır ve evlerine gönderirim." "Uber'e ihtiyacım yok, o yüzden odama gideceğim..."

Bileğimi yakalıyor. "Kal," diye mırıldanıyor, bakışları aç ve sahiplenici.

Nefes veriyorum ve yavaşça onun yanına dönüyorum. "Eğer kalırsam kontrolümü tekrar kaybedebilirim."

"Bu neden yanlış?"

"Çünkü..." Kızardım. Gözlerim onun üzerinde geziniyor ve ellerimi zorlukla iki yanımda tutabiliyorum. Çünkü ona

gerçekten dokunmak, tadına bakmak istiyorum.
Parmaklarımı üzerinde gezdirmek istiyorum.

Muhteşem göğsü, havuzda soyunduğunda ona bakmaya cesaret edemediğim şekillerde üzerinde tek bir kıyafet olmadan ona bakmak.

"Ben de pamuk ipliğine bağlı sayılırım," diye mırıldanıyor, bana bakmaya devam ederken bakışları ağırlaşıyor.

"Gerçekten mi?" Nefes alıyorum. Aklımı okumuş gibi görünmesine şaşırdım.

Kederle başını sallıyor, gözleri karanlık bir şehvetle dolmadan önce parıldıyor.

"Bana dokunmak ister misin? Huh," diye dürtüyor, beni daha yakına çekmek için uzanıyor.

Beni yatağa doğru yönlendirirken kalbim göğsümde dönüyor, vücudumun geri kalanı şehvetle çırpınıyor. "Ben... evet."

Yatağın kenarında, tişörtünü üzerine çektiğini görüyorum. başını elinin kolay bir hareketiyle salladı, sonra fermuarını açtı ve kot pantolonunu çıkardı.

Çarşafları yataktan çekerken, sonra beni de yatağa çekerken ve çarşafların altında bir şey büyüyüp serpilirken, gözlerimi dikmiş bakıyorum ve salyalarım akıyor,
ve bir de bakmışım ki çarşafın tamamı yırtılmış.

Racer sırıtıyor, gözleri yırtıcı bir şekilde bir kolunu bana dolayarak göğsümü göğsüne kilitliyor.

Alnını benimkinin üzerine koyuyor ve elimi sikine götürüyor. "İşte." Burnunun ucunu benimkine doğru sürüklerken inliyor.
şakağım boyunca gürleyen bir sesle bana rehberlik ederken
Elini çarşafın altına, varlığının en sıcak ve en sert yerine soktu. "Senin dokunuşunu istiyor."

Aman Tanrım. O
çok büyük. Çok
yumuşak.
Çok zor.

Elim titreyerek üzerinde geziniyor ve nefes veriyor. yüzümdeki hayranlık ifadesini izlerken burun deliklerinden kabaca. "Tanrım, bebeğim, bu küçük parmaklar üzerimde çok iyi hissettiriyor."

Bana gülümsüyor ve dudaklarımı ısırırken boğazım arzuyla sıkılıyor ve parmaklarımı kalın uzunluğunun üzerinde daha açgözlü bir şekilde çırpmaya başlıyorum.

Kocaman, o kadar kalın ki dokunuşumla nabzı atıyor. Aletindeki kalın damarları ve tepesinin nasıl olduğunu hissedebiliyorum.
tamamen gerilmiş ve şişmiş. Denesem bile yumruğumu etrafına saramazdım, çok kalındı, bu yüzden elimden geleni yapıyorum ve elimi sert uzunluğuna, yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı kaydırıyorum, küçük uyarılma damlaları horozunun ucundan sızmaya başladığında vücudum istekle sıkılaşıyor.

Yüzü ihtiyaçtan kaskatı kesilmiş, alnı hâlâ benimkinin üzerinde, yüzümü tarıyor ve saçlarımı geriye doğru tarıyor. "Beni çıldırtıyorsun," diye homurdanıyor, kalçalarını elime doğru sallıyor, parmak uçlarımı sikinin tepesine sürdüğümde ön döller parmak uçlarımı ıslatıyor.

Ben sert nefes alıyorum, o daha sert nefes alıyor, beni deli gibi öpmeye başlarken hareketsiz tutmak için yüzümü kavrıyor, dili ağzımın içine giriyor, bir o yana bir bu yana dönüyor.
her kuytu köşenin tadına bakıyor, kendiminkini şiddetli ve susuz bir eyleme uyandırmak için ovuyorum.

Parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum, beni

öpme şekline bağımlıyım - oradaki açlık, kalçalarının yuvarlanma şekli

dilinin benimkiyle birleşmesi ve sikinin elimde zonklamaya devam etmesi ve belli ki dokunuşumdan daha fazlasını istemesi.

Elimi tutmak için uzanıyor, sikinin etrafında sıkıyor ve mırıldanıyor, "Sen de beni tatmak istiyor musun? Beni tatmak ister misin?"

Nefes almaya başladığımda evet, sikinin ucundan bir damla döl alıyor ve başparmağını ağzıma sokuyor, ben de tadına bakıyorum.

Daha önce hiç bir erkeğin tadına bakmadım ve onun tadında amımı sulandıran bir şey var.

"Parmaklarımı sikinin üzerinde gezdirmeye devam ederken, ellerini tekrar saçlarımın arasına sokup beni derin derin öpüyor ve ağzıma tadı geliyor.

"Boşaldığında seni hissetmek istiyorum," diye itiraf ediyorum, elimi hareket ettirmeye devam ederken nefesim kesiliyor, onu görmeyi arzuluyorum, bana tepki verdiğini, ona dokunmamı sevdiğini görmeyi arzuluyorum.
Bana dokunduğunda çıldırıyorum.

Neredeyse anında boşalıyor, o kadar sert boşalıyor ki çeneme ve çeneme bir damla döl düştüğünü hissediyorum, parmaklarımı sıkmaya ve çalıştırmaya çalıştıkça daha fazlası çıkıyor, sekiz kez daha boşalırken siki güçlü bir şekilde sarsılıyor.

Nefesim kesiliyor ve o da inleyerek ağzımı yalıyor, başparmağıyla çenemdeki dölleri temizliyor ve sonra ağzıma bastırıyor. İnliyorum, kalçalarımı hareket ettirmeye başlıyorum, tekrar boşalmaya ihtiyacım var.

Ve işte o zaman kısmen açık kot pantolonuma uzandığını ve elini hafifçe iç çamaşırıma sokup ovuşturduğunu hissediyorum.

parmak uçları, hala üzerlerinde biraz sperm vardı, benim boyunca
açılıyor ve amım kıvrılıyor. Şimşek hızındaki tepkim beni şaşırtıyor ve bin bir ürperti beni sararak haykırmama neden oluyor.

Racer temizliğe giderken ben sersemlemiş bir halde yatıyorum; sıkı kalçalarındaki RT dövmesini görünce sersemlemiş bir halde. Geri dönüp güçlü kollarını bana doladığında, ben de kollarımı ona doluyorum.

Gözlerim kapanıyor ve onun bana baktığını
hissediyorum. Yatakta tamamen çıplaktı.

Ve tamamen hormon doluyum.

Ve onun ne kadar muhteşem ve erkeksi olduğuna bakarken yumurtalıklarım ağrıyor.

Çocuksu ve aynı zamanda çok erkek.

Başparmağını avucuma bastırıp gülümsüyor. Hissettiklerime duyduğum özlem ve dehşetin karışımıyla kalbim hızlanıyor. Düşüyorum. Sanki kaburgalarım göğsüme çökmüş ve ciğerlerimi ezmiş gibi hissediyorum. "İyi misin?"

"Uyuyamıyorum." Bana bakıyor.

"Racer... Hiçbir şey için hazır
değilim."

Gülümsüyor, elini yanağımda gezdiriyor. "Biliyorum. Ben de senin olduğun yerdeydim."

"Ne oldu?"

"Arabama çarptın." Sırıtıyor. Karnımın içten dışa karıncalandığını hissediyorum ve dudaklarımı açıp onu öpmek için başımı kaldırıyorum ve ikinci kez sormasına gerek kalmıyor, beni bu dünyada bir insanın öpülebileceğini hiç bilmediğim şekillerde öpmeye başlarken başımı tekrar aşağı bastırıyor, bir öpücük

her parçama, dudaklarıma ve bedenime, zihnime, kalbime, ruhuma dokunuyor.

"Sana karşı ağırdan alacağım."

"Lütfen," diyorum ve yanıma uzanıyor, yatakta hayal edebileceğim en ateşli, en yakışıklı adam; beni şimdiye kadar istediği tek kızmışım gibi öpüyor.

restless

Yarışçı

Çok huzursuzum. Bahreyn Grand Prix'sinde pistin karşısındaki Lana'ya bakıyorum.

Daha yeni geldik ve bugün piste yeni duş almış, yüzünde o sevimli çillerden ve çok fazla güneşe maruz kalmaktan kaynaklanan yumuşak pembe gölgeden başka her şeyden arınmış olarak geldi.

Onu makyajsız seviyorum. Küçük bir kazak giymiş, kollarını büzülmüş meme uçlarının üzerinde kavuşturuyor ve ben ellerimi kendime zor tutuyorum. Üşüdüğünde, onu ısıtan kişi olmak istiyorum. O bana sahipmiş gibi hissediyorum ve ben de ona sahip olmak istiyorum. Ama yine de ona bakıyorum ve bu kızı nasıl hak edebileceğimi merak ediyorum.

Ben olmanın laneti, bana babamdan miras kaldı. Onun bu yönünü sevecek, en azından onu elde edecek birini buldu. Acaba benim her parçamı sevecek ve alacak kişi o mu olacak?

Bunu düşünmek bile nabzımı hızlandırıyor. Ben
Günde birkaç kez mastürbasyon yapıyorum, ona yakın olduğumda kendimi kontrol edemiyorum. Onun içine girmek istiyorum. Ve yavaşça istiyorum. Boynunda nefes al. Kulağına fısıldayacağım. Benimle değilken içinde hissettiklerimi hatırlamasını istiyorum. Altımda hareket etmesini, adımı haykırmasını, ağzını tatmama izin vermesini, her birinin rengini tatmasını ve görmesini istiyorum.
lanet inilti.

Onu yavaşça öpücüklere boğ. Yavaşça ona doğru sallan, uzunluğumu emmesine izin ver. Burnumu boynunda gezdirin ki nefesim teninde bir yol bıraksın, dilim de
Yakında izini süreceğim. Saçındaki, boynundaki, kulağındaki, tenindeki, karnındaki, terindeki, tatlı ıslak amındaki her kokuyu ezberlemek istiyorum.

Sikeyim.

Ağzıma onunla ne yapacağımı, nelerden hoşlandığını öğretmesini, lanet olası şeklini izlemesini istiyorum.

Ama ona ağırdan alacağıma söz verdim, işte buradayım, karavanın arkasında, yatak odasının kapısını kapattım, yarış takımımı belime kadar sıyırdım ve elimi boxer'ıma soktum.

Sertleşmiş sikimi çıkarıyorum, yumruğumu üzerinde gezdiriyorum, daha sert
ve daha sert. Dışarıdaki kapı çarpıyor. Sikeyim. Döl fışkırırken bıraktım. Kapı çalındı.

Yarış takımımı belime kadar çekiyorum ve kapı açıldığında ayağa kalkıp ona bakıyorum. "Her şey yolunda mı?"

"Evet."

İçeri girer ve durur.

Bana bakıyor. Yumruklarımı iki yanımda sıkıyor, ona sertçe vurmak istiyorum.

Pantolonumun önünü ve büyük sperm lekesini fark etti.

"Yarıştan önce hazırlanıyor musun?"

Dudakları titriyor. "Biraz stres atıyorum."

Gözleri ağır bakıyor, benimkiler kadar ağır.

Bana yavaşça yaklaşıyor ve elini sikimin üzerinde gezdiriyor. Biraz önce boşalmıştım ama o dokunduğu anda yarı sertten sertleşmeye başladı.

"Şu haline bak, tek başına eğleniyorsun," diye nefes alıyor, şehvetli, muhteşem yeşil gözleriyle bana bakıyor.

Başparmağımı ağzına sokuyorum ve parmaklarımdaki dölleri patlamamdan yemesini sağlıyorum ve horozumun bir kısmını kaplıyor, ağzını almak ve onu şiddetle öpmek için eğilmemi sağlıyor.

"Bu gece yarıştan sonra bir süre yalnız kalmanı istiyorum," diye törpüledim yüzünü avuçlayarak.

"Tamam," diye nefes alıyor ve aniden ayaklarımın dibinde diz çöküp tekrar ayağa kalkmadan önce tam aletimin üzerine sıcak, yumuşak bir öpücük kondurduğunda kalbim göğsümde titriyor.

"Tamam," diyor tekrar, gülümsemesi geniş, gözleri benim için o kadar şehvetli ki ölü bir adamım ve bu konuda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"Birinciliği ben alıyorum," diye homurdanıyorum, dudaklarını gagalıyorum ve evet diye mırıldanırken dilimle bir tat çalıyorum.

Lana

Çukurların dışında, vizörünü indirip arabaya tırmanmadan önce Racer'ın gözleri benimkilerle buluşuyor. Arabalar piste girmeye başladığında Clayton kulaklığı bana uzatıyor. "Seni istiyor."

Kelimeleri bu hale getiren şey nedir bilmiyorum. içimde bir şeyler oluyor. Kafa karıştırıcı ve rahatsız edici ve kulaklığı almak için yürümeme neden oluyor. Başımın üstüne koydum.

"Zorluyorsun, Tate."

Sessizlik.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve arabalar kalkışa hazırlanırken odaklanıyorum.

Ve sonra ... başladılar. Yarışçı başlangıç pozisyonu olan dördüncülükte kalmak yerine, etkileyici bir şekilde hızlı bir startla hemen bir sıra ilerliyor. "Şu anda P3'sün ve P2'yi geçiyorsun," diyorum. "Clark senden 0.2 saniye önde."

"Anladım," diye yanıtlıyor.

Kulaklıktan onun sesini duyunca ürperiyorum ve tepkimi izole edip oyuna odaklanmaya çalışıyorum.

"Louis Day, Clark'ın ikinci şoförü, arkanızdan yaklaşıyor."

"Ne kadar yakın."

"Çok yakın." İstatistikleri kontrol ediyorum. "0.07

saniye." "Birazdan bok yiyecek," diye homurdanıyor.

İkinci sırayı geçerken sesindeki kararlılık karşısında nefesimi tutuyorum ve birden bire birinci sıraya yükseliyor.

"P2, P1'i geçiyor," diyorum, heyecanım beni ele geçirme tehdidinde bulunsa da sesimin seviyesini korumaya çalışarak.

İki tur sonra, Racer Tate'in pistin en riskli virajında en öldürücü manevrayla birinciyi geçmesini izliyorum.

Arkamda kardeşlerimin deli gibi bağırdığını, kalabalığın bağırdığını ve spikerin daha da yüksek sesle bağırdığını duyuyorum, "VE YENİ YARIŞ LİDERİ ABD'Lİ ÇAYLAK YARIŞÇI TATE! Bir geçişte

yönetilmesi neredeyse imkânsız! Bu genç ve yetenekli sürücüyle bu yıl ne büyük bir sürpriz oldu ..."

Şaşkınlıkla nefes veriyorum ve kulaklığa fısıldıyorum,

"P1." Yarışçı cevap vermiyor.

"P1!" Heyecanla bağırıyorum, sadece kendi ağzımdan duymak için. "P1... Clark... iki araba boyu geriden geliyor."

Kaç tur kaldığını kontrol ediyorum.

"On beş tur boyunca sabit dur şampiyon, bu gece podyumdaki en uzun adam sen olacaksın."

Kulaklıkta kalıp temiz bir çizgi çizmesini izliyorum.

"Şu anda pistin en hızlı turunu atıyorsun," diyorum, Racer sıkı sıkıya tutunup Kelsey'i bir başka mükemmel tura götürürken ve sonra düz ve tam hızla dalgalanan damalı bayrağı geçerken hala inanamıyorum.

HW Racing Team'in Formula 1 Grand Prix'sinde gördüğü ilk damalı bayrak.

"Çaylak ABD'li sürücü Racer Tate'ten muhteşem bir geçiş! Yarışçı Tate, başlangıç noktası olan dörtten sıçrayarak neredeyse tüm yarışı önde götürdü..." diyor spiker.

"Lanet olsun," diye nefes alıyorum, kulaklığı çıkarıp babamı görmek için döndüğümde gözlerim kocaman açılıyor.

Babamın elimi sıktığını hissediyorum ve gülümsemesi? Bütün gökyüzünü aydınlatabilir; güneş gibi.

İkimiz de susuyoruz, birbirimize gülümsüyoruz, sonra ben ona doğru atılıyorum ve o beni yakalıyor, neşeli bir şekilde gülüyor.

"P1!!!" Drake bağırıyor, babamı havaya kaldırmak için yanına geliyor. "Dikkat et, Drake!" Endişeyle seslendim ama babam
daha az umursuyor. Tüm yüzü heyecandan pembeleşmiş.

Aman Tanrım.

Bu gerçekten de kısa bir süre önce başarmak için çabalayan takımla aynı takım mı?

Araba çukura girdiğinde, nefesimi sonsuza kadar tutuyormuşum gibi geliyor, çünkü Racer arabadan fırlayıp ayağa kalktığı anda ciğerlerim ağrıyor, yumruğu saf şeytani bir gururla havayı pompalıyor.

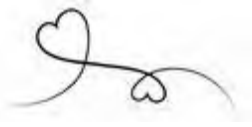

Bu başarısından dolayı ödüllendirilmek üzere podyuma çıkarken bir sürü fotoğraf çekiyorum. "Ve bu yılın sürprizi, ABD'li çaylak yarışçı Tate, Grand Prix'deki ilk birincilik kupasıyla birlikte..."

Kalabalık tezahürat yapıyor, gamzesi tam teşhirde ve ben telefonumu şaklatıp şaklatıp profesyonel bir kameram olmasını dilerken yeterince fotoğraf çekemiyorum - ama biliyorum
Profesyonel fotoğrafçılar bu kareleri çekiyor ve ben de onları internette arıyor olacağım; ekibimiz kesinlikle onlarla etiketlenecek.

Clark onun yanına gelirken, "Umarım P1'i beğenirsin, bundan sonra benim yerim orası olacak," dediğini duyuyorum.

Yarışçı alay ediyor. "Seni bir duvara doğru itersem olmaz." Dudaklarına keskin bir gülümseme dokunur.

Kollarımın titrediğini hissediyorum çünkü Racer'ın sesi Sessizce kararlı ve daha önce kimsenin Clarks'a karşı çıktığını duyduğumu sanmıyorum. Onlar buralarda efsanedir ve genellikle herkes bir gün onlara yalakalık yapmayı umar. Clarks'ın aldığı desteğin yarısını bile alamaz. Pekala. Racer Tate burada kime iyi davranacağını bilmiyor gibi görünüyor, ya da belki de umursamıyor.

"Efendim," diyor kocaman gümüş kupasını kaldırırken.

Racer kupayı ona uzatırken babam sırıtıyor. "İki podyumumuz ve şimdiden bir birinciliğimiz olduğuna inanamıyorum.
"Adrian onu tebrik ediyor.

Racer ve Adrian harika bir ekip oluşturuyorlar. Racer arabanın ne yapmasını istediğini tam olarak biliyor gibi

görünüyor ve Adrian

ona vermekte iyi.

Ben de onu tebrik etmek için ayağa kalktım ve el sıkıştım. Sadece

beklentiyle tamamen titriyordu. Ve onun güçlü,

Kollarım onun geniş gövdesine dolandığında, zayıf kaslı kollar beni kucaklıyor, titremeler on kat artıyor. "Tebrikler,"

Sanki bir yanardağın tüm içeriği damarlarıma ve kaslarıma dökülmüş gibi hissederek titreyerek söylüyorum.

O manyetik, erkek bakışlarıyla bana bakıyor,

tatmin olmuş mavi gözleri, gamzesi o kadar yakındı ki parmak uçlarımda yükselip birkaç santim öne eğilebilir ve onu yalayabilirdim.

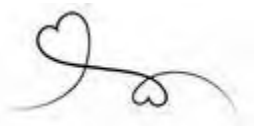

Toparlanır toparlanmaz otele doğru yola çıkıyoruz.

Asansörde, Racer ve ben birbirimize yakın duruyoruz,

Babam kupasını kucaklarken kardeşlerim sonraki yarışlar için planlar yapmaya devam ediyor. Yarışçının nefesi

o arkamda dururken başımın tepesinde, hepimiz

Burada tıkış tıkış. Başka biri içeri girdiğinde kalbim çarpıyor ve neredeyse onun ayağına takılarak bir adım geri çekiliyorum.

"Özür dilerim," diye nefes alıyorum, bakışlarını karşılamak için başımı biraz çeviriyorum.

Yüzünde çok yoğun bir ifadeyle bana bakıyor.

Nefesimi içime çekiyorum ve elinin kalçama dolandığını fark ederek tekrar öne dönüyorum. Gözlerimi kapatmak istiyorum ve

Dönüp kolunu bana daha da yaklaştırmak ve sıkıca sarmak

istiyorum.

Dudaklarımı onun dudaklarına değdirmek istiyorum ve bildiğim ve olduğum her şeyi onunla paylaşmak istiyorum ve onun da tüm benliğini benimle paylaşmasını istiyorum.

Bu çılgınca, bu adamı tanımıyorum bile ama bana sanki beni uzun zamandır tanıyormuş gibi bakıyor. Hatta belki de beni çok uzun zamandır bekliyormuş gibi.

Ailem dışarı çıktı. "Lainie, iniyor musun?" Clayton soruyor.

"Ben sadece bu adamın yemek yediğinden emin oluyorum," diye karşılık veriyorum, çünkü Racer hariç hepimiz aynı katta oda tuttuk.

Hepsi başını sallıyor -Drake biraz şüpheli görünüyor- ve asansörün kapıları kapanıyor ve yalnız kalıyoruz.

Ona döndüğümde biraz gülümsüyor ve ben de ona bir gülümseme veriyorum.

"Beladan uzak duracaksın. Değil mi?" diye sordum.

"Duruma göre değişir." Gamzesi belirdi.

"Neyin üzerine?" Dışarı çıktık ve odasına doğru yürüdük. "Belanın odama girip girmeyeceği konusunda
Ben."

Kapıyı açıyor, sonra iterek sonuna kadar açıyor ve bana bakıyor.

Yutkundum çünkü daha önce kimsenin gözlerinde bu kadar ateşli, davetkâr bir bakış görmemiştim.

Onu bu gece göreceğimi söyledim, ama bir an için kaçmaktan kendimi alamadım.

"Sen kazandın,"
dedim. "Aha."

"Ve kazanırsan sevişeceğini sanıyorsun. Bu sokak yarışı değil."

"Eğer istemezsen sana dokunmam."

Bekliyor, dudaklarında o muhteşem gülümsemeyle beni izliyor ve sonra içeri girip beni yatağa çekmesine izin veriyorum. Yan yana uzanıyoruz ve beni onun yanına kaşıklayacak şekilde hareket ettirmesine izin veriyorum, ona bakarken bacaklarımdan biri onunkinin üzerine sarkıyor, kalbim o kadar hızlı atıyor ki çıkardığı gürültüden sağır olacağımı düşünüyorum.

Bana tembel bir gülümseme atıyor. "Rahat mısın?" "Evet."

"Yaklaş o zaman." Beni biraz daha yaklaştırıyor, gözleri yüzümdeki ifadeyi hiç kaçırmıyor.

Gülümsemesi ukala ve çocuksu, ama gözleri asla şakacı değil, asla. Her zaman yoğun, her zaman parıltılı ve neredeyse her baktığımda onları üzerimde bulduğumu fark ettiğimde şok oluyorum.

Parmak ucunu burnumun kenarında gezdiriyor. "Bu çiller hep sende miydi?"

"Hayır. Her zaman değil. Yarışmaya başladığımızdan beri sayıları arttı."

Yüzüne baktım. "Hiç doğum iziniz var mı?" "Deri yüzeyinde yok," diyor.

"Sessiz bir bebek miydin?" "Huzursuz.

Sen?"

"Ben de öyle. Babam ya gençken ya da yaşlandığında bu işi çözeceğini söyler."

"Kesinlikle hâlâ çözme aşamasındayım." Sırıtıyor.

Güldüm ve sonra fısıldadım, "Erkek arkadaşım. Adı David'di. O vefat etti."

Anısı beni titretirken gözleri bedenime kayıyor. Uzanıp beni daha da yakınına almak ister gibi görünüyor ama yapmıyor. Tutuşunu gevşek tutarak bana uzaklaşmam için bir şans veriyor.

"Özür dilerim," diyor.

"Küçüklüğümüzden beri en iyi arkadaşımdı. Öldü. Bir lise mitingindeydi. Bir kamyonetin arkasından düştü ve kafasını kırdı."

Sessiz.

"Hiç birini sevdin mi?" diye sordum.

Cevap vermiyor; sadece dikkatle bana bakıyor.

"Onu çok seviyordum," diye devam ediyorum. "Yarışa odaklandım çünkü yıldırımın aynı yere iki kez düşebileceğine inanmıyorum. Ailem benim dünyam. Kardeşlerim ve babam-" Sesim çatlıyor. "Odama gitmeliyim."

Ondan uzaklaştığımda yataktan kalkıyor ve kapıya doğru yöneldi. "Seni St. Petersburg'da istedim çünkü sıradan bir sekse ihtiyacım varmış gibi görünüyordu. Ama seninle aramızda sıradan bir şey yok, Racer. Ya da bu konuda."

"Hayır. Bunun sıradan bir yanı yok," diye homurdanıyor.

Adımlarımı geri çekmeden önce belli belirsiz gülümsüyorum, çenesini kavrıyorum ve dudaklarımı şu anda saklanıyor olsa da gamzesine bastırıyorum. "Ödülünü babama verdiğin için teşekkür ederim. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

Gitmek için kapıyı açtım.

"Lana," hırıltısı bana ulaşıyor.

Dönüyorum ve gözleri karanlık ve keskin bir şekilde parlıyor. "David artık burada değil. Ama ben buradayım."

Yarışçı

Gidişini izlemek asla planın bir parçası değildi. Gözlerindeki bakış da öyle; kaybetmiş birinin bakışı.
önemsediği birini.

Gideli bir saat oldu. Hâlâ odasına gidip kapısını çalma ve onu kollarıma alma dürtüsüyle savaşıyorum.

Dürtülerime yenik düşüp tam da bunu yapmak için giyinirken babamın savaşçı bir arkadaşından, eşiyle birlikte ailemi ziyaret edeceğini ve Skype'tan konuşmak istediğini söyleyen bir mesaj alıyorum. iPad'imi açıyorum ve aramaya cevap veriyorum. Onu kamerada görebiliyorum, arkasında babam var, ikisi de ekrana bakıyor.

"Racer. Hey, dostum, tebrikler," diyor. "Şampiyonu bir kontrol edeyim ve sana bir tavsiyede bulunayım dedim: yarıştan önce sevişme. Testosteronunu yüksek tutar. Ben bunu dövüşlerden önce yapıyorum ve çok işe yarıyor."

Babam arkasından gülüyor. "Bu tamamen saçmalık," diye homurdanıyor. "Ben her zaman dövüşmeden önce sevişirim. Kavga ettiğim zaman."

"TMI, baba." Gülüyorum ve ona kaşlarımı çatıyorum.

Bana parmağını uzattı. Ben de ona iki tane verdim. Annem içeri girip ekrana bakıyor, ben de parmaklarımı geri çekiyorum.

"Vay canına, bu evde ne kadar çok sevgi varmış" diyor alaycı bir şekilde. Gülüyoruz ve o da "Yüzünü özledim, bebeğim" diyor.

"Seninkini özledim anne."

Bana bir öpücük veriyor ve yakında onları aramamı, her yarışı izlediklerini ve benimle gurur duyduklarını söylüyor ve sonra babama ve Maverick'e geri dönüyoruz.

"Cidden, Maverick, istediğin zaman sevişebilirsin ama Reese'i ne zaman becerdiğini bana söylemeyi bırak," diyorum adama.

"Neden, kıskandın mı?"

"Evet, o benim kızım," diyorum zincirini çekerek. Reese'in bezimi değiştirmesini kıskandığından hep şüphelenmişimdir. onunkinden önce benimkini temizledi. Reese sevdiğim ilk kızdı.

Annem dışında. Üç yaşımdayken bakıcımdı ve benim gibi küçük bir şeytana katlanmak için biraz fazla tatlıydı.

"Benimle evlenmiş olması çok kötü. Ve senin için çok yaşlı," diyor Maverick, karısından bahsederken yüzünde her zamanki o sahiplenici ifadeyle.

Reese'in kahkahası bana kadar ulaşıyor ve babam ona yer açarken Maverick'in arkasından bakıyor. "Racer, Iris bize bir kızın gözüne çarptığını söyledi," diyor.

"Evet. Gözümden daha fazla

aslında." "Vay canına. Bu kızdan

hoşlanıyorsun," diyor Reese. "Onunla

evleneceğim."

"Vay canına." Gerçekten şaşırmış görünüyor. "Bir gün, her zamanki gibi hayatına devam ediyordu ve bir de baktı ki, hayatımda tanıdığım en harika adamlardan biriyle tanışmış. biliniyor." Gülümsüyor ve alnımın olduğunu tahmin ettiğim ekrana dokunuyor. "Ona nasıl iyi bir sorun yaratabileceğinizi gösterin, efendim."

"Reese..." Ben başlıyorum ve o ayrılmadan önce

duruyor. "Ona söylemeliyim. Değil mi?"

Tereddüt ediyor.

"Ona yalan söylüyorum. Tüm ekibe."

"Hazır olduğunu hissedene kadar ona söyleme. Bazen çok fazla olabilir."

Sessizim, huzursuzum.

"Bu senin için yeni bir şey," diyor Reese. "Bunu yönetmeyi öğreneceksin, seni neyin tetiklediğini bulacaksın, baban gibi başa çıkacaksın. Bunu kabulleneceksin ve eğer göründüğünün yarısı kadar bile değerliyse, bir noktada hazır olacak."

"Şimdi hazır olmasını istiyorum," diye homurdanıyorum, o sadece gülüyor ve telefonu kapatıyoruz.

Odamı adımlıyorum, saate bakıyorum ve fark ediyorum ki Yatma zamanı çoktan geçti. Onu yatağında tatlı ve sıcak bir şekilde uyurken hayal ediyorum ve benimle uyumaya alışmasını istiyorum.
onun yanında.

Huzursuzca nefes vererek tenis ayakkabılarımı ve telefonumu alıyorum,

Vücudumdaki her atom ve hücre onu sonsuza dek benim yapmam için çığlık atarken bile ona alan tanımak istiyorum.

Sabır, babamın dediğini duydum. Roma bir günde inşa edilmedi.

... ve kimse bir Tate'e aşık olmanın kolay olduğunu söylemedi.

Lana

Önümüzdeki iki gün boyunca İspanya'ya uçmadan önce ekibin ve araçların nakliyesini organize etmek için seyahat ediyoruz. Babam ve Racer'ın arasında oturuyorum. Arabalardan konuşuyorlar.

Onun nasıl koktuğunu ve dirseğiyle benim dirseğimin kolçağa kaç kez çarptığını fark etmemeye çalışıyorum. Görünüşe göre
her bağlantı kurduklarında zıpladığım için gergin olduğumu biliyorlar.

Bana gülümsüyor ve bu gülümseme beni eritiyor. Kulaklıklarını çıkarıp telefonuna bağladığını, sonra kilidini açıp verdiğini görüyorum.

Neden bilmiyorum ama çalma listesinde gezinirken Kwabs'tan Walk ve DJ Zealot'tan True Hardstyler gibi şarkıları görünce sanki onun ruhuna bakıyormuşum gibi hissediyorum.

Samimi hissettiriyor, özellikle de babamla sohbet etmeye devam ettiğini ama telefonunu çevirip içeri baktığını

gördüğümde.

Bak ne dinliyorum: Lupe Fiasco ve Guy Sebastian'dan Battle Scars.

Otelde odalarımıza yerleştik. Kendime olanlar hakkında yetişkin gibi davranabileceğimi söyledim. O şimdiye kadar gördüğüm en ateşli erkek ve kızlar sağda solda onun için nefes nefese kalıyorlar, bu yüzden bunu her zaman yapıyor olmalı. Endişelenmeye gerek yok.

Her halükarda, kardeşlerim temizlenmesi gereken kıyafet yığınlarını odama bırakır bırakmaz, banyo yapıp üzerimi değiştiriyorum ve gidip Racer'ın kapısını çalmaya karar veriyorum ve ona herhangi bir kıyafeti ya da ihtiyacı olup olmadığını soruyorum.

"Hayır," diyor düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak.

Ayrıca banyo yaptı ve üstünü değiştirdi ve rahat yırtık kot pantolon ve vücudunu tam olarak yalayan yumuşak görünümlü gri bir tişört giyiyor.

"Değişiklik olsun diye biri seninle ilgilenmeli," diye homurdandı birden.

Ben başlıyorum. "Hayır, bu... bu benim işim."

"Değişiklik olsun diye birileri seninle ilgilenmeli."

Kimse bana bunu söylememişti. Nefes veriyorum ve işime odaklanmaya çalışıyorum ve bir şeye ihtiyacı olup olmadığını görmek için orada bekliyorum.

Racer sadece kaşlarını çatıyor.

"Bununla nereye gidiyorsun?"

Ellerimi elbisemde

gezdiriyorum.

"Hiçbir yerde. Burası." Kahretsin. Buraya gelmeden önce bir elbise giymek çok mu fazlaydı?

"Hayır, burada olmaz" diyor, bakışları üzerimde gezinirken dudakları kıvrılıyor. Kendini kapının pervazından itip odasına

giriyor. "Seni bir yere götürelim."

"Neden?"

Odanın ortasında durup bana ciddi bir bakış attı. "Çünkü muhteşem görünüyorsun ve ben de sana bakmak istiyorum."

Biraz eridim ama sonra sarsıldım. "Hayır, sana söyledim, uslu durduğundan emin olmam gerekiyor."

Anahtarlarını ve cüzdanını alıyor ve şimdiye kadar gördüğüm en seksi yürüyüşüyle geri dönüyor, kendinden emin, şık ve kıvrak. "Yapabilirim
bir kulüpte davran."

"Hiç sanmıyorum."

Elimi tutup kapısını kapatıyor ve beni koridorda sürüklüyor.

"Racer," diye inledim. "Uslu duracağını söylemiştin."

"Yapabileceğimi söyledim, yapacağımı değil. Yapabilir misin?" Gözlerinde şeytani bir parıltıyla çeneme vuruyor.

"Bilmiyorum," diyorum.

Gülüyor, sonra asansörün aşağı okuna basarak, "Hadi. Ben kullanırım."

Elimi çekip kurtarıyorum ama onun yanında durmaya devam ediyorum,
Aniden dikleşen ve karıncalanan meme uçlarımı saklamak için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Yazık oldu. Bunu gerçekten çok istiyordum.
tekerlek."

"Uslu bir kız olursan sana bir ders verebilirim," diyor göz kırparak ve ayak parmaklarımı yerden kaldırıyor.

Meme uçlarım daha da aşırı tepki veriyor. "Derse ihtiyacım yok, gayet iyi sürebilirim."

O bana bir bakış fırlatıyor, ben de ona bir bakış fırlatıyorum ve kiraladığı eve doğru yola çıkıyoruz.

Çok havalı bir spor araba olacağını bilmeliydim.

Adam mavi bir Porsche kiralamış, krem rengi koltukları var ve üstü açık. Ona teklif ettiğimiz maaşın fazla olmadığını biliyorum ve bu beni ne kadar maaş alacağını merak etmeye itiyor.

Bu adamın hız yarışlarından kazandığı para.

Kardeşlerim beni nadiren keşfe çıkarırlar ama Racer'ın böyle bir kaygısı olmadığı ortaya çıktı. Kendimizi şehrin en gözde kulüplerinden birinde bulduk, iki katlı bir gece kulübünde

Bir katta müzik, diğer katta rap müzik ve üst katta henüz keşfetmediğimiz muhteşem bir teras.

En uçta müzik dinleyebileceğimiz, içki içebileceğimiz ve konuşabileceğimiz bir kabin bulduk ve kabin yaklaşık beş kişilik olmasına rağmen, Racer bana oldukça yakın oturuyor - kolu

O hazır domates suyunu yudumlarken (garsonun yanlışlıkla getirdiği bir bardak viski yanında dokunulmadan duruyordu) ben de onunla konuşmaya dalmıştım.

Tekila da masada bekliyordu.

"Yani baban bir dövüşçü mü?"

Bana bakarken hafifçe gülümseyerek başını sallıyor. Yukarıda yanıp sönen flaş ışıkları yüz hatlarında dans ediyor ve dünyadaki herhangi bir erkeğin bu kadar ateşli ve mükemmel olması gerçekten adil mi?

Hayır.

Hiç sanmıyorum.

Ayrıca gamzesi tam çiçek açmış. Çaresizce büyülenmemek elde değil.

"Neden böyle gülümsüyorsun?" Sanki üzerimde hiçbir etkisi yokmuş gibi kaşlarımı çatıyorum.

Başparmağını burnumun kenarında gezdiriyor.
"Çünkü çok tatlısın."

"Bana patronluk taslama." Gülüyorum, elini tekrar kolçağa indirdiğinde kıvranıyorum. "Sen neden bir
savaşçı mı?"

"Ben yeterince sevmiyorum. Onun sevdiği gibi değil." Başını sallıyor, bana bakıyor. "Bu benim için sadece bir hobi. Stres atmanın bir yolu."

"Annenle baban birlikte mi?"

"Neredeyse otuz yıldır birlikteyiz. Babam ellili yaşlarının başında.
Annemle tanıştıktan sonra başka bir kadına bakmadı."

Ailesini önemsediğini söyleyebilirim ve bu bana annemle babamın hala birlikte olmasını, içinde bir anne, bir baba ve sevgi olan bir yuvaya sahip olmayı özletiyor.

"Ya sen, Lana?" Kolunu indiriyor ve öne doğru kayıyor, ifadesi odaklanmış.

"Annem bizi yaklaşık ... beş yıl önce terk etti. Hayatımın en kötü yılıydı. O gittikten birkaç ay sonra, David ..." Başımı sallayarak nefes veriyorum. "Babam bir süre çok üzgündü. Avrupa'ya taşınmaya ve bir iş kurmaya karar verdiğinde Formula 1 takımı, ne kardeşlerimin ne de benim iki kez göz kırptığımızı sanmıyorum. Bana Ohio'da hiçbir şeyim kalmamış gibi geldi."

"Özür dilerim," diyor.

"Ben de." İçkime bakıyorum ve aniden onu geri atma ihtiyacı hissediyorum.

"Senin için de böyle olacağını düşünüyor musun?" Yere koyarken sordum. "Annenle babanınki gibi bir evlilik mi?"

"Eskiden bunun mümkün olduğuna inanmazdım." Garson bana yeni bir bardak tekila getiriyor ve Racer onun gitmesini bekleyip parmak eklemlerini çenemde gezdirmeye devam ediyor. "Şimdi sadece annem için olduğu gibi onun için de aynı şeyin olup olmayacağını merak ediyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Annem babamı çok sever. Aslında onun için deli oluyor. Onun her yönünü anlıyor. Başka hiç kimsenin anlamayacağı ya da sevmeyeceği yanlarını bile. Bu oldukça nadir bir durum."

"Birinin senin için böyle hissedebileceğini düşünmüyor musun?"

"Eskiden bunun benim için gerçekleşmesinin mümkün olmadığını düşünürdüm, o zaman neden deneyeyim ki?" Sırıtıyor ve buna kadeh kaldırır gibi içkisini kaldırıyor, sonra uzun bir yudum alıyor, bana bakıyor ve bardağını geri koyuyor. "Şimdi senin için bu kadar doğru hissettiğinde, onun için de doğru olduğunu görmesini sağlasan iyi edersin."

"Neden kimsenin senin için böyle hissedemeyeceğini düşünüyorsun!" Bu fikir bile beni neredeyse rahatsız ediyor.

"Beni sevmek bir lanet olduğu için mi?"

"Ne? Seni sevmek neden bir lanet olsun ki?"

Sessiz, dudaklarında dans eden o muzip gülümsemeyle bana bakıyor. "En çok endişelenmesi gereken kişi sensin, davetsiz misafir. Güven bana, uzaktan daha iyiyim." Başını sallıyor, gözlerinde hâlâ o yaramaz parıltı var.
"Kimse kalbini benim kırabileceğim kadar sert kıramaz. Kimse hayatını benim kadar mahvedemez." Onun ses bir uyarıdır, ama orada bir şefkat vardır, neredeyse

Sanki bir uyarıda bulunurken bile dinlemeyeceğimi biliyormuş gibi.

"Hayır, değilsin. Yakından daha iyisin," diye karşı çıkıyorum ve sesimdeki inancı duyunca gözleri parlıyor, sonra yüzümü tutup eğiliyor, gözleri içimde parlıyor.

"Çok sevimlisin. Seni cebimde istiyorum, böylece her yere benimle gelirsin ve hiçbir şey sana zarar veremez." Elini ensemde dolaştırıyor, alnını alnıma bastırırken bana gülümsüyor.

"Bu çok yanlış olurdu," diye yarı inliyor, yarı gülüyorum.

"Ben asla yanılmam, Lana. Asla." Başını sallıyor Şakacı bir şekilde. "Hiçbir şey hakkında değil. Seninle ilgili de değil."

Gülüyorum, sersemlemiş hissediyorum ve belki de bir shot tekila artı biraz Racer beni stratosfere götürmek için zaten yeterliymiş gibi, ama içkime uzanıyorum ve geri itiyorum.

Yüzümü kaldırıp onu öpmek istiyorum. Beni öpmesini istiyorum. Şu anda dünyada bundan başka bir şey istemiyorum. Ama inanılmaz tedirgin görünüyor. Son derece gergin.

Onun koruyuculuğu, bariz sahipleniciliği beni tahrik ediyor.

Saçımdan bir tutam alıyor, kulağımın arkasına itiyor ve öne doğru eğiliyor. Bana viski bardağını uzattı, ben de alıyorum, uzun bir yudum içiyorum. Bunu yaptığımda gülüyor, sonra kaşlarını çatıyor ve elinden alıyor. "Dikkatli ol," diye uyarıyor.

Bardağını çekerken dudaklarımı yalıyorum, sonra eğilip dudaklarımı ona bastırıyorum. "Racer," diye inliyorum.

Geri çekilirken nefesimi tutuyorum ve onun bakışları benimkileri kilitliyor.

Burnu kabarıyor, beni izlerken gözleri parlıyor.

Bir kolunu bana doluyor ve beni biraz daha yaklaştırıyor. Uzanıyor ve omurgamdan aşağı elektrik akıyor.
O kadar sert ki neredeyse ona doğru eğiliyorum. Gülümsüyor ve ellerini belime koyuyor. O kadar geniş ve büyükler ki kendimi biraz daha küçük hissediyorum, sanki tüm dünya tek bir kişiye indirgenmiş gibi. O.

Dudaklarımı yalıyorum, beni hareket ettirmeye başladığında gözlerimi ondan alamıyorum - benimle birlikte hareket ediyor. Başını eğiyor ve burnunun kulağımın üst kısmına sokulduğunu hissediyorum. Dudaklarının olduğu o hassas yerden boynuma, omurgama, bacaklarıma, ayak parmaklarıma kadar bir titreme başlıyor.

Hınzır bir gülümsemeyle geri çekiliyor ve gözlerinde bariz bir sıcaklık görebiliyorum. Sanki bunu bilmemi istiyor. O bir erkek ve aç ve sadece benim için aç olabileceği gerçeğiyle ilgili en ufak bir endişe duymuyor.

Benim hakkımda konuşuyor olabilir.

İçimdeki her şey zonkluyor.

Her türlü protestoyu yutuyorum çünkü
İsteyerek gidiyorum, ona çarparken gözlerim onunkileri tutuyor, dudaklarım gamzesinin üzerine düşüyor.

İnliyor, dudaklarıma bir öpücük kondurmak için başını çeviriyor, dili dudaklarımın kenarını yalamak için dışarı kayıyor.

Titriyorum, onu yalıyorum.

"Hiç içmiyor musun?" Nefes alıyorum.

"Başka kötü alışkanlıklarım da var. Arabalar gibi. Ve sen."

Biraz daha sert nefes almaya başlıyorum, imkansız olduğunu düşündüğüm bir şey. Yüzüme bakıyor, sonra orada bir şey görüyor. Şehvet mi? Arzu mu? İhtiyaç mı? Çaresizlik?

Sanki sadece bir bakışla kendi bölgesini işaretliyormuş gibi gözlerini üzerimde karartıyor, bacaklarımın arasına uzanıp beni üzerimden kavrarken aniden beni duvara doğru bastırıyor.

dökümlü etek. Kalçalarımı sallıyorum, beni biraz sıktığında nefes nefese kalıyorum.

Sanki bana neler olduğunu anlamış gibi gözlerinde bir şey parlıyor.

Bir koluyla beni içine hapsediyor ve omzunu öne eğerek ereksiyonunu kalçalarımın arasından geçiriyor.

Ne tek bir düşünce üretebiliyorum ne de doğru düzgün nefes alabiliyorum. Sadece Racer üzerimde - yüzü ve gözleri o kadar yakın ki Tahiti'de bir yerde denizde boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Kolu bedenlerimizin arasında kayıyor, parmak uçları

Sırf beni kot pantolon ve tişört dışında bir şeyle görsün diye giydiğim küçük elbisenin altında ıslak seksimin üzerinde tüyler ürperiyor ve tüm bedenim istekle titriyordu.

Nefesimi tutup kolumu elinin üzerinden ensesine doğru kaydırıyorum, bu sırada Racer kalın kirpiklerinin arasından beni izliyor ve gördüklerine inanamıyormuş gibi başını sallarken mırıldanıyor: "Çok güzelsin,

Lana."

O kadar titriyorum ki duvarlarımı yükseltmek istiyorum, muhtemelen otele geri dönüp gitmemin en iyisi olduğunu biliyorum

yatağa. Ama onun yerine burada oturuyorum, temkinli olmaktan bıktım ve yoruldum.

ve erkeklere karşı her zaman savunmadayım. Böylece bana zarar vermezler. Böylece kardeşlerim ve babam hayal kırıklığına uğradım. Böylece yarışmaya devam edebilirim, hepsi bu.

Birdenbire sadece hissetmek istedim. Sadece bunu. Sadece hissetmek. Onu hissetmek.

Diğer kolunu arkalıktan indirip kalçalarıma koyuyor ve dudakları şeytanın vaadi gibi kıvrılırken beni biraz daha yaklaştırıyor.

İçimde bir ateş yanıyor.

Diğerlerinin bize doğru baktığının farkındayım, Racer. beni ona biraz daha yaklaştırıyor. Ve orada, onun bakışlarında da içimde çalkalanan ateş gibi bir ateş çalkalanıyor.

Başımı eğip onu kokluyorum, burnumu gömleğine yaklaştırıyorum.

Başımı yukarı kaldırmak için önce burnunu, sonra da ağzını kullanıyor.

Onun.

Ağız.

Benimkini örtüyor. Benimkini bastırıyor ve açıyor. Ve dilini ağzıma soktuğunda her santimim uyanıyor, beni uyluklarımın arkasından tutup kucağına çekiyor ve beni öpüyor, yavaş ve tembel ve yine de öyle bir açlık ve ateşle ki, çoktan alınmış hissediyorum ve henüz çıplak bile değiliz.

İnledim.

Sanki beni çok sert öptüğünden endişelenmiş gibi endişeyle geri çekiliyor.

Gözlerimi zar zor açabiliyorum, bu adamı çok arzuluyorum.

Beni içine alıyor. İfadesi kayıyor ve kayıtsızlık ya da kibir yerine, külotumun üzerinden beni tekrar okşarken ihtiyacının çiğliğini ortaya koyuyor.

Beni bu şekilde istediğini görmek bana bir şeyler hissettiriyor.

Elini külotumun kenarı boyunca kaydırıyor, sonra parmaklarını içeri sokuyor, kıvrımlarıma dokunuyor - parmağını içimde gezdiriyor, ta ki ben onu o kadar sert kavradığımı hissedene kadar, zevk beni neredeyse mahvediyor.

"Bana dilimi tam burada istediğini söyle," diye yanağımı törpülerken parmaklarını açıklığımda gezdiriyor.

Onu çıplak, üzerimde hareket ederken hayal ediyorum ve çenesine bir öpücük kondururken başının arkasını kavrıyorum, ona kelimeler olmadan söylüyorum.

Parmak eklemlerini çenemde gezdiriyor, sesi duygu yüklü. "Benden korkmakta haklısın."

Elini kalçamdan yüzüme doğru kaydırıyor ve yüzümü içinde tutuyor, başparmağı bir yanağımda, diğer elinin parmağı içimde, beni fırtınalı mavi bakışlarıyla buluşmaya zorluyor.

"Bazen başa çıkılması zor biri olabiliyorum ama seni ne kadar çok istediğimi biliyor musun Lana? Sana kendini ne kadar iyi hissettirmek istediğimi? Seni ne kadar sık düşündüğümü?"

Parlak ve mavi gözleri, bir parmağını içime sokup başparmağını ağzıma daldırırken yüzümü izliyor. Hiç bu kadar sıcak hissettiğimi hatırlamıyorum, sanki saatte 1000 mil hızla giden bir pistteymişim ve finişe doğru patlamak üzereymişim gibi hissediyorum
alev duvarıyla işaretlenmiş bir hat.

Kendi düşüncelerimden ve bu olayın ne kadar hızlı geliştiğinden dolayı yüzümün kızardığını hissediyorum.

Başını eğiyor ve beni sertçe öpüyor, ellerinden biri o kadar büyük ki başparmağı bir tarafta, dört parmağı diğer tarafta yüzümü çerçeveliyor, beni dillerken,
Oldukça sert ve erotik bir şekilde külotumun altından beni okşarken, bir roket gibi boşalıyorum, ağzına karşı nefes nefese kalıyorum.
Kabinde onun arasında titriyor, dokunuşuyla tamamen çözülüyordu.

Geri çekilirken usulca homurdanıyor ve külotumu tekrar yerine çekip düzelmeme yardım ediyor, bir yandan da beni izliyor.

"I ..." Terli bir tutam saçımı geriye tarıyorum, artık her şey bittiği için kendimi garip hissediyorum. "Yine kendimi kaptırdım..."

Gözleri ışıl ışıl parlıyor. "Bahane uydurma. Bana bunu istediğini söyle. Bunu hissettiğini."

Yoğun bakıyor - mavi bakışları gerçekten delici. Yutkunuyorum ve bunu itiraf edecek cesaretim olup olmadığını bilmiyorum, çünkü bu bana ne kazandıracak? Gerçekten mi?

"Buna ihtiyacım vardı, bu yüzden teşekkür ederim," diyorum minnettar bir gülümsemeyle, kendime itiraf edebildiğim kadarıyla.

O da gülümsüyor, sonra uzanıp elbisemi tekrar aşağı çekiyor. "Geceyi benimle geçir, Lana," diye geveliyor.

Yüzüm.

"İkimizin de dinleneceğinden emin değilim ve senin dinlenmeye ihtiyacın var."

"İhtiyacım olan şey bu değil." Geri çekilirken sırıtıyor.

Onu tekrar öpmeyi, muhteşem yüzündeki gülümsemeyi öpmeyi, yüzünü tutmayı ve bütün gece onu öpmeyi ne kadar çok istiyorum. Onun yatağında, kollarını etrafımda hissetmeyi, aramızda kıyafet olmamasını. Bana karşı sertliğini hissetmek - kot pantolon yok, iç çamaşırı yok, onun ve benim seksimizden başka bir şey yok.

Yüzümün kızardığını hissediyorum ve bunun nasıl bir şey olacağını düşünüyorum.

Bütün geceyi onunla, onun kollarında geçirecektim, onunla sevişecektim... onun benimle kirli ve seksi bir şekilde sevişmesine izin verecektim.

"Gitsek iyi olacak," diye nefes alıyorum, ayağa fırlıyorum ve

yavaşça kendine gelmesini ve masaya birkaç banknot koymasını izledi.

Benim için arabanın kapısını açtı ve

Emniyet kemerini belime bağlarken gözlerimiz birbirine kenetlenmiş, sanki gerçekten ne istediğimi biliyormuş da dile getirmiyormuş gibi niyetli ve ışıltılı.

"Bunu istiyorum ama... takım. Kardeşlerim, babam ve ..." Bunu nasıl açıklayacağımı bile bilmiyorum.

"Her zaman takım için kendini feda eder misin?" diye soruyor, sesi sabırlı ama arabanın yanına gelip direksiyona geçerken ve motoru çalıştırırken niyetli.

"Ha?"

Sokağa giriyor, uzanıp beni kendine çekiyor, büfenin üzerinden, ve fark ediyorum ki

Beni göğsüne bastırdı ve eli göğsümden aşağı kaydı.

ve parmakları tehlikeli bir şekilde popoma yaklaşıyor. Kalbim çarpmaya başladı ve düzgün düşünemiyor gibiydim. Çünkü gözleri çok yakın, çok mavi ve öfkeyle önüne bakarken bile çok hipnotize edici.

"Ben... Ben her hevesime boyun eğmem, eğer sorduğunuz buysa," diye kendimi savunuyorum.

Önce bana, sonra yola bakıyor, bir eliyle arabayı sürüyor, diğer eli benim üzerimde.

"Şu anda yapmak istediğim, yapmak zorunda hissettiğim ama pişman olacağımı bildiğim için yapmadığım şeyleri yapmayı düşünüyor olabilirim."

"Ne gibi şeyler?" diye soruyor, dikkatle ağzımı inceliyor.

"Şey... Ben, uh."

Hâlâ sert nefes alıyor, yüz hatlarımı görsel olarak incelerken burun delikleri açılıyor. Ben de kısmen onun göğsüne yaslanıyorum, kucağı altımda; ereksiyonu o kadar belirgin ki bakmak acı veriyor çünkü tüm vücudum gözlerimi kıskanıyor.

Kucağından sıyrılıp yüz ifadesiyle tanışıyorum.

"Seninle sevişmek istiyorum ve senin de benimle sevişmeni istiyorum," diye itiraf ediyorum, koltuğuma geri oturuyorum ve o sadece bana ateşli bir şekilde bakıyor.

Ağzımı kapatıyorum. "Aman Tanrım. Sanırım kafam iyi."

Gülümsüyor, gülüyor ama gözleri hâlâ çok sıcak. "Seni bu konuda ikna edeceğim," diye geveliyor, alçak sesle söz verirken uzanıyor, bana şiddetle bakıyor ve başparmağını okşuyor

çenem boyunca. "Koşuya çıkmalıyım, kendimi rahatlatmalıyım, çünkü az önce beni ateşe verdin, kızım. Ama ben kesinlikle
"Ayıldığın ve bana şu an baktığın gibi baktığın zaman seni bu konuda uyaracağım."

Gözlerimi kapatıyorum ve ürperiyorum, başımı sallıyorum. Otele varana kadar başka bir şey konuşmuyoruz; benimle odama kadar yürüyor ve sonra kapımı açtığımda benimle birlikte içeri giriyor.

Beni soymaya başlıyor, elbisemin fermuarını arkadan açarken boynumun arkasını öpüyor ve bunu ne kadar ustalıkla yaptığını hissettiğimde şok oluyorum, elbisemi çıkarıyor, sütyenimi çıkarıyor, beni kucaklayıp yatağa yatırırken beni sadece külotumla bırakıyor.

Ayakkabılarımı çıkarırken tedirgin ve biraz sinirli görünüyor, yakınımda olan her yerimi öpüyor; kalçamı, bacağımı
Bileğimin iç kısmında, askılı topuklu ayakkabılarımı çıkarıyor ve elini bacağımın üzerinde, dizimin iç kısmında gezdirerek hafifçe hırlıyor,
büyük, nasırlı bir eliyle kalçamı sıkıyor, sonra öne eğilip külotumun üzerinden amımı öpüyor.

"Seni çok istiyorum," diyor, dilini başparmağıyla değiştirmeden önce oradaki ıslak noktayı yalıyor ve bana bakıyor. "Sana asla doyamayacağım," diye söz veriyor, eğilip dudaklarımı öpüyor - ve dudaklarım
Çarşafı göğsüme çekmeden önce benim, amımın tadına baktı.

Alnı alnıma değiyor, gözleri bakışlarımı rehin alıyor.

"Seni elime aldığımda, daha önce hiç sevişmediğin gibi sevişeceksin." Yüzümü tutuyor,

sıkıyor ve dudaklarımı şimdiye kadar yaptığı en şiddetli şekilde okşuyor. "Tüm otel ve şehir seni duyana kadar içindeki tüm iniltileri sikip atacağım."

Bununla birlikte adam gitti ve beni hayatımda hiç olmadığım kadar azgın, adaletsizlikten çığlık atmaya hazır bir halde bıraktı. Odasına gittiğini duymadım; ve bütün gece nereye gittiğini merak ettim.

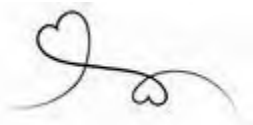

Dönüp duruyorum. Yatağımda çıplak ya da neredeyse çıplak (asla böyle uyumam!), kendi uyarılmamdan ve onun lezzetli öpücüğünden ıslanmış bir çift külottan başka bir şeyim yok.

Hiç uyuyamıyor gibiyim. Babam için endişeleniyorum, kardeşlerimin Racer'la olan ilişkisi için endişeleniyorum, Racer ve onun tavırları ve umursamazlığı için endişeleniyorum - ve onun iç çamaşırı büken, ruh yakan öpücükleri ve bana bakışı için endişeleniyorum. I
Bunun neden şu anda başıma geldiğini bilmiyorum. Yuvamızdan ayrıldığımızda bir kez bile şikâyet etmeyi, neleri özleyeceğimi düşünmedim. Evdeki arkadaşlarımı, bir otel odasında online bir üniversite yerine normal bir üniversiteye gitmeyi. Bir kez bile kendimi düşünmedim, çünkü babamın ve kardeşlerimin hayalleri benim hayallerim olmuştu. Çünkü David gitmişti, annem beni sevmiyordu ve bana kalırsa kaybetmeyi göze alamayacağım hiçbir şeyim kalmamıştı. Sonra bu adam geldi, o kadar çok çalıştığımız şeyi başarmamıza yardım edecek kadar yetenekli ve cesur olan tek adam

için. Kendimi bencil hissediyorum çünkü onu kendim için istediğim kadar bu şampiyonluğu kazanmak için de istiyorum. Tüm tedbiri elden bırakıp, fazla seçeneğim olmadığından korktuğum zamanlarda bile kendimi ona kaptırmak istiyorum.

Lana

Rusya'dayız, Clark'ın şoförleri içeri girdiğinde otelde kahvaltı yapıyoruz. Clark bizi görünce iki kez baktı. "Ne? O senin kız arkadaşın mı?"

"Öyle olacak." Racer ukalaca gülümseyip bana göz kırpıyor, ben de ona kaşlarımı çatıyor ve omletimi yemeye devam ederken omurgamı sertleştiriyorum.

"Lainie... cidden, çok daha iyisini yapabilirsin."

Racer sandalyesini geriye iter ve ayağa kalkarak ona bakar. "Git buradan Clark."

Yüzünde bencil bir gülümseme beliriyor ve bana bir gülümseme fırlatıyor. "Kendine gelirsin. Kimse bir ezikle çıkmak istemez. Özellikle de bir şampiyona sahip olabilecekken."

Bir saniye her şey yolundayken, bir saniye sonra Clark sertçe geri itti. "Sana git dedim." Clark tökezleyerek

Racer ona derisini kemiklerinden sıyırabilecek bir bakış atarken dengesini korur.

Clark tek bir şey bile almadan kardeşiyle birlikte dükkândan çıkarken Racer tekrar yerine oturuyor ve bana bakıyor. "Hadi tatlı alalım," diyor Racer garsonu çağırırken, sakin ve kendinden emin, sanki hiçbir şey olmamış gibi.

Olanlar karşısında hâlâ sersemlemiş bir halde gözlerimi kırpıştırıyorum. "Şiddet yanlısı erkeklerden hoşlanmam," diye fısıldıyorum, daha önce hiçbir erkek benim için dövüşmediği için kızarıyorum. "Bana sorarsan çok fazla testosteron var."

"Ben şiddet yanlısı değilim." Sırıtıyor ama gözleri biraz karanlık ve kızgın bakıyor. Omletimi bitirmemi izlerken biraz da şehvetli. "Öyle olsaydım, o orospu çocuğunun kafasını kırardım," diye homurdanıyor.

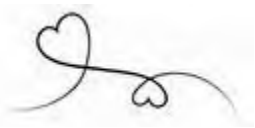

Antrenmanlarda iyiydik ama sıralama turlarında Clark araya giriyor ve onun en hızlı turunu yakalamamız mümkün görünmüyor.

"Tate yeterli torka sahip olmadığını söyledi," diye Drake beni bilgilendiriyor. "Arabanın içinde rahat görünmüyor. O kapalı görünüyor
son birkaç gündür."

Kelsey'nin öndeki arabaya çok yaklaşmasını izliyorum. Birden Kelsey'nin burnu öndeki arabayı sıyırıyor ve takla atıyor. Havaya uçtu.

İçinde

Bu
Siktiği
min
havası.

Ayaktayım, "HAYIR!!!" diye bağırıyorum ve araba duvara çarparak yere düşmeden önce üç kez takla atarken ağzımı kapatıyorum. Enkaz her yere saçılıyor ve arabanın parçaları pistin her tarafına dağılıyor. Burun. İki tekerlek. Kuyruktan kırık parçalar. Sadece kokpiti ve duvara yaslanmış motordan çıkan koyu buhar bulutunu görebiliyorum.

Tüm vücudum çöküyor ve babamın beni yakaladığını hissediyorum. "Lainie bebeğim," diyor babam endişeyle.

Hiperventilasyona başladım ve nefes almam için bana küçük bir torba getirdiler. "O iyi mi?!" Torbaya nefes verirken ve çılgınca kokpitin içinden bir hareket görmeye çalışırken kardeşlerime bilmek için yalvarıyorum.

Bir eli vizörünü geri çevirmek için dışarı çıkıyor ve buz gibi kemiklerimi yıkayan rahatlamadan neredeyse bayılıyorum.

Clayton, "Arabadan sinyal veriyor, sanırım durumu iyi," diye beni temin ediyor.

Arabanın harap halde geri getirilmesi sonsuza kadar sürer.

Ve Racer pistten eve kadar yürümek zorunda. İntikam peşindeki bir şeytan gibi pite dalıyor. Kaskı çıktığında bana ateşli bir bakış gönderir, saçları
Bir o yana bir bu yana bakıyor, gözleri lazer ışını gibi mavi. Çenesini sıkıyor ve bizim çadıra doğru ilerleyip kaskını indiriyor. Clayton ona "Ne oluyor lan?" dedi.

"Konsantre değildim." Elini ensesinde gezdiriyor ve yan tarafını yumruk yapıyor.

"Sen-"

"Konsantre değildim."

"Bu bizim en iyi arabamız," diyor Clayton.

"Öyleydi," diyor Drake.

Racer, üç kardeşimin toplamından daha öfkeli bir şekilde uzaklaşıyor.

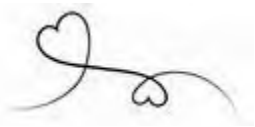

Ailemin kiraladığı minibüsle otele dönerken ölüm sessizliği vardı.

Sonunda, Drake sözünü kesiyor. "Bak, özel hayatında neler olup bittiğini bilmiyorum ama bu şekilde sıçıp batıramazsın. Anladın mı?"

"Anladım," diye homurdanıyor Racer, kaşlarını çatarak pencereden dışarı bakarken sinirli bir şekilde.

Otele varmak üzereyiz ve Racer'ın kaza yapmasının ardından gerginlik azalmadı.

Ellerimi sıkıyorum. Bana yakından dokunmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum, ne kadar sert boşaldığımı, nasıl Gözlerinde şehvet dolu bir bakışla beni izledi.

Aman Tanrım.

Drake ona kaşlarını çatarak bakar. "Bu saçmalığı tekrar karşılayamayız."

"Ben hallederim," diye homurdanıyor.

Drake hafifçe güler ve başını sallar. "Sana ödediğimiz paradan geriye bir şey kalmayacak."

Elini ensesinde kenetliyor, dişlerini sıkıyor. "Bir hata yaptım. Bir daha olmayacak."

Bana bakıyor. Ve midem vücudumun içinde dönüyor. "O bir hata yaptı Drake, bırak artık tamam mı?" Tıslıyorum.

Bir sessizlik oldu. Babam sadece Racer'a bakıyor ve uzanıp sırtını sıvazlıyor.

"Sen insansın, sorun yok. Bir daha olmayacak," diyor Racer'a arabadan inerken.

Babamın gözlerindeki yorgunluğu gördüğümde boğazım düğümleniyor ve hepsi aşağı inip odalarına yöneldiğinde Racer'ın elini koluma doladığını hissediyorum.

"Hey."

Kabaca söylenen bu söz üzerine dönüp bakışlarını karşılıyorum.

Çenesini sıkıyor, sonra dirseğimi bırakıyor ve ellerini ceplerine sokuyor.

Gitmemi istemiyor muydu yoksa

bir şey söylemek istedim, ama bir an için böyle sözsüz kaldık . . .

O arkasını dönüyor ve ben de arkamı dönüyorum, ikimiz de konuşamayacak kadar sinirliyiz.

Yarışçı

Gözlerindeki hayal kırıklığı... evet, beni en çok bu öldürüyor.

Gülümsemesini özledim, geri istiyorum.

Sıçtın ve gitti, Tate.

Aklımı kaybettim. Dikkatim dağılmıştı. Kötü uyumuştum ve bugün düzgün düşünemeyecek kadar onun için çıldırmıştım.

Odama gidiyorum ama çok huzursuzum ve her şeyi berbat ettiğim için kendime kızgınım ve biraz rahatlamaya ihtiyacım var. Bu yüzden hiç yapmadığım bir şeyi yapıp bara gidiyorum çünkü ya bir bardak sert bir şey içeceğim ya da lityum haplarımı alacağım. Ve ben gerçekten istemediğim sürece bunların hiçbirini aktarmak istemiyorum. Grand Prix'i kaybetmek.

Lityum beni bok gibi yavaşlatıyor ve HW Racing yavaşlık isteseydi 38 numarayı bir büyükbabayla tamir edebilirdi.

frustrations

Lana

Odamda yalnız başıma birkaç dakika sakinleşmeye çalışıyorum,
Düşüncelerimi toparlamaya çalışıyorum, ama kalbim hala durmuyor.
Göğsümde ağır ve çılgın bir his var. Ellerim titriyor ve bacaklarım bile korkudan titriyor. Telefonumu çıkardım ve Racer'a bir mesaj gönderdim.

Sadece iyi olduğunu bilmek istiyorum. Hatasının farkında olduğunu ve daha dikkatli olacağını.

Ama GERÇEKTEN istediğim şey, belki de bana hayatım boyunca bir daha asla onun böyle takla attığını görmek zorunda kalmayacağıma dair söz vermesidir.

Konuşabilir misin?

R.T.: Barın alt katında.

İçki içmiyorsun... Kaşlarımı çatarak mesaj atıyorum.

Bana boş bir tekila shotının resmini gönderdi.

Kaşlarım çatılıyor ve aşağıya iniyorum, çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum ama sanırım korktuğum için biraz şekere ihtiyacım olabilir. Beynim Kelsey'nin havada takla attığı anı canlandırmaya devam ediyor ve tek düşünebildiğim Racer.

Gamzesi.

Şakacı mavi gözleri. Ve

ölmek istemesi.

Onu barda içkisini yudumlarken görüyorum ve midem kontrolsüzce titriyor. Pistte hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Bir kaza görmek her zaman korkutucudur... ama bugün, kaza yapan adam...

HIM.

Onun yanındaki koltuğa otururken dizlerim titriyor.

Vücut ısısı beni sarıyor. Taş gibi sağlam görünüyor, sanki kimse ona zarar veremezmiş gibi. Ve aniden, eğer yaralanırsa ne yapacağımı düşünmeye dayanamıyorum.

Başını hayal kırıklığıyla sallarken elini çenesinde gezdiriyor ve bana bakıyor. "Şu anda kendimi pek iyi hissetmiyorum, Lana. Seni incitecek bir şey söylemek istemiyorum ve kendime kızgınım." Gözleri nefesimi kesen fırtınalı bir lacivert. "Benden nefret etmeni istemiyorum. Anladın mı?" Çenesinin arkasındaki o huzursuz küçük kas yine tik tak ediyor. "Öyleyse git. Şimdi."

"İstemiyorum," diye mırıldanıyorum. "Neyin var?"

Ona dokunmak için uzanmıyorum; giysilerinin yüzeyinin hemen altında kaynayan enerjiyi hissedebiliyorum. Ama burada, onun yanında oturuyorum ve kendi bedenimin onunki yüzünden huzursuz olduğunu hissediyorum. Çünkü o öyle.

"Sakladığın şey ne?" Ona sordum. "Fiziksel testlerin harika çıktı. Formunun zirvesindeydin. Ciddi bir sporcusun. Doğru besleniyorsun, vücuduna giren şeylere dikkat ediyorsun, disiplinlisin. Senin gibi kendini sağlığına adamış bir şoförle hiç karşılaşmadım."

"Her şey testlerle ölçülemez... değil
her şey durağandır. Durumlar değişir. Göz açıp kapayıncaya kadar değişirler."

"Ne değişti?"

Çenesini sıkar, başını sallar. "Yok bir şey. Ama olmasını istemiyorum. Her şeyi berbat ettim. Çok özür dilerim." Çenesini iyice sıkıyor. "Neden bilmiyorum... Clark'ı duvara çarpmak istedim. Daha önce hiç kıskanç olmamıştım."

"Neyi kıskanıyorsun?"

"Seni."

Beni korkuttuğu için hâlâ titriyorum. "Clark tam bir pislik."

"Benim olanı istiyor!" diye hırlıyor.

"Ben ... Racer değilim. Allah kahretsin! Ne oluyor lan? Hiç konsantre olabildin mi? Takla attın ve ölebilirdin. Aklından ne geçiyordu?!"

"Kukun." Gözleri karanlık bir şekilde parlıyor. "Senin tatlı ıslak
"Beni ve sadece beni arzulayan, beni ve sadece beni alan bir kedi." Dirseğimi tutup beni kendine çekerken biraz vahşi görünüyor

Alnımız birbirine değene ve gözlerimiz kilitlenene kadar. "Beni istediğini söyle, her şeyimi."

Gözlerini ağzımdan benimkilere doğru kaldırdığında boğazım düğümleniyor, karanlık ve işkence görmüş gibi görünüyorlar.

"Korkmuştum, seni pislik." Koluna yumruk attım, beklediğimden biraz daha sertti ama hiç etkisi olmadı. "Bunu bir daha yapma. Korktum lan!"

Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve sesimin düzensiz çıktığını ve kendimi pek de dengede hissetmediğimi fark ediyorum. O haklı, ben

Bu yüzden ayağa kalktım ve asansöre doğru yürümeye başladım.

Arkamdan geliyor, kara bir fırtına gibi beni asansöre kadar takip ediyor.

"Ne oluyor lan?! Her şeyi berbat etmek istediğimi mi sanıyorsun?" diye soruyor, omuzlarımdan tutup beni dönmeye zorluyor.

Dudaklarımı birbirine kenetliyorum, gözlerim sulanıyor.

"Seni umursamak istemiyorum! Zaten babamı kaybediyorum, gün be gün, sevdiğim tek çocuğu kaybettim ve seni de kaybetmek istemiyorum. Seni lanet olası pislik!" Ona yumruk attım, o da beni durdurmak için bileğimi tuttu.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye mırıldanıyor, gözleri duyguyla parlıyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve kapılar açıldığında bileğimi serbest bırakıp ağlayacağımdan korkarak odama doğru acele ediyorum.

Bir kolunu etrafıma doladı ve beni kapıma sıkıştırdı, kulağımın arkasından nefes alarak, "Arkanı dön ve bak

Bana. Hiçbir yere gitmiyorum. Ben dünyanın en iyi sürücüsüyüm, unutmayın."

"Hayır, değilsin." Yutkunuyorum ve kapıyı açıyorum, içeri giriyorum ve ona bakmaktan kaçınıyorum, ama o arkamdan giriyor ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatıyor.

"Evet, öyleyim. Hem de en iyi öpüşen." Beni kollarının arasına alıyor, döndürüyor ve kaldırıyor ve aniden hissettiğim her şey onun bana verdiği ve benim de ona verdiğim öpücükte açığa çıkıyor. Sanki hayatlarımız buna bağlıymış gibi dilimi beceriyor ve benim ağzım onunkine saldırırken o da kıçımı sıkıyor, birbirimizi yerken tırnaklarım onun kafa derisinde.

Beni kapıya doğru itti.

Tırnaklarımı kollarına geçirip gömleğini çekiştiriyorum, aniden bu gömleği istemiyorum,
hiçbir şey istemiyorum
Aramızda, onu tatmamı, hissetmemi engelleyecek hiçbir şey yoktu.
Onu.

Tek yumruğuyla çekerek bana yardım ettiğinde gömleğini kara kafasının yarısına kadar indirmiştim. Tişörtü kenara fırlatıp ağzıma atlarken saçları diken diken oluyor ve ellerini üstümün altına sokuyor. Parmakları ağzıma girdiğinde ürperiyorum.
Tenime temas ediyor ve ağzına karşı yumuşak bir ses çıkarıyorum, inleme gibi.

"Hoşuna gitti mi?" diye ağzımı tırmalıyor ve bana bakmak için geri çekiliyor. Gömleksiz, saçları karmakarışık ve ben şiddetle başımı sallayınca tek gamzesi beliriyor. O kadar şiddetle ki
kafası neredeyse kopacak.

"Başka nelerden hoşlanırsın, ha?" diyerek beni kendine yaklaştırdı, sıcak ellerini belime doladı ve sonra

ağzı çenemde gezinip dudaklarımı okşarken, sütyenimi açmak için sırtımdan yukarı doğru kaldırıyor. "Başka nelerden hoşlanırsın,
Lana?"

"Bana Lana demen hoşuma
gidiyor." "Seviyorsun, değil mi?"

"Evet. Kendimi bir kadın gibi hissetmemi sağlıyor ve seninleyken kendimi bir kadın gibi hissetmeyi seviyorum."

"Hissetmenin başka hangi yollarını seviyorsun, ha?" diye soruyor üstümü başımdan çekip beni sütyenim ve kot pantolonumla içime çekerken.

"Biliyor musun?" Gözleri beni tepeden tırnağa tarıyor ve elini kotumun altından geçirip popomu kavrıyor ve masaj yapıyor. "Her santimini tadana kadar seni tepeden tırnağa yalamak istiyorum ve sonra bunu tekrar yapmak istiyorum."

Başını eğiyor, ağzını kulağıma bastırıyor, kulak mememi ve sonra kulağımın arkasını yalıyor. Gıdıklanmalar her yerde, özellikle ıslak noktamda, göğüslerimin uçlarında ve göğsümde.

"Racer..." Kollarımı ona doluyorum ve parmaklarımı sırtındaki kasların üzerinde gezdiriyorum, bedenim onunkine doğru eğiliyor,
Bu acıyla hareket ediyor, ona yaklaşma ihtiyacını kesiyor. Sıcaklığını hissetmek, beni istediğini hissetmek.

Sert, şişkin kot pantolonunu bana bastırıyor ve bu konuda en ufak bir şüphe bile yok. Onun sertliğini hissediyorum Karnımı ısırırken beni koltuk altlarımdan tutup kaldırıyor ve beni döndürüp kanepenin üzerine oturtuyor.

"Hiçbir yere gitmiyorum tatlım," diye beni rahatlatırken avucunu yanağıma doluyor ve
Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdi, gözleri parlak ve ateşliydi. "Seni o kadar iyi hissettirmek istiyorum ki çığlık atacaksın, yarın uçtuğunu sanacaksın. Ama şimdi seni iteceğim.
sana öyle sert gireceğim ki kırıldığını düşüneceksin. Çünkü yemin ederim gözlerinde arzuyla bana her baktığında beni kırıyorsun."

Kot pantolonumu indiriyor, sonra da külotumu.

Hissediyorum
Bacaklarımı aralayıp açgözlü bakışlarını amımın üzerinde gezdirirken tamamen çıplaktı. "Lanet olası mükemmel," diye geveliyor, parmağını kıvrımlarımın üzerinde gezdirirken bakışları parlak mavi.

Aletini serbest bırakıyor ve kalın uzunluğunun ucuyla kıvrımlarımı okşuyor ve neredeyse boşalıyorum.

"Al beni," diye hırlıyor.

Neredeyse zevkten çatlayacağım.

Göğsümü avuçluyor. Meme ucum büzüşmüş ve hassaslaşmış durumda ve başparmağının pedini tepe noktasına her sürttüğünde ne kadar iyi hissettirdiğinden neredeyse spazm geçiriyorum. Ve içime girdiğinde, hayatımda hiç bu kadar dolu hissetmemiştim.

"Al beni," diyor tekrar, içime girerek.

Bir iniltiyle onu kavrıyorum, yukarıya doğru yaylanıyorum, tırnaklarım kafa derisinde, dişlerim çenesinde.

"Siktir! SİKTİR!" diye homurdanıyor, çekiliyor.

Kotunun içinde bir şey bulmaya çalışmasını izliyorum, sonra prezervatifi çıkarıp takıyor.

Neredeyse ona unutmasını söyleyecektim.

Sanırım bana baktığında çaresizliğimi fark ediyor. Çünkü içinde bir şeyler kopuyor gibi. Benim de içimde bir şeyler kopuyor. Birdenbire birbirimizin

Beni kollarına alıp kaldırırken tenime dokunuyor.

Beni yatağa taşıyor ve üzerime düşüyor. "Tanrım," diye yalvarıyorum, ağızlarımız dönerken çenesini tutuyorum

ve etrafta savaş.

Yüzümü kavrıyor ve ağzını ağzıma daha sert bastırıyor, karşı koymadan açtığımda inliyor.

"Tanrım, bu tatlı ağzın, bu tatlı vücudun için yanıp tutuşuyordum." Başını bir o yana bir bu yana çevirirken, ağzıma yasaklanması gereken şeyler yaparken, bir yandan diğer yana erişirken beni hareketsiz tutuyor.

Elleri beni burada tutarken dili her şeyi tadıyor ve alıyor - nefessiz, ayak parmakları kıvrılıyor, her gözeneğim karıncalanıyor

-Racer'ın dili hareket eder ve alır. Ve alır. Ve alıyor. Ve almasına izin veriyorum çünkü tüm vücudum canlı bir alev,

Çünkü benden her aldığında ona daha fazlasını vermek istiyorum, çünkü benden her aldığında beni hayatımda yaşadığım en lezzetli hislerle, en kötü hislerle, en zevkli duygularla dolduruyor. Öpücükleri kalbimi neredeyse kalp krizine sürüklüyor, ciğerlerimi deli gibi çalıştırıyor, derimi geriyor ve kaslarımı beklemekten daraltıyor.

"Bu senin için sorun değil, ha?" diye homurdanıyor, bana bakmak için geri çekiliyor, nefes nefese kalıyor.

Vücudunu benimkinin üzerine yayıyor, kollarını yanlarımda kavuştururken omuzlarındaki kaslar dalgalanıyor ve

Ben başımı sallarken elleriyle yüzümü çerçeveliyor.

Çılgınca başımı sallıyorum, gözlerinin içine bakıyorum ve görüyorum

O koyu bebek mavilerinin içinde çok derin ve çiğ bir şey var.

"Becer beni, kızım," diye tıslıyor kendi kendine, benimkini boğarken.

Sağ elini önümde gezdirirken ağzı ıslak ve tutkuluydu, sanki serbest bırakılmaya ihtiyacı varmış gibi göğsümü sıkıyordu.

Aleti kıvrımlarım boyunca bir ileri bir geri, alaycı bir şekilde sürükleniyor.

Gözlerim kapanıyor ve usulca inlediğimi duyuyorum. Yemin ederim hayatımda daha önce hiç böyle bir ses çıkardığımı duymamıştım.

Racer karanlıkta zor nefes alıyor.

Kendi nefesleri benimkilere ve tenimi okşayan ellerinin sesine karışıyor.

O kadar iyi hissettiriyor ki, kontrolsüzce titriyorum, üstümde belirirken vücudu sıcak, kalçalarından biri benimkinin arasına sıkışmış, göğsü benimkine yakın, böylece eşzamanlı her nefesimiz meme uçlarımı neredeyse onunkine değdiriyor.

Gerçekten sert avuç içleri var - saatlerce direksiyon tutan bir adamın avuç içleri, geri çekilmek istediğinde bile ona karşı savaşıyor. Onun güçlü, iri ellerinin göğüslerimi kavradığını hissetmek beni fiziksel olarak

Şu anda kendimi duygusal olarak kırılgan hissediyorum.

Şu anda ıslak ağzı diğer meme ucumu arıyor. Onu buluyor. Emiyor. Emiyor. Nefesi sıcak ve

Hızlı patlamalarla dışarı çıkıyor, dili zirveyi tatmak ve tam bir duruşa işkence etmek için dışarı çıkıyor.

"Harikasın, Lana. Prezervatif takmadan amının aletimin etrafında ne kadar ıslak ve sıkı hissettirdiğini aklım almıyor," diyerek beni ıslak ıslak öpmeye devam ediyor, bir meme ucumu, sonra diğerini ve sonra tekrar ağzımı. Kendini nazikçe ama sıkıca bana sürtüyor.

Başımı salladığımda vücudum titriyor, ellerimi başının arkasında gezdirirken düşüncesizce çenesini öpüyorum, hayatımda hiçbir şeye bu kadar aç olmamıştım. Bir erkek için. Bu adam için.

"İyi mi?" Bana doğru sallanıyor, eli etimi sıkarken başını eğip meme ucumun tadına bakıyor ve emiyor,
Emici, sıcak, açgözlü ağzı için ucunu dışarı itiyor. "Çok iyi,"

diye törpülüyorum. Parmaklarım sırtında geziniyor kolları ve saçları üzerinde, kafatasını ezberleyerek.

"Bunu ne kadar istiyorsun? Bunu ne kadar istiyorsun, böyle mi istiyorsun?" Konuşurken sesi kalın ve boğuk çıkıyor ve bana karşı daha sert hareket ediyor, sikini kavrıyor ve bir kez daha girişime bastırıyor.

Bunun için can

atıyordum. Bunun için

ölüyordum.

"Evet," diye seslendim.

"Bana bakmayı bırakma, ha. O lanet gözlerinde boğulmak istiyorum."

Aletini açıklığıma bastırdığına inanamıyorum. Sikinin başının beni açtığını hissettiğime ve sonra... içeri girmeye başladığına inanamıyorum. Mavi gözlerine bakarken tüm bunlara inanamıyorum. "Sende ve senin içinde boğuluyorum" diye nefes alıyorum.

Bana verirken sikini tabanından tutmaya devam ediyor, inç inç, içeri girerken gözlerini bir kez bile yüzümden ayırmıyor - beni tamamen açıyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor; beni gerdiğini hissetmek ciğerlerimdeki tüm oksijeni alıyor.

"Oh Tanrım." Onu daha da yaklaştırıyorum, ağzımı çenesine bastırırken kalçalarım yukarı doğru eğiliyor.

"Racer," diye yalvarıyorum sert çenesine karşı, körü körüne ağzını ararken gözlerim kapalı. Başını çeviriyor ve yumuşak ama sert bir şekilde son santimlerini içime sokuyor.

Aynı anda inliyoruz, kolları etrafımda kenetleniyor, sonra beni ezmemek için kollarından birini bırakıp kendini destekliyor. Hareket etmeye başlıyor, gölgeler yakışıklı yüzünde oynuyor, yüz hatları

İkimiz de birbirimizi izlerken bedenlerimiz yakınlaşmak, diğerinden daha fazlasını almak için zorlanıyor, kalçalarımız bir tür uyum içinde çalışıyor.

"Bana bak, Lana." İticileri hızlanıyor ve derinleşiyor. "Gözlerimin görmesine izin ver. Bırak aletim hissetsin, her dalgalanmayı, her sıkışmayı."

Yüzündeki o şefkat beni kırabilir. Mavi gözlerindeki parıltı, sanki çok haklıymışım gibi bana bakışı, o kadar haklı ki daha iyisini hayal bile edemezdi.

Ama yüzünün bu şekilde çözüldüğünü görmek? Hiçbir şey beni bunun ne kadar azdıracağına, ne kadar tahrik edeceğine hazırlayamazdı. Tırnaklarımı poposuna batırdım, kıçındaki RT dövmesini sıktım ve RT'nin tamamını içime aldım, daha derin, daha sert ve daha hızlı.

"Racer..."

Saçlarımı avuçladı ve beni öpmeye başladı.
doymak bilmeden. Ağzımı boğuyor, kalçalarının ve dilinin hızlı, neredeyse çok hızlı sarsıntılarıyla beni itiyor.

"Fuuuck," diye inliyor.

Gerçekten çok sert boşalıyor. Çekilmeden önce sikinin içimde sarsıldığını hissediyorum ve bir yumruğunu sikinin üzerinde tutarak prezervatifi çekip çıkarıyor, meni akıntıları havada patlarken sikinin uzunluğunu çalıştırıyor. Hâlâ mastürbasyon yaparken, menisini karnımın her tarafına yayıyor, gözleri şimdiye kadar gördüğüm en parlak, yüzü zevk, sıcaklık ve sahiplenmeyle kazınmış, beni onunla yıkıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum diğer eliyle hassas noktama parmağıyla vururken, bir eli sikinde, diğeri amımda. Onun amcığı.

Ben geliyorum.

İyileşirken nefes nefese kalıyoruz.

"Çok iyi hissettin," diye nefes alıyorum.

Bacaklarımın arasında dizlerinin üzerinde duruyor ve ben de yatağa uzanmış, onun göğsü de sert nefesleriyle kabarırken nefes nefese kalıyorum.

Bakışlarını tutuyorum, elimle karnımdaki menisine uzanıyorum ve parmak ucumu ıslaklığa sürterek ağzıma götürüyorum. Onu yalıyorum ve kaşları kalkıyor, sonra dudakları köşeden kıvrılıyor.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor.

Sessizce başımı sallıyorum ve o da uzanıp parmağını ıslaklığın üzerine sürterek ağzıma daha fazla döl getiriyor. Onu yalıyorum ve muhteşem gözlerindeki tamamen vahşi bakış tekrar heyecanlanıyor, beni tekrar istiyor.

"Hoşuna gitti mi?" Onu nasıl tahrik ettiğini fark ederek soruyorum.

Sırıtıyor. "Tahmin bile edemezsin," diyor bana bunun onu ne kadar tahrik ettiğini göstermeden önce.

Lana

Kelsey iyileşirken bu hafta sonu Dolly'yi o kullanacak ve kulaklıktan yine beni soruyor. En arkadan yarışıyor, çünkü sıralama turlarında takla attığında pozisyonu zarar gördü.

P16'dan P14'e ve P13'e kadar her turda ilerliyor.

Clay yine, "Seni istiyor," diyor.

Tereddüt ediyorum, Clay'in artık sinirli görünmediğini fark ediyorum. "Daha iyi odaklanıyor. Fark etmedin mi? En iyi zamanları
onunla radyodayken gel."

Gözlerim açılıyor; bir adım öne çıkıp kulaklığı alıp takarken elimin hafifçe titrediğini hissediyorum.

"P10'un arkasından geliyorsun. Tur zamanlaman P1'e yakın, eğer böyle devam edersen ..."

Geçişini izliyorum.

"P10!" Dedim. "P9'un arkasından geliyor..." Sonra zamanını kontrol ettim. "Az önce en hızlı tur rekorunu kırdın."

"Akşam yemeği, Lana," aniden onun alçak, hafif susuz, seksi sesinin tıpkı arka plandaki motor gibi gürlediğini duyuyorum.

"Ne?"

"Benimle yemeğe çık."

"Beni bu yüzden mi istedin? Yarış sırasında beni dışarı mı davet ediyorsun?"

"Evet ve yine ben kazanacağım."

Gülümsüyorum.

"Lana," diye dürttü.

Sessizlik.

"Crasher..." Biraz ukala bir ses tonuyla uyarıyor. "Benimle çıkarsan asla arkana bakmazsın. Yemin ederim bebeğim."

"Evet," diye nefes alıyorum. "Evet, seninle yemeğe geleceğim," diyorum.

Yarışçı

Benim odamda kaldı. Uyuyabildiysem ne olayım. Lanet çillerini saydım.

Elimi sırtında gezdirdim, omurgasının her bir çıkıntısını hissettim. Kimsenin işine yaramadığı gibi kokusunun tadını çıkardım. Bana doğru kaydığında bir sonraki tur için hazırdım.

Uyanıyor, çarşaflar ayaklarımıza dolanıyor, ikimiz de çırılçıplak sevişiyoruz ve sikim bana bunu hatırlatmakta gecikmiyor. Ayağa kalkıyor ve paniklemiş gibi görünüyor, odanın etrafına bakıyor. "Saat kaç?"

"Bugün kötü bir gün," diye mırıldanıyorum, karmakarışık saçlarını ve öpücükten şişmiş dudaklarını saf bir erkek gururuyla süzerken.

"Muhtemelen babama kahvaltı hazırlamam gerekiyor," diyor ve yatağın kenarına yuvarlanarak babasının odasını arıyor.

Telefonu açtığında "Baba!" diyor. "Günaydın. Kahvaltı yaptın mı?"

Babasına biraz dinleneceğini söylerken işemek ve dişlerimi fırçalamak için banyoya gidiyorum. Dişlerimi fırçalarken, yatakta otururken aynadaki yansımasına bakıyorum, çarşaflar belinde, göğüsleri dışarı fırlamış, gözleri kıçımın üzerinde geziniyor ve hayranlıkla
Baş harflerimin dövmesini saf kadınsı bir şehvetle yaptırıyor çünkü bakmadığımı sanıyor.

Gözlerimiz aynada birleştiğinde gözleri açılıyor ve diş fırçamı yıkayıp tükürürken dudaklarımın yukarı kalktığını hissediyorum.
Diş macunumun geri kalanını içip odaya döndüğümde kendimi çok ama çok aç ve onu çok sahiplenmiş hissediyorum.

Ne de olsa hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kız o.

Ayrıca şunu da söylemeliyim: O gördüğüm en güzel şey.

Sanki içimdeki sıcaklığı şimdiden hissediyormuş gibi yatakta titriyor, çarşafı göğüslerine kadar çekiyor.

Gözleri göğsümden aşağıya, göğüs kaslarıma, karın kaslarıma ve sertleşmiş sikime doğru kayıyor.

Dudaklarını yalıyor. "Başka prezervatifimiz var mı?" Konuşurken sesi soluğu kesiliyor, sanki ağzım bütün gece o güzel meme uçlarını emmemiş gibi tepeden tırnağa kızarıyor.

"Komodin. Ya da belki spor çantam." Kontrol etmek için eğildim
Lana çarşafları etrafına sarıyor ve çantamı aramak için yataktan atlıyor. "Bunlar ne için?" Bir an sonra sorduğunu duyuyorum.

Çekmeceyi kapatırken omzumun üzerinden bakarak kaşlarımı kaldırıyorum ve elindeki turuncu şişeye bakıyorum.

Lanet olası lityum haplarım.

Bir an için ona bakıyorum, sesim hırçın ve alçak. "Acil durumlar."

"Ne tür acil durumlar?" Sessizlik.

Onları alıp çantaya geri atıyorum.

"Hadi ama. Söyle bana. Bunlar ne için? Fiziksel muayenenizde hiçbir şey çıkmadı" diyor.

Yatağa geri dönüp çarşafları göğsüne bastırırken bana kaşlarını çatıyor.

Yatağın kenarına oturup bir elimi ensemde gezdiriyorum ve ona bakmak için yer değiştiriyorum.

"Racer!" diyor.

Evet, bunu ona bu şekilde söylemeyi planlamamıştım. "Ben manik-depresifim," diye mırıldandım.

Bir saniyeden kısa bir süre için, hareket etmiyor.

Sanki her şeyi bir araya getirmesi bir an alıyormuş gibi geliyor. Şaşkınlıkla bakıyor ve bir an için gözlerindeki ifadenin değişmesinden korkuyorum.

Öyle değil.

Endişe içinde parlıyorlar. Şehvete alışkınım ama annem ve kız kardeşim dışında bir kızın ilgisi? Hayır.

"Manik depresif ..."

"Bipolar," diyorum usulca. "Ama fiziksel ..."

"Şu anda aktif değil." Başımı sallıyorum, ellerimi hayal kırıklığı içinde iki yanımda kenetliyorum. Bunu kesinlikle bu şekilde yapmayı planlamamıştım. Sikeyim böyle işi.

"Ne zaman aktif?"

"Bilmiyorum. Rastgele. Tetikleyicilerimi henüz çözemedim." Bana bakışını izliyorum, o muhteşem gözleri yüzündeki her duyguyu gösteriyor. Endişe, şaşkınlık, kaygı.

"Peki, nasıl bir şey? Nasıl hissediyorsun..." Sözünü kesiyor, bana bakıyor.

"Bazen dünyanın tepesinde. Bazen de en dipte, yukarı çıkmak için çabalıyorum," diye itiraf ediyorum.

O gözleri mi? Kahretsin,

beni öldürüyorlar.

Oradaki endişe, oradaki gerçek şok ve duygu.

Bir elimle başının arkasını okşuyorum. "Ben iyiyim," diyorum.

"Öyle misin?"

"Sikeyim evet." Sırıtıyorum.

Ama o gözler şimdi sulanmaya başlar. Yüzünü düşürür ve yutkunur.

Hafifçe küfrediyorum ve onu kendime çekmek için uzanıyorum.

"Neden bana söylemedin?" diye soruyor. Sesindeki acı neredeyse içimi parçalıyor.

Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum, bir ton hayal kırıklığı canımı yakarken başımı sallıyorum. "Hadi ama Lana. Neden böyle düşünüyorsun?"

Başka tarafa bakıyor ve ben buna izin veremem. Nefesimin altında küfrediyorum ve omuzlarını tutuyorum.

"Lana," diyorum, alçak sesle ama kararlı bir şekilde. "Bana bak."

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve sanki denge için dokunuşuma ihtiyacı varmış gibi yanağını elime bastırıyor. Ama bu benim dengemi bozuyor. Bana hiç acımadı. Hayatımda çok fazla iyi şey var. Her şey aklıma geldiğinde bunu bir bölüme bırakıyorum. Ama onun benim için acı çektiğini görmek beni derinden yaralıyor ve bir an için onu istediğim için bencil olup olmadığımı merak ediyorum.

Bensiz daha iyi olmaz mı diye.

Hayır, yapmazdı, çünkü bu kız için suyun üzerinde yürür, okyanusları yarardım, yeşile dönerdim ve boyumun üç katına çıkardı.

Göz kapaklarını öperim.

"Ben iyiyim amına koyayım. Tamam mı?"

Gözlerini kaldırıyor ve dudağını ısırıyor, kaşları hâlâ şaşkın bir ifadeyle çatılmış durumda.

"Bana ne zaman söyleyecektin?"

Yüz hatlarını içime çekiyorum ve başparmağımı çene çizgisinde hafifçe gezdiriyorum. "Grand Prix'yi kazandıktan sonra." Bakışlarını tutuyorum ve benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyorum. "Sana bu şekilde söylemek istememiştim."

"Bunu nasıl yapacaktın?"

Gülümsüyorum ve neredeyse kahkaha atıyorum, çünkü bu iş o kadar boktan ki. "Bilmiyorum. Şarap iç, yemek ye, seni rahatlat. Seni ıslatırım." Kendi sözlerime sırıtıyorum ama o sırıtmıyor ve gülümsemem kayboluyor.

"Sana David'den bahsetmiştim, Racer," diyor, hala Hayal kırıklığına uğradı ve sikeyim, açıldığını biliyorum. Ona güvenmemi istediğini biliyorum ama bu bir kıza öylece söyleyebileceğin bir şey değil. Sana aşık olmasını istediğin birine değil.

"Bu farklı, Lana."

"Neden?"

"Bu benim lanet olası hayatım," diye homurdanıyorum, bir elimle yüzünü kavrıyor ve o şaşkın yeşil gözlerini içime çekiyorum. "Ve senin de bunun bir parçası olmanı istiyorum."

O gözler benim sözlerimle titriyor gibi.

"Seni korkutup kaçırmak istemedim," diyorum ona. İçime çekip geri kalanını çıkarırken başımı onunkine yaslıyorum. "Evet, bende. Sana zarar verebilirim, Lana. Ama hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim." Saçlarını avuçlarımın arasına alıyorum ve gözlerini benimkilerden ayırmamasını söylüyorum. "Seni gerçekten istiyorum ve senin de beni istediğini biliyorum. Her şey orada, Lana. Gözlerinde. Görmem için hepsi orada. İyi olacağım. İyi olmak için savaşacağım. Ben dünyanın en büyük dövüşçülerinden birinin oğluyum, nasıl mücadele edileceğini biliyorum ve buna karşı mücadele etmekten asla vazgeçmeyeceğim."

Vücudunu bir ürperti sarıyor ve derin bir nefes verdiğinde ben de veriyorum.

Dudağını ısırıyor ve bana bakıyor. "Bir de

bana sor."

Detaylara girmeyi sevmem. Ne de olsa bu benim Aşil topuğum. Orada olduğunu hatırlamaktan ve hayatımı öyle değilmiş gibi yaşamaktan hoşlanmıyorum.

Ama bilmek istiyor. Ben de ona söylemek istiyorum. Ona karşı olabildiğince gerçek olmak.

"Kafamda bir şalter atıyor ve kendimi ya ölümsüz hissediyorum ya da o gün ölmek istiyorum."

"Racer," diye nefes alıyor ve bunu bu kadar açık bir şekilde itiraf ettiğim için kendimi yumruklamak istiyorum.

Yüzünü başka yöne çevirmesine engel oluyorum. "Hey," diye emrediyorum, gözlerinin içine bakarak. "Evet, var ve varken benimle olmak kolay değil, ama hayatımda hiçbir şeyi seni istediğim kadar çok istemedim, çapkın." Elimi saçlarına atıp onu bana bakmaya zorluyorum. "Seni öyle istiyorum ki
Hayatım boyunca hiçbir şey yapmadım ve seni kasten incitmeden önce kendimi öldürürdüm. Anlıyor musun?"

Başını sallıyor, gözleri hala duygularla parlıyor. "Nasıl öğrendin?" diye soruyor, yatakta yan yatarak.

Yanıma uzanıp ona bakıyorum, bir elimle çıplak kolunu okşuyorum.

Birkaç dakika boyunca birbirimizi okşuyoruz ve onun bana dokunduğunu hissetmenin beni rahatlatan bir yanı var. Bu, onun bunu iyi karşılamayacağı endişesini yatıştırıyor.

"Hayatım boyunca ailem babam yüzünden benim ya da Iris'in bu hastalığa yakalanmasından endişe duydu. Ama ben iyiydim; 19 yıl boyunca hiçbir şey olmadı. Sonra 20 yaşında bir şey oldu. Uyuyamıyordum. Odaklanamıyor ya da dinleyemiyordum. Kendimi gergin hissediyordum.
Red Bulls içiyordum. Ertesi hafta günlerce odamdan çıkmadım; hiçbir şeyin önemi yoktu. Hiçbir şey önemli görünmüyordu. Sevdiğim şeyler bile. Müzik ya da yemek bile. Nefret ediyordum.

en çok böyle hissettiğimde. 21 yaşındayken teşhis konuldu ve Lityum kullanmaya başladım."

Hâlâ okşadığım koluyla omzumu okşuyor, her sözümü içtenlikle dinliyor.

Sırt üstü dönüp kendimi devam etmeye zorlarken çenemi sıkıyor ve tavana bakıyorum. "Babam... onunla başa çıkmak benim için çok zordu. Ona bakmak."

"Neden? Baban seni seviyor" diyor, oturduğu yerden gözlerimin içine bakarken kafası karışmış bir halde.

"Evet, ama benim için istediği şey bu değildi. Onda var. " Doğruldum ve babamın hakkımda bir şeyler öğrendiği günü hatırlayarak ağzımı büktüm. Hayatımın en kötü günüydü ve bir daha asla hatırlamayacağım için çok mutluyum. "Bu onu tetikledi. Babam için büyük bir hayal kırıklığı olduğum gerçeğiyle baş edemiyordum. Mükemmel oğlunun, onda olmasını istemediği tek şeye sahip olduğu ortaya çıktı."

Yutkunuyor ve ben anıyı uzaklaştırıyorum.

"Babanızın en büyük korkusunu yaşamak çok zor. İlaçları dengelemem biraz zaman aldı. Onun gözlerinin içine bakmak ve
"Böyle olmak istemezdim ama kabul ediyorum." Ona gülümsüyorum ve burnunu cimcikliyorum, sertçe, "Bunu benim sürtüğüm yapacağım." diyorum.

Gülüyor. "Racer!"

Ben de kıkırdıyorum, kafatasını tutuyorum ve onu daha yakına çekiyorum. "Hey.
Benim için hiç endişelenme. Bu sürtük benim."

"Peki ya olmadığında?"

"Ve olmadığı zaman... Ben hallederim. İlaçlarım bunun için var," diyorum ona, yanağını okşayarak.

"Ne zaman ... tetiklendiğini anlamamın bir yolu var mı?"

"Sana söyleyeceğim," diye
teminat veriyorum. "Söz mü?"

Ona, gözlerinin içine bakıyorum ve kendi en büyük korkumun bana geri yansıdığını görüyorum. Bir gün sevdiğim birinin bunu anlamayacağı, bununla yaşayamayacağı, bana katlanamayacağı ve beni terk edeceği korkusu. "Bu hiç hoş olmayacak," diye törpülüyorum.

Başını sallıyor, gözlerinde bir pırıltı. "Güzel olmamanıza alışkınım, çirkin yüzünüzü gördünüz mü, Mr.
Tate?"

Gülümsüyorum. Sonra çenemi sıkıyor ve avucumla yanağını kapatarak ona bakıyorum. "Eğer seni incitecek bir şey söyler ya da yaparsam, Lana..." Gözlerimi kısarak törpüledim.

"Yapmayacaksın."

Umarım öyledir. Öyle olması için dua ediyorum. Hayır, öyle olmasını sağlayacağım. "Benim için asla üzülme."

"Asla."

Dudaklarını gagalıyorum, onu dilimle ödüllendiriyorum. "Buraya gel," diye sessizce çağırıyorum.

Çarşafları indirip altından kayıyor, çıplak teni benimkiyle aynı hizaya geliyor ve beni iyice kızdırıyor.

"Annen babanı öğrendiğinde nasıl karşıladı?" diye soruyor.

"Zaten ona umursamayacak kadar aşıktı," diyor.

"Anlayabiliyorum," diye mırıldanıyor. Dalgınca öpüyor Konuşurken meme ucu, az önce ne yaptığının ya da ne söylediğinin farkında değilmiş gibi masumca bana bakıyor.

Kahretsin, bana bir bok yapmıyor.

Taşaklarımı acıtıyor, sikimi daha da şişiriyor ve göğsümün genişliği iki katına çıkmış gibi hissettiriyor.

Cevabımı beklerken yüz hatlarını inceliyorum ve bunu ne kadar istediğimi asla bilemeyecek. Lanet olası kiraz mustang'imi parçalayana kadar bunu isteyeceğimi hiç düşünmemiştim.

En iyisi yalnız kalayım, kalbimle yarışayım, bekar hayatı yaşayayım, beni sevmeyi kimsenin laneti haline getirmeyeyim diye düşündüm.

Sonra o oldu ve tek düşünebildiğim bu kız ve onunla ne kadar ilgilenmek istediğim.

Kahretsin, bu kız, benim kızım, herkesle ilgileniyor ve değişiklik olsun diye onunla ilgilenen ben olmak istiyorum.

Ağzımı onunkine bastırıyorum ve dudaklarını benimkiyle açıyorum,

Ellerimi vücudunda gezdirirken, öpücüğümün altında usulca inlerken sikim açlıkla kıpırdanmaya devam ediyor.

Onu çiğ ve şiddetli bir şekilde öpüyorum çünkü kendimi tamamen çıplak hissediyorum, ruhumu tam burada ortaya koyuyorum.

Hayatımda bir kıza karşı hiç bu kadar gerçekçi olmamıştım.

Hayatımda ilk kez. İstediğim kızın önünde çırılçıplak. Onun da beni istemesini istiyorum. Bir anlık bakışına izin vermek

Beni ben yapan her şeyi.

Ve bu kız dudaklarını tekrar benimkilere bastırıyor,

vücudunu benimkilere yaklaştırıyor, gamzeme sıcak bir öpücük konduruyor. Her şey bir yana.

"Harikasın, Racer Tate," diyor ellerini boynuma dolayarak ve bana hava gibi ihtiyacı varmış gibi yaklaştırarak.

Sanki onun bana ihtiyacı varmış gibi, sanki benim ona ihtiyacım varmış ve şu anda onun içinde olmam gerekiyormuş gibi.

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum, sırf onu kızdırmak için, ama belki de yalan söylüyorum

Çünkü hiçbir şey -en iyi halim bile- bu yeşil gözlü kız kadar harika hissettirmedi, beni gerçek değerimle kabul etti ve hala daha fazlasını istiyor.

not perfect

Lana

"Bunu hemen şimdi değiştiriyoruz."

Çadırımızda Racer'ı izliyorum, yarış kıyafeti vücudunun yarısına kadar inmiş, bir antrenman seansından sonra saçları dikilmiş ve Adrian'a doğru yaklaşarak motoru işaret ediyor ve ona bazı özellikler veriyor.

"Neyi çıkarmak istiyorsun? Neden sıralamaya bir saat kala bu boku değiştiriyorsun?"

Racer güler ve kendinden emin bir şekilde sırtını tokatlar. "Yap hadi." "Tate," diye sesleniyor Racer bir su almak için ilerlerken
Soğutucudan bir şişe.

"Yeni bir pist rekoru hedefliyorum," diyor Racer sakince, bir şişe suyun yarısını içtikten sonra geri dönerken, Adrian ve teknisyenler istediği değişiklikler üzerinde çalışırken motorun içine bakıyor.

Ben de biraz susamış hissediyorum.

Ama su için değil.

Kardeşlerim bana onu beladan uzak tutmamı emrettiğinde, amacın Racer Tate'i vücudumla eğlendirmek olduğunu sanmıyorum. Ama vücudum
onunkini hissederek eğlendi.

Ellerinin üzerimde gezindiğini hissetmek, gözlerinin bana hiçbir erkeğin bakmadığı şekilde bakmasına izin vermek.

Dört erkek kardeşle birlikte büyüdüm ve annem kahvaltıya pijamalarımla gitmeme bile izin vermezdi. Ben her zaman
Bu açıdan oldukça mütevazı.

Onlar üstsüz ve boxer'la dolaşırken, ben hiçbir zaman bir erkeğin önünde iç çamaşırlarımla durmadım. Ama bu adam beni o gözleri için açgözlü yapıyor.
Bana baktığında mavi biraz daha elektrikleniyor ve o gözlerin beni gördüğü fikrinden hem utanıyor hem de heyecanlanıyorum.

BP hakkında gerçekten ne biliyorum? Ruhsal hastalıklar hakkında hayatlar aldığı, herkes için, aileler için, acı çekenler için zor olduğu dışında ne biliyorum? Korkutucu ve sevdiği birini kaybetmiş ve her gün bir başkasını kaybetmekten korkan içimdeki korkak kızın uzak durmak istemesine neden oluyor - gerçek bu. Ben sadece bir insanım ve kimse yangını görüp doğrudan içine uçmak istemez, bunu bilmeyen güveler hariç. Ben bir güve değilim, ben bir kızım ve o sadece bipolar değil, aynı zamanda bir yarışçı. Yine de ne kadar rasyonalize edersem edeyim, gerçek şu ki ona aşık olmuşken başka seçeneğim yok.

Çaresizce ve tamamen Racer Tate'in karşı konulmaz ateşine hapsolmuş durumdayım.

Onunla, hap şişesini bulmadan önceki gece yaptığımız gibi daha fazla buluşmak istiyorum. Küçük bir sokak kafesinde konuşup yemek yediğimiz, sadece kardeşlerimin geçip gitmesinden çok endişelendiğim için dokunuşlar çaldığımız yer.

Her sırrını öğrenmek, onu neyin oluşturduğunu anlamak istiyorum.

Vücudundan bir İncil, kaslarından ve kemiklerinden bir ansiklopedi yapmak istiyorum; her ayrıntıyı kaydetmek, incelemek ve tekrar tekrar zevk almam ve yeniden yaşamam için saklamak istiyorum.

Dün gece yaptığımız şeyi tekrar ve tekrar ve tekrar yapmak istiyorum.

Sorun şu ki, kardeşlerim bir şeyler olduğunu fark ediyor gibi görünüyorlar ve... şey oluyorlar. Lanet olası kardeşlerim gibi davranıyorlar.

Çadırda büyük bir masada yemek yerken Clayton Racer'a "Lana eskiden çok mızmız bir bebekti," diyor. "Annem bile onun her şeyle doğduğunu söylerdi. Asit reflüsü, kolik, hepsiyle doğmuş, değil mi Drake?" Clayton öyle diyor.

"Evet. Onun yanında asla uyumak istemezdik çünkü kimsenin gözünü kapatmasına izin vermezdi."

Racer sadece bana bakıyor, şık kaşlarından biri soru sorar gibi kalkıyor ve ben de üç kardeşime, hatta hiçbir şey söylemeyen Adrian'a bile kaşlarımı çatıyorum. Henüz.
"Racer'a ne olduğunu söylemeyi bırak
"Clayton'a fısıldayarak tısladım ve Drake'i de masanın altından tekmeledim.

"Hadi ama." Clayton fısıldama zahmetine girmeden gülüyor. "Ona her ay aynı saatte nasıl olduğunu anlatmadığımız için şükret. Huysuz, kramplı ve herkesin başının etini yiyen."

Racer içkisini alıp uzaklaşıyor ve kardeşlerime sert bir bakış fırlatıyor.

"Onu etkilemek için güzel bir yol." Karavana doğru gidişini izleyerek ters ters bakıyorum.

"Mesele de bu Lane. Neden diğer erkeklere yaptığın gibi ona da soğuk davranmıyorsun?" diyor Clayton.

"O bizim takımda! Ve o ..." Daha fazlasını söylememek için kendimi durduruyorum.

Kardeşlerim beni izliyor. Sanırım şüpheleniyorlar. Sinirli ve korumacı görünüyorlar. Onu korkutmaya mı çalışıyorlar?

Öfkelenmeye başladım. "Kapayın çenenizi, Clay ve Drake, ve siz

Adrian'a "Sen de kapa çeneni" dedim.

Adrian savunmaya geçercesine ellerini kaldırır. "Ben bir bok demedim." "Onu korkutmaya çalışıyorsun!"

Ayakkabımı kaptığım gibi

yemeklerini masaya döktüler. "Siz tam bir pisliksiniz!" Diğerini fırlatıyorum ve ben karavana doğru yürürken gülüyorlar.

Racer telefonunu ve kulaklıklarını alıyor. Kızgın görünüyor.

"Hey," dedim.

Çenesini sıkıp kulaklıkları ve telefonu bir kenara fırlatıyor.

"Bana bir iyilik yap," diye homurdanıyor, kaşları çatık. Biraz adım atıyor, parmaklarını çıtlatıyor ve etrafında dönüyor. Ellerini kıvırıyor

elini bileğime doladı ve beni sıktı, bakışları ruhumun derinliklerine kadar işliyordu. "Sana böyle davranmalarına asla izin verme."

"Onlar benim kardeşlerim, işleri bu." "Senin hakkında böyle konuşmalarına asla izin verme."

Ağzımı açıyorum, sonra kapatıyorum. "Seni korkutup kaçırmaya çalışıyorlardı," diye nefes alıyorum.

Bana bakıyor, gözleri kısılmış. "Ayrıca. Neden bu kadar önemsiyorsun?" "Çünkü sen benimsin."

"Ne?"

"Doğru," diye homurdanıyor, hâlâ kızgın.

"Racer..." Gülmeye başlıyorum, o da ağzıma bakıyor ve gülmeyi kesiyorum çünkü onu o kadar sert öpmek istiyorum ki dudak parlatıcım o seksi ağzının her yerine bulaşacak.

"Bütün bunları söylüyorlar çünkü senin, benim... seninle ilgili her şeye takıntılı olduğumu açıkça söyleyebiliyorlar. Güzel gözlerin, seksi vücudun, kişiliğin ve sadece... kim olduğun."

Biraz sırıtıyor, o yoğun gözleriyle beni inceliyor. "Benimle tekrar dışarı çık. Arabayla gezelim. Sadece sen ve ben. Biraz müzik. Esinti. Dünyada hiçbir şey umurumuzda değil." Dudakları muzipçe kıvrılıyor, benimkiler de öyle. "Yoksa bir kramp ya da kolik?"

"Hayır, kramp ya da sancı yok. Daha yeni regl oldum, bu yüzden bir hafta kadar daha yumurtlamayacağım..." Sözümü kesiyorum.

"Bir kız kardeşim var, döngüler hakkında her şeyi biliyorum. O ve annem yemek masasında bu konu hakkında konuşurlar."

Gülüyorum ve onu ve babasını buna katlanırken hayal ediyorum. "Siz ikiniz iyi anlaşıyor musunuz?"

"Sanırım. Ona karşı korumacı hissediyorum. O benden daha genç."

"Ona kardeşlerimin yaptığı gibi bebek gibi mi davranıyorsun?" "Belki. Öyle demek istemedim." Bana samimi bir şekilde bakıyor

Yoğunluk. "Çok düzenli misin?"

Başımı salladım.

"Neden soruyorsun?"

Gözleri çok karanlık.

"Benimle herhangi bir ... um ... olmadan ilişkiye girmeyi düşünmüyorsun."

"İçine boşalmak istiyorum."

Sanırım yumurtalıklarım ürperdi.

"Duvarlarınıza damgamı vurmak istiyorum." Sırıtıyor ve ben terlemeye başlıyorum.

"Göreceğiz... göreceğiz."

Kucağına oturuyorum ve popomun altında çok sert bir şeyin büyüdüğünü fark etmeye başlıyorum. Ve daha da büyüyor. Nefesimi tuttuğumu, gözlerimin onunkilere dikildiğini duyuyorum, gerçekten duyuyorum.

Bana bakıyor, gözleri biraz kapüşonlu. "Elimde değil." Gözlerine bir gülümseme dokunuyor ve dudaklarındaki gülümsemeyi ve o gözleri de öpmek istiyorum.

Bunun yerine sinirli bir şekilde yutkunuyorum, uzanıyorum ve

Elini omzunun kare şeklindeki kıvrımına koymuş, gözlerini tutuyordu.

Gülümsemesi duraksıyor ve gözleri gece yarısı gibi gölgeleniyor.

O da yutkunurken adem elmasının çalışmasını izliyorum, bakışları düşüyor ve dudaklarıma sabitleniyor.

Beni kendine çekiyor, burnu neredeyse burnuma değecek. "Bugün P2'ye başlıyorum. P2 öpüşmekten daha fazlası olmalı."

"Tanıdığım en sağlıklı özgüvene sahip kişi sensin."

"Ben de çok inatçı olabilirim," diye homurdanıyor, gözleri muzipçe parlıyor. Göz kırpıyor.

Elimi kaldırıp çeviriyor ve avucumun ortasını nazikçe öpüyor. O kadar şaşırıyorum ki, ağzımın bir nefesle açıldığını duyuyorum, ama boğazım nefesi serbest bırakacak gibi görünmüyor, dili beni yalamak için dışarı çıktığında ortada bir yerde sıkışıp kalıyor.

Yavaşça eğilmiş başına, dağınık siyah saçlarına, yontulmuş profiline, avucumun tadını gezegendeki en lezzetli lokmaymışım gibi çıkarırken kapanan gözlerine bakıyorum.

"Racer..." Ben başlıyorum.

Dilini merkezin etrafında dolaştırıyor, sonra bileğimin iç kısmındaki hassas deriye doğru sürüklüyor ve hem dudaklarını hem de sıcak, ıslak dilini nabız noktama bastırıyor. Daha önce hiç bir erkek tarafından baştan çıkarılmamıştım ya da bir erkek tarafından bu şekilde arzulanmamıştım.

Hareket edemiyorum ve zevkten felç olmuş durumdayım. Sadece onu izliyorum, başımı eğip başının tepesine sokulma dürtüsüyle boğuşuyorum, yüzünü dürtüyorum, böylece dili bileğimi yalamak yerine içimi, ağzımın içini yalıyor.

Bu adam için salyalarım akıyor ve o kadar gerginim ki birdenbire tam da bunu yapıyorum, başımı eğip yüzünü dürtme dürtüsünü takip ediyorum ve o dönerken, sert Çenesi yanağımı törpülüyor ve sonra... sonra ağzının yumuşaklığı benimkine bastırıyor ve ben de aynı sertlikte geri bastırıyorum.

Titriyorum, vücudum biraz sarsılıyor ama kollarım onun geniş omuzlarına dolanıyor ve daha da yaklaşıyorum, Sanki şu anda beni merkeze oturtacak, dengemi sağlayacak tek şey oymuş gibi hissediyorum.

Ağızlarımız aynı anda hareket ediyor, onunki benimkinden daha geniş açılıyor ve daha yavaş ilerliyor.

Göğsü büzülmüş meme uçlarıma karşı bir duvar gibi ve gücü etrafını, ikimizi saran bir pelerin gibi.

"Bu akşam sekizde bebeğim," diyor ve final olarak dudaklarımı gagalıyor.

"Evet bebeğim," diye fısıldıyorum, ben de onu gagalıyorum.

İfadesi kayıyor ve kayıtsızlık ya da kibir yerine, ihtiyacının hamlığını ortaya koyuyor.

Beni bu şekilde istediğini görmek bana bir şeyler hissettiriyor.

Kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyor ve beni daha da yakınına, kollarının arasına çekiyor. "Beni hayatımda hiç olmadığı kadar tahrik ediyorsun, Lana," diye mırıldanıyor.

"Kelsey bile."

Sırıtıyor, gözleri dans ediyor. "O yakın bir ikinci. Ama evet. O bile değil. Ya da Dolly."

Bulaşıcı sırıtışı beni gülümsetiyor ve kıpırdanarak kurtuluyorum, tepeden tırnağa terliyorum, karavandan çıkarken ayak parmaklarım kıvrılıyor, kardeşlerimin beni uzaklaşırken izlemelerini seyrediyorum. Onlara ters ters bakıyorum, kendi gülümsemem belirirken onların gülümsemelerinin solduğunu görüyorum. Zorbalar.

Yarışçı

Thames Nehri'ne bakan bir uçuruma park etmeden önce, rüzgâr saçlarını okşayarak Londra sokaklarında ilerliyoruz.

"Pekala, buraya gel, Lana."

O üstü açık arabadan atlayıp ileriye doğru yürürken ben de bagajdan yiyecek ve içecek dolu bir soğutucu çıkarıyorum.

Onları yere bıraktım ve onu da yanıma çektim. Bir şişe şarap açmamı izlerken meraklı görünüyordu.
ve ona verdiğimde bana muhteşem bir gülümseme hediye ediyor.

"Değişiklik olsun diye birinin seninle ilgilenmesinin zamanı geldi," diye homurdanarak dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

Telefonumla oynuyorum, Bluetooth üzerinden müzik çalması için ayarlıyorum. Sevdiğini bildiğim şarkılardan birini bulmak için kütüphanemde geziniyorum. Favori Kaydı çalıyorum ve arabanın sesini açıyorum.

Çalmaya başladığında gözleri parlıyor ve etkilenmiş görünüyor. "Hatırlıyorsun."

"Dikkatimi veririm."

Kızarıyor.

"Burası çok güzel bir yer." Etrafına, nehre ve Londra'nın şehir ışıklarına bakıyor.

"Sana benimle bir gezintiye çıkacağını ve bir daha asla eskisi gibi olmayacağını söylemiştim."

"Ha." Gözlerini deviriyor, ben de kıkırdıyor ve saçlarını geriye doğru itmek için uzanıyorum.

"Senden hoşlanıyorum kızım," diye törpülüyorum,

gözlerinin içine bakmak için yer değiştiriyorum. "Öyle mi?"

diye nefes alıyor.

"Biliyorsun," diyerek onu öpmek için eğildim, ama öpmeden önce kendimi tutmaya ve onu kızdırmaya zorladım. "Ve açıkça ayaklarını yerden kestiğim için, seni daha tatsız özelliklerimden bazıları hakkında uyarmanın adil olacağını düşündüm."

"Vay canına, teşekkür ederim, çok düşüncelisin."

Parmaklarımla saymaya başladım. "Uykum çok hafiftir ve odanın bir morgun bile rekabet edemeyeceği kadar soğuk olmasını isterim. Ayrıca çok inatçıyımdır; her zaman istediğimi elde ederim."

"Şampiyonlukta istediğini elde edecek misin?" diye alay ediyor.

"Yolumu bulmamı izle." Sırıtıyorum.

Gülüyor, gözleri parlıyor ve mutlulukla dolup taşıyor, yanakları o kadar pembe ki karanlıkta kızardığını fark edebiliyorum.

Şişesini bir kenara bırakarak, "Şampiyonada iyi gidiyoruz," diyor.

Thames Nehri'ne bakarak, "İkincilik yeterince iyi değil," diyorum. "Ya birinci olurum ya da hiç olurum. endişeliyim."

Önce şaşkınlıkla bana, sonra da dizlerini çenesine kadar çekip şarabından bir yudum alırken şehre bakıyor. "Clark kirli oynayacak."

Omuz silkiyorum, dirseklerimin üzerinde geriye yaslanırken şişemden de uzun bir yudum alıyorum. "Her türlü şekilde oynayabilirim."

"Hep yarışmak ister miydin?"

"Her zaman." Ona göz kırpıyorum. "Küçüklüğümden beri arabalara takıntılıyım. Çıkardıkları sesler beni tahrik ediyor," diye homurdanıyorum, o da gülüyor, gözleri doluyor.

"Sırf yarışarak paçayı kurtarabilmek için yıllarca yasaları çiğnediniz."

"Bundan utanmıyorum."

Sessiz. "Tansiyona iyi geliyor mu?"

"Sanırım, evet."

Başını sallıyor ve hüzünle gülümsüyor. "Sana teşhis konulduğu yıl, sanırım David'in öldüğü yıldı."

Gözlerimiz buluştu. Benim kızım. O benim kızım. Hâlâ canı yanıyor ve ben bu acıyı dindiremiyorum. "Özür dilerim," diyorum, doğruluyorum.

Belki onu bir süreliğine sevmesi gerekiyordu ama ben onu sonsuza dek seveceğim.

Kolumu kaydırıp onu yakınıma çekiyorum, telefonumun sesini yükseltiyorum ve arabanın sesi yükseliyor.

Onu göğsüme çekiyorum, biberonunu bir kenara bırakıp bana sokuluyor ve ben de saçlarına doğru hırlıyorum.

Onun bağımlılık yapan kokusu, hissi ve görüntüsü duyularımı harekete geçiriyor. Sadece daha fazlasını istiyorum. Biliyorum ki ölüm kalım durumundayken duyularınız açık, zihniniz
Zihninizde sakladığınız her ayrıntı çok keskin olmalı çünkü bu ayrıntılardan biri ölümle yaşam arasındaki fark anlamına gelebilir.

Ben yarışırken oluyor.

O etraftayken olur. Çünkü onun her detayı, her kelimesi, onunla ilgili her şey hayattır.

"Seni tatmak istiyorum," diye
homurdanıyorum kulağına. Gözleri
açılıyor.

"Amının ağzımın altında erimesini istiyorum ve geri kalanının da. "

Eteğini beline kadar çekiyorum ve menekşe rengi dantel külotunu ortaya çıkarıyorum.

"Racer." Titriyor. "Bunu ister
miydin, Lana?" "Sanırım
isterim."

"O zaman elimi tut, bebeğim. Devam et. Al ve bana en sevdiğin yerleri göster, parmaklarımı göster." Gösterdi. Parmaklarımı meme uçlarına götürüyor. Homurdanıyorum, sıkıyorum. "Şimdi ağzım."

Başımı tutup göbek deliğine doğru götürüyor.

Oraya bir öpücük kondurdum, dilimle göbek deliğinin izini sürdüm.

Nefes nefese kalıyor ve başımı daha da aşağı indirerek bacaklarını ayırıyor. Yavaşça kalkıp ona gülümsüyorum ve külotunu indiriyorum.
başparmağımla kenara çekiyorum.

O yumuşak, tatlı buklelere geri dönmemi izlerken titriyor.

Onu yalıyorum.

Uzun bir yalama.

Nefes nefese kalıyor ve altımda kayıyor, bana yaklaşıyor ve önünde diz çöküyorum; onu kalçalarından tutuyorum ve bacaklarını ayırıyorum, ağzımı şeftali kadar tatlı seksine bir kez daha gömmek için aşağı kayıyorum.

Bu sefer hava almaya çıkmıyorum; bunu istemiyorum.

Dilimi aşağı yukarı sürüklüyorum, tadı bağımlılık yapıyor.

Mükemmel. Lanet olası uyuşturucu. Sıcak kız gibi kokuyor, benim

Sıcak bir kız ve tadı taze yağmurdan daha güzel.

Dilimi içeri daldırıyorum, daha derine ve daha sert, açlığım her tatta artıyor.

Kalçaları yukarı doğru sallanmaya başlıyor ve Lana başımın üstünü öpüyor, kendi nefeslerim hızlanmaya başladıkça daha hızlı ve daha sert nefes alıyor.

Kıvranıyor ve bacaklarını kapatmaya çalışıyor; gaz çıkarıyor ve kontrolden çıkmış bir halde başını çimlerde yuvarlıyor. Bacaklarını aralıyorum ve başımı hareket ettiriyorum, onu yalayıp emiyorum, üzerine uzandığımda boşalmaya başladığını hissediyorum, jean'imi-

ve birbirimizi yerde ezerken onu öpüyorum, altımda patladığında boşalmaya direnemeyecek kadar sıcak.

Ben de onunla geliyorum.

Lana kendine gelip nefesini toplarken soluk soluğa kalıyor, ben de külotunu çekiştirerek yerine oturtup doğrulmasına yardım ediyorum, bir yandan da onu izliyorum.

Pembe yanaklı ve iri gözlü, utangaç bir şekilde bana gülümserken sırıtarak saçındaki otları koparıyorum.

"Vay canına," diyor.

Doğruluyor, orgazmdan sonra yüzü yumuşamış, kirpikleri hâlâ ağır, bakışları büyülenmiş.

"Tanrım, şu gözlere bak," diyorum yüzünü

avuçlayarak. "Sadece yeşiller," diyor yumuşak

bir kahkaha atarak,

yanağını avucumun içine soktu.

"Onlar her şey. O kadar etkileyici ki ne hissettiğini anlamam için tek kelime etmene bile gerek yok."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Şimdi nasıl hissediyorum?"

"İyi vakit geçiriyorsun." "Ve?"

"Ve sen benim için hala ateşlisin. Seni kaç kere boşalttığımın önemi yok."

"Vay canına, çok dürüst." Gülüyor ve gözlerini deviriyor.

"Bana aşık oluyorsun, Lana."

Gülümsemesi kayboluyor.

"Seni uzak durman için tekrar uyarmalı mıyım bilmiyorum ama ne anlamı var ki? Seni sadece kovalarım." Ona gülümsüyorum,

başımı sallayarak uyardım. "Gitmene izin vermeyeceğim."

"Ne?" diye alay ediyor. "Racer, cidden, kendine güvenin sınır tanımıyor."

"Ne bildiğimi biliyorum."

"Bir bok bildiğin yok." Kaşlarını çatıyor ve yer değiştiriyor, yere uzanıyor ve kaşlarını çatarak gökyüzüne bakıyor. Kaşlarını çatmasına rağmen dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"Sana bir sır vereceğim, Lana."

Merakla bana bakıyor ve tekrar oturuyor, benden ne kadar saklamaya çalışsa da gözleri dans ediyor.

"Seninle evleneceğim," dedim.

"Bu doğru mu?

"Bu kesinlikle doğru," diye mırıldanıyorum, "ve benim karım olmanın her saniyesini seveceksin."

"Bu doğru mu?"

"Bu doğru olmanın ötesinde, bebeğim."

Öne doğru eğiliyor, nefesi ağzımda. "Sana bir şey söyleyeceğim Racer," diyor, ağzıma ve bana bakarken nefesi kesiliyor. "Ay'ı hedeflemeye devam et,
ve belki bir gün bir yıldız yakalarsın."

"Bebeğim," diyorum başının arkasını kavrayıp gözlerimi onunkilere dikerek, "dünyanın en kötü şoförünü yakalamayı hedefliyorum."

"Racer!"

Kıkırdıyorum ve tekrar uzanırken nefes alıyor, "Hâlâ dünyanın en iyi şoförünü arıyorum."

Kaşlarımı anlamlı bir şekilde kaldırıp başımı sallıyorum, bu onun daha iyi bilmesi gerektiğinin bir işareti. Sonra kollarımı iki yanına dayayıp üzerine eğiliyorum, burnum onunkiyle aynı hizada.

"Gözlerimin içine bak ve onu bulacaksın," diye mırıldandım.

Göğsü inip kalkmaya başlar.

"Onu zaten içine almıştın..." Onu en ateşli olduğu yerden tutuyorum. "Onu burada tutuyorsun." Biraz sıkıyorum, sonra elimi yukarı doğru, elbisesinin üzerinden kaydırıyorum ve elimi sol göğsüne koyuyorum. "Ve burası."

Gözleri parlıyor ve biraz korkmuş bir şekilde genişliyor. Bu noktada ateşim yükseliyor ve kalbim göğsümde çılgın bir davul gibi çarpıyor.

"Beni seviyorsun, Lana," diyorum.

Gözleri parlamaya başlar ve ağlamaya başlar.

Kafam karıştı. Sıcak bir an için arkama yaslanıp Lana'nın silmeye çalıştığı gözyaşlarının akmaya başlamasını izliyorum.

"Hey, seni seviyorum." Bileğini tutmak ve gözyaşlarını kurulamasını engellemek için uzandım. Bunun yerine boştaki elimi kullanarak yüzüne bakıyorum. "Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar sevmemiştim."

"Seni sevdiğimi sadece aileme ve David'e söyledim." Gözyaşları başparmaklarıma düşmeye devam ediyor.

"Şimdi söylemene gerek yok. Biliyorum." Çenemi sıkıp yüzünü ellerimin arasında tutuyorum. "Biliyorum."

Yüzünü düşürür ve çöpleri toplamaya başlar. "Beni otele geri götür."

Onu durdurdum. "Sana zarar vermeyeceğim."

Başını kaldırıyor. "Bana gerçekten bunun sözünü verebilir misin?"

Ona bakıyorum, göğsümde bir şeyler kararsız bir zeminde. Sesim savunmacı bir şekilde sertleşiyor. "Korkuyor musun ki

Seni inciteceğimi mi yoksa bipolar olduğum için incineceğini mi? Lana."

Sorumu duymazdan geliyor ve arabaya biniyor.

"Beni odama götür lütfen."

Öfkeyle arabasının kapısını kapattım.

Sürücü koltuğuna oturuyorum ve Lana otele dönerken camdan dışarı bakıyor, gözlerini benden kaçırıyor.

Onunla odasına kadar yürüdükten sonra kendi odama geri dönüyorum, içine çekilmemek için savaşırken siyah bir sarmal üzerimde beliriyor.

Elimi yüzüme sürüyorum, pencereden dışarı bakıyorum, uykusuzum, lanet kalbim koridorun sonunda ve birkaç kapı ötede, ağlıyor ve acı çekiyor çünkü o beni seviyor.

Lana

Bütün gece dönüp durdum.

Ondan
nefret
ediyorum.

Onu
seviyoru
m.

David'le ilgili tüm anılarımı aldı ve onların yerine onu koydu. Tüm sevgimi aldı ve üzerine onun yüzünü, damgasını vurdu, şimdi David'i düşündüğümde... yanaklarında bir gamze beliriyor, yumuşak kahverengi gözleri parlak mavi ve canlı hale geliyor ve açık kahverengi saçları vahşi, dikenli ve siyah oluyor.

Gecenin bir yarısı ona mesaj attım-

Özür dilerim, düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var. Lana

Ve hemen **tamam** diye cevap vermesi canımı acıttı,

çünkü bu sadece onun da uyumadığı gerçeğini doğruluyordu.

Ertesi sabah onu pistin kenarındaki çadırımızda, siyah yarış kıyafeti ve ABD armasıyla her zamanki gibi şık görünürken gördüğümde biraz yorgun ve oldukça gergin bir haldeydim.
kemerine dikilmiş bayrağı ve kaslı kolları ve göğsünün her tarafına yapıştırılmış yeni sponsor logoları ile
İsteyebileceğim her şey ve sahip olmayı hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyor ve ona haklı olduğunu, onun haklı olduğunu ve benim koca bir korkak olduğumu söylemek için onu karavana çekmek mi istiyorum yoksa kaçmak mı istiyorum bilmiyorum.

Yine de kaçmıyorum.

Tamircilerle birlikte bir masaya oturup Adrian'ın söylediği bir şeye gülerken onu içime çekiyorum ve sonra beni fark etmek için başını çevirdiğini, bacaklarını masadan çekerken katladığını ve ayağa kalkıp yan taraftan iki kahve alıp getirdiğini görüyorum.

Kalbim bin bir kez güm güm atıyor. "Günaydın." Sesi boğuk.

"Günaydın."

Bana bir fincan kahve uzatıyor, ben de gülerek onunkini uzatıyorum. "Sana da bir tane getirdim."

"Birimiz kahveyi alana kadar birbirimize kahve getirmeye devam edeceğiz."

"Önce sen al."

"Hayır. Sen biliyorsun." Burnumu cimcikliyor ve göz kırpıyor. "Uyuyamadım."

"Ben de öyle," diyorum nefes nefese.

"Birkaç Grand Prix'dir yarışıyorum ve hala dünyanın en iyi pilotu olduğumu kabul ettiremedim. Bu olmaz." Başını sallıyor. "Mustang'im St. Pete'e döndü, tamir edilmeyi bekliyor."

"Onu mahvettin ve eminim çoktan tamir edilmiştir."

"Bir anlaşmamız vardı," diyor. "Benden cayıyor musun?"

"Hayır. Ya sen?"

"Ben hiçbir şeyden geri adım atmam," diyor ve bana onun olduğumu, sabırlı olacağını, bekleyeceğini söyleyen bir bakış atıyor.

Onunla konuşmak istiyorum, ama şampiyona puanlarında harika bir yerdeyiz, ikinci sıra için
Clark'ın ikinci şoförü ve şimdiden benim ve ailemin en çılgın hayallerinin ötesine geçti.

Kişisel eşyalarımı buraya getirip hepsini piste dökmek istemiyorum, bu yüzden kendimi tutuyorum ve herkesin rahat etmesi ve ekibin en iyi performansı göstermesi için elimden geleni yapıyorum.

Ben de boğazımı temizledim ve
"Kalifikasyondan sonra altı mülakatınız var."
dedim.

"Hallediyorum."

Bir an bana bakıyor, gizemli, sinirli, kararlı ve iliklerimi eriten bir bakış, sonra onu özlemle izliyorum.
mavi gözlü şeytan gibi sür.

Harika bir sıralama seansı geçirdi ve P3'te yer aldı, dolayısıyla yarışa da orada başlayacak.

Aceleyle basının yanında durduğu yere gidip sponsor şapkasını getiriyorum.

"Bunu unuttun!" Uzanıp kafasına koyarken nefes nefese söylüyorum ve kameralar bunu fark etmeyi seviyor gibi görünüyor.
bana bir saniye daha baktı.

"Sen ve ekibin oldukça iyi anlaşıyor gibi görünüyorsunuz, Racer, sence bunun bu yıl şimdiye kadar gösterdiğin muhteşem performansla bir ilgisi var mı?"

"Lana benim uğurlu tılsımım," diyor ve ben acı biber rengine dönerek yoluma devam ediyorum, sadece onun sonraki röportajlarına devam ettiğini görmek için arkama bakıyorum - ve o zaman parmaklarını iki yanına vurduğunu fark ediyorum.

Bakışlarım o güçlü, uzun, huzursuz parmaklarda bir süre daha kalıyor, sonra ona ve onunla ilgili her şeye takıntılı olduğum için kendimi azarlayıp uzaklaşıyorum.

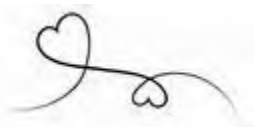

Racer P1'i aldığından beri diğer tüm sürücülerin (Clark hariç) peşini bırakmıyor, takılmak, bir şeyler içmek vs. istiyorlar. Yemin ederim herkes Racer'ı podyuma çıkmak için kendi bileti gibi görüyor. Sanki onunla arkadaş olmak bir şekilde onun şansının kendilerine de bulaşmasını sağlayacakmış gibi.

Yarış batıl inançlara dayalı bir spordur. Yarış öncesi ritüeller ve şans tılsımları bir normdur. Çünkü herkes bilir ki kazanmak için sadece iyi bir arabaya ve inanılmaz bir yeteneğe değil, evrenin size gülümsemesine de ihtiyacınız vardır.

Şimdiye kadar Racer sadece inanılmaz bir yeteneğe,

büyük bir cesarete ve güçlü bir arabaya sahip olduğunu göstermekle kalmadı, aynı zamanda

meleklerin altın çocuğu.

Görünüşe göre Racer sonunda onların tekliflerine boyun eğmiş. Sürücülerden biri olan Jay'in evindeki bir partiye katılmayı kabul ettiğini duydum. Jay'in en iyi üç takımdan biri için yarıştığını ve sekiz haneli bir maaşı olduğunu düşünürsek Londra'nın prestijli bir semtinde, en üst katta bir havuz ve şehir manzaralı bir teras da dahil olmak üzere bir çatı katı ve görünüşe göre DJ'ler, bir dans pisti ve çok sayıda kız ve içki olacak.

Racer'ın oraya tek başına geldiğini, yatak odası gözleri ve koyu renk saçlarıyla kesinlikle yenilebilir göründüğünü düşündükçe midem bulanıyor. Kızların onun üzerine kapanması, ona dünyayı ve daha fazlasını bacaklarının arasında sunması fikrine dayanamıyorum.

Hayır. Böyle bir şey olamaz.

O akşam kendimi neredeyse beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi görüyorum: Kendimi yataktan kalkarken görüyorum,
çantamı kaptığım gibi deli bir kadın gibi odamdan çıktım.
-Racer Tate'in kapısını hedef alan bir kurşun.

Ona oraya bensiz tek başına gitmesinin mümkün olmadığını söyleyeceğim çünkü beladan uzak durmasını ve eve sağ salim dönmesini sağlamam gerekiyor.

Tamamen saçmalık, biliyorum.

Ama umurumda değil. Onunla gitmem gerek.

Kapısını çaldım ve kalçalarına bir havlu örtmüş, saçları su damlacıklarıyla diken diken olmuş bir halde kapıyı açtı. Sonuna kadar dayanmak.

Yemin ederim çenem bir santim düştü.

O hayvanla karışık bir insan, tehlikeyle karışık bir kas gücü, baştan çıkarmayla karışık bir seks.

"Hey sen." Bana sırıttı. Siyah koşu şortum ve HW Takımı tişörtümle beni aşağı yukarı süzmek için tatlı bir zaman ayırdı.

"Ben... Ben sadece yarış takımınızı kuru temizlemeye göndermemi isteyip istemediğinizi sormak istemiştim."

Racer sadece kaşlarını çatıyor.

"Bu saatte hala çalışıyor musun?"

"I ..." Sadece ona bakıyorum.

"Tüm bu boşlukta boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Nefes alamıyorum, yemek yiyemiyorum, artık kavga etmemizi istemiyorum," diye yalvarıyorum.

Bir an sessiz kalır. "Bunu ben de istemiyorum," diye mırıldandı. Kaslı omzunu kapının pervazına dayıyor ve sessizce bana bakıyor.

"Yani," diye nefes alıyorum.

"Yani," diye tekrarlıyor, derin sesi bir oktav alçalıyor. "Orada durup gelip seni almamı mı bekleyeceksin, yoksa buraya mı geleceksin?" diye soruyor.

Neden kalbim heyecanla çarpıyor bilmiyorum, çünkü barışacağımızı umuyordum, ama gözlerindeki bakış, sanki olanlardan dolayı hala biraz hayal kırıklığına uğramış ama o anı geride bırakmaya daha hevesli gibi, beni etkiliyor.

İleriye doğru yürümeye başlıyorum, o da beni izliyor ve kalbimin daha da çarpmasına neden oluyor.

Ben ona ulaşamadan elleri dışarı fırlıyor ve beni sert bedenine doğru çekiyor, kulağıma sokuluyor ve "Benim için duvarlar örmeyi bırakacak mısın?" diye hırlıyor.

Başımı salladım, nefesim kesildi.

Biraz gülümsüyor, elini belime sokup popomu kavrarken ağzıma bakıyor ve her parmağımı ve parmak ucumu ve aradaki her şeyi ateşe veren bir öpücük koymak için beni yaklaştırırken sıkıyor.

"Bu konuda konuşmak istemediğim için kızgın mısın?"

diye soruyorum. "Beni mahvettin kızım," diyor çenemi

tutarak

baş ve işaret parmakları arasında tutuyor ve gözlerimin içine delici bir şekilde bakıyordu.

"Özür dilerim," diyorum. "Pazarlık ettiğimden çok daha fazlasısın."

Dudaklarında hafif bir yukarı doğru eğim var ve beni kendine yaklaştırırken neredeyse gülümsüyor. Yüzümü göğsüne doğru kıvırıyorum.

"Saat dokuzda seni almaya gelmeyi planlıyordum. Şehirde Jay'in evinde bir parti var. Neden gidip

seksi bir şey, bir saat içinde uğrarım."

Cevap verecek akıllıca bir şey bulmama fırsat vermeden dönüp gidiyor ve ben de ne giyeceğimi kara kara düşünmek zorunda kalıyorum.

Aceleyle kendi otel odama döndüm ve

Bu lüks partide giyecek bir şeyler arıyorum. Şoförlerin birlikte takıldığı kızların her zaman manken ve muhteşem olduğunu biliyorum ve muhteşemden başka bir şey giymek istemiyorum.

Seksi ama zarif ve şık bir şey istiyorum. Sürücülerin herhangi bir fikre kapılmasını istemiyorum ve beni süzmeleri beni her zaman rahatsız ediyor. Beni ciddiye almıyorlarmış gibi hissettiriyor.

Ama Racer'ın da beni görmesini istiyorum. O mavi gözleri üzerimde hissetmek beni neden bu kadar uçuruyor bilmiyorum.

Çıplak ipek bir elbisenin önünde duruyorum ve gülümsediğimi hissediyorum. Mükemmel bir elbise. Sırt dekolteli, yüksek halter yakalı, boynumun arkasında bir fiyonkla bağlanmış, iki uzun ipek ip bırakıyor
açıkta kalan sırtımdan aşağı sarkıyor. Dizimin biraz üstünde ama kumaş ikinci bir deri gibi üzerime yapışıyor.

Racer, bebeğim, öleceksin.

Saç aletlerimi alıp saçlarımı uçlarından kıvırıyorum, ardından ellerimi saçlarımda gezdirerek ipek elbiseme uygun dağınık bir yatak odası görünümü veriyorum. Çok fazla aksesuarla seyahat etmiyorum ama kulaklarıma her zamanki inci küpelerimi takıyorum ve önemli yarış etkinliklerinde kullandığım tek çift bantlı sandaletlerim için minnettarım.

Allık, rimel ve sadece üst göz kapağıma biraz göz kalemi sürdükten sonra dudaklarıma koyu gül rengi ruj sürüyorum. Tam bileğime biraz parfüm sıkarken kapının çalındığını duyuyorum ve neredeyse topuklarımın üzerinde takılıp kapıyı açacaktım.

Açtım ve karşımda Racer duruyordu, siyah pantolon ve beyaz düğmeli, manşetleri kıvrılmış, daha önce hiç görmediğim küçük bir platin zincir açıkta kalan köprücük kemiğinin üzerinde parlıyordu.
Bu adama katlanamıyorum. Onu her gördüğümde bir ağaç gibi ona tırmanmak ve bacaklarımı sarmaşıklar gibi ona dolamak istiyorum. Ona sarılsam mı yoksa sikmesine izin mi versem bilemiyorum.
çünkü şu anki bakışı bana tam da bunu düşündüğünü

söylüyor.

Önce karnıma, sonra göğüslerime, sonra bacaklarıma ve tekrar yüzüme bakarken gözleri ilkel görünüyor. Ellerinin iki yanında yumruk olup açıldığını ve çenesinin kasıldığını görüyorum.

"Lanet olsun, beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye homurdanıyor.

Gülümsüyorum ve onu kızdırmak için küçük bir dönüş yapıyorum ve bana ne olduğunu bilmiyorum ama bu elbiseyi giydiğimde ve onun bu kadar nefis göründüğünü gördüğümde tüm dikkatimi rüzgara bırakmaya karar verdim.

Tek istediğim o.

Bu gece benim izin gecem. Onun da öyle.

Bana doğru geliyor ve elini boynuma doluyor, mavi gözleri göğsüme düşmeden önce yoğun bir şekilde bana bakıyor. Tam göğüs dekolteme bir öpücük konduruyor ve burnunu ileri geri sürterek göğüs dekoltemden boynuma, çeneme ve dudaklarıma doğru küçük bir yol yalıyor.

"Gidelim," diye mırıldanıyor.

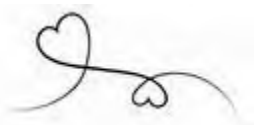

Jay'in Londra'daki dairesine gittiğimizde şoförler zaten oradalar, geceki sevgilileriyle kaynaşıp içiyorlar. Bu kadınlardan bazılarının boyu 1.80'in üzerinde ve son Avrupa modasına uygun giyinmişlerdi. Bazı sürücüler tek başlarına geliyordu ama çoğu yanlarında kızlarla geliyordu.

Jay kapıyı açar açmaz, çocukların yanında durduğum adamı selamlamak için yaygara kopardıklarını duyuyorum.

"Racer, dostum, iyi görünüyorsun!" Onu tokatlayarak karşılıyorlar ve Racer elini elime koyarak beni yanına çekiyor.

Şoförler aynı anda onun elini sıkmaya çalışıyor, ben de elimi kurtarıyorum, Jay onu içeri götürüp sırtını sıvazlarken kaşlarını çatarak bana baktığını fark ediyorum. "Zehrin nedir, Tate? Votka mı, tekila mı, viski mi? Viski sever birine benziyorsun, sana biraz doldurayım..." Bir süre sonra elinde amber renkli bir sıvıyla dolu iki bardakla geri döner.

"Hayır, ben içmem."

"Oh, kahretsin, ciddi misin dostum? Yani bu geceyi özel kılacak başka şeylerimiz de var..."

Siktir, gerçekten mi? Ona ne getirecekler? Kız mı?

Sürücülerle hiç vakit geçirmediğim için kendimi yersiz hissediyorum - sanırım sıkı parti yapmak bana göre değil ve (şimdiye kadar) hiç bir sürücüyle ilgilenmedim - tuvalete doğru yol almaya başlıyorum ve Racer'ın bazı sürücüler tarafından kafeslendiğini görmek için geri dönüyorum. randevularını tanıtıyor ve ayrıca biraz içki içmesi için onu zorluyor.

Arkamı dönüp banyoya gidiyorum, kapıyı arkamdan kapatıyorum ve ellerimi lavabonun üzerine koyup başımı eğiyorum.

Bu gece buraya Racer'la gelmenin beni neden gergin bir top gibi hissettirdiğini bilmiyorum.

Yanımdaki kapının açıldığını duyuyorum ve her kimse ona defolup gitmesini söylemek için dönüyorum ama Racer'ın içeri girdiğini görüyorum. Ağzım durdu ve sonra kapandı.

"Racer, eğer senin için de uygunsa biraz yalnız kalmak istiyorum-"

Ağzını ağzıma yapıştırarak beni susturduğunda nefesim kesiliyor. Beni aklımdan çıkarana kadar öpüyor.
ve gerginlik sustu. Benimle öpüşmeye başlıyor, beni kıçımdan tutup lavabonun kenarına kaldırıyor ve bacaklarımı onun etrafına sarıyor, böylece tam bacaklarımın arasına yerleşiyor. Pantolonunun içinden onu çelik gibi sert hissedebiliyorum ve ağzına doğru inliyorum, onu kendime yaklaştırıyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve parmaklarımı ensesindeki saçlara sokuyorum.

Çenemi öpüyor ve ben tepeden tırnağa titriyorum.

"Şu anda tam da ergen şehvetinin timsali değil miyiz?" diye mırıldanıyorum ciğerlerim çalışmakta zorlanırken.

"Biz ergen değiliz ve bu şehvet değil, bebeğim," diye mırıldanıyor, ağzı çenem ve boynum boyunca çalışırken beni kendisine yaklaştırmak için ellerini kıçıma sokuyor.

Arka planda Childish Gambino'dan Redbone'un çaldığını duyuyorum, alçak melodi tüm kontrolümü beraberinde çekiyor ve boğucu vokaller kendimi o ana bırakırken sırtımı eğmeme neden oluyor. Onunla birlikte sürükleniyorum.

Ağzı tekrar benimkine geliyor ve benimkini yavaşça açmaya başlıyor.

Bunun her saniyesinden zevk alıyor, bir sonraki öpücük gelene kadar her öpücüğü aldığım en iyi öpücük gibi hissettiriyor, hatta bir öncekinden daha iyi.

Kapı çalındı. Dışarıdan birinin "Hey! İşemem lazım" diye seslendiğini duyuyorum.

Racer geri çekilip bana kurt gibi bakarken nefesimi tutmaya çalışıyorum.

Başını hayır anlamında sallıyor ve ellerini elbisemden yukarı doğru kaydırmaya başlıyor, başparmakları iç kalçalarımı okşuyor.

Lanet olsun, bu odadan çıkmak istememi o kadar zorlaştırdı ki...

Bacaklarımı onun için biraz daha açıyorum ve onu daha sert öpüyorum. "Dün gece bitiremedik. "Dün gece bitirmedik.

İçim benimle," diye sırıtıyor, gözleri ışıl ışıl.

"Ben... bu beni biraz geriyor," Ve çok ateşli. "Ama..."

Başparmağını yanağıma vuruyor ve onun her zamankinden daha yoğun olduğunu hissediyorum, gözleri mavi ama biraz daha koyu

Mavinin tonu, gülümsemesi ukala, bölgeci, sahiplenici, beni yalamak için eğilirken.

"Her ne kadar bunu yapmak istesem de," diye mırıldanıyor ve ensemden tutup beni tekrar tekrar derin derin öpüyor. "Ben

karşılık verene kadar bekleyeceğim."

dad talk

Lana

Dokunuşlar bitmiyor.

(Şanslı ben.)

Racer bana yoğun bir şekilde bakıyor, sanki onunmuşum gibi hissettiriyor.

Az önce Belçika'ya ulaştık. Racer son yarışlarda -Londra, Macaristan- dur durak bilmedi. Abu Dabi'deki finalden yedi yarış uzaktayız ve puan şampiyonasında P2'yi elimizde tutuyoruz.

Beni her gece odama öpücüklerle gönderiyor. Ben bir arzu, şehvet ve aşk yumağıyım, o beni parçalıyor ve ben bunu biliyorum.

"Farklı görünüyorsun, Lainie. Çok… yenilenmiş." "Teşekkür ederim, baba."

"Gözlerinde bir parıltı ve yanaklarında bir ışıltı var."

Bana gülümseyerek bakıyor.

"Baba, hadi," diyorum, sağlıklı yoğurt ve granola kahvaltılarımızı önümüze koyarken oturuyorum.

Belçika'yı seviyorum. Buradaki pist - Circuit de Spa - Francorchamps - şimdiye kadar gördüğüm en güzel pist. İnişli çıkışlı tepelerin ve yemyeşil ağaçların ortasında, aynı zamanda
Kıvrımlı virajları ve yukarı/aşağı eğimleri nedeniyle zorlu bir pist.

"Sen aşıksın," diyor. Çocuk gibi görünüyor. Gülüyor.

"Baba," diyorum, yoğurdumu açarken kaşlarımı

çatıyorum. Ama benim
yanaklar sıcak hissediyor.

"Sen aşıksın, Lainie." Uzandı ve yanağımı okşadı. "Gerçek aşk."

"Neden böyle söylüyorsun?" Ben soruyorum.

"Benim bir çift gözüm var. Ve ... bir babanın sezgileri."

Dikkatimi dağıtmak için otel kafesinin etrafındaki insanları tararken yoğurt ve granola yiyerek sifonu çekiyorum. Babam bunca zamandır bana bakıyor.

"Bakın, o çocuk Avustralya'daki otel odama girdiği andan itibaren aranızdaki yükü hissedebiliyordum."

"Baba!" Yoğurdunu açarken gülerek ve kaşlarımı çatarak söylüyorum. "Hadi, ye."

"O da aynı şekilde hissediyor," diyor, sanki bir kaşık alırken bana güvence veriyormuş gibi.

"Bu senin babanın sezgisi mi? Sen de onun babası mısın?"

Kıkırdıyor ve kaşığındaki yoğurdu yalıyor, yüzündeki o çocuksu ifadeyle beni işaret ediyor. "Erkek sezgisi. Oldukça güçlü. Artı, bu çocuk bu konuda kurnaz olmaya bile çalışmıyor.

bakar. Kardeşlerin ona gözleriyle binlerce ejderha ateşi fırlatsa bile bakacaktır."

Gülüyorum, sonra babama bakıyorum, bana daha fazlasını anlatması için can atıyorum.

"O iyi bir çocuk. Biraz ele avuca sığmaz ama babandan ve üç kardeşinden sağ kurtuldun, bence kendi başının çaresine bakabilirsin" diyor.

"Korkuyorum," diye

fısıldıyorum. "Neden?"

Sessizlik. Ondan ayrı olmanın bile ne kadar acı verdiğini kelimelerle ifade edemiyorum. Onunla ilgili her şeyi arzuluyorum, onunla ilgili her şeye tapıyorum.

"Yaralanmaktan mı?" diye soruyor yüzüme bakarak.

Başımı sallıyorum.

"Böyle düşünmeyin. Kaybedeceğiz diye takımımızı açmaktan korksaydım, bir yerlerde bir kanepede yavaşça oturuyor olurdum.
ölüyor."

"Baba, böyle konuşma."

"Bu doğru. Geçtiğimiz aylarda annenle yıllardır yaşamadığım kadar çok şey yaşadım."

"Ama bak baba... Sen incindin. Siz ikiniz sonsuza dek birlikte olacağınızı sanıyordunuz."

"Hepimiz inciniriz. Asıl soru şu: Kimi yeterince seviyor, kime yeterince güveniyor ve kime sizi incitecek gücü vermek istiyorsunuz?"

Sokaklara bakıyor ve bakışlarını pistin olduğu yöne çeviriyor.

"Araba yarışı yaparsınız, bir anda ölebilirsiniz. Ve yine de oradalar. Yeterince seversen, buna değer."

"Bunu gerçekten araba terimleriyle konuşmak zorundaydık, değil mi?" İç çekiyorum.

Gülüyor ve ben de elini tutuyorum. "İyi görünüyorsun."

"Ben iyiyim." Sanki bana bir şey söylemek istemiyormuş gibi gözleri kapanıyor ve midem biraz sıkışıyor. Ama sonra gülümsüyor ve yoğurdunu yemeye başlıyor, ben de rahatlıyorum ve babamın beni ne kadar iyi tanıdığına hayret ederek benimkini yiyorum...

Ayrıca hayatımda bu kadar hafif, bu kadar mutlu, bu kadar keyifli hissedebildiğime de hayret ediyorum. Racer'a, onun yanında olmaya, onunla konuşmaya, ona takılmaya, ona bakmaya doyamıyorum,
ona dokunmak, onu öpmek.

Racer beliriyor ve onu gri kapüşonlu tişörtü ve rahat eşofmanlarıyla kahve kuyruğunda yürürken görmek ağzımın suyunu akıtıyor. Saçları bugün biraz dikenli görünüyor, yeni banyo yaptığı için nemli ve gece yarısı gibi siyah. Dizlerimi hissediyorum
Ayağa kalkıp ona yaklaştığımda, uzakta oturan bir çift kızın onu uzaktan süzdüğünün ve çılgınca fotoğraflarını çektiğinin farkındayım.

"Selam," diye selamlıyorum, gözleri bana doğru kayarken tanıdık bir sıcaklık kaplıyor içimi. "Ben kahveni getireyim, sen git babamla otur."

Önce babama, sonra bana bakıyor ve sanki içinde o kadar sıcak bir şey var ki, gözleri yumuşak ısı havuzları gibi görünüyor. "Lana. Babanla konuşmak istiyorum,
resmen seninle

çıkıyorum."

Gözlerim
kocaman oldu.

Ağzımı açtığımda gözleri şeytani bir şakacılıkla parlıyor ama bir şey söyleyemiyorum.

İçimi bir sersemlik dalgası kaplıyor ama onun yorumunu savuşturduğum gibi bunu da savuşturuyorum.

"Nasıl olsa hayır diyecektir, o yüzden akşam yemeği için rezervasyon yaptırmayın."

Bunu çoğunlukla alaycı bir şekilde söylüyorum ama Racer da benimle alay ediyor ve restorandaki kızların bana kıskanç bakışlar fırlattığını hissedecek kadar öne eğiliyor.

"Seksi bir kıyafet hazırla, seni dışarı çıkar-
tekrar tekrar." Kahve siparişi vermeye gitmeden önce gamzesine bir göz atmama izin veriyor ve ben de babamın yanına dönüyorum,
Hayatımdaki tüm erkekler gibi onunla ilgilenmeme izin vermediği için hayal kırıklığına uğramış hissediyorum.

"Günaydın Bay Heyworth," diye selamlıyor Racer dakikalar sonra alçak ve derin sesiyle, masada bize katılırken. Kızardığımı gizlemek için ağzıma bir kaşık yoğurt tıkıştırıyorum.

"Hava tahmininde yağmur yok..." diye başlıyor babam, çünkü hava durumu her zaman bir yarış hafta sonunun çok büyük bir parçasıdır. "Buna seviniyor musun?"

Racer, "Islak ya da kuru, sürüşümü idare edebilirim," diye yanıtlıyor.

Tanrım, aklımda seks olmalı çünkü biraz boğuluyorum ve iki adam da endişeyle bana bakıyor - ama sonra Racer'ın bakışları ne olduğumu anladığında değişiyor gibi görünüyor Düşünüyorum. Ve masanın altından uzanıp kalçamı sıkarken o lanet gamzeli gülümseme beliriyor.

Onlar yarış arabalarından bahsedip dururken kalbimin her atışında tökezlemesini zar zor engelleyebiliyorum.
O bakışı, o çalıntı dokunuşu, o gamzeyi, o gözleri, bu adamı bekliyordum.

Yarışçı

"Demek sen, Racer Tate, benim bir numaram, kızımla çıkmak istiyorsun?"

Lana'nın babasını otel odasındaki masasında az önce sorduğum soruyu düşünürken izliyorum. "Evet, efendim."

"Bana zaten onunla çıkıyormuşsun gibi geldi?" "Bunu senin izninle yapmak istiyorum."

Parmaklarımı kalçalarıma vuruyorum. Bu çok önemli. Lanet boynumda ter var ve burada oturup bir babadan kızıyla çıkmama izin vermesini isterken tam burada olmayı beklediğimi hiç sanmıyorum. O benim patronum, birlikte çalıştığım ve saygı duyduğum bir adam. Lana da onun için deli oluyor. Bu lanet sandalyede oturuyorum, çünkü bu sabah onunla konuşmak istediğimde ve Lana'nın babası sohbet etmek istiyorsam oturmamı söylediğinde, kıçımı aşağıya park ettim ve istediğimi alana kadar burada kalacağım.

"İznim var," diye kabul ediyor babası, beni dikkatle izleyerek. "Odaklanmayı kaybetmeyeceğine söz vermen şartıyla, Tate. Bu yıl yaptıkların..." Başını şaşkınlıkla sallayarak bana işaret ediyor

iki elimle. "Asla, en çılgın rüyalarımda bile,
HW Racing'in buraya kadar geleceğini hayal etmiştim. Bunu sana borçluyum.
-"Senin şu sürüşün, hayatım boyunca hiç görmediğim bir şey. Geçmiş şampiyonlarda bile."

"Teşekkür ederim efendim. Bu fırsatı size ve Lana'ya borçluyum." Başımı salladım, hâlâ parmaklarımı yere vuruyordum.

Heyworth ellerime bakıyor. Ayağa kalkıyorum, ayaklarımı birbirinden ayırıyorum ve kollarımı kavuşturarak kendimi sabitlemeye çalışıyorum. Göz teması kuruyorum, sesim kararlı. "Kızınızı şampiyonluk kadar önemsiyorum ve her iki durumda da sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Güzel." O da ayağa kalkıyor ve bana bakmak için masanın etrafına geliyor.

"Kızım..." Yüz ifadesi yumuşuyor ve sesi değişiyor. "Eğer ona zarar vereceğini düşünseydim, Tate, bir daha ona asla gözlerini dikmemeni sağlardım. Bu süreçte ekibimi feda etmek zorunda kalsam bile," diye uyarıyor.

"Anlıyorum, efendim."

"Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Hiçbir zaman. Sen gelmeden önce bile" diye ekliyor ve sırtımı sıvazlıyor.

Sanki gezegendeki tüm havayı ciğerlerime üflemiş gibi göğsüm şişiyor.

Hay sikeyim.

Onu mutlu ediyorum.

"Teşekkür ederim, efendim." Başımı salladım ve Heyworth oda anahtarını ve sponsor şapkasını aldı. "Tamam o zaman. Şimdi işimize dönelim. Yetişmemiz gereken bir yarış var. Hadi şu şovu başlatalım."

Bana iki kez söylemesine gerek yok.

Otel lobisini geçiyoruz. Lana bizi arabanın yanında bekliyor,

Telefonda konuşmak - belki gelecekteki otel rezervasyonları, uçak biletleri ya da öğle yemeği.

Lanet beynim benden uzaklaşıyor.

Park yerinin ortasında duruyordu. Üzerinde bir kızda gördüğüm en dar şort vardı. Tişörtünün altından göğüslerini görebiliyorum; şortun mükemmel bir şekilde sardığı poposu; güzel bacakları açıkta; saçlarını at kuyruğu yapmış.

Telefonda konuşuyor ve dudakları kıpırdıyor, ama gözleri- evet, o güzellikler benim üzerimde.

Yürümeye devam ediyorum. Lanet kalbim kaburgalarıma daha hızlı ve daha sert vuruyor. Zihnim benden kaçmaya devam ederken ellerim kenetleniyor.

Ve gerçekten benden uzaklaşıyor.

Onu St. Pete'deki evimde görüyorum. Onu çocuklarımla görüyorum, çocuklarımızla. Onu her sabah yatakta görüyorum. Her gece kollarımda uyurken görüyorum. Onu arabamı sürerken görüyorum,

Gülüyorum çünkü ona vitesleri nasıl doğru değiştireceği konusunda talimatlar vermeden duramıyorum. Onu görüyorum ve görmeden duramıyorum. I

Gülümsediğini, kahkaha attığını, dudaklarının ismimi şekillendirdiğini görüyorum.

Ona içimdeki, bana dair ve beni becermekle ilgili her şeyi anlat.

Nefes veriyorum ve ona ulaştığımızda ellerimi kotuma sokuyorum. Lanet olası sikimi tutmaya çalışıyorum.

Babasının yanımda olduğunu düşünürsek, görgü kuralları hakkında bir bok bilmeyen tüm bunlara cevap verdi.

"Günaydın çocuklar!" diye selamlıyor bizi.

"Günaydın," diyor babası gülümseyerek ve onu

yanağından öpüyor.

Sonra bana baktı. Gülümsemesi bir öncekinden daha da olağanüstü. Vücudumdaki her kas harekete geçiyor. Vücudumdaki her bir lif ve beynimdeki her bir sinaps onun yaklaşmasıyla ateşleniyor.

Ona günaydın anlamında başımı sallıyorum ve arabasının kapısını açmaya gidiyorum, yolcu koltuğuna otururken babasının bana uzattığı anahtarları alıyorum.

İçeri girip elini elime sürerken ellerim ona dokunmak için o kadar kaşınıyor ki kapıyı kapatıp yumruklarımı sıkarak direksiyona geçip bizi piste götürmek için yanıma geliyorum.

Oraya vardığımızda çocuklar arabalar üzerinde çalışıyorlardı ve Lana'nın bana bakarak karavanın içinde kayboluşunu izledim. Peşinden gidiyorum.

Lana

"Babam ne dedi?" diye soruyorum tüm düşüncelerimi ele geçiren adama, arkamdan geldiğini duyduğumda.

"Sen benimsin," diye fısıldıyor, arkamdan bastırıyor, elleri bir anda her yerimde.

Alçak, erkeksi inlemelerinden gelen titreşimler sıcak ağzından bana aktarılıyor. Her yerimin karıncalanmasına neden oluyorlar. Parmakları şortumun alt kısmıyla oynamaya başlıyor ve yarış kıyafetinin içinden ereksiyonunu hissediyorum. Neredeyse ağzına karşı gülecektim çünkü o takımlar

kalın şeylerden yapılmış. Ama görünüşe göre o daha kalın bir şeyden yapılmış.

Başımı arkaya yatırıyorum ve o tembelce boynumun yan tarafını emmeye başladığında gözlerimin kafatasımın arkasına doğru yuvarlandığını hissediyorum.

"Bana morluk yapmasan iyi edersin," diye nefes alıyorum. Sanki beni dinleyecekmiş gibi.

"Hmm, gerçekten mi? Bu beni sana bir tane vermeye daha kararlı yapıyor," diye mırıldanıyor muzipçe.

Çok kibirliydi. Çok bölgeci. Benim için çok ateşli.

Elini şortumun üzerinde hissediyorum ve parmakları dudaklarımı külotuma sürtmeye başlıyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor. Külotumun ıslandığını hissediyorum ve tatmin olmuş erkek iniltisi bana vücudumun onun dokunuşuna verdiği tepkiden hoşlandığını söylüyor. Uzanıp tişörtümü başımdan, şortumu da vücudumdan yırtıyor, böylece önünde tangam dışında çırılçıplak duruyorum. O da hemen tangamı yırtarak Bacaklarımı ayırırken kumaşı kenara fırlatıyor.

"Racer," diye nefes alıyorum, yüzümü boynuna gömüyorum, kendimi savunmasız hissediyorum.

Başımın üstünü öpüyor ve biraz geriye yaslanıyor, Beni kollarının üzerinde kaldırdı ve karavanın arkasındaki küçük ofise taşıdı.

Beni masanın üzerine yatırıp kapıyı arkamızdan kapatırken, "Şşş bebeğim, bir bakayım," diye mırıldanıyor.

O kadar ıslağım ki masanın üzerinde ıslak bir iz bırakacağımı düşünüyorum. Bunu Racer'a söyledim ve o da küfür etti, "Bu çok ateşli, bebeğim."

Pistteki karavandayız.

İşin komik tarafı, Racer buranın pistteki kendi evi olduğunu düşünüyor.

Hemen ekibin dizüstü bilgisayarını masanın kenarına itiyor, masaüstünü küçük bir lamba ve benim dışımda boş bırakıyor.

Panjurları zaten kapalı olduklarından yarım santim daha fazla kapatıyor, güneş ışığı çıtaların arasından sızıyor, yakışıklı yüzünde ışık çizgileri oluşturuyordu.

"Racer, biri içeri girebilir ve ben çıplak kalırım," diye uyarıyorum. Gıdaklıyor ve kapıyı kilitlediğini biliyorum ama yine de ... "Buraya girmeye karar veren kişi çok ama çok
aptal ve şanssız bir adam."

Korumacılığına gülüyorum ve şu anda kalçamın iç tarafını ovuşturan, amıma tehlikeli bir şekilde yakın olan eline karşı sırtımı eğiyorum. Ama aynı zamanda çok da uzakta.

Dar siyah atletinin içinde çok seksi görünüyor.
yarış takımının kolları kalçalarından bağlıydı. Alev alev yanan mavi gözleri beni masaya yapıştırdı ve ateşli ağzı Onu öpmem için yalvarıyor.

Bana doğru eğildi ve beni derinden öptü,
Diliyle ağzımın içini okşuyor, "Çok güzelsin," diyor tam parmağını ağzımın içine soktuğunu hissetmeden önce. içimde. Ağzına karşı oldukça yüksek sesle inliyorum ve o da bunu yaptığı şeyi yapmaya devam etmesi için bir davet olarak kabul ediyor. Ayaklarım masanın kenarında olacak şekilde bacaklarımı yukarı kaldırıyor, dizlerim onu çerçeveleyecek şekilde ayrılıyor.

arasında. Parmağı içime girip çıkıyor ve onun en tatlı noktaya vurduğunu hissedebiliyorum.

Her seferinde vuruyor.

Bu noktada kalçalarımı eline doğru hareket ettirirken çıkardığım sesleri kontrol edemiyorum. Parmakları beni bırakıyor ve başımı kaldırıp onun parlayan orta ve işaret parmağını alıp ağzına götürdüğünü, emdiğini ve bana baktığını görüyorum
Sahiplenici bir şekilde.

Onları tekrar içime sokmadan önce belli belirsiz "nefis" dediğini duyuyorum, bu sefer bana daha hızlı ve daha sert veriyor. Tam boşalmak üzereyken duruyor ve bir adım geri atıyor.

"Racer, sen ciddi misin!" Gönülsüzce itiraz ediyorum.

Sırıtıyor ve kalçamın iç kısmını öpüyor. "İstediğimi yapmama izin ver. Söz veriyorum bayılacaksın."

Dikişleri ereksiyonuyla yırtılan dar beyaz boxer'ı dışında tamamen çıplak olana kadar soyunur.

Onu içime çekerken kalp atışlarım duruyor; kasları, bronzlaşmış altın teni, her meleği aşık edecek ve her şeytanı şehvete düşürecek kadar çarpıcı güzellikte bir yüzü var.

Bu sefer bana geri döndüğünde dizlerinin üzerine çöküyor ve kollarını kalçalarıma doluyor.

Ne yapmak üzere olduğunu anladığımda hem nefesim hem de kalbim durdu ve tek düşüncem lanet olsun oldu.

İçimden bir ses bu adamın bir kadını başka hiç kimsenin memnun edemeyeceğini söylüyor ve ben onun vermek istediklerine hazır olup olmadığımı bile bilmiyorum.

"Ben... Racer, istediğinden emin misin... şu anda, yani biz..."

O güzel, tehlikeli mavi gözleriyle bana bakıyor. Şu anda ihtiyaçtan yanıyor gibi görünen bu gözler koyu, aç bir maviye dönüşüyor.

"Seni küçük pembe eteğin ve küçük yarış şapkanla asansöre adım atarken gördüğümden beri bunu yapmak istiyordum ve seni önümde, tıpkı böyle, başım bacaklarının arasına gömülü olarak uzanmanı istediğimi biliyordum.
ve sen benim adımı haykırıyorsun."

Duruyor ve uzanıp belimi sıkıyor, göbek deliğime bir öpücük konduruyor, burnunu ileri geri tenime sürtüyor ve sonra inliyor, "Lütfen bunu sana yapmama izin ver."

Daha önce ıslanmışsam, şimdi sırılsıklam olmuştum ve bunu yapmasını ondan daha çok istediğim bir şey olmamıştı.

Başımı sallayıp bacaklarımı daha da açıyorum ve o da bana küçük bir gülümsemeyle gamzesini gösterip başını eğiyor.

Doğrudan oraya gitmesini bekliyorum ama onun yerine başını çeviriyor ve iç uyluğumun leğen kemiğimle birleştiği noktayı, tam külot çizgilerimin olduğu yeri yalıyor.

Sıcak ve ıslak dilini vücudumda hissedince eklemlerim tutuldu.
hassas bir deri. Biraz inliyorum ve masanın kenarlarını kavrıyorum.

Orayı öpüyor ve emiyor ve şeytani bir ses tonuyla mırıldandığını duyuyorum, "Sanırım burası senin morluğunu vereceğim yer..."

Buna gülemiyorum bile çünkü o kadar iyi hissettiriyor ki duyumlardan başka bir şey değilim.

Dili tenimde, elleri kalçalarımı kavrıyor, saçları karnımı okşuyor, sırtım altımdaki maun ağacına değiyor, saçlarım masanın kenarından aşağı sarkıyor, meme uçlarım serin havaya karşı sertleşiyor.

Diğer bacağıma geçti ve kalçam ve iç uyluğum boyunca yalamaya ve emmeye başladı. Klitorisime o kadar yakın ki ama asla durmasını da istemiyorum.

Tam bir saniye daha dayanamayacağımı düşündüğümde, gitmesini istediğim yere yaklaşıyor ve dış dudaklarımı yalamaya başlıyor, hoşuna giden bir nokta bulduğunda biraz emmek için ara sıra duruyor.

Bu noktada ölüyorum ve o bana doğrudan bir şey yapmadı bile.

Parmağını içeri sokuyor ve ben de tam istediği şeyi yapıyorum. Onun adını söylüyorum. Gerçekten yüksek sesle.

Dili, parmağının olduğu yerden klitorisime doğru yalamaya başlıyor ve ben de bu his karşısında tüm kontrolümü kaybederek sırtımı eğiyorum.

Aşağıya baktığımda erkeksi elinin bacaklarımdan birine dolandığını, koyu renk saçlarının üzerime eğildiğini görüyorum,
Açık bacaklarımın arasına yerleşmiş, dudakları etrafımı sarıyor, emiyor, bırakıyor, öpüyor, yalıyor ve sonra tekrarlıyor - hayatımda hiç bu kadar ateşli bir şey görmedim.

Çikolatalı pasta yiyor gibi görünüyor.

Bacaklarımı daha da açıyor ve yavaşça parmağıyla beni beceriyordu, ağzı klitorisimle öpüşüyordu.

O da en az benim kadar bu işin içinde ve bu beni daha da azdırıyor, çünkü kendimi sınıra çok yaklaşmış hissediyorum. Kaslarım parmaklarına karşı sıkılıp gevşiyor. Nefes alıyorum ve titriyorum. Kendimi savunmasız hissediyorum ve sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, diğer elinin parmaklarımı masanın kenarından nazikçe kaldırdığını hissediyorum, böylece elimi tutabiliyor.

Bu sırada yüzü bacaklarımın arasına gömülmüş, kanımın daha sert aktığını ve kalbimin hızla çarptığını hissettiriyor.

Daha fazla dayanamıyorum ve bir çığlıkla boşalırken sırtımı kamburlaştırıyorum, bacaklarım titriyor ve kaslarım kasılıyor.

Orada duruyor ve ayağa kalkmadan önce beni usulca öpüyor.

Derin mavi gözleriyle bana bakıyor, çenesi sularımla ıslanmış ve bu manzara beni eritiyor.

O kadar seksi ki, böyle bir varlığı kimin yaratabileceğini bile bilmiyorum.

Birden onu daha yakınımda istiyorum. Öpücüğüne ihtiyacım var, bu yüzden bacaklarımı kalçalarına dolayarak onu kendime çekiyorum, kollarımı bir çocuk gibi ona açıyorum ve ona burada ihtiyacım olduğunu hissettiriyorum.

Eğildi ve beni tamamen kucakladı,

Beni sıcaklığıyla sarıyor. Boynumu öpüyor ve köprücük kemiklerime, çene çizgime ve sonra ağzıma öpücükler yağdırıyor.

"Lütfen sik beni" diye yalvarıyorum.

Çoktan boşaldım ama ona içimde ihtiyacım var. Şimdi. Her zamankinden daha fazla.

Hızlıca boxer'ını çıkarıyor ve yavaşça içime giriyor, beni geriyor ve o kadar dolduruyor ki karnımdan çıkacakmış gibi hissediyorum.

Nefesim kesiliyor çünkü çok iyi hissettiriyor. Kollarını sarıyor

Etrafımda dolanıyor ve içime girip çıkmaya başlamadan önce beni belli bir açıyla tutuyor. Ve o kadar iyi hissettiriyor ki, tam doğru noktaya vuruyor, temelde tekrar boşalıyorum. İçime girip çıkıyor ve ben inlemelerimi kontrol edemeyerek başımı arkaya eğiyorum.

Beni tekrar masanın üzerine yatırıyor, kalçalarımı tam kenara getiriyor ve bacaklarımı omuzlarına doluyor. Sonra biraz öne eğiliyor, bacaklarımı göğsüme doğru getiriyor ve daha derine itiyor ve ben onun

Çünkü o kadar derinde ki, dayanabilir miyim bilmiyorum.

Bana vurmaya devam ederken çenesi sıkılıyor, köprücük kemiklerinde küçük ter tanecikleri parlıyor.

Nefes nefese kaldım, "Tanrım, Racer, oradayım..."

Daha hızlı vurmaya başlıyor ve ben onun etrafında kenetlenerek boşalıyorum, vücudum serbest kaldıktan sonra titreşiyor. Beni kollarına aldı ve pencerenin yanındaki deri koltuğa oturdu, beni sıcaklığıyla, ağzıyla tamamen sardı. Kulağıma tatlı şeyler fısıldıyor. Benim için deli olduğunu, hiçbir şeyin onu benim kadar tahrik edemeyeceğini...

O zaman ereksiyonunun hala popomda şiddetle titreştiğini fark ediyorum ve kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum.

"Tate... yapmadın mı? Neden bitirmedin?" diye sordum, Kafam karışmış ve nefes nefese kalmış bir halde, çok yanlış bir şey yaptığımı düşünerek tamamen çıldırmama fırsat vermeden sırıttı ve bana o seksi gamzesini göstererek şöyle dedi: "Yarışı bitirene kadar kendimi inkar ediyorum. "Yarışı bitirene kadar

ve adrenalin dolu bir şekilde Clarks'ı yenmeye hazırım."

Sonra göğsüme sıcak bir öpücük kondurdu. "Ve hiçbir şey beni senin kadar sinirlendiremez." Göz kırpıyor.

Vay canına. Ağzım açık kaldı. Bu adamın beni anlamsız bir şekilde becerecek iradeye sahip olduğuna inanamıyorum. birden fazla orgazm ve sonra bitirmesine izin vermemek - tüm bu bastırılmış enerjiyi yarış pistinde kullanabilmek için.

"Ciddi misin sen?" Gülüyorum.

"Seninle kafam güzel. Ben olmanın ne kadar muhteşem olduğunu." İçimden çekiliyor; aleti o kadar kalın, uzun ve sert ki zonklamaya başlayan damarlarını takip edebiliyorum.
uzunluğundadır - ve onu boxer'ının içine sokar ve boynunu bir yandan diğer yana kırarak yarış takımının fermuarını çeker. "Bu yükseklikten asla inmeyeceğim."

"Bu doğru mu?" Onu izlerken kıkırdıyorum.

"Doğru," diye garanti veriyor ve bana kurt gibi

sırıtıyor. Gülüyorum, başım dönüyor.

İç çekerek oturmaya çalışıyorum, kendimi de düzeltiyorum.

Yanıma gelmeye başlıyor, başımın arkasını kavrıyor ve kulağımın tepesinde mırıldanıyor. "Yeterince iyi görünüyorsun
ye," diye mırıldanıyor, elini yanağımdan kaydırıyor ve gülümseyen dudaklarını çeneme bastırıyor. Beni ısırıyor.

"Racer ... Racer 2.0 ..." Kıkırdıyorum ve inliyorum. Son zamanlarda steroidli Racer Tate gibi görünüyor. Onun iki katı yoğunlukta bir versiyonu (eğer bu mümkünse)... Racer 2.0.

"Evet," diye mırıldanıyor ve beni öpmeye başlıyor ve bana ihtiyacı olduğunu, içime boşalmayı çok istediğini

söyleyebiliyorum,

Çünkü öpücüğü çok ateşli.

Dudaklarım şişiyor ve bu iyi bir şişme. Büyük bir kabarma. Ve kalbim de onu takip ediyor. Göğsümde bir şey titriyor ve büyüyor. İçimin derinliklerinde bir şeylerin doğru olmadığını biliyorum. Şu anda biraz seksi, pervasız ve çılgın, daha bölgeci, daha talepkâr, yorulmak bilmez. Ondan bu şekilde hoşlanmamam gerekiyor ama gerçek şu ki hoşlanıyorum. Onun iyi olduğundan emin olmak için endişelenmeliyim ama o çok seksi ve çekici... ve mutlu. Onu bu kadar mutlu görmeye bayılıyorum ve bu mutluluğa kapılmamak mümkün değil... ona.

Onu daha çok istememi, ona sahip olmak, onu korumak ve bana ihtiyacı olduğunda yanında olmak istememi sağlıyor. çünkü ona her zaman ihtiyacım var gibi görünüyor.

Onu kucaklayıp gamzesinden öpüyorum, "İyi misin, Racer?" diye fısıldıyorum ve muhteşem yüzüne bakıyorum.

Ve tanrım, bu muhteşem bir yüz. En muhteşem gamzeli sırıtışı takınıyor.

Ayağa kalkmama yardım ederken dudaklarımı okşuyor, gözleri üzerimde geziniyor, bana gerçekten seksi ve bölgeci bir şekilde bakıyor ve parmaklarımı üst uyluğumun iç kısmında gezdiriyorum, söylediği gibi bana bıraktığı sıcak küçük hickey'e dokunuyorum,
"Evet," parıldayan mavi gözlerini uzun süre üzerimde tuttu.

Sonunda sanki steroid almış gibi saldırışını izliyorum ve elimi izden çekiyorum. Kalbimden ısırıp kopardığı parçalara kıyasla küçük bir iz aslında.

nose to gearbox

Yarışçı

Enerji ile kaynıyorum, aletim kaya gibi sert
Sıcak, ıslak Lana'mın içinde patlamamak için kendimi zor tutuyorum. Heyworth'lara kendimi kanıtlamaya hazırım. Ona karşı. Hepsi de hızlı arabaları olan 22 pisliğe karşı ben.

Bu pistte geçmek çok zor; rollercoaster gibi dönüp duruyor, yeşil bayrağı gördüğümüz anda pist kalbimi pompalıyor ve ciğerlerim deli gibi çalışıyor. Her Dönerken, hızlanırken ve fren yaparken kaslarımdan biri devreye giriyor.

Clark'ın 2 numaralı sürücüsü onu geçmeye çalıştığımda beni pist dışına itmeye çalışıyor ve ben de spin atıp kontrolü yeniden kazanmak için birkaç saniye harcıyorum. Piste geri çekildim ve pozisyonumu kaybettim. Öfkem artıyor ve aniden vites değiştirip peşinden koşmaya başlıyorum.

"Araba iyi mi?" Clay soruyor.

"Evet, sanırım öyle ama düzlükte berbat durumda."

"Kahretsin. Yeteneğini kullan."

"Cehennemdeyim."

Yerimi geri almaya çalışıyorum ve P2'nin arkasına geçmem tam bir tur sürüyor.

Zamanımı kolluyorum, yaklaştıkça vites yükseltiyorum, burun konimi Clark'ın 2. pilot aracının arkasındaki vites kutusuna hedefliyorum.

Kimse benimle uğraşamaz ve bundan paçayı kurtaramaz.

Gözlerimi kısıyorum, kalp atışlarım yavaş ve sabit.

Arabam düz yolda gümbür gümbür gidiyor, direksiyon ellerimde titriyor, koltuk güçten titriyor. Noktada kalıyorum. Eğer burun tekerlek gibi hareketli bir parçaya çarparsa, uçar ve ben de boku yerim. Ve evet, mesele bu değil.

Tekerleklerimiz kilitlenirse, dönüp kaza yaparız. Hatta belki takla atarız. Mesele bu da değil.

Nişan alırken gözlerimi kısıyorum, vites kutusuna nişan alıyorum, onu geride bırakıyorum ve burnumu vites kutusuna değdirip onu saf dışı bırakıyorum - arkasından tozların uçuşmasını ve pistten çıkmasını izliyorum.
Arrivederci, sikik ...

Vites yükseltip ileri itiyorum ve dikiz aynamdan toparlanıp beni geçmeye çalışmasını izliyorum; amacı başarısız oluyor. Burnu tekerleklerime değiyor ve onu takla attırıyorum. Araba takla atıyor ve pistte uçuyor.

"Lanet olsun," diye duydum radyodan. "İyi misin?" "Çok iyiyim."

Gülümsüyorum ve P1'den sonra ağır bir fren dönüşüne yaklaşıyorum.

Bu arabada çok fazla tork var - tork hızlanma gücüdür, beygir gücü ise hızdır. Her ikisine de sahip olduğunuzda

bunlar senin için çalışıyor, uçuyorsun.

"Dikkat için sarı bayrak var. Pistte enkaz var."

"Anladım."

Direksiyonda sarı ışık yanıp sönüyor. Hepimiz yavaşlamalıyız - tekrar yeşil yanana kadar geçemeyiz.

İki tur atıyoruz ve yeşil yanıyor.

Yeşil bayrağı atlıyorum, tam hıza çıkıyorum ve ya da pitten geçme cezası alırım.

Bundan kurtulup kurtulamayacağımı görmek için bekliyorum, sanırım kurtulacağım. Vites yükseltiyorum, hırladığımı duyuyorum ve gözlerimi ilerideki Clark'a dikiyorum.

Evet, senin için geliyorum.

Lana

Clay gülerek, "O hareketi düşündükçe sertleşiyorum," diyor.

"Clayton," diye azarlıyorum.

Drake geliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Destansı, Lainie bebeğim. Clark'ın canına okudu!"

"Riskliydi," diyorum Racer'a kaşlarımı çatarak.

Omuz silkiyor, pistteki karavanımızın yanında yemek yedikten sonra koyu bir kahve yudumluyor.

Clay, "Clark'la aranızda ne var?" diye sorar.

"Biz rakibiz," diyor Drake, "Bunu biliyorsun."

Bir süre bekliyorum ve Racer sonunda hırlayarak konuşuyor: "Benim olanı istiyor."

Kardeşlerimin kaşları aynı anda kalkıyor ve bir şey söylemelerini bekliyorum ama garip bir şekilde kimse tek kelime etmiyor. Drake bile.

Tam o sırada Clark çadıra girer.

"Lainie, benim için de bir tane var mı?" Yudumladığım şişedeki suyu iğrenç bir şekilde çalmak için uzandı.

Kardeşlerim daha gözlerini kırpamadan ve daha önce hiçbir erkekte görmediğim şok edici, akıcı bir şimşek hızıyla Racer ayağa kalktı, suyu geri aldı ve Clark ile benden önce içeri girdi.

"Ona ya da ona ait herhangi bir şeye bir daha dokunursan elini kırarım," diye soğuk bir sesle uyardığını duyuyorum,
arkamıza uzanarak önümdeki masaya geri koydu.

Racer ona bakarken Clark'ın nasıl kıpkırmızı kesildiğini fark etmek için vücuduna bakıyorum.

"Kötü bir elle araba kullanmayı dene. Kariyerin biter. Bitersin amına koyayım," diye ekliyor Racer soğuk ve tehditkâr bir ses tonuyla. Bunu kastettiğini anlayabiliyorum ve bu da omurgamdan aşağıya küçük uyarılar gönderiyor.

Kardeşlerimin gözlerinin saygı, şok ve hayranlık karışımıyla açıldığını fark ediyorum ama diğer yandan benim dizlerimin bağı çözülüyor. Racer'ın ayakta durup Clark'a bakışı, tüm havanın
onun etrafında yanmak, tepki vermemi sağlıyor.

Hiç kimse bana onun gibi yaklaşmamıştı ve bir yanım teşekkür etmek için uzanıp onu öpmek isterken, diğer yanım patlamadan önce yanardağı sakinleştirmek istiyor.

Uzanıp elimi onun elinin üzerine koyuyorum ve Racer'ın omuzları hafifçe gevşiyor, elimi sıkıca kavrayıp beni pistte ilerletirken burun delikleri açılıyor.

"Ne yapıyorsunuz siz? Biraz daha erken olsaydı televizyonlar bunu yakalayabilirdi...!" Yakışıklı, çatık kaşlı profiline inanamayarak bakarak haykırıyorum. "Ne?
"Bana pislik gibi davranan herkesi dövmeye
hazır mısın?" "Planımız bu."

"Hayır, plan bu değil. Plan onları görmezden gelmek. Olay çıkarmayacağız." Gözlerindeki ilkel sahiplenici parıltıya gülümsüyorum ama gülümsemem yerini endişeye bırakıyor. "Sen
Tamam mı?"

Endişemi fark ediyor ve "Evet," derken omuzları daha da gevşiyor ve gülümseyerek başını bana doğru eğip dudaklarımı okşuyor ve öpücüğü o kadar çok istiyorum ki vücudum daha fazlası için bir kavis çizdiğinde neredeyse kırılıyorum.

"Racer," diye nefes alıyorum. Seni istiyorum, sana ihtiyacım var, beni tahrik ediyorsun.

Dudaklarımı aralıyorum ve sanki neye ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi dilini içeri sokuyor.

"Islak mısın, Lana?"

"Evet," diye nefes
alıyorum.

"Benim için ıslak." Dudaklarını benimkilere doğru sürüklüyor, sertçe nefes alıyor, vücudu benimkilere karşı sıkı ve sert bir şekilde kıvrılmış, dudaklarını benimkiler boyunca baştan çıkarıcı bir şekilde sürüklemeye devam ediyor, her ikisi de ayrılmış, nefeslerimiz birbirine karışıyor, tüm vücudum kontrolünü kaybetmenin eşiğinde titriyor.

"Evet," diye nefes alıyorum. "Dokun bana,
lütfen Racer." "Arabama bin."

Bana bakıyor ve ben söylenmeye devam etmek için

ağzımı açıyorum ama gözlerimiz kilitleniyor ve gözlerindeki vahşi kıskançlığı görebiliyorum

bana bakarken.

Ben yolcu koltuğuna tırmanıyorum, o da direksiyonun arkasına geçiyor ve araba yine üstü açık. Üstünü indiriyor ve rüzgâr saçlarıma çarpıyor, rüzgâr bana çarptıkça gözlerimi kapatmama neden oluyor ve müzik setinden Def Leppard'ın Animal şarkısını çalıyor.

Elini kalçama koyuyor ve onu bacaklarımın arasına çekip bana dokunmasını istememek için tüm çabamı harcıyorum. "Muhteşem müzik zevkim için babama teşekkür etmelisin," diyor.

"Teşekkür ederim, Racer'ın babası."

Sırıtıyorum. O da sırıtıyor.

Hâlâ sinirli, huzursuz ve çok ama çok ateşli görünüyor.

Her dönemeçte arkamızda patinaj izleri bırakarak ve kendimi bir hız trenindeymişim gibi hissettirerek gümbür gümbür ilerliyor, ta ki bizi bol ağaçlı bir yere park edene kadar ve hızla iniyor, sonra gelip kapımı açıyor ve beni açıklığa götürüyor. Çimlerin üzerinde düz bir yere uzanıyorum ve o kendini aşağıya bıraktığında içim titriyor üstümde. Açım, nefes nefeseyim ve Racer yüzümü tutup ağzını ağzıma bastırıyor, açtığımda inliyor.

Beni öpüyor ve parmaklarıyla yüzümü okşuyor. Racer'ın dili her gözeneğimde karıncalanırken, ellerim yüzümü olduğu yerde tutarken, vücudum gevşek ve nefessiz, ayak parmaklarım kıvrılıyor, her şeyi tadıyor ve alıyor. ve alır. Ve alır. Ve alır.

"Yakında bir gün seni eyersiz sikeceğim ve bir daha aramızda hiçbir şey olmasına gerek kalmayacak," diye gürlüyor, tişörtünü çıkarıyor ve kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indiriyor. "Dokun bana, Lana." Ellerimi göğsüne yerleştiriyor ve parmaklarımı o dalgalanan kasların üzerinde gezdiriyorum.

"Racer."

"Kotumun altına," diye emrediyor ve ellerimden birini boxer'ının altına sokuyor. Cehennem kadar sıcak olduğu yere. Çelik gibi sert. Parmaklarımı onun sert aletine doğru kaydırıyorum ve o da inleyerek burnumu burnuna sokuyor, sertçe nefes alıyor. "Benimle oyun mu oynuyorsun, Alana?" diye soruyor sessizce, geri çekilip aşağıya bakıyor
O kadar muhteşem ki, onu, dağınık saçlarını, çıplak göğsünü ve mavi gözlerini üzerimde görmek tükürük bezlerimin akmasına neden oluyor.

"Hayır," diye nefes nefese itiraf ediyorum.

"Sana karşı gerçekçi olmaya çalışıyorum. Benimle aynı seviyede ol, Lana," diye mırıldanıyor kollarımı tutup kendine sararken, parmaklarım ensesinde kilitleniyor.

"Korkuyorum, tamam mı?" Başını tutup beni öpmesi için onu aşağı çekiyorum, kot pantolonunu ve boxer'ını kalçalarına kadar indirmesine ve sonra daha aşağı indirmesine yardım ediyorum.

Ereksiyonu ortaya çıkıyor ve ben onun için yanıyor ve her yere tutunuyorum.

"Benimle hiç ilgilenemeyeceğini mi düşünüyorsun?" Merakla beni izliyor, prezervatifi takarken mavi gözleri erkek ve samimi.

"Hayır! Bu..."

"Seni sevmeme izin ver." Alnını alnıma bastırıyor, sert fısıltısı kalbimi sıkıştırıyor. "Sen de beni sev bebeğim." Bir eliyle yüzümü kavrıyor ve saygıyla soruyor, sanki sormayı hak etmiyormuş ama yine de soruyormuş gibi ve sonra ben Bacaklarımı onun etrafında kıvırıyorum ve Racer bir an bile tereddüt etmeden beni içine alıyor.

Duvarlarımı o kadar dolduruyor ve geriyor ki patlayacak gibi oluyorum. Nefes nefese kalıyorum ve inliyorum, tekrar içeri girerken beni daha da derine doldurmasına izin veriyorum.

Ağızlarımız birleşiyor ve aniden ellerimiz birbirini hissetmeye, dillerimiz birbirini tatmaya doyamıyor. Çimlerin üzerinde birlikte hareket ediyoruz, onun itişleri emin ve ustaca ve aynı zamanda sahiplenici. Vücudum bir yay gibi yükseliyor, sessizce daha fazlasını istiyor, ellerim sırtını tırmalıyor, vücudum sadece yaklaşmak, onun her şeyini almak istiyor.

Ona, öpücüklerine, sıcak diline ve sıcacık ellerine doyamıyorum.

Özellikle de gözleri. Sanki bana doyamıyormuş gibi beni içine çekiyor.

Tutkunun, şehvetin, sanki bedenimi başka bir hayattan tanıyormuş gibi içimde hareket edişinin üstesinden geliyorum. Oh Tanrım...

Ve hareket ediyor, çok

DOĞRU... çok hızlı... sert...

çok çiğ...

ağzı her yerde... elleri her yerde... bu lanet çocuk her yerde...

Birlikte boşalırken ellerim kalçalarımda beni kavrıyor,

birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz.

Ondan sonra ağzım açık kaldı. Bu seks
canavarına. Hep böyle mi olacak?

Sersemlemiş durumdayım ve nefesimi toparlarken mutlu bir şekilde gülümsüyorum ve Racer sırıtıyor, gözlerini yüz hatlarımda gezdirip burnuma bir öpücük kondururken memnuniyetle buruşuk halime bakıyor.

"Kulaklıkta beni neden seviyorsun," diye nefes alıyorum, içimde kalırken, sanki tekrar yapmak istiyormuş gibi bana bakıyor.

"Sanki yanımdaymışsın gibi hissediyorum." Bana bakıyor, gözleri biraz karanlık ve yoğun bir şekilde canlı. "Yarışmayı seviyorum, çünkü çok bağımsız bir spor, söz konusu olduğunda sadece sen ve araba varsınız. Kendimi iyi hissetmek hoşuma gidiyor.
yalnız." Aleti yeniden kalınlaşmaya başlarken keskin mavi bakışları içime saplanıyor. "Seninle tanışana kadar hiç kimsenin bunu paylaşmasını istemedim. Yalnız kalmak istemiyorum
artık."

Bana sırıtıyor, içimde hareket etmeye başlıyor, beni öpmeye ve tekrar ısıtmaya başlıyor ve karşı konulmaz, sırıtışı, çocuk, hepsi.

pendulum

Yarışçı

Babam bir keresinde, bir sarkaç gibi bir taraftan diğerine sallandığımı hissettiğimde bunun geldiğini hissedebileceğimi söylemişti.

Şu anda bir sarkacın vücut bulmuş haliyim.

İtalya'ya uçtuk; uçuş sırasında müziğime gömüldüm ve lanet olası odaklanmamı geri kazanmaya çalıştım.

Düşünceler kafamın içinde durmadan yarışıyor- Uyumayı engelliyor. Huzuru engelliyor. Onu odasına bırakalı iki saat oldu ve moralim çok bozuk.

Önce ruh hali değişimleri, sonra gücümün ve kuvvetimin yüksekliği, onu benim olarak sahiplenmenin yüksekliği.

Ve şimdi lanet alçak geliyor.

Canavarlar bana, benim bir pislik olduğumu söylüyor. Babasıyla ilgili yeterince endişesi varmış.

Sevdiği çocuk, benim de acı çekmeme yetti.

Ama yine de uzak duramıyorum.

O lanet gözler beni bir siren şarkısı gibi çağırıyor, her parçası beni mıknatıs gibi çekiyor.

Onu hava gibi arzuluyorum.

Şampiyona puanlarını topluyorum. Şu anda iki Clark sürücüsü arasında ikinci sıradayım ve en önemli rakibimi P1'den düşürmek için bir birinciliğe daha ihtiyacım var. Şu an karanlığa gömülmeyi göze alamam.

Nefes vererek ipimi çıkardım ve üzerine atladım, annemin deyimiyle "hızlı" olduğunda babamın kendini sakinleştirmek için yaptığı bir şey.

İp atlamak işe yaramıyor. Manikten şimdi depresyona geçiyorum, eski dürtümün yerini odasına gidip onu uyandırma, onu lanet gün batımına doğru çalma dürtüsü alıyor,
onu kiliseye götürmek ve onunla evlenmek, şimdi hayatından kaybolmak ve onu benden kurtarmak istiyor.

SIKTIR.

Çantamı karıştırıyorum, haplarıma bakıyorum,
Onları alsam mı diye düşünüyorum. Beni yavaşlatıyor. Düşünmemi yavaşlatıyor. Kendimi ölü hissettiriyor.

Ve şu anda lanet olası haplarımı almanın bir faydası olmayacağını çok iyi biliyorum. Artık bu boka batmış durumdayım - beni dengelemek için damarlarıma sıkışmış bir şey olması gerekecek.

Ona sorun yaşadığını söyle.

Hayır. Kahretsin, istediğim bu değil.

Lana daha önce de incindi. Ve bir parçam
içimi kemiriyor, onu istediğim için piç olduğumu söylüyor.

Onun için yeterince iyi olmadığım zaman.

Ama içten içe öyle

olduğumu biliyorum. Onun

benim olduğunu biliyorum.

Onun benim için yaratıldığını biliyorum; o benim için

doğru kişi. Ben yeterince iyiyim.

Ama bir bölüm yaklaştığında öyle olduğuma inanmak zor.

Hayatımda özgürlük istedim ve şimdi tek istediğim bu kızın beni sevmesi.

Çantamdaki eşyaları alıp içine tıkıştırıyorum, sonra durup ellerimi sıkıyorum.

Yumruğumu masaya vurdum. "S.KTİR!"

Çenemi sıkıyorum; babama bile sormak zorunda kaldığım için gururum inciniyor. Ben kimseye ihtiyaç duymamayı seven bir adamım. Kendi işimi yapmayı severim.

şeyler, iyi hissetmek. Bu kadar düşük ve değersiz hissetmek bana göre değil. Bütün bir geceden sonra, mahvolduğumu biliyorum.

Hayvan gibi hissediyorum.

Elimi saçlarımda gezdiriyorum ve böyle zamanlarda aradığım tek numarayı çeviriyorum.

"Baba."

Açık olduğunu bildiğini söyleyebilirim. Bir sessizlik oldu ve dedi ki, "Pilotları hazırlayacağım. Bu gece orada ol. İtalya'ya. Tamam mı?"

"Doğru."

"Oğlum?"

Hatta durakladım.

"Ben gelene kadar aptalca bir şey yapma."

Telefonu kapatıyorum, en yakın su kütlesinin ne kadar

uzakta olduğunu hesaplıyorum, ayağıma bir çapa bağlayıp kendimi suya atmayı ne kadar istediğimi düşünmeden durmaya çalışıyorum.

Sanki bir şalter atıyor ve ölüm daha iyi görünüyor, daha az zahmetli, ölüm huzur, yaşam sefalet.

Homurdanıyorum ve anahtarlarımı alıp kiralık evime gidiyorum, hastaneye doğru sürüyorum, telefonum çalıyor.

Heyworth'lar.

Yanlış bir şey söylemek, yanlış bir şey yapmak istemiyorum. Telefonumu kapatıyorum, arabayı sürüyorum ve müziği açıyorum. Fall Out Boy'un güzel bir şarkısı daha var, adı Jet Pack Blues, yoldaki kadın onu eve dönmeye teşvik ediyor.

Lana

Beni geri sev...

İtalya Grand Prix'si antrenmanı için sabah erkenden duş alıyorum, ardından kot pantolonumu ve takım tişörtümü giyiyorum. Saçlarımla güzel bir şeyler yapmak istiyorum, bu yüzden fön çekip bırakıyorum, sonra biraz ruj sürüyorum ve kendime tekrar bakıyorum.

"Anlat ona," diyorum kendime. Ona nasıl hissettiğini söyle, diye düşünüyorum ve ona söylemeye o kadar kararlıyım ki, piste giderken memnuniyetle kendime gülümsüyorum bile.

"Tate nerede?" Drake geldiğimde soruyor ve endişeyle çadırımızı tarayarak Nomex kıyafeti içindeki Racer'ın tanıdık görüntüsünü arıyor.

"Bilmiyorum." Şaşkınlıkla başladım. "Burada değil mi?"

"Burada değil. Odasında değil," diyor Clay bariz bir endişeyle

ve şaşkınlık.

"Ne?" diye sordum. Diye soruyorum ve cep telefonumu alıp arıyorum... ancak doğrudan sesli mesaja düşüyor.

"Zaten bir düzine mesaj bıraktık.
Zahmet etme," diyor Clay, iç çekerek ve bir sandalyeye oturarak.

Yine de arıyorum. Sesli mesaj alıyorum.

"Selam. Ben Lana. Alana," diyerek durumu hafifletmeye çalışıyorum. "Beni arar mısın?"

Bir saat sonra, kalbim boğazımdaydı. Üç saat sonra, hayatımda Racer'ın eskiden olduğu yerde bir kara delik var. Tek bildiğim onun gittiği ve midemin düğüm düğüm olduğu çünkü içten içe bana ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Gururlu olduğunu, bana ihtiyacı olduğunu söylemenin ona her şeye mal olacağını. Tek bildiğim onsuz kaybolduğum ve Bu duyguyu en son babamın kanser olduğunu ve tedaviyi reddettiğini söyledikleri gün hatırlamıştım.

Yarışçı

Sabah erken saatlerde geldiğini duydum.

Çoktan giriş yaptım, damarlarıma bok giriyor. Beni tedavi eden doktor St. Pete'deki doktorumu aradı ve şimdi bana geçen sefer yaptıkları tedavinin aynısını uyguluyorlar.

Teşhis konulduğunda, en kötü şey hayal kırıklığıydı.
ve suçluluk duygusuyla savaştı. Ben ise tam bir hayal kırıklığı olarak yaşamanın bok gibi duygusuyla mücadele ettim.
Babam karardı - tetiklendiğinde böyle deriz, çünkü gözleri benimkiler gibi maviydi,
renk değişimi. Garip, biliyorum ama mümkün. O bunun kanıtı.

Annem endişeliydi ama babam çabuk iyileşti. Sürekli "Sende yok. Sende yok, tamam mı?"

"Sağır mısın lan sen?!" demek istemedim. Doktorlar az önce doğruladı."

Iris ziyarete geldiğinde, "İnkâr ediyor, kendine gelecektir Racer," dedi.

Buna cevap vermedim.

"Sence bir gün bana da bulaşır mı?" diye sordu endişeyle.

"Hayır," diye hemen homurdandım, onu göğsüme bastırdım ve ona söz verdim, "İkimiz için de var, tamam mı? Asla böyle düşünme. Sen mükemmelsin."

Şimdi babam odaya giriyor, her zamanki gibi sessiz. öyle. Gözlerimiz buluşuyor ve çenesi geriliyor. Hiçbir şey söylemiyoruz.

Yatağın yanına bir sandalye çekiyor.

Burada, bu yatakta yatıyorum. Muhtemelen hayatım boyunca yüz kere karşılaşmışımdır. "Bu senin telefonun. Almamı ister misin?" "Hayır. Onu burada istemiyorum."

Sesim alçak ve sert, babam bunu bir an için sindiriyor.

"İlaçlarımı almadığım zamanlarda bana göz kulak olacak bir ekibim vardı. Burada tek başınasın ve olmamalısın. Bunu tek başına yapmak zorunda değilsin. Onlar bunun için var. İlaçlarını bırakma, Racer." Hayal kırıklığı içinde bana bakıyor, sesi sert. "Kendini bu kadar yükseğe tırmandırma ve umarım bir daha bu kadar dibe vurmazsın.

Bunu yapabilirsin, evlat. Yapabileceğini biliyorum. Çok inatçı, çok gururlu ve çok özelsin. Yapacak çok şeyin var ve bunu yaparken seni izlemek için sabırsızlanıyorum."

Bir an sessiz kaldım.

"Siktir git," diyorum. "Bana bu boku verdiğin için siktir git."

Her zaman yüksek sesle söylemek istediğim sözleri söylerken babam sadece bana bakıyor.

Öne doğru eğildi ve bakışlarını üzerime dikti.

"Sana lanet olası bir hayat verdim. İstediğinin geri kalanını almak sana kalmış. Peki sen ne istiyorsun, Racer? Bu şampiyonluğu mu istiyorsun? Kızı istiyor musun? Daha iyi olmak istiyor musun? Bunu yenmek istiyor musun? John?"

"Bana John demeyi kes."

"Başka bir adam olmak istemeyi bırak, Racer. Basit bir adam.

Sen hariç herkes. Adına sahip çık. Git ve al. Yarışçı. Sikeyim. Tate. Benim oğlum. Ha? Yoksa John mu?"

Yanağıma kısmen hafifçe, kısmen de hafifçe tokat atıyor.

"John mu?" "Lanet olası Racer Tate, baba."

"Güzel. Ona sahip ol. Bu şeyi al."

Yumruğunu sandalyeye vuruyor, sonra bana bakıyor ve ona hiçbir şey söylemediğimde nefes veriyor. "Başka ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Bir şey söyleme."

"Haklısın, kelimelerle aram iyi değil. Ama iyileşmene yardımcı olacağım. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Lana

Piste gelmedi ve şimdi akşam oldu ve ben otel odamdayım, yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum ya da hiçbir şey yapamıyorum.

Telefonumun yanında oturmuş arama bekliyorum, her titreşiminde zıplıyorum, çünkü kardeşlerim sürekli "Herhangi bir
haber var mı?" diye sordum.

Adrian'dan gelen üçüncü mesajı okudum ve başımı şiddetle salladım.

Kapı çalındığında "Hayır," diye yazıyorum.

Ayağa sıçradım ve başımı kaldırdım.
Gözetleme deliği ve tanıdık bir çift mavi göz gördüğümde kalbim yerinden fırlıyor.

Kapıyı açıyorum, kendimi onun değil de babasının gözlerine bakarken bulduğumda neredeyse Racer'ın adını sayıklıyorum.

"Lana."

Racer'ın babası kapımda. İtalya'da ne işi var?

Aman Tanrım.

Midemin duvarları içime çöküyor. "O iyi mi?"

"O iyi. Atlatıyor."

Birbirimize bakarken her tarafım titriyor. "Onu görmek istiyorum," diyorum.

"Güzel." Bir an bana baktı. "Sana ihtiyacı var." Hiç bu kadar hızlı hareket etmemiştim. "Oda anahtarımı alayım."

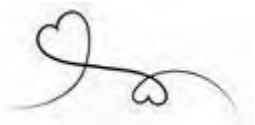

Hastaneye sessizce gidiyor ve babası konuşana kadar bu kadar sessiz olması beni rahatsız ediyor.

"Seni uzaklaştırmaya çalışacak. Adil uyarı." Bana temkinli bir bakış fırlattı.

"Umurumda değil. Onu görmek istiyorum," diyorum inatla. Ama bundan daha fazlasını istiyorum. Onun için orada olmak istiyorum. O benim oğlum ve bana ihtiyacı var ve bana ihtiyacı olduğunu söyleyemeyecek kadar gururluysa da umurumda değil. Yine de onun yanında olacağım.

"Başa çıkma mekanizması." Babası bana baktı. "Bunu daha önce de yaşadık."

"Beni bu konuda uyarmıştı," diye sessizce itiraf ediyorum, pencereden dışarı bakarken sadece Racer'ı görüyorum. Mustang'inde Racer, Kelsey'de Racer, Dolly'de Racer, bende Racer. Her yerde yarışçı. Bu dünyada yarışçı. Zihnimdeki yarışçı. Lanet kalbimdeki yarışçı.

"Oh, ve senin burada olduğunu bilmiyor," diye ekliyor babası, biz bembeyaz hastaneye girip asansöre binerken.

Dışarı çıktığımızda onu koridorda takip ediyorum, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor.

Ya da sadece kırılır... göğsümün içinde.

Kapıyı açtı ve beni öne doğru itti. Kapıdan içeri bakıyorum. Oda zifiri karanlık. Bir monitör bip sesi çıkarıyor. Racer yatakta yatıyor ve bir an için onun koyu renk dağınık saçlarını görünce donup kalıyorum.

Işık düğmesini duyuyorum, karanlık odayı ışıkla yıkıyor.

Yüzüstü yatıyor, kolu serum kablolarıyla birlikte yastığın altına sokulmuş. Yine de o kadar erkeksi görünüyor ki, seksi siyah saçlarına kıyasla yatak küçük ve bembeyaz görünüyor. O seksi kaslar ve bronz ten.

"Racer," diyor babası açık açık.

Racer bıkkın görünüyor, sanki istemiyormuş gibi başını yavaşça kapıya doğru çeviriyor, gözleri beni görüyor ve donup kalıyor.

Gözlerini babasına dikiyor ve sesi sert ve karanlık. "Sana onu burada istemediğimi söylemiştim."

"Ne istediğin sikimde değil."

Babasının dışarı çıktığını duyuyorum ve yutkunuyorum.

Racer çenesini sıkıyor ve yüzünü aşağı indiriyor,
Derin bir nefes aldığında göğsünün genişlediğini görüyorum. Etrafındaki olağan uğultu azaldı. Beni neden bu kadar etkilediğini bilmiyorum.

Onu yetkili, kendinden emin ve güçlü, çok kararlı görmeye alışkınım - tanıdığım en kararlı adam.

Çarşafları kaldırıp onunla birlikte yatağa girdim.

Bana yer açmak için sırt üstü yuvarlanırken mesafeli olmaya çalıştığını görebiliyorum ama kolu sanki içgüdüsel olarak bana dolanıyor.

Yanına kıvrıldığımda bir şey söylemesini bekleyerek nefesimi tutuyorum.

O yapmaz.

Gözlerimin içine bakmıyor.

Yüzüne dokunuyorum. Derin derin nefes alıyor, hâlâ bana bakmıyor. Parmaklarımı ön kollarına uzatıyorum, kolları çok sert, tıpkı diğer kolları gibi. Sürücülerin kolları, boyunları, göğüsleri ve karın kasları çok iyi gelişmiştir ama ön kollar ve boyunlar özellikle güçlüdür. Yarışçılarınki şimdiye kadar gördüklerimin en güçlüsü, tanıdığım herkesten daha yırtık.

Yanımda kaskatı kesildiğini hissettiğimde sessizce ağlıyorum. O buraya ait değil. Bu adam podyumun tepesine, bir arabanın direksiyonuna, bir kadının yatağına, her fanteziye ait, ama buraya değil.

"Beni dışarıda bırakma," diye yalvarıyorum.

Çenesini sessizce okşuyorum ve Racer gözlerini kapatıyor. Sadece gözlerini kapatıyor. Çenesi o kadar gergin ki arkasındaki bir kas çılgınca çalışıyor. Elimde değil ama ona daha fazla dokunmak istiyorum,
Onu öpmek ve ona uzun zamandır söylemek istediğim şeyi söylemek için can atıyorum. İtiraf etmekten çok korktuğum şeyi.

Ama sanki beni burada isteyip istemediğini bilmiyormuş gibi sessizlik içinde bir şeylerle mücadele ediyor gibi

görünüyor.

"Bırak seninle ben ilgileneyim," diye
fısıldadım. "Benimle ilgilenmene
ihtiyacım yok."

Çenesini sıkar ve gözlerini kapatır ve gözlerini kapalı tutar.

Kelimeler acı veriyor ama beni incitecek şeyler söyleyeceği konusunda uyarmıştı ve bu bile -onunla yaşadığım en kötü an- onunla olmamaktan daha iyi.

Çenesini sıkmış, kolunu bana dolamış bir şekilde duruyor. Çenesine bir öpücük konduruyorum. Eli sıkılaşıyor ve gözlerini daha sıkı kapatıyor.

Parmaklarımı çenesinde
gezdiriyorum. Sessiz.

Telefonum deli gibi çalıyor. Mesajı kontrol ettim ve Drake'ti.

Yedek şoför aramaya başlayacağız. Neler oluyor?

Ona bakıyorum ve onun benim hayallerimden, babamın ve kardeşlerimin hayallerinden daha önemli olduğunu fark ediyorum. Her şeyden daha önemli.

Mesaj attım**. Yerine birini aramaya başla**.

Ve telefonumu kapattım.

Gözlerini açtığını ve profilime baktığını gördüm.

Ona dönüp bakıyorum "Yakında iyileşeceksin ve arabanı sürüp bir yerlere gideceksin, sen ve ben... Teybinde biraz müzik çalacağım... şimdi biraz çalabiliriz."

Ben bir tane ararken sessizce bana bakıyor.

"Bunu duydun mu?" Ona Favori Kaydımı gösterdim ve alaycı bir şekilde gülümse.

Beni uzun, acı veren vahşi bir kalp atışı boyunca içine çekiyor ve ben ona daha geniş gülümsüyorum, ama hiçbir şey söylemediğinde gülümsemem yüzümde titriyor.

Hiçbir şey yok.

Bir kulaklığı kulağına takıp müziği çalarken gözleri beni sessizce tarıyor, ifadesi yoğun ve sert. Neden bu şarkıyı çaldığımı bilmiyorum, ama güzel zamanları hatırlamasını istiyorum, onu bir yere götürmek istiyorum
Buradan uzakta. Sadece kendisinin olduğu bir yer. Fall Out Boy şarkı söylüyor ve neşeli şarkıya rağmen, onunla buradan başka bir yerde olma anıları göğsümü ağrıtıyor. Umutsuzca oğlumu geri istiyorum.

Yarışçı

Cehennemdeyim.

Beni neşelendirmeye çalışıyordu, tatlı ve masumca. Bana gülümsüyor, beni karanlıktan çıkarmak için elinden geleni yapıyor. İnanılmaz görünüyor. Islak bir rüya gibi. Bu boktan odada bakmaya değer tek şey. Ay ışığı tenine dokunuyor ve lanet bir melek gibi görünüyor, benim için gönderilmiş bir melek.

Orada durup bu lanet yatakta bana nasıl baktığını düşündüğümde içimi bir umutsuzluk dalgası kaplıyor. Çaresiz ve berbat. Sikeyim.

Gözlerinin içine zor bakıyordum.

Orada gördüklerimin beni mahvetmesinden çok korkuyordum.

Kapıda bana baktı ve gözlerindeki endişeyle kime baktığını görmek için neredeyse geriye doğru bakacaktım.

Bana bakıyordu.

Kızım bana bakıyordu.

Olabileceğim kadar berbat durumdayım.

Ve Lana Heyworth, sevdiğim kız, daha önce hiçbir kadının bana bakmadığı bir bakışla bana bakıyordu.

Evet çünkü onu hak etmiyorum. Onu hak ettiğimi hiç sanmıyorum.

Ben onun için yanlış yaratıldıysam, neden o benim için yaratılmış gibi hissediyorum? O kadar yanlış yaratılmışım ki kendimi bile tutamıyorum.

Onu incittiğim için lanet kalbimi sökmek istiyorum.

Ona ihtiyacım olmadığını söyledim.

Bunu söylemek beni çok üzdü.

Bunun onu derinden yaraladığını ve bunu yaptığımı itiraf edemeyecek kadar gururlu olduğum için yaptığımı bilmek. Çünkü onun beni böyle görmesini istemeyecek kadar gururluyum.

Daha fazlasını söylemedim, söylemeye korktum.

Şimdi ona bakıyorum, kollarımda, gözleri kapalı, çalan müzik durmuş ve tek ses onun düzenli nefes alıp vermesi ve serum monitörünün bip sesi.

Kolumdaki tutuşu gevşetiyorum; böylece gidebilecek. Böylece benden olabildiğince uzağa ve hızlıca gidebilir.

Uykusunda iç çekiyor ve göğsüme daha da sokuluyor, beni içine çekiyor ve bir kadının sesinde duyabileceğiniz tüm şefkatle uykulu bir şekilde tek bir kelime mırıldanıyor. Senin kadınının sesinde. Sanki bu kelime onun için bir şey ifade ediyormuş gibi. Mırıldanıyor, Racer.

Lana

Beni izlediğini hissederek uyanıyorum. Uyanıyorum ve nerede olduğumuzu, yatakta dik oturduğumuzu fark ettiğimde başlıyorum.

Racer bana bakarken sessizdi. Hemşirelerin gelip gittiğini görünce irkildim.

Ayağa kalkıp "Tuvalete gitmeliyim," diye fısıldıyorum ve bana hafifçe gülümseyip dışarı kaymam için çarşafı açtığında, gergin bir şekilde gülümsüyorum ve aceleyle içeri giriyorum, berbat göründüğümü fark ettiğimde umutsuzluğa kapılıyorum. Saçımı düzeltmeye çalışıyorum,
Lavabodaki diş macununun bir kısmını parmağımla dişlerimi yıkamak için kullanıyorum, ağzımın ve dilimin her yerine sürüyorum, sonra yıkıyorum ve yüzümü yıkıyorum.
Saçlarımı geriye doğru çekiyorum- mümkün olduğunca az boktan görünmeye çalışıyorum.

Banyodan çıktım ve Racer pencerenin yanında duruyordu. -Cübbesinin aralığından bana bakan muhteşem kıçına bir bakış.

Poposundaki RT dövmesini görüyorum ve dönüp yine sessizce bana bakarken içim ürperiyor.

Kollarına koşmak ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesi için yalvarmak istiyorum. Çünkü Racer söylerse inanacağım. Çünkü o benim kahramanım ve ona hayranım, ona güveniyorum, ayrıca ona sırılsıklam aşık olmak istiyorum ve oldum da.

Ben orada titreyerek dururken bana "İyi misin?" diye soruyor.

Dudağımı ısırıyorum ve başımı sallıyorum. "Evet." İyi olup olmadığımı sorması beni neredeyse mahvediyor.

"Bir şeyler yemeni istiyorum," diye

homurdanıyor. "Dışarıdan bir şeyler alırım,"

diye teminat veriyorum.

Odadan çıkıyorum ve babasına yiyecek bir şeyler alacağımı söylüyorum. Bekleme odasındaydı ve sadece başını salladı ve ben beklerken onunla ziyarete gitti.

Geri döndüğümde, Racer odada volta atıyordu.

"... asla geri dönmeyecek, bu lanet çatıyı söküp atacağım..."

Bana baktığında babasına hırlamayı kesiyor, gözleri açılıyor.

Babası onu içerken gülümsüyor. "Ben otele gidip duş alacağım. Sonra seni kontrol etmek için dönerim," diyor, Racer'ın sırtını tokatlarken gülümsüyor.

Racer'ın mavi, mavi bakışlarıyla karşılaşıyorum, saçlarının eskisinden daha çılgınca ayağa kalktı, sanki parmaklarını içinden geçiriyordu. "Ne oldu? Gideceğimi mi sandın?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Parmaklarını ellerinin içine kıvırıyor ve çenesindeki kaslar yeniden çalışmaya başlıyor.

"Bu gece burada kalacağım," diyorum, sonra onun alanını ne kadar işgal ettiğimi ve dün gece zaten ettiğimi fark edince kızarıyorum. "Ama rahat olmanı istiyorum. Sandalyeyi ben alacağım," diye açıklıyorum sandalyeye doğru ilerlerken.

Mavi gözlerinin beni izlediğini hissederek odayı geçiyorum. "Lana."

Bu kaba söz bana ulaşıp midemi ve kalbimi sarınca midem bulanıyor ve başımı kaldırıp dönüyorum. Sesi hırıltılı ve dokulu.

"Buraya gel." Yatağı işaret ediyor. "Rahat olmanı istiyorum."

Hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdatıyor, sonra serumunu çıkarıyor ve parmaklarını serumun içine sokmaya başladığında gözlerim açılıyor.

bipleyen makineyi kaşlarını çatarak susturmaya çalışıyordu.

Sonunda makine sustu ve o yanıma geldi, ben de gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ayağa kalktım.

"Ne yapıyorsun?"

"Ya sen gelirsin ya da ben seni taşırım," diyor açıkça.

Beni öne doğru çekiyor ve ben nefes alamıyorum çünkü bu hareketin beni neden bu kadar rahatsız ettiğini anlamıyorum. Ben anlamıyorum.

Neden ağlamak istediğimi anlıyor ama elimi sıcak ve sıkı bir şekilde kavrayarak beni yatağa götürürken burada benimle yatmayacağından korkarak onu da kendimle birlikte aşağı çekiyorum.

Racer gitmeye niyetli görünmüyor. Kapağı kaldırıyor ve uzun, kaslı bacaklarını içeri kaydırıyor.

Kolunu bana doluyor ve ona dokunmak, onun gerçek olduğunu bilmek, beni her şeyden çok isteyen, bana bir erkeği nasıl önemseyeceğimi yeniden öğreten bir adamı hayal etmediğimi bilmek için o kadar çaresizim ki daha da yaklaşıyorum.

Birden Racer elini yorganın altına soktu ve kulağıma, "Çıkar şunları. Sadece seni hissetmek istiyorum." Gözleri karanlık odada ışıl ışıl parlıyor ve ikinci kez sormama gerek kalmıyor. Yorganın altından uzanıp kot pantolonumun düğmelerini açıyorum ve ben daha onları çıkaramadan Racer hareket ediyor
çarşafı geri çekip üzerimden çıkarıyor. Onları benden çekip çıkarıyor ve sonra atıyor, çıplak bacaklarımız yorganın altında birbirine değiyor.

Ellerini tenimde gezdirdiğinde ürpertici bir nefes veriyorum.

"Bu gömlek biri içeri girdiğinde seni örtecek kadar uzun mu?" Sahiplenici sorusunu kulağıma fısıldarken derin sesi tenimi çakıl taşlarına çeviriyor.

Eriyorum ve her yerim ağrıyor. "Evet."

O mavi gözleriyle bana bakıyor ve ellerini üzerimde gezdirirken içim uğulduyor, karanlıkta gözlerinde şiddetli ve yoğun bir şeyle bana bakıyor.

Elini karnıma koyuyor ve başını eğip beni kokluyor. Kolunu bana doladığında ve yüzünü göğüslerimin arasına koyduğunda saçlarını okşuyorum, sakinleşmeden önce hafifçe hırlıyor. Gözlerini kapatıyor ve karnımı öpüyor.

"Tanrım, o yatak iki kişilik değil." Orta yaşlı bir hemşirenin sesiyle irkiliyorum.

"Sanırım hastayı rahat bırakmamız gerekiyor," diyor hemşire azarlarcasına.

Beni durdurmak için bileğimden tuttuğunda anında yataktan çıkmaya hazırlanıyorum.

"Ona burada ihtiyacım var."

Hemşire ilaç paketlerini değiştirmekle meşguldü, ama bu sırada durakladı ve hışırtılı fısıltının ardından Racer'a baktı.

Huysuzca tekrarlıyor, "Ona burada ihtiyacım var. O benim ilacım."

Gülümsüyor. "Genç aşk," diye fısıldıyor makineyi tamir edip onu tekrar bağlarken. "Gençken tadını çıkar," diyor gülerek.

Şimdi ikimiz de yatakta oturuyoruz ve o yatakta arkasına yaslanıp yavaşça uzanıp beni göğsüne çekerken onun yoğun bakışlarıyla karşılaşmak için dönüyorum.

Oysa dün geldiğimde bana bakmadı bile.
Şimdi sanki duramıyor. Mavi gözleri beni sessizce içine çekiyor ve tüm vücudum bu adama olan özlemle kavrulurken ben de onu içime çekiyorum.

"Beni böyle görmenin benim için ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Hayatımda daha azını hiç istememiştim," diye homurdanıyor.

Çenesindeki bir kas rahatsız edici bir şekilde seğiriyor, bana baktığında gözleri karanlık ve azap dolu.

"Benden saklanma. İyi şeyleri de kötü şeyleri de" diye yalvarıyorum.

Mavi gözleri hüzünlü görünüyor, sanki tüm yaşam gücü kapanmış gibi. "Sana kötüyü vermek istemedim."

"İstiyorum. Hepinizi istiyorum," diye ağzımdan kaçırdım.

O koyu renkli, şık kaşları bu yorum üzerine yukarı doğru kalkıyor ve sonra gözleri sanki bir şey ateşini yakmış gibi parlamaya başlıyor.

"Bana hissettirdiklerinden korktuğum kadar bundan korkmuyorum, Racer," diye fısıldıyorum acı içinde. "Seninle birlikte olmanın hissettirdiklerinden korkuyorum, her şey o kadar keskin ve canlı ki
ve bir gün bile sensiz yaşamaya dayanamayacağımı düşündüm. David öldüğünde canım çok yanmıştı ve bunu bir daha asla istememiştim ama sen ölene kadar bunu bin kat daha yoğun hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Erkekler bile gözümü bu kadar çekmemişti ama sen çektin. Sanki senin için yaratılmışım Racer."

Nefes almak için duruyorum.

"Bana seni... sevdiğimi söylediğin gün... Ağlıyordum çünkü hiç kimse için bu kadar yoğun şeyler hissetmemiştim. Ve ihtiyacın olan her şey olabilir miyim bilmiyorum." Bir duygu fışkırmasıyla nefesimi tuttum. "Seni istiyorum, tüm varlığını, tüm seni. Bunu bile."

Gözlerini kapatıyor ve alnını alnıma koyuyor, nefes verirken kolları çelik gibi etrafımda.

Beni daha sıkı kavrarken hırlamaya başlıyor ve kulağıma fısıldayarak, "Ne istediğin hakkında hiçbir fikrin yok," diye uyarıyor.

"İstiyorum. İstiyorum ve bunu İSTİYORUM. Seni istiyorum." Çenesini kavrıyorum ve ne kadar ciddi olduğumu bilmesini çok istiyorum,
Kucakla onu. Kokla onu. Kelimelerle söyleyemediğimi bedenimin söylemesine izin verin, onu çok seviyorum, o kadar çok seviyorum ki onunla birlikte olabilmemin tek yolu bu olsaydı sonsuza kadar burada onunla kalırdım.

Güçlü çenesini kavrıyorum ve işkence görmüş mavi gözlerine bakıyorum. "İyi misin? Ne düşünüyorsun?"

"Düşündüklerim kafamın içinde kalıyor," diyor kararlı bir şekilde kaşlarını çatarak. "Bu lanet girdabın içine çekiliyorum ve kendime bunun sadece bir algı olduğunu hatırlatmam gerekiyor. Sadece kafamın içinde. Gerçek olan sensin. Bu."

Kafatasımı avuçlarının arasına alıyor ve beni göğsüne bastırıyor. Kalp atışlarını duyabiliyorum. Güçlü ve sabit. Kasları gevşemiş, mavi gözleri gölgelenmiş ve enerjisi azalmış gibi hissediyorum ama kolları hâlâ onun kolları. Hâlâ o. Ve ben ona karşı daha da zayıfım, onun için güçlü olmaya kararlıyım ve aynı zamanda ona karşı tamamen savunmasızım.

"Seni seviyorum." Ağlamaya başladığımda gözyaşlarımı sildim.

Güçlü ve iri vücudu bu sözlerle sarsılıp geriliyor ve başını eğip boynuma doğru hırlarken bana daha sıkı sarılıyor: "Tanrım, böyle söyleme. Bunu bana şimdi söyleme."

"Duymak istemiyormuş gibi davranma."

Beni bırakıyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor, parmakları titriyor. "Yapamazsın, Crasher. Yapamazsın. Benden çok daha iyisini yapabilirsin."

"O sensin."

"Ben iyi değilim," diye tıslıyor. "Senin için hiç iyi değilim. Olabildiğince berbat durumdayım... Etrafına bir bak, Lana. Gerçekten istediğin bu mu?"

Yüzünün tam ortasına bakıyorum. Hiç bu kadar emin olmamıştım. "Seni seviyorum, Racer Tate. SENI."

Gözleri parlıyor ve burun delikleri, sanki gerçek değilmişim gibi yüzüme bakarken kontrolünü kaybetmemek için savaşıyormuş gibi alevleniyor. Sanki beni hayal ediyormuş gibi.

Elini uzatıp başparmağını çenemde gezdiriyor, sesi son derece hassas ve acılı. Başını sallıyor.
uyararak. "Sakın söyleme çünkü doğru değilse dayanamam. Eğer beni terk edersen. Benden bıkarsan. Beni sevmekten vazgeçersen. Bana umut verip bir gün onu elimden alma çünkü bu beni uçurumun kenarına iter ve delirtir."

"Onu asla almayacağım, o senin. Ben seninim."

Homurdanıyor ve beni göğsüne çekiyor, başını eğip başımın üstünü öperken kafatasımı göğsüne bastırıyor. "Bebeğim. Benim tatlı kızım," diye fısıldıyor tıslayarak,
Yüzüme sevgiyle sokulurken gözlerini kapatıyor.

"Benim güçlü, hızlı oğlum," diye fısıldıyorum gözümün kenarından bir damla yaşı daha sildiğini hissederken.

En ucundaki küçük bir damlayı siliyorum ve tüm varlığım titriyor.

Başını eğip dudaklarımı okşarken usulca hırlıyor.
Sadece bir kere. Önce sakin ol. Nefesimi tutuyorum. Geri çekiliyor,
Bana tekrar bakıyor. Tekrar eğiliyor. Bu kez ağzımın kenarına bir kez daha vuruyor. Her tarafım titriyor. Başını çeviriyor, dudakları dudaklarımın diğer tarafını bir kez daha okşuyor. Hafifçe inliyorum, göz kapakları kalkıyor ve gözleri
ağır ve sanki bundan başka hiçbir şey yokmuş gibi bana sabitlenmiş. Ağzımı ayırırken onları tekrar susturuyor ve dilini ağzımın içine soktuğunda, getirdiği aşk ve açlık hissinden patlayacak gibi oluyorum. Sadece benim hissettiğim bir duygu

Racer, bu adam, benim adamım, beni onunla tanıştırdığı için çok aşinayım.

Onu her şeyimle öpmeye başladım. Racer kısa sürede öpücüğümü alıyor ve daha sıcak, daha vahşi, daha uzun yapıyor.

Ellerini saçlarımın derinliklerine sokuyor ve parmaklarım omuzlarından kayarak ensesini kavrıyor. Vücudunun yeniden uğuldamaya başladığını hissediyorum, Racer Tate'in içindeki o amansız, boyun eğmez, bükülmez güç geri geliyor.

Beni sırtüstü yatırıyor, yatağa yatırıyor ve sanki diliyle bedenimi sikmek istermiş gibi ağzımı öpüyor ve sanki ateşi yavaş yavaş sönüyormuş gibi gücünün ve açlığının geri döndüğünü hissediyorum.
yeniden güçlü bir şekilde yanıyor. Yakında Racer Tate cehennemine geri dönmeyi vaat eden bir yangın.

Lana

"Hey. Crasher." Birinin saçlarımı öyle lezzetli bir şekilde geriye doğru taradığını hissediyorum ki uykumda gülümsüyorum ve yatakta kayıyorum. Lanet olsun. Bu yatak gerçekten rahatsız. Neredeyim ben... mmm, burası güzel kokuyor. Yastığımın altı Racer'ın kokusu gibi kokuyor. "Gidelim," diyen seksi erkek sesini tekrar duyuyorum.

"Whaaa-" Başımı sallıyorum ve hastane odasının etrafına bakarken tamamen uyanmaya başlıyorum - sonra onu yatağın kenarında görüyorum.

"Hadi gidelim. Elemeler var."

"Hayır!" Nefes nefese kaldım. "Sen daha önemlisin-" "Bu benim için önemli. Bizim için. Hadi gidelim."

Gözlerimi kırpıştırıyorum ve karşımda giyinmiş ve tıraş olmuş bir şekilde ...

Yarışçı.

Racer Tate.

Racer 2.0 değil, Racer 3.0 değil, Racer-1 değil.

Sadece. Racer. Benim Racer'ım.

Mavi gözler keskin ve berrak, enerji bir kez daha etrafımda uğulduyor ve vızıldıyor.

Ayağa kalkmama yardım ederken dizlerimin çalışıp çalışmayacağını düşünüyorum. Çıkmadan önce temizlenmek için hastane banyosuna uğruyorum ve taburcu belgelerinin kopyalarını verirken St. Pete'deki doktoruyla bir takip görüşmesi yapacağından bahseden orta yaşlı bir hemşireye göz kırparak veda ettiğini görüyorum ve reçetesi.

Onları arka cebine koyuyor ve ben de babasına veda etmek için onu dışarıya kadar takip ediyorum.

Babasının elini tokatlar. El sıkışırlarken Racer babasına "Geldiğin için teşekkürler," der ve bu sırada Racer sesini alçaltır. "Baba, ben-"

"Yapma." Babası onu durdurur. "Anladım. Bana hiçbir şey borçlu değilsin."

Bakışları bir an için birbirinin aynısı gibi duruyor, iki adam da birbirine o kadar benziyor ki bu benzerlikten neredeyse başım dönüyor. "Geldiğiniz için teşekkürler," diyor Racer sonunda, sesi alçakgönüllü ve minnettar geliyor.

Babası onu kucağına çeker. "Seni seviyorum," der. "Kendine iyi bak."

"Ben de seni seviyorum. Kendine iyi bak, baba."

Racer'ın arkasından uzanıp elimi tuttuğunu ve babasına da veda edebilmem için beni yanına çektiğini hissetmeden önce, onlara biraz zaman tanıyarak geride duruyorum. Babası

Seattle'a geri dönüyor ve bizimle Seattle'da buluşacağına söz veriyor.

Grand Prix turunun ABD ayağı için yakında ABD'de olacak.

Racer'ın arabasına biniyorum, o da motoru çalıştırıp park yerinden çıkıyor ve eşyalarını almak için otele dönerken elini kalçama koyuyor. Nefes veriyorum, gözlerimi kapatıyorum, şafak vakti rüzgâr saçlarımı okşuyor, elini sıkıyorum ve başparmaklarımı sert avuçlarına sürtüyorum, onu okşuyorum. Gözlerimi açtığımda açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni içine çekiyordu. "Teşekkür ederim..." Sesi duygu yüklü. "Çünkü Burada olmak," diye belirtiyor sonuncusunu. "Her zaman burada olacağım," diye fısıldıyorum.

Yaramaz, günah kadar seksi gamzesinin beklenmedik ani görüntüsü dizlerimin bağını çözüyor ve müziği açtığında kendimi gezegendeki en mutlu kadın gibi hissediyorum.

"Sence geri dönmemi sorun ederler mi? Senin aile." Gözlerini sorgulayarak üzerimde gezdiriyor, gözlerinde tanıdık bir kararlılık ışıltısı parlıyor.

Umutla gülümsüyorum. "Yakında öğreneceğiz."

"Ne kadar hızlı olabileceğimden emin değilim, Crasher, ilaçlar beni yavaşlatıyor." Vites değiştiriyor, yola bakarken çenesini sıkıyor. "Zaten bu yüzden ilaçlarımı almıyordum."

"Eminim dünyanın en iyi sürücüsü bunu çözebilir ve son duyduğuma göre şampiyonluk için yarışıyormuşsun," diye cesaretlendirdim.

Ve sırıtıyor, tüm yüzü aydınlanıyor, sanki sözlerim onun aç, azimli, seksi ruhunda bir ateş yakmış gibi ve o sadece

bana bunu ve daha fazlasını yapabileceğini kanıtlamak istiyor.

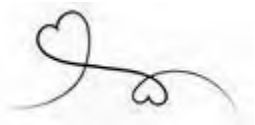

Aileme mesaj atıp yolda olduğumuzu söylüyorum ve piste vardığımızda onlarla buluşmak istediğimi belirtiyorum.

Hiç sürücü getirmediklerini görmek beni rahatlattı.

İstediklerinin bu olmadığını biliyorum.

İstedikleri sürücünün, ihtiyaç duydukları sürücünün, bizim için tek sürücünün

tam yanımda yürüyor.

Elim elimde içeri girdim ve elimi çekmedim. "Siz ikiniz hangi cehennemdeydiniz?!" Drake söyleniyor. "Ben gidiyorum.

seni öldürmek için, seni sorumsuz orospu çocuğu-"

"Hastanedeydi," diye araya girdim. "Şimdi siz üç ahmak oturup bir saniye beni dinleyeceksiniz."

Kardeşlerim bana ters ters bakıyor.

"Şimdi!" Ellerimi kalçalarıma koyarak bağırıyorum.

Bundan memnun olmadıklarını görüyorum ve oturmuyorlar ama sakinleşiyorlar.

"Racer'ın pervasız şöhreti konusunda her zaman endişe duyduğunuzu ve bir gün daha iyi bir takım için bizi terk edeceğinden korktuğunuzu biliyorum. Biliyorum ki
O ve benim için endişeleniyordunuz... Bu artık sizi ilgilendirmez, çünkü biz çıkıyoruz. Babam da bunu sorun etmiyor, yani siz üç ahmağın bu konuda söyleyecek bir şeyi yok.

Bu. Diğerlerine gelince... Bakın. Bu yıl yapacağımızı hayal bile etmediğimiz şeyler yaptık. Bu işte hepimiz beraberiz. Anlaştık mı?"

"Evet," diyor Adrian.

"Evet." Clay.

Drake sonunda başını sallar. "Evet."

"Peki o zaman, artık bir takım olduğumuzu bildiğimize göre... Aile, Racer-"

"Ben bipolarım."

Racer'ın derin sesiyle söylediği sözlerin kafasına dank ettiği bir an var.

Racer kardeşlerimin gözlerinin içine bakıyor ve sonra bakışlarını babamın üzerinde sabitliyor. "Tetikleyicilerimle başa çıkmayı öğreniyorum. Ben
Ayrıca bunun bir daha asla olmayacağını düşünerek kendimi kandırmıyorum.
-Ama umarım zamanında fark edip icabına bakabilirim. Mükemmel değilim ama benim kadar aç bir sürücü bulamazsınız. Ya da kendini bu takıma daha çok adamış birini."

Gözlerim kocaman, sanırım kalbim yerinden çıkacak. Kardeşlerimin ve babamın bunu sindirmesini izlerken "Ne dedi?" diyorum. "Bize ihtiyacı olduğunda hepinizin onun yanında olmanızı istiyorum."

Drake ilk hareket eden.

"Hey, sen aileden sayılırsın. Seni tuttuk." Elini uzatıyor, biz de elimizi çekiyoruz ki alabilsin.

"Teşekkürler. Ben iyiyim," diye homurdanan Racer herkesin elini sıktıktan sonra babamın onu sessizce kucaklamasına izin veriyor.

Babamın ona özel olarak fısıldadığını duyuyorum: "Bir

insan savaştığı şeylerden daha fazlasından oluşur."

"Bir süreliğine ortadan kaybolduğum için özür dilerim. Bir daha olmayacak efendim," diyor babama ve gururlu Racer'ın yardım istemesi ya da kabul etmesi için çok şey gerektiğini biliyorum.

"Şimdi şu piste çıkalım ve biraz kıç tekmeleyelim," diyor Clay, yerden aldığı çantasını Racer'a uzatırken.

Racer'a bakıyorum. Mavi gözlerinde saf ve canlı bir beklenti parıldıyor ve çenesini hiç bu kadar kare ya da kararlı görmediğimi hissediyorum.

Birini varlığınızın her parçasının hissedeceği kadar çok sevebilir misiniz?

Evet, kalbim fısıldıyor.

Yarışçı

Koltuğa geçip kemerimi bağladım ve arabanın etrafına bakındım. "Sen de dönmüşsün, Kelsey." Sırıtıyorum ve gösterge paneline vuruyorum. "Ben de öyle. Umarım hazırsındır."

Motoru çalıştırdım ve pitten çıktım, sıralama için hazırım.

Tadı hala ağzımda.

Yumuşak gözyaşlarının tadı ve sevgi dolu gözleri.

Damarlarım ilaçlarla dolu ve daha yavaş hissetmeliyim.

Bilmiyorum.

Hiç olmadığım kadar güçlü hissediyorum.

Çünkü beni görmesine izin verdim ve o da her zaman dua ettiğim gibi karşılık verdi.

Beni anlıyor.

Ve onu yakaladım.

"Tamam kızım," diyorum sıralamaya girdiğimde. "Hadi dünyaya kim olduğumuzu gösterelim."

Lana

"LANET OLSUN, BIRINCI OLDU!!"

"İnanılır gibi değil, hastaneden yeni çıktı ve birinci oldu!"

Heyecandan patlamak üzereyim ve kardeşlerim şaşkınlıkla birbirlerine bağırırken, Racer arabadan atlıyor.

Yarışçı.

Yarışçım.

Hepsi benim, açgözlülükle düşünüyorum. Onun sahip olduğu her şeyi istiyorum, hepsi benim için.

Bana uzanıp kocaman bir öpücük verirken ve ben de onu öperken beni öperek taşırken içimde bir coşku kabarıyor.

Beni yere bıraktığında, kardeşlerim onun üzerine atlıyor. Kardeşlerimin gözleri parlıyor ve gülümsemeleri kilometrelerce

onu yerden kaldırırken kilometrelerce genişlikte.

Babamın gözleri buğulu.

Bizi gören herkes şampiyon olduğumuzu sanırdı.

Onu, 1 numaralı sürücümüzü kaybettiğimizi düşündüğümüz bir an yaşadığımızı ve bunun hiçbir kitapta olmayan başka bir zafer olduğunu bilmiyorlar.

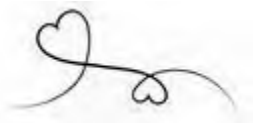

Asansörle onun katına çıkmak sonsuzluk gibi geliyor. Sadece Racer ve ben yukarı çıkıyoruz. Babam ve kardeşlerim Kelsey'nin yarış için en iyi durumda kalmasını sağlamak ve incelemek üzere yarış verilerini indirmek için ekibin geri kalanıyla birlikte kaldı. Hiçbir zaman bir erkeğe kafayı takacak türden bir kız olmadım. Erkekler her zaman David'den sonra hayatımdaki ikinci şey. Kesinlikle düşünmeden duramadığım bir şey değil.

Ama bu adam?

Bir adamın bir bakışıyla beni eritebileceğini ya da bir gülümsemesiyle beni uçurabileceğini hiç bilmezdim.

Vücudunun sıcaklığı kıyafetlerimin arasından sızıyor. O Beni belimden tuttu ve yukarı çıkarken beni yanına sabitledi.

Yaklaşmak için biraz kayıyorum ve o da bana daha sıkı sarılıyor, kulağıma mırıldanıyor: "Elemelerden memnun musun?"

Sırıtarak gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Sen söyle."

Gülümsüyor çünkü biliyor.

Mutluluğun ötesinde, herhangi bir kelimenin ötesinde bir şeyle başımı sallıyorum. "Bunu yapabileceğini biliyordum ama karşında herkesten fazlası vardı," diyorum.

Gözleri benimkilere bakarken muzipçe parlıyor,
Sanki bu mutluluğumun tadını çıkarıyormuş gibi bir elini yanımdan aşağı kaydırıyor. "Sen iyi bir ilaçsın," diyor boğuk bir sırıtışla, ağzını başımın tepesine bastırarak.

Tüm vücudum onun için gerilirken inliyorum.

Beni daha yakına kaydırıyor ve asansörde çalan müziği duyuyorum. Asansör çalışmadan önce Maroon 5'in Maps şarkısı.

Evinin katına vardığımızda parmaklarını sırtımın alt kısmına bastırıyor ve ben de dışarı çıkıp onu odasına kadar takip ediyorum.

"İnanılmazdın," diye nefes alıyorum.

Gamzesi görünecek kadar gülümsüyor, gözleri parlıyor.

"Yemin ederim tüm gücünle sürüyordun. Sanki son birkaç gündür depoladığın tüm enerjini ortaya çıkarmış gibiydin," diye devam ediyorum.

Kapısını açıp beni içeri götürürken Racer'ın gözleri şeytani bir şekilde parlıyor.

"İlaçlarınla bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordun ve bak ne yaptın!" Kapıyı arkamızdan kapatırken söyledim,
Eğilip kollarımı onun sert omuzlarına doladım. "Sen bunu yendin Racer Tate ve biz de tekrar yenebiliriz. Ne kadar ihtiyacımız olursa."

Yumuşak bir şekilde kıkırdıyor ve o kadar çocuksu ve o kadar

Geriye yaslanıp yüzüme bakarken yakışıklıydı. "O arabaya geri dönmek iyi hissettirdi. Sürmek iyi hissettirdi." Okşuyor İşaret parmağını burnumun kenarındaki çillerin üzerinde gezdiriyor ve ciğerlerim hava almak için çırpınmaya başlıyor. "Kardeşlerinin bizden haberdar olması iyi hissettiriyor. Ve beni." Başparmağını boğazımda gezdiriyor ve tişörtümün başlangıcına kadar indiriyor. "Ve hâlâ hiçbir şey senin kadar iyi hissettirmiyor, Lana."

Nefesim kesilirken Racer'ın gözleri alev alev yanıyor. Beni duvara yaslayıp tişörtümü kot pantolonumun belinden çekiştiriyor.

Kalbim sanki göğsüme sığmıyor gibi hissediyorum - çünkü Böylesine karmaşık, böylesine heyecan verici, böylesine talepkâr, böylesine tüketen bir erkeği sevdiğinizi keşfetmek... bir kızdan biraz şey ister. Gerektiğini sevmediğimden değil; ya da kalbimin göğsümde nasıl çarptığını, kanımın onun yakınlığıyla nasıl kaynadığını, hatta aptal küçük meme uçlarımı ve o yakınımdayken onu selamlamak için nasıl utanmazca ayağa kalktıklarını.

Odasındayım, titriyorum ve onu hissetmek için sabırsızlanıyorum. Racer beni izliyor, o gözler beni canlı canlı yerken

sütyenimi ortaya çıkarmak için üstümün kumaşı aşağı doğru. Sonra sütyenimi aşağıya çekti ve bir meme ucunu çıkardı.

"Çok güzelsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ağzını açarken benimle göz temasını sürdürüyor ve dili meme ucumun etrafında küçük bir daire çizmek için dışarı çıkıyor.

Nefesimi tutuyorum, o mavi gözlerde boğulurken ve bedenimi okşayan o sıcak dilin altında titrerken içim ölüyor.

Meme ucu.

Kısmen yutkunuyorum, kısmen inliyorum, "Bana işkence etme..." Yalvarıyorum.

Meme ucumu ağzıyla emiyor, sanki daha fazla dayanamayacakmış gibi gözlerini kapatıyor, elini kalçalarımın arasına kaydırıyor. Beni emerken avuçluyor, külotumun üzerinden bana dokunurken inliyor.

"Bu kızın hepsini bana ver," diyor, işaret parmağıyla külotumun üzerinden beni okşarken yumuşak, emredici bir hırıltıyla.

Kalçalarımı parmaklarına doğru sallayıp yuvarlıyorum, kontrolden çıktığımı fark ediyorum ama Tanrım, Tanrım, hiç kimsenin dokunuşunu bu kadar çok istememiştim, hiç kimsenin öpücüğünü bu kadar çok, hiç kimseyi bu kadar çok.

Vücudu titreşiyor, sanki kendini
bana aynı derecede kötü ve zevkli şeyler yapıyor. Kendini tutmasını istemiyorum. Ellerine karşı hareket ediyorum ve parmaklarımı kollarında gezdiriyorum, dudaklarımı çenesine bastırıyorum. "Racer," diye inliyorum, bir yalvarış gibi.

O da inliyor ve parmağını külotumun içine sokuyor, kulağımı yalıyordu. "Tanrım, bebeğim, benim için buraya gelmek istiyorsun, değil mi? Benim için parçalanmak istiyorsun bebeğim."
mırıldanıyor.

Başımı salladım.

Mavi gözlerinden sahiplenici bir şimşek çizgisi geçiyor.

"Bana benim olduğunu söyle," diyor ve düğmelerimi açmaya başlarken beni yatağa doğru itiyor.

Titriyorum.

"Racer..." Ben de diyorum ki.

"Benim olduğunu söyle, Lana." Mavi gözleri bana bakıyor ve sessizce bunu söylememi istiyor; çiğ ve gerçek ve o kadar anlayışlı gözler ki bunun doğru olduğunu bildiğini biliyorum.

Yutkunuyorum.

"Başkasının değil. Artık David'in değil. Bana tamamen benim olduğunu söyle," diye tekrarlıyor, ihtiyaç ve tahrikle çenesini sıkarak. "Bana hastanede bazı şeyler anlattın, şimdi de iyi olduğumu söylemeni istiyorum, Lana."

Ayak parmaklarıma kadar hissettiğim bir okşayışla başparmağının ucunu alt dudağıma sürterken gözleri parlıyor. Eğiliyor ve boynumu kokluyor, sonra dudaklarımı usulca okşuyor, her zaman yaptığı gibi, dikişi yalamadan önce ve yüz hatlarımı bir kez daha içmek için geri çekiliyor. Sesi sert, boğuk, erkek.

"Bana burada kimi istediğini söyle. Geceleri seni kim uyutmuyor. Günün her saniyesinde kimi düşündüğünü."

Alnını alnıma yaslıyor, gözleri gözlerimi kavrıyor, sesi derin ve dokulu, bir damla gözyaşı süzülürken yüzümü kavrıyor.

"Benim bebeğim," diye mırıldanıyor şefkatle, burnumu okşuyor ve yanağımdaki gözyaşını silerek oraya bir öpücük konduruyor ve sonra bakışlarımı tekrar yakalıyor, "Bana adımı söyleyecek misin?"

Titrememi durdurmaya çalışarak başımı ağzına doğru eğiyorum. "Racer, öp beni-"

Başparmağını dudaklarıma bastırarak beni susturuyor. "Söyle bana," diyor bana bakarak. "Şimdi söyle," diyor.

Elini enseme atıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor -sert ama şefkatli, şefkatli hissetmeyi bırakıp acımasız hissetmeye başlamadan önce bana bir dakika veriyor.

"Benim için o sensin," diye fısıldıyor kulağıma. "Tek geceleri beni uyanık tutan. Her düşüncemde o var." Elini bacaklarımın arasına sokuyor, eteğimin altından geçiriyor ve ağzımı yakalayıp gün ışığında beni öpüyor. İçimdeki acıyı. Her ne ise onun korkusu
Aramızda olanları benden çıkar. Tek bir devasa, karıncalanma hissi kalana kadar - ve bu tüm vücudumda. Bir ateş
içimde, derimin altında, derimin içinde, damarlarımda, karnımda, göğsümün uçlarında, iki göğsümün arasındaki sıcak noktada titriyor.
Bacaklarım aniden rahatsız edecek kadar şişti.

Buklelerimi okşuyor.

İnliyorum.

"Bana bak. Bana bak, çapkın."

Bakıyorum.

Beni öpüyor. Gözyaşlarımı siliyor. Aletini içime sokarken yüzü çiğ. "Çok doğru hissediyorsun. Burada kalmak istiyorum. Lanet olası kalbine kadar bir yol açmak istiyorum."

"Sakın durma." Onu kendime çektim ve fısıldadım: "Racer, sayfama yazdığın andan itibaren kalbimi kazandın."

"Tekrar gel," diyor içime girerek. "Racer
Tate."

"Tekrar, Lana. Bunu söylerken bana bakmanı istiyorum."

"Sen! Sen, RACER TATE!" Nefes alıyorum, gözlerimiz birbirine kenetleniyor ve daha önce hiç kimse bana bu kadar sevgiyle, bu kadar

beni de aynı duygularla ateşledi. "Ben seninim, Racer. Ben seninim ve sen de benimsin."

Lana

Malezya, Singapur ve Japonya'yı ziyaret ederken boş zamanlarımızın çoğunu birlikte geçiriyoruz.

Racer ve ben geçtiğimiz bir buçuk ay boyunca bu şehirlerin her birindeki tüm araba müzelerini gezdik. Bana herhangi bir arabanın tam özelliklerini anlatmayı çok seviyor ve ben de ona her zaman bu yüzden daha önce bir kız arkadaşı olmadığı konusunda takılıyorum.

Hiçbir kızın borulardan ve karbüratörlerden bahsedildiğini duyunca tahrik olacağını sanmıyorum, ama o şanslı ki ben bunları müstehcen konuşmalar gibi buluyorum.

Kelimeler değil, gerçekten.

Ama bu adamın konuşurken sesinin tonu ve arabalara ve hıza karşı duygusal olarak sertleşmesi.

Şaşırtıcı değil, çünkü o lanet bir F1 pilotu.

Ayrıca her şehri arabayla dolaşmanın bizim için bir şey haline gelmesi de şaşırtıcı değil.

Boş günlerimizde gezintiye çıkmayı ve etrafı görmeyi, gezerken ikimizin de sevdiği müzikleri dinlemeyi, özgür olma duygusuyla gelişmeyi seviyoruz.

İstediğimiz her yerde duruyoruz. Ve kuralımız her zaman, en azından haftada bir kez, aklımızda bir hedef olmadan arabayla gezmek. Bir keresinde Racer su kenarında üç katlı devasa bir malikaneye uğradı ve biz de tam karşısına park edip saatlerce yetiştirilme tarzlarımız hakkında konuşurken malikaneye bakakaldık.

Annemden bahsettim ve asla bir aile kurup sonra onu terk etmek istemediğimi söyledim. Racer bunu ummaktan bahsetti,
Kariyerine rağmen, ailesi için çocukken anne babasının ona verdiği gibi kökler kurabilirdi.

Birkaç kez araba bile kullandım. O bana veriyor "dersler" ama çoğunlukla vitesleri çok erken değiştirdiğimde ve arabanın gıcırdamasına neden olduğumda bana kaşlarını çatıyor.

"Bebeğim bu aracı öldürüyorsun," dedi gülerek ve kaşlarını çatarak.

"Deniyorum!" Güldüm.

Sürmeme izin vermesine bile şaşırmıştım. Sadece anahtarları verdi ve "Sür" dedi.

"Nereye?" Heyecanla sordum.

"Bizi nereye götürürse."

Onunla birlikte dünyayı keşfetmeyi sevdiğim için sırıttım.

Bizi çağıran herhangi bir yerde öğle yemeği için duruyoruz. Racer çok yiyor ama çok temiz ve ben de kendi yemeğime katılmaya çalışıyorum.

ve babama sağlıklı beslenmeyle ilgili bazı ipuçları vermek için. Ben de daha fazla egzersiz yapmaya çalışıyorum çünkü derisi kaslarının üzerinde bir santimin onda birini zorlukla sıkıştırabileceğiniz kadar gergin olacak kadar fit bir adamla çıkmak, kendi vücudunuzun ne kadar yumuşak olduğunu fark etmenizi sağlıyor.

Racer yumuşaklığımı sevdiğini söylüyor, bu yüzden spor salonuna gittiğinde çok fazla endişelenmiyorum ve sonunda ekibin uçuşlarını ve gelecekteki rezervasyonlarını organize etmek için otelde kalıyorum.

Rezervasyon onaylarımı genellikle bir sürü post-it'e ve otel defterine yazıyorum ve son zamanlarda beni kızdırmak için her birine adını yazdığını fark ettim.

Geceleri film izleme konusunda pazarlık yapıyoruz. O dizileri seviyor, ben de hızlı çözümleri olan filmleri seviyorum.

Genellikle benim için bir dizi bölümünü bir filmle değiştirir. Ben onunla Sense 8'i izliyorum; o da The Proposal'ı izliyor.

"Bu filmleri seninle izlemenin faydalarını takdir etmeyi öğreniyorum bebeğim," diye itiraf etti bir keresinde.

Film bitmişti ve biz tam bir öpüşme anındaydık. "Neden?"

diye sordum, nefes nefese.

"Çok sıcak ve romantik davranıyorsun. Benim için yumuşak ve isteklisin." Sırıttı ve ben de inleyerek göğsünü tokatladım.

"Sen tam bir erkeksin!"

"İyi bir şey. Erkeklerden hoşlandığını düşünürsek."

"Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadım, ağzı çok dikkat dağıtıcı olduğu için daha fazlasını söyleyemedim.

Yeniden tamamen yaşıyorum. Onunla her an anlamlı geliyor, sabahları giyinmek için acele etmek gibi aptalca, anlamsız olanlar bile.

Şimdi onu Japonya'daki yarışa hazırlanırken arabaya tırmanırken izliyorum ve ateşlemeden önce bana her zaman attığı o bakışı bekliyorum - tek bir bakış, çünkü gözleri yapabileceğim tek şey
kaskının arkasını görebiliyorum. Sadece gözleri benimkilerle birleşiyor, vizör aşağı kaymadan önce ve sonra sert gümbürtü
Araba piste çıkmadan önce ateşleniyor.

u.s. grand prix

Lana

Singapur, Malezya ve Japonya'da iki P2 ve bir P1 ile ortalığı kasıp kavurduktan sonra ABD topraklarına vardık.

Pistten piste seyahat etmeyi her zaman sevmişimdir, ancak ABD Grand Prix'si için yumuşak bir noktam var çünkü Birkaç yıldır yurtdışında yaşıyor olmamıza rağmen biraz evimizde gibiyiz.

Artık sezonun sonuna yaklaştık ve Austin, Teksas'taki Circuit of Americas'ta yapılacak Birleşik Devletler Grand Prix'sine hazırız.

Yarıştan önce Racer'la tribünler boyunca yürüyorum ve onlar ona el sallarken ya da yerlerini aramakla meşgulken o bana insanlarını işaret ediyor.

"Bunlar Melanie ve Grey, ailemin iki arkadaşı."

Güzel bir sarışını ve siyah takım elbiseli, seçkin görünümlü siyah saçlı bir adamı işaret ediyor.

"Ve bu da onların diğer arkadaşları."

Elmas küpe takan bir adamla samur saçlı bir kadını işaret ediyor.

"Pandora ve Mackenna. Ve bu da kızları Eve."

Önce yirmili yaşlarının sonundaki siyah saçlı bir kızı, sonra da onun yanında duran daha genç bir kızı işaret ediyor.

"Ve diğer kızları Sophie."

Parmağını koridorda başka bir çifte doğru hareket ettiriyor, adam kırklı yaşlarında, kadın biraz daha genç ve açık bal rengi saçları var.

"Bu Maverick. O da babam gibi bir dövüşçü, en çok galibiyet rekorunu elinde tutuyor ve hala oyununun zirvesinde. Karısının adı Reese. Benim bebek bakıcımdı."

"Gerçekten mi?"

Gülüyorum.

"Gerçekten."

"Çok güzel bir kız. Ona aşık mıydın?" Kıskançlığı sesimden uzak tutmaya çalışarak soruyorum.

"Hayır. Ama bana aşıktı." Sırıtıyor ve aniden merhaba demek için geldiklerini izliyoruz. Racer bizi tanıştırıyor.

"Tanıştığımıza çok memnun oldum Lana," diyor Reese ve beni biraz tedirgin eden o bilmiş gülümsemesiyle bana bakmaktan vazgeçmiyor.

Racer, Maverick'e "Geçen gün teorini test ettim," deyince Maverick'in kaşları anında ilgiyle kalkıyor.

"Ve," Maverick dürtüyor.

"Rakiplerimin kafasını koparmaya hazırdım." Racer'ın dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüşürken bana doğru anlamlı bir bakış fırlatıyor. "Ama kız arkadaşımla geçireceğim zamanı yine feda etmeyeceğim."

"Sadece önemli olduğunda." Maverick yanına yaklaşıyor ve belki duymamam için sesini alçaltıyor. "Ayrıca, sonrasında kız arkadaşınla kutlama yapmak çok tatlı."

"Evet. Ama bunu kazanmayı kutlamak niyetindeyim. Onu beyaz bir elbiseyle koridorda yürüterek şampiyonluk."

"Vay canına! Şuna bakın," diyor Reese hayretle, Belli ki benim gibi kulak misafiri olabiliyor. Bana fısıltıyla, "O hiç evlenmek istemedi." dedi.

Buna şaşırıyorum, ama sonra Racer'ın niyetli mavi bakışlarının bana sabitlendiğini fark ediyorum, sanki buna vereceğim yanıtı merak ediyormuş gibi, bu yüzden sorumu ona yöneltiyorum.

"Neden yapmadın?"

Gözlerinde yaramaz bir kıvılcım beliriyor. "Kimsenin benim pisliğimle uğraşmasını istemedim."

"Sonra ne oldu?"

"Sonra seninle tanıştım ve seninle ilgilenmek istedim."

Dudağımı ısırıyorum ve Reese'in Maverick'in elini tutup onu çektiğini, Racer'ın ise sanki pistte değilmişiz gibi -sanki burada bizden başka kimse yokmuş gibi- bana bakmaya devam ettiğini görüyorum.

"Ve kendimi, bana karşı sabırlı olmanı istediğim tek seferde, sana karşı yüz kat sabırlı olacağımı bilecek kadar tanıyordum." Gözlerinde tutku, şehvet ve aşk parlarken çenesini sıkıyor. "Hayatımda hiçbir şeyi sevmedim.

Hayatım seni sevdiğim gibi. Benim kaçağım. Bana bu iki gözle baktın ... ve ben göremedim
başka bir şey. Seni küçük cadı, bekâr partimi mahvettin."

"Racer," diye gülüyorum ve o da başparmağını
beni çadırımıza geri götürürken koluma girdi.

Tepeden tırnağa, bir o yana bir bu yana titriyorum; içimde bile minik, lezzetli ürpermeler var.

Annesi çadırımıza yakın bir yerde babasına bir şeyler anlatıyor ve o da gülümseyerek annesinin söylediklerine gülüyor. Racer'ın daha yaşlı bir versiyonu, biraz daha kalın, Racer'ınki kadar koyu mavi gözleri, iki gamzesi ve şakaklarında biraz gümüş rengi var. Özlemle karnımın sıkıştığını hissediyorum ve bunu ne kadar istediğimi hiç fark etmemiştim. Ailesinin sahip olduğu şeyi.

"Baban bir DILF."

Racer bir kahkaha patlatıyor, sonra bana kıskanç bir bakış fırlatıyor. "Teşekkürler. Gerçekten bunu bilmeme gerek yoktu."

"Bu doğru."

Gülümsüyor ve başını sallıyor ve ben uzanıp parmaklarını tutma ve onu kendime çekip öpme dürtüsüne direniyorum, ona bunu istediğimi söylüyorum - anne ve babasının birbirleriyle sahip olduğu türden bir ilişki - onunla ve bunu daha önce hiç bu şekilde istememiştim.

Biz ilerlerken annesi bana bakıyor ve babasından uzaklaşıyor.

Yaklaşırken beni inceliyor ve bir parçam savunmasız hissediyor - çünkü başka bir kadın tarafından hiç bu şekilde incelenmemiştim. Bir anne figürü tarafından. Annemden haber almayalı uzun zaman oldu ve bana hiç böyle bakmamıştı.

gözlerime -Racer'ın deyimiyle anlamlı gözlerime- bakıyor ve bana ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Annesi bana baktı. "Remy bana hastanede Racer'ın yanında olduğunu söyledi. Onunla ilgilendiğin için teşekkür ederim."

"Tanrım, bana teşekkür etmene hiç gerek

yok." "Evet, şey"-dudakları biraz eğildi-

"Biliyorum

korkutucu."

Gözlerimi kaçırarak başımı sallıyorum.

"Sana her zaman buna değdiğini söyleyebilirim. Ama bazen zor oluyor; ikiniz için de zor oluyor. O daha iyi olmak istiyor, siz de onun daha iyi olmasını istiyorsunuz ve bazen ikinizin de yapabileceği bir şey olmuyor. Ve bu bir dalga. Geçer gider. Sonra su tekrar sakinleşir ve sahip olduklarınızın yansımasını görebilirsiniz ve işte o zaman her şeye değer. Her dalga buna değer çünkü bir dalga tüm okyanusu yansıtmaz."

Bir damla gözyaşı süzüldü ve onu sildim.

Racer'a bakıyorum ve onu babasıyla otururken görüyorum.

Yarış kıyafeti kalın kalçalarını örtüyordu ve kolları belinde bağlıydı.

Ona gitmek istiyorum, kolumu ona dolamak ve bunu inkâr edemeyeceğimi, onun benim erkeğim olduğunu, hayatta karşılaşacağımız sınavları seçme şansımız olmadığını, tek umudumuzun her birini geçmek ve önemli olanlara, sizi sevenlere ve sizi sevenlere tutunmak olduğunu söylemek istiyorum. Ona belki de onu hak etmediğimi, annesi kadar güçlü olmadığımı söylemek istiyorum. Ama olmak istediğimi. Öğrenmek istediğimi.

"Sen tatlı bir kızsın. Düşündüğünden daha güçlüsün," diyor annesi.

"Sadece hepsi bir arada üzerinize geliyor. Hiçbir zaman tek bir dalga olmaz; her zaman iki ya da üç dalga olur. Babam ..."

Yutkunuyorum ve yanıma gelip elini benimkinin üzerine koyuyor. "Benimle konuşabilirsin, gerçekten."

"Teşekkür ederim." Bir damla gözyaşı daha akıyor ve ben onu siliyorum. Babası ve Racer yukarı çıkarken bir an sessiz kaldık. "Bay Tate," diye selamlıyorum, ayağa kalkarak.

"Sanırım bana Remington diyeceğin kısmı atlayabiliriz." Elimi sıktı.

"Ya da babam." Racer'ın hırçın sesi bana ulaşıyor.

Ağzımın şaşkınlıkla ve belki biraz da heyecanla açıldığını hissediyorum ve gözlerinde karanlık, ilkel bir parıltıyla bana baktığında kızardığımı hissediyorum.

Babası sırtına bir tokat atar. "Başın belada," diye fısıldıyor Racer'a, ona göz kırparak.

Racer aniden bana öyle sahiplenici bir şekilde bakıyor ki, kendimi olduğum yerde biraz kazığa oturmuş gibi hissediyorum. Biraz... sikilmiş. İçinde
En iyi şekilde. Bana doğru yaklaşıyor ve ailesi yerlerine otururken pistteki diğer arabaları izlerken vücut ısısı beni sarıyor.

"Annenle konuştum."

"Biliyorum."

"Kendimi utandırdım. Çok duygusallaştım."

"Şanslı kız." Sesi alçak ve boğuk, şefkatli.

Gülüyorum.

"Sana aşık oldum, çok sert, her zamankinden daha sert. Ben
Sana takıntılıyım, Racer. Seninle ilgili her şeye. Seksi vücudun, muhteşem gözlerin, kendine güvenin, ne kadar eğlenceli ve iyi olduğun," diyorum, itirafım karşısında nefesim kesilerek. "Ve gerçekten korkuyorum."

Nefesinin altında küfrediyor ve biraz gülüyor, bir eli o muhteşem yüzünde geziniyor, sonra bana yan yan bakıyor, mavi gözleri parıldıyor ve uzanıp
Beni kucaklıyor, yanına çekiyor. Yüzüme bakıyor. "Bunu söylediğini duymak için her şeyimi verirdim."

"Bir şey var mı?" Kaşlarımı
çatarak sordum. "Herhangi bir
şey."

"Şampiyonluk değil," diye takılıyorum.

"Öyle değil, yoksa kız arkadaşımı neyle
etkileyeceğim?" "Beni etkilemene gerek yok."

Başparmağını benimkine sürtmek için uzanıyor. Kaldırıyorum
işaret parmağımı tutuyor ve beni kendine çekiyor, sonra büyük eli benimkini içine alıyor.

Kız kardeşi geliyor ve Racer işaret ediyor.

"Ve bildiğin gibi bu benim kız kardeşim Iris. Tam bir baş belası bu kız," diyor Iris yanına geldiğinde ve Iris'in saçlarını karıştırıyor, Iris kaşlarını çatıyor ama gözlerinde sevgiyle ona bakıyor.

"Bunun kadar heyecan verici bir şey yok, ama bu kesinlikle sinir bozucu, bunu nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum" diyor.

"Ben de kendime aynı soruyu soruyorum ve cevap alamıyorum," diye itiraf ediyorum gülerek.

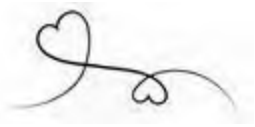

"Racer!!" Ailesinin tribünlerden, hatta babam ve benim pit alanımızda durup Racer'ın tartılmasını ve resmi sonuçların açıklanmasını beklediğimiz yere kadar bağırdığını duyuyorum.

"ABD'li çaylak sürücü Racer Tate kalabalıkları kendine çekiyor

bugün Circuit of Americas'ta düzenlenen F1 Grand Prix'sinde birinci oldu ve birinci sırada bitirmesiyle birlikte müthiş bir şey oluyor ve bu da çoğu F1 şampiyonasının en iyi, rekor sahibi takımının endişelenmesi gereken bir şey olduğu..." diyor spikerler ve ben kendi kendime gülümsüyorum, göğsüm

Sonunda tartıdan inip kaskını çıkarırken ve doğruca bana yönelirken gururla şişiyor.

Ekibin geri kalanının onu kucaklamasına ve tebrik etmesine izin vermeden önce her zaman dudaklarıma kondurduğu o hızlı öpücüğü beklerken çoktan ayak parmaklarımın ucuna gelmiştim.

Ancak bu sefer elime uzandı ve beni kalabalığına doğru çekti, "Hadi yemeğe çıkalım. Hep birlikte. Benden."

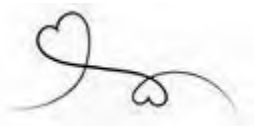

Ailesiyle akşam yemeği eğlenceli ve lezzetliydi (ABD'nin ünlü bir et lokantasındayız ve aşağıdaki gibi protein ve karbonhidrat yiyoruz

aç insanlar), ama aynı zamanda biraz çılgınca. Restoranın

neredeyse yarısını işgal ediyoruz ve kardeşlerimle babam arasında
anne babasını ve kız kardeşini tanımaya çalışırken

Racer'a bakın, ikimiz de ailelerimizin iyi geçinmesiyle o kadar ilgiliyiz ki başka hiçbir şeye dikkat etmiyoruz.

Racer sonunda kardeşlerimin olduğu yere gitti,
Ve Iris'le konuşma fırsatı buluyorum; sadece kız versiyonuyla ona benzediği için değil, aynı zamanda onun için gerçekten tatlı ve endişeli göründüğü için de anında hoşlanıyorum.

"Babam hastanedeyken kardeşime yardım ettiğini söyledi. Bence bu harika bir şey" diyor, hâlâ yanımda temkinli davranıyor gibi görünüyor.

"Bana söylemeseydi onu öldürürdüm," diye itiraf ediyorum, uzun zamandır yediğim en iyi biftek ve patatesi yerken bu düşünceye kaşlarımı çatıyorum.

"Gerçekten mi?" Gülüyor. "Çoğu kız böyle şeylerle uğraşmak istemez. Sadece parti yapıp eğlenen yirmi iki yaşında kızlar tanıyorum, onun kadar azimli değiller."

"Ben çoğu kadın gibi değilim. Ve onu seviyorum," diye itiraf ediyorum, sonuncusunu vurgulayarak söylüyorum.

Ondan sonra bana ısınır gibi oldu. "O bir zorba mı?" Gözlerinde sevgiyle ağabeyine bakıyor ama benimle konuşacak bir şeyler istiyor gibi görünüyor. "Bana karşı tam bir kabadayı, benimle bir şeyler yapmak isteyen her erkeği korkutup kaçırıyor," diye yakınıyor. "Hatta bir gün bir kızdan gerçekten hoşlandığında onu da korkutup kaçıracağıma dair ona söz verdim. Ama seni korkutup kaçırmak istemiyorum." Duraksıyor,
Sesi yumuşuyor. "Ona karşı iyisin. Onun bir kıza bağlandığını hiç görmemiştim. Aynı kızla bir ya da iki geceden fazla birlikte olmazdı."

Bakışları hüzünlü bir hal alıyor ve kalbim göğsümde eriyor, sonra Iris gülerek devam ediyor, "Ama gururumun hatırı için, çünkü bir keresinde gerçekten hoşlandığım bir adamı korkutup kaçırmıştı.
en azından seni korkutmaya çalıştığımı söylemem gerek. Bu yüzden lütfen onun son derece otoriter olduğunu bilin. Kendinden o kadar emin ki bu rahatsız edici çünkü ben oldukça beceriksizim ve tam tersiyim."

Bir kahkaha patlattım. "Garip değilsin, hem de hiç değilsin. En ufak bir şey." Bence büyüleyici ve dürüst biri ve üç erkek kardeşimi dengelemek için onun gibi bir kız kardeşim olmasını çok isterdim. İşte size bir dizi zorba. "Hoşlandığın adamı neden korkuttu?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Çünkü benim için yeterince iyi değildi. Eğer umurunda olsaydı, en başta korkutup kaçırmanın imkansız olacağını söyledi."

"Hmm," diyorum, dudaklarımı büzerek, koruyucu Racer'ım hakkında çok eğlenerek. "Sana katılıyorum," diyorum ve kendi kendime, etkileşimimizi devam ettirmeye çalışıyorum. "O bir kabadayı, aşırı özgüvenli ve tamamen otoriter," diyorum,
Racer'ın odanın diğer ucunda kaşlarını kaldırdığını fark ediyorum ve söylediğim her kelimeyi duyduğunu anlıyorum çünkü sanki tüm bunlar iyi bir şeymiş gibi gururla göz kırpıyor.

"Az önce duydu ve bana göz kırptı," diyorum kız kardeşine.

İnliyor, omzunun üzerinden bakıyor, adam da ona göz kırpıyor, gülüyor ve tekrar bana dönüyor. "Evet. O benim kardeşim. Onun hakkında en kötü şeyleri söyleseniz bile, sanki her şeyi altınmış gibi göğsünü kabartmaya devam

eder."

Gülüyorum ve "Uzun zamandır dünyanın en iyi şoförü olduğunu kabul etmemi istiyordu ama yakın zamana kadar bir milim bile kıpırdamadım." diyerek ona sırrımı açıyorum.

"Aferin sana. Şimdi seni onunla evlendirmesi için hazırlan. Tanıştığınızdan beri bunu duyuruyor."

"Vay canına, cidden mi?"

"Evet!" diye ağlıyor.

Sanırım kiraz gibi görünüyorum çünkü yanaklarım, boynum ve tüm yüzüm yanmaya başlıyor, tıpkı geri kalan her yerim gibi, çünkü
Racer Tate ile evlenme düşüncesi -beni gerçekten karısı yapması ve bunu yapmayı planladığını herkese söylemesi- hayatımda daha önce hiçbir şeyin bana vermediği kadar kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

Eğer kız kardeşi onun istediğini elde edeceğini düşünüyorsa...

Sonra soğukkanlı ve klas davranacağım, ama gizliden gizliye kalbimin derinliklerinde ve onunkine korkutucu derecede bağlı olan ruhumda, umutsuzca öyle olmasını umacağım.

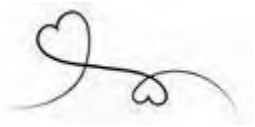

Eğlenceli bir akşamdan sonra hepimiz otele döndük ve ben babamın bitkin göründüğünü fark ettim. "Baba, kendini iyi hissediyor musun?" "Evet, her anın tadını çıkarıyorum."

Drake'e yalvaran bir bakış attım.

"Hadi seni dinlendirelim. Bu kadar heyecan vücudunun güçlü kalmasına yardımcı olmaz," diyor Drake hepimiz asansörden bizim katımıza çıkarken.

"Sanırım heyecan yardımcı oluyor," diye şaka yapıyor babam.

Gülüyorum. Onu odasına götürüp iyi geceler diledikten sonra geri döndüğümüzde Racer elimi tutup sıkıyor. Endişemi ve kaygımı fark etti.

"Ne kadar zamanı var?" diye soruyor.

"Bilmiyorum. Bize söylemedi ve doktorların da söylemesini yasakladı.

Kanser ama tedavi olmak istemiyor." Başımı sallıyorum. "Hayatının geri kalanında kendini hasta hissetmek istemediğini söylüyor. Ama doktorlar tedavi olursa iyi bir şansı olduğunu söylediler, o sadece inatçı."

"Öyle birini tanıyorum," diyor şefkatle.

"Gerçekten mi? Ben de." Gülümsüyorum, çünkü açıkça onu kastediyorum ve Racer da gülümsüyor, gamzeli gülümsemesi ve varlığı beni daha iyi hissettiriyor.

Drake bir keresinde bana babamın isteklerine saygı duymam gerektiğini, insanların hazır olduklarında gitmelerine izin verdiklerini söylemişti.

bırakmayı da öğrenmesi gerekiyordu. Ancak tüm kalbinizle sevdiğiniz bir şeyin sizden alındığını hissettiğinizde, gerçek şu ki, insanoğlu daha sıkı tutunur ve bu sadece daha fazla acı verir.

Ne istediğimin bir önemi yok.

Pek değil, böyle şeylerde değil. Bu yüzden kendime her anın tadını çıkaracağımı söylüyorum, çünkü babam gittiğinde, ben gittiğimde, kardeşlerim ve hatta ölümsüz Racer Tate gittiğinde, bu anları hep yanımızda götüreceğiz.

Onu odasına kadar takip ediyorum; tüm yarış ekipmanlarının vs. olduğu yerde olmamız daha kullanışlı görünüyor. Ayrıca basitçe

Onun alanında olmak ve orada güvende ve hoş karşılanmış hissetmek.

Racer çantasını karıştırıyor ve
şişesini açıp ilacını geri içiyor ve yarım bardak su içiyor.

"Artık her gün alıyor musun?" Onu bir kenara bırakıp tişörtünü sertçe çekişini izlerken soruyorum, yontulmuş, mükemmel erkek göğsü tam olarak görünüyor.

"Kendimi iyi hissediyorum. Altın gibi hissediyorum."

Boynunu kırıyor
Bir o yana bir bu yana gidip kollarını uzatıyor, sonra beni süzdüğümü fark edince kollarını indiriyor. Gözleri parlıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Özellikle de sen yanımda olduğun için." Dudakları kıvrılmaya başlıyor ve uzanıp beni göğsüne çekiyor. Açgözlülükle ayak parmaklarımın üzerinde yükselmeye başlıyorum ve Racer beni daha yukarı kaldırıyor, beni sadece onun bildiği gibi öpüyor.

Yarışçı

Meksika'dayız ve önümüzde sadece Brezilya ve ardından Abu Dabi'deki final var. Şampiyonluk için iyi bir mücadele vermeye hazırlanıyorum ve sabah erkenden yanımda kız arkadaşımla piste doğru yola çıkıyorum ki bir grup hayran otel lobisinde beni fark etti.

"Ay, Dios, es Racer Tate!"

"Ohmigod, Racer!"

"İmzanızı alabilir miyim?"

"Evet, tabii." Kalemini alıp adımı karalıyorum, sonra diğer ikisi için de aynısını yapıyorum.

"Sen benim en sevdiğim şoförsün," diyor

biri. Yanımdaki Lana kıskançlıktan

çatlıyor. "İyi kızlar," diyorum çıkarken.

Dudaklarını sıkıca bastırıyor.

"Benim oldukça iyi bir sürücü olduğumu düşünüyorlar," diye belirttim.

"Evlen onlarla o zaman."

Parmaklarımı yanaklarında gezdiriyorum ve başımı kasvetli bir şekilde sallarken gıdaklıyorum. Evet, onun o olduğunu bilmesini istiyorum; ve bunu değiştirecek hiçbir şey yok. "Bunu yapamam. Doğduğumdan beri kiraz mustang'ime çarpacak ilk kıza söz verdim."

Lana dudağını ısırıyor ve bunu gülümsememek için yaptığını söyleyebilirim. Bu kızı deli gibi seviyorum. Kokusuna doyamıyorum. Onu hissetmeye. Tadına. Onunla alay etmek. O yeşil gözlerin şokla, zevkle ve özellikle de erkeğine duyduğu aşk ve şehvetle açılmasını sağlamak. Erkeği, nam-ı diğer Racer Tate.

Yaklaşan yarışlara hazırlanıyorum, daha fazla egzersiz yapıyorum.

İyi uyumaya, doğru beslenmeye, canavarlarımı uzak tutmaya ve başka sürprizler yaşamamaya çalışıyorum.

Sıralama beni ikinci sırada gösteriyor.

Kardeşleri mi? Evet, Lana'yla birlikte olmamız konusunda gittikçe daha iyi görünüyorlar.

Onlara hayranlık duymaya başladım, ailesini takdir ediyorum. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Ben de kendi ailemi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Ya da kendimi. Özellikle de... Davetsiz misafirimin benimle gurur duyması için her zaman bir nedeni olmasını istiyorum.

Lana

Eğlenirken zamanın uçup gittiğini söylerler, ama bence aşık olduğunuzda zaman iki kat uçup gidiyor.

Ne olduğunu anlamadan Abu Dabi'deyiz... ve birkaç haftadır röportajlar, antrenmanlar, sıralama turları ve yarışlarla dolu fırtınalı bir dönem geçiriyoruz.

Akşamlar öpücükler ve yalamalarla, günler motor yakıtı ve karbüratörlerle dolu.

Babama Racer'la kaldığım için kendime oda ayırtmayı bıraktığımı söyledim... Babam da bunun sorun olmadığını söyledi.

Ne zaman ailemle dışarı çıksak ve el ele tutuşsak, Racer'ın babama karşı saygılı olmaya çalıştığını ve bunu onun önünde yapmadığını fark ediyorum.

Ama babamın yüzünde memnun bir ifadeyle bizi izlediğini de biliyorum, sanki benim için mutluymuş gibi bir huzur ifadesi.

Sanki bunu benim için istiyordu ve bunu hiç bilmiyordu. Belki ben de bilmiyordum.

Sevdiğiniz birini kaybetmek sizi hiç bilmediğiniz şekillerde etkiler, ta ki sonrasında o büyük boşluğu iyileştirmek için mücadele edene kadar.

David'in öldüğü günü hala hatırlıyorum, çok genç ve çok Aniden. Ailem bana haberi verdikten sonraki ilk birkaç dakika boyunca ağlayamadığımı bile hatırlıyorum Çünkü çığlık atıyordum. Hıçkırarak ağlıyordum, bedenimi yerde sallıyordum, kollarım beni sarmıştı ve titrememi durduramıyordum ama gözyaşlarım akmıyordu. Çıkardığım sesler çok daha iç burkucuydu, üzüntüden çok daha fazlasını ifade ediyordu. Ruhumun kırıldığını hissettim; ruhumun kırıldığını hissettim. Tam bir şok içindeydim, beynim çılgınca doğanın yanlış olduğunu kanıtlamanın bir yolunu arıyordu. Tüm bunları ortadan kaldırmanın, tüm bunların gerçek olmamasını sağlamanın bir yolunu arıyordu. O gün içimizde taşıdığımız o umut ve inanç duygusunu, her şeyin yoluna gireceğine dair o duyguyu kaybettim.

Bazıları bu umudu ve inancı çocukça ve kaybını da olgunluk olarak adlandırıyor. Ancak ben hepimizin, hatta yetişkinlerin bile, hayata ve güvenliğimize dair bu umut ve inanç duygusunu yanımızda taşıdığımıza inanıyorum. Ölüm, bu umudu sorgulamamıza neden olan olaylardan biridir.
Bizi bu inançtan vazgeçiriyor.

Bu inancı yeniden kazanmam çok zamanımı aldı. Aldı Olanı, olmuş olanı ve olacak olanı kabullenmenin bize huzur getirebilecek tek şey olduğunu anlamadan önce birkaç aylık depresyondan geçmek.

Hayatıma olan inancımı yeniden kazanmış olsam da, aşka olan inancımı yeniden kazanamadım. Bir daha böyle sevebileceğime dair. A
Arkadaşlara ve aileye verilenden farklı bir aşk - tutkulu, derin, tüketen, erotik aşk, bir insanın sahip olabileceği en derin kırılganlık.

Sevginin hepimize inanılmaz bir huzur, tatmin, doyum ve neşe getirmesinin nedenleri (bu nedenler, sevginin kişinin kendisini ve bir başkasını kabullenmesini gerektirmesi, kişinin kendisine izin vererek uyum ve denge yaratması savunmasız) aşkı bu kadar tehlikeli ve nihayetinde bu kadar incitici yapan nedenlerle aynıdır.

Sevdiklerimizi kaybettiğimizde ya da sevdiklerimiz bizi incittiğinde ya da biz sevdiklerimizi incittiğimizde, bu diğerlerinden daha derin bir acıdır.
Çünkü en saf, en masum, en güçlü, en insani duygunun ifadesine zarar verir: sevgi.

O günden sonra kalbimi kapattım. Çünkü iyileşmeye ihtiyacım vardı ve o da iyileşti. Evrene, hayata ve her şeyin yoluna gireceğine dair inancım tamamen yıkılmıştı. Bir daha asla savunmasız olmaya, sevmeye ve sevilmeye izin vermeyeceğimden emindim.

Neredeyse.

Ta ki hayatımda gördüğüm en çarpıcı mavi gözlere bakana kadar. Bana camdan yapılmışım gibi dokunan bir adamla tanışana kadar. Parmaklarını tenimde en ince ipekmiş gibi gezdiren adamla. Gözlerimin içine bir parça bile yargılama, şüphe, kabullenme, neşe ve sevgiden başka bir şey olmadan bakan bir adamla tanışana kadar.

Bir daha asla böyle bir şey bulabileceğimi düşünmüyordum, hele ki onu geçebileceğini hiç. Yatağıma uzanıp beni göğsüne bastıran bu adama sarıldığımda kalbimin neredeyse yerinden fırlayacağını hissediyorum. Kalkanım olarak üzerimde yatıyor.

Bana attığı her bakışın, her gülümsemenin, her dokunuşun ve her öpücüğün ardında şefkat hissediyorum.

Uyurken bile bana ne kadar şiddetle taptığını hissedebiliyorum. Benim için nasıl savaştığını. Bana nasıl değer verdiğini. Ve ağlamak istiyorum.

Ben de öyle yapıyorum.

Onun altında sessizce hıçkırmaya başlıyorum çünkü bana onun baktığı gibi bakılacağını hiç ama hiç düşünmemiştim.

Gözlerimi kapatıp vücudumun titremesini hissetmeye devam ederken vücudumun titrediğini ve görüşümün bulanıklaştığını hissediyorum. Ağlıyorum çünkü çok minnettarım. Ve çok mutluyum. O beni çok ama çok mutlu ediyor.

Sonra uyanıyor, saçları dağınık, güzel bir dağınıklık ve gözleri yeni uyanmış mavinin yumuşak, sıcak bir tonu.

Bana bakıyor ve hemen yüzümü ellerinin arasına alıp burnuyla ıslak yanağımı okşuyor.

Kocaman elleri neredeyse tüm yüzümü yutuyor, ama beni öyle bir şefkatle tutuyorlar ki kalbim daha da acıyor.

"Hey, hey, buradayım bebeğim..." diye kulağıma mırıldanıyor, güçlü kollarıyla beni sarıyor ve yüzümü boynuna yaklaştırıyor.

Sırt üstü dönüyor ve beni orada tutuyor, sessizce boynuna doğru ağlıyor.

Bana neler oluyor bilmiyorum ama ağlamadan duramıyorum.

Annem için ağlıyorum. Beni ve ailemi geride bıraktığı için.

Doğduğum günden beri beni taşıyan, besleyen, babamla birlikte adeta büyüten kardeşlerim için ağlıyorum.

Babam için ağlıyorum. Babam için hıçkırıyorum. Geride kalan tek ebeveynim. Beni her şeyiyle, şiddetle ve tamamen seven kişi. Onun için ağlıyorum, ağlıyorum çünkü yakında onsuz olacağım. Onun yüzünü göremeyeceğim, sesini duyamayacağım.

Sarıl bana. Ağlıyorum çünkü babamı kaybedeceğimi biliyorum. Ve bu beni kırıyor.

Ve son olarak kendim için ağlıyorum. Lana için ağlıyorum. Çünkü sonra

başıma gelen her şey, yaşadığım her deneyim yaşama zevkine erişmiş olsaydım, hiçbir şeyi değiştirmezdim. Çünkü beni bu ana getirdi. Ve beni ona götürdü.

Yarışçı.

Kendimi şu sözleri söylerken duyuyorum. "Racer, seni seviyorum."

Gözlerimi sert dudaklarına bir öpücük kondurduğum yerden kaldırıyorum ve onun parlak, canlı mavi gözlerinin bana baktığını görüyorum. Ve ilk kez bu adamın gözlerimin etkileyici olduğunu söylerken tam olarak ne demek istediğini anlıyorum. Çünkü şu anda onunkiler de aynen öyle. Sanki berrak, kristal bir

mavi cam yıldızlarla parıldıyor ve onun mutlu olduğunu söyleyebilirim.

En çılgın hayallerimin bile ötesinde sevildiğimi söyleyebilirim.

okay, #38

Yarışçı

Kritik an geldi. Bugün Abu Dhabi'de yarışıyoruz. Şampiyonluk için savaşıyorum. Riskler benim için hiç bu kadar yüksek olmamıştı ve bir yarışı kazanmayı hiç bu kadar çok istememiştim. Kazanmayı çok severim ama bu yarış sadece benim için değil. Lana ve ailesi için.

Uyumuyorum, uyumaya bile çalışmıyorum.

Arabada kendimi iyi hissediyorum, bu konuda iyi hissediyorum.

Lana'nın yatakta uzanmış, mışıl mışıl uyurken

Dün gece beni sevdiğini söyledi. Bunu daha önce de söylemişti, hastanede. Ama nedense sırf bu yüzden söylemesi daha önemli.

Lana uyanıp duşa girdiğinde babamı arıyorum ve o cevap verirken pencereden Abu Dabi'ye bakıyorum.

"Çok heyecanlıyım," diyor babam.

"Beni yarışırken mi izliyorsun?"

"Arkadaşlarımız gelecek, hepimiz izleyeceğiz. Maverick ve Reese, Melanie ve Greyson, Pandora ve Mackenna."

Hepsinin beni alkışlayacağını bilerek gülümsüyorum. "Yarışçı," diyor babam.

"Öyle mi?"

"Dikkatli ol."

"Evet, olacağım."

"Peki ya Racer?"

"Evet mi?"

Babam homurdanmadan önce bir duraklama, "Git öldür onu."

"En iyisinden öğrendim," diyorum ve telefonu kapatıyorum.

Yarış pistine girdik ve kameralar gittiğim her yerde fotoğraflarımı çekmeye devam ediyor. Onları görmezden geliyorum, sadece önümdekilere ve Lana'ya odaklanıyorum.

Benim için endişeleniyor, biliyorum.

Bir kez aşkını kaybetti ve başka türlü birbirimizi bulamayacağımızı bildiğini bilsem de, beni de kaybetmekten korktuğunu bilmek onu ve beni incitiyor.

O yapmayacak.

Asla.

Tatlı yeşil gözlerindeki endişeli bakışı fark ettiğimde ona "Bana hiçbir şey olmayacak," diyorum.

Bana karşı çıkacakmış gibi ağzını açıyor, sonra bu gözlerin şimdiye kadar gördüğü en tatlı kaşlarını çatıyor.

Onu omuzlarından kendime doğru çekiyorum, sesim sert. Korkmasına engel olamadığını biliyorum ama ben de engel olamıyorum.

Onu rahatlatmak istiyordu.

"Lana. Bana bak. Bana inanıyor musun?"

Onu asla terk etmeyeceğimi bilmesini isteyerek sıkıyorum. Kaçağım için ölümle bile savaşırım. Onun için kendi canavarlarımla her gün daha çok savaşırım.

"Sana inanıyorum. Sadece olan diğer şeyler beni korkutuyor" diyor, kaşları endişeyle daha da çatılıyor.

Ona gülümsüyorum, kararlılığım çelik gibi ikiye katlanırken bile göğsüm şefkatle yumuşuyor.

Sesimi alçaltarak çenesine hafifçe vuruyorum. "Sevdiğim şeyi yapıyorum. En sevdiğim insan için. Bu gezegendeki en şanslı orospu çocuğuyum."

Gülümsüyorum ve şoförler toplantısına gitmeden önce kime ait olduğunu hatırlatmak için muhteşem kıçını okşuyorum. Sessiz.

Odaklandım. Takım elbiselerindeki tüm o yamalar sponsorlar; amacım ben bu işi kazandıktan sonra Lana'nın onları sahaya sürmesi, incelemesi ve beğendiklerini seçmesi.

Lana herkesin kıyafetlerini ve kahvaltısını düzenlemeye devam ediyor. Hepimizle ilgileniyor. Bu iş bittiğinde, değişiklik olsun diye onunla ilgilenmek istiyorum.

Stratejiyi konuşmak için Adrian'la buluştum.

"Verecek bir şeyiniz varsa, şimdi verin. Kendinizi tutmayın" diyor Adrian.

"Ben hiç yapmam."

"Güzel."

"Genellikle takımlar birbirlerine yardımcı olmak, destek sağlamak ve pist hakkında geri bildirim vermek için birkaç sürücüye sahiptir.

Bunu yapmayı asla göze alamayız. Elimizdeki tüm parça girdisi sizden ve sadece sizden gelecek-"

"Ben hallederim."

"P2 olarak kalifiye oldun. Başlangıçta P4 ve P3'e dikkat et; yer kapmaya çalışacaklar."

"P1 bana dikkat etse iyi olur," diyorum.

Kaskımı, botlarımı ve yarış kıyafetimi alıyorum - bu yıl için bunları bir yarış için son kez giyeceğimi biliyorum. Bu lanet yarış kızım için. Bu galibiyet onun ve bana yeterince inanan ailem için.

Benim için de.

Çünkü bu boku çok seviyorum.

Karavanda üstümü değiştiriyorum ve merdivenlerden indiğimde babasının yanında oturan onu arıyorum.

Gülümsüyor ve yanına geliyor, birkaç dakika öncesine göre daha da gergin.

"Bugünden sonra bana dünyanın en iyi sürücüsü olmadığımı söyleyemeyeceksin." Ona anlamlı anlamlı bakıyorum ve o da dudaklarını birbirine bastırıyor, duygulanıyor.

"Git ve kendini göster, Racer Tate," diye nefes alıyor, gözleri kocaman, umutlu ve gergin. Sevgi dolu.

Onu ensesinden tutup aşağı doğru eğilerek dudaklarını sıkıca öpüyorum.

"Beni izle," diyorum ve gülümsüyorum, çünkü bu bir söz.

Lana

Pistte yürüyor ve rakiplerine bakmak için etrafına bakmıyor bile. Sanki onların zaman ayırmaya değmeyeceğini düşünüyor ya da sadece yarışmak için bu işe girmiş gibi ve şu anda onun için önemli olan tek şey önündeki araba. Bir eliyle arabayı okşamasını, kardeşlerime ayarı değiştirmek için ne yaptıklarını sorarken konsantrasyon içinde kaşlarını çatmasını seviyorum.

Yarışta, yetenek bir yere kadar gidebilir. Yetenek, bir aracın yapamadığı şeyleri telafi edemez. Bu yüzden bizim işimiz, sürücülerimize en yetenekli aracı verdiğimizden emin olmaktır.
en yetenekli şekilde, her parça için - ki bu farklıdır
Sıcaktan, mesafelerin uzunluğundan, yakın zamanda yağmur yağıp yağmadığından dolayı.

Şeytanın oğlunun yarış kıyafeti içinde görüneceği kadar seksi görünüyor, muhteşem kesimi ince belini ve uzun bacaklarını güçlendiriyor,
ve geniş omuzlar.

Mikrofonda, spikerler bu yılın yarışmacılarını tartışıyor ve HW Racing hakkında söylediklerinin bir kısmını alıyorum.

"Ekibinin yaptığı şey inanılmaz. Büyük adamlara karşı mücadele ediyorlar. Bu ekibin diğerleri kadar çok kaynağı yok. Küçük bir ekip ve
deneyimsiz bir ABD'li sokak yarışçısı olan sağ çaylak
... olağanüstü sonuçlarla!"

"Biliyor musun, Racer Tate'in
Sezon başında kimsenin onun tek bir podyum görmesini beklediğini sanmıyorum.
başladığından beri her bir podyumda ... Bu genç bir

Burada ciddi yetenekleri olan bir sürücüden bahsediyoruz. HW Racing hiçbir zaman araçlarını onun yanında olduğu kadar güçlü bir şekilde ayarlamamıştır. Arabasının ne yapmasını istediğini tam olarak biliyor gibi görünüyor ..."

Hepimiz her zaman yaptığımız şeyi yapmaya başladığımızda nefesimi veriyorum - kasketimi takıyorum, at kuyruğumu arkadaki delikten geçiriyorum ve babamın da bir tane olup olmadığını ve rahat bir koltuğu olup olmadığını kontrol ediyorum, tüm bunlar olurken kardeşlerim ve Racer arabalara odaklanıyor.

Kelsey'nin üzerinde gezinirlerken onlara bakıyorum; Kelsey çoktan masaya yatmış, son bir kontrol için keskin ve çıplak görünüyor.

Gözlerim Racer'ın arka tarafını okşuyor. Siyah saçlarının tepesinden, kalın, güçlü boynundan, geniş omuzlarından, dar belinden aşağı, hepsi o seksi siyahla sarılmış yarış kıyafeti.

Adamların Kelsey'i yere indirmelerini izliyorum ve Racer koltuğa ve direksiyonun arkasına kayar, emniyet kemerini bağlar ve onu pite çekmeye başladıklarında eldivenli elleriyle direksiyonu kavrar.

Sezonun sonuna geldiğimize inanamıyorum. Sevdiğim adam arabalarımızı kullanırken, yarışmanın benim için ne kadar daha anlamlı olduğuna inanamıyorum- Takımımızı temsil ediyoruz. Tüm hayallerimizi kovalıyoruz.

Gözlerimiz buluşuyor ve en kısa, en iyi saniye boyunca öylece kalıyor, sonra vizörü iniyor ve Racer tam anlamıyla yarış moduna geçiyor.

Adrenalinle titreyerek babamın yanındaki yerimi almaya gidiyorum. Daha iyi görebilmek için ayağa kalkıyor ve arabalar piste doğru ilerlerken sinirlerimin gerildiğini hissediyorum.

Drake geldi ve babamla bana her şeyi tekrar anlattı. "Yani Clark yarışı bitiremezse, biz kazanacağız.
Tate en azından ikinci olursa şampiyonluk. Ama Clark yarışı bitirirse, o zaman ne olursa olsun birinciliğe ihtiyacımız var."

Nefes veriyorum ve başımı sallıyorum.

Babam da başını sallıyor, yüz ifadesi inatla kararlı. Babam Drake'e, "Tekerlekler ya da ihtiyacı olan hiçbir şey konusunda cimrilik yapmıyoruz," diyor.

"Hayır efendim, öyle bir şey yapmayacağız," diyerek onu temin eden Drake, biz heyecanla arabaları izlerken babamın sırtını sıvazlıyor.

Motorlar canlanıyor.

Kalabalık huzursuzlaşıyor, heyecanları havada hissediliyor. Racer'ın mavi ve sponsorlarımızın logolarıyla süslü parlak kırmızı arabasının piste girişini izliyorum, parlak mavi siperliği
güneş ışığını kaskından yansıtıyor.

Gözlerim Kelsey'de kalırken nabzım beklentiyle fırlıyor. Arabanın üzerindeki tüm o kırmızı renk, direksiyonun arkasındaki şeytana ev sahipliği yapan saf bir ateş.

Clark'lar galibiyeti garantilemek için her yolu deneyecek, daha taze lastikler için pite girmekten, bastırma kuvvetlerini ayarlamaya ve yakıttan tasarruf etmeye kadar her yolu deneyecekler. Ne de olsa Clark şampiyonada liderliğini sürdürüyor. Korkarım biraz sert bir sürüş olabilir ve sinirlerim

içimi kemiriyor.

Pozisyonumu aldım ve Clay'in verdiği kulaklığı taktım. Hepimiz nasıl olması gerektiğini tartıştık ve ben Clayton'ın Racer ile kulaklıklı mikrofon setinde olması gerektiği konusunda ısrar etti, hem Clayton hem de Racer aynı fikirde değildi.

Racer beni de yanında istedi; kendimi tamamen hazırlıksız hissetmeme ve bu konuda Clayton kadar iyi olmamama rağmen, ben de burada olmak istediğim için boyun eğdim.

Mikrofondan ona "Hadi yapalım şunu," diye fısıldıyorum ve nihayet yeşil bayrak rüzgarda yanıp sönene kadar birkaç tur dönerlerken midem sıkışıyor.

Ve gittiler!

Gözlerimi ondan ayırmıyorum. Yanından geçip gittiğinde tek gördüğüm kırmızı bir ışık ve arkasındaki toz oluyor. Onu mümkün olduğunca bilgilendirmek için sürücülerin istatistiklerini ve zamanlarını kontrol ediyorum. "P2 ve sabit duruyor," diyorum.

Cevap vermiyor -burada kazanmaya çok odaklanmış durumdayız- ama P1'den sonra arabasının hızlandığını neredeyse fark ediyorum.

Arabalar virajın etrafından beliriyor. Biri diğerinin yanından geçip gidiyor. İstatistiklere bakıyorum ve fısıldıyorum, "P1'den sonra 0.06."

"Onu alt ediyorum," diye mırıldanıyor.

Nefesimi tutuyorum. Onu geçmek, virajda onu geçebilmek için diğer adamdan sonra fren yapmaktır. İyi de gidebilir, kötü de.

Yarışçı fren yaptı. Bir cırlama sesi duyulur ve yola koyulurlar.

-

"P1!" Heyecanla söylüyorum.

Clark onun peşinde ve her iki araba da pistte fırtınalar koparak ilerlerken tribünlerden gelen tezahüratlar gittikçe artıyor.

Yarışçı

Yarış kıyafetimin altında ter beni kaplıyor ve kaskımın altından şakaklarıma damlıyor. Sıcaklık içimde kaynıyor En iyisi için zorlamaya devam ederken, hala P1'de kız arkadaşımla birlikte liderim.

Sekizinci vitesteyim, 1. dönüş için ikinci vitese geçiyorum ve 1. dönüşten vitesleri yükselterek çıkıyorum. Beşinci vites arızalandığında, iyi olmadığını anlıyorum.

"Kahretsin," diye homurdandım.

Dördüncüden altıncıya itmem gerekiyor ama motor torkunu kaybediyorum ve Clark yetişiyor.

Lanet olsun bana. Her seferinde torkumu kaybedeceğim. vites yükseltiyorum çünkü bir vites atlıyorum. Ben her dönüşte kaybettiğim zamanı düzlükte telafi etmem gerekecek.

Bir vites kaybettiğinizde, bu çok tehlikelidir. Şanzıman arızalanabilir. Şanzıman çok zorlanır ve tamamen başarısız. Pite gidemiyorum, tamiri saatler sürüyor. 70 turun 52'sindeyim, P1'deyim ama Clark arkamda. Çok yakın. Ve her lanet dönüşte bana yetişme hediyesini alacak.

Umarım şanzıman tamamen bozulmaz ve kendimi duvarın içinde bulmam.

Clark kıçımdayken virajdan geçip düzlükte şeytan gibi hızlanıyorum ve bir sonraki dönüşte üçüncü vitesi de kaybedince boku yediğimi anlıyorum.

"Siktir, siktir, siktir!"

Bağırıyorum. "Neyin var?"

Lana soruyor. "Clay'i tak,"

diye törpüledim. "Racer,

sorun ne?"

"Clay'i bir saniyeliğine ver," diye tekrarlıyorum, düzlükte sekizinci vitese geçiyorum, Kelsey'i hiç olmadığı kadar sert itiyorum

onu itti.

Lana

Clayton, Racer'la strateji konuşuyor ve ben de
Clark'ın her fırsatta Kelsey'nin kıçında olduğunu fark etmiyor.

"Neler oluyor? Bir şeylerin ters gittiğini söyleyebilirim,"

diye sordum.

Clay.

Clayton, "Beşinci ve üçüncü vitesi kaybetti," diyor, "Evet, onu takacağım," diye mırıldanıyor ve kulaklığı bana geri veriyor.

"Hey, bebeğim."

Hıçkırmaya başlıyorum ve gözyaşlarımı kontrol etmeye ve onun duymasını engellemeye çalışırken kulaklığı bir anlığına çıkarıyorum.

Ben. Sert bir nefes alıyorum ve gözyaşlarımı silerek kendimi tekrar giymeye zorluyorum.

Clay'i istediğinde onun için seçenekleri tartışması gerektiğini biliyorum ve şimdi neden onu güvenli ve sağlam bir şekilde çukurlara geri getirmediklerini bilmiyorum.

"Hey. Hey, bebeğim," diyor Racer, daha sert bir şekilde. "Bu arabadan ineceğim ve orada olmasını istediğim ilk kişi sen olacaksın. Arabadan indiğim anda ne yapmaktan hoşlandığımı hatırlıyorsun, beni kazananlar çemberinde karşılamak için orada olmalısın. Orada olmazsan çok kızarım."

"Racer, lütfen, yavaşla. Dur. Yarışı kaybetsen de umurumda değil." Daha fazla çılgınca gözyaşı dökülüyor ve korkuyorum ki
Onu kaybedersem, benim için sadece karanlık bir çukur olacak. Artık hayat yok, aşk yok, benim için iyi şeyler yok.

"Benim için endişelenme bebeğim, bu baban için, bu senin için."

Boğazımdaki dikenlerin arasından zar zor konuşabiliyorum. Sesimi aynı seviyede tutabilmek için adeta bir savaş veriyorum. "Seni seviyorum. Seni seviyorum.
ne kadar olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Ben de seni böyle seviyorum," diyor.

Bir saniye sonra sinirleniyorum. "Racer Tate! İnsanlar bu yüzden ölüyor! Bunu biliyor musun?! Bu dalga geçilecek bir şey değil.
Bu artık sokak yarışı değil! Bunlar tehlikeli makineler ve siz bunlarla uğraşıyorsunuz!"

"Ben değil. Bugün olmaz. Bu arabayı tanıyorum. O benim bir parçam." Sesindeki çelik beni güçlendiriyor ve sessizce emrederken nefes veriyorum, "Şimdi bana yol

göster. Nerede?
Clark."

Gözyaşlarımı siliyorum ve omurgamı dikleştiriyorum, gözlerimi zorlarken odaklanmaya çalışıyorum ve onu güvenli bir şekilde eve geri götürmeye çalışıyorum. Böylece dünyanın en iyi şoförü lütfen sağ salim bana geri dönebilir.

Yarışçı

Hadi ama kızım.

Her dönüşte vites kutusuyla boğuşuyor, Kelsey'i düzlükteki en yüksek hızına geri döndürmeye çalışıyorum.

Halkımı hayal kırıklığına uğratamam. Bunu kaybedemem. Asla. Lanet olsun. Kaybedemem.

Ben dünyanın en iyi sürücüsüyüm.

Orospu çocuğu Clark'ın daha iyi bir arabası mı var? Daha iyi bir vites kutusu mu?

Daha yetenekliyim ve kur yapmam gereken bir kız var.

Lana

69. turda, çadırın yanında nefeslerimizi tutuyoruz**.** Spikerler Racer'ın aracının nesi olduğu konusunda çılgına dönmüş durumda, zira araç her zamankinden daha da dikkatsiz davranıyor ve Racer'ın sert, ham sürüşü ortaya çıktıkça patinaj izleri bırakıyor.

70. turda, bakamıyorum ama aynı zamanda gözlerimi yanımızdan bir fırtına gibi homurdanarak geçen o kırmızı arabadan alamıyorum ...

Son tura geldik.

Clark her dönüşte liderliği ele geçirmeye çalışıyor - pas üstüne pas atmaya çalışıyor - ve Racer ona vermemek için savaşıyor.

Viraja giriyorlar, neredeyse burun buruna. Clark onu geçiyor. Clark tekrar geçerken kalabalık hep birlikte nefes nefese kalıyor.

liderlik. Düzlüğe çıkıyorlar ve Tate, Kelsey'i Clark'ın hemen arkasına yerleştirdiğinde son saniyelere giriyoruz - onu öne çekmek için çekişini kullanıyor.

İki saniye kala Racer sağa sapıyor ve düzlükte onu geçiyor.

Bir saniye kaldı... ve sonra... damalı bayrak

Var olan en iyi sürücü tarafından kullanılan dünyanın en güzel arabası #38, kazanma çizgisini hızla geçerken el sallıyor.

Spikerler çıldırıyor.

"Ve bu RACER TATE, RACER TATE! Bu Grand Prix ayakta olduğu sürece gördüğümüz EN İYİ çaylak sürücü! RACER TATE yarışın son saniyesinde kazanıyor! Bu inanılmaz..."

Hem araç hem de pilot tartıldıktan sonra, Racer nihayet tartıdan iner ve kaskını çıkararak etrafında toplanan kalabalığı hızla tarar.

Racer kalabalığın içine doğru yürümeye başladığında ve insanlar tezahürat yapmaya başladığında kendimi ileri itmeye çalışıyorum,

"TATE! TATE! TATE!!"

Babam hayatında hiç ağlamadığı kadar ağlıyor.

Kardeşlerim ve teknisyenler ona yetişip havaya fırlattıklarında Racer sırıtıyor ve tekrar ayağa kalktığında gözleri benimkilere kilitleniyor. Kalbimin durduğu bir an için ciğerlerim sıkışıyor. Çünkü gözleri şimdiye kadarki en muhteşem, en muhteşem maviydi.

Yüzüme doğru daraltırken ilkel bir şekilde parlıyorlar ve bana doğru bir yol açarken hızını artırıyor.

Çılgınca ve nefes nefese ilerliyorum, ona hemen ulaşmaktan başka hiçbir şeye ihtiyacım yok. Evet, o harika bir sürücü ama bundan çok daha fazlası.

O benim adamım.

O benim adamım ve bu onun hayatının en önemli anlarından biri.

Sonunda ona ulaştığımda, elleri belimi kavrıyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi havaya fırlatılıyorum. Bir an ciyaklıyorum, sonra beni yakalıyor, sıcak ağzı üzerimde ve sanki Racer Tate beni bütün olarak yemek istiyormuş gibi öpülüyorum.

Beni tekrar yere bıraktığında başım dönüyordu ve coşkuluydum.

Gülümseyerek yüzümü sıcak avucuna bastırıyorum ve o da bana yaklaşabilmek için kayıyor. Yanağımı kolunun altından göğsüne doğru kaydırıyorum, o da kollarını bana doluyor ve beni kendine çekiyor.

Çillerimi öpüyor. Gözlerimi sıkıp kapatıyorum ve nefes veriyorum.

"Seni seviyorum," diye kulağıma hırlıyor ve beni sıkıyor.

"Seni o kadar çok seviyorum ki inanamıyorum," diye itiraf ediyorum gözyaşlarım ve kahkahalarım arasında, gamzesini öperken gülümsememi bastırıyorum. Yumuşakça inliyor ve sertleşiyor. Başımı kaldırıyorum ve gözleri sahiplenmeyle parlıyor - ve dudaklarıma düştüklerinde, onları benimkilere bastırıyor ve ben de onunkilere bastırıyorum, aniden hayatım buna bağlıymış gibi onu öpüyorum ve belki de öyle, çünkü şu anda tek bildiğim sıcak, ılık, sert Racer'ın ağzı benimkinde ve o benim her şeyde 1 numaram.

Ne yazık ki onu sonsuza kadar öpemiyorum ve çok geçmeden ödül töreninin heyecanına kapılıyoruz; Racer'ın ödülünü almasını ve Formula 1 Grand Prix podyumunun en tepesine çıkmasını tüm kalbimle izliyorum. Sadece babamın değil, kardeşlerimin ve mekanikerlerin de alkışları ve ağlamalarından sonra, günün geri kalanını pist dışında, kenarda Racer'ın ödülünü almasını izleyerek geçiriyorum. röportajlar ve imza talepleriyle doluydu.

Yarışçı

"... röportaj için teşekkürler, Racer Tate. Ve bu Racer Tate'ti! Bu yılın Formula 1 şampiyonu, bizimle canlı yayında! Abu Dhabi Formula 1 şampiyonasında ..."

Üzerimi değiştirmek için karavana gidiyorum ve Seattle'dan bir sürü telefon geldiğini fark ediyorum. Duş aldım, kot pantolonumu giydim.

ve düz bir tişört, sonra ailemle bağlantı kurmak için Skype'a atlıyorum.

"Racer!! Oğlum benim!" Annem resmen bağırıyor, yüzü kızarmış. "O kadar gururluyum ki ağlamadan duramıyorum!" Yüzüne bir selpak bastırırken çok duygusal görünüyordu.

ve yüzünü babamın göğsüne gömüyor.

"Selam anne," diyorum, çok eğlenerek.

Babam mı? Kulaktan kulağa sırıtıyor.

Gözlerindeki gurur, ekranın öbür ucundan bana bakarken gurur adeta ondan sızıyor.

"Beni gururlandırıyorsun, biliyor musun? Beni gururlandırıyorsun. Bu lanet hayatta hiçbir şeyi doğru yapmamış olsam bile, öldüğüm gün mutlu öleceğim, çünkü sen ve kız kardeşin? Ben ve annen seni doğru yaptık."

Ağzımı bıçak açmıyor. Sessizce başımı sallıyorum, bu babamın çok iyi anladığı bir dil çünkü kendisi pek etkileyici biri değil.

Bu duyguyla başa çıkarken çenemin büküldüğünü hissediyorum - ebeveynlerini gerçekten gururlandırmanın verdiği o lanet mutluluk. Sonunda
Bağlantıyı kesmeden önce onları yakında göreceğime söz veriyorum, sonra orada oturup bir sonraki dakika için bok sindiriyorum.

Ben kazandım.

Biz. Lanet olsun. KAZANDIK.

Lana'yı ve bana hayretle bakan iri yeşil gözlerini hayal ediyorum. Birdenbire, tüm lanet yüzünün yumuşak ve ahlaksız olmasını ve bu gece altımda nefes alıp kıvranırken dudaklarının açılmasını istiyorum ve ellerimin tüm tatlı kıvrımlarında gezinmesini ve sonra dilimin tadına bakmasını ve
Onu doyurana kadar her santimini keşfetmek ve onu kendimle doldurmak. Evet, parmaklarını saçlarımda ya da ensemde istiyorum.
Göğsümde. Bu gece onun da benim kadar tahrik olmasını istiyorum.
bu galibiyetle ilgili görünüyordu. Onu sırılsıklam istiyorum ve bu gece beni neyin beklediğini düşünmek bile sonunda ayağa kalkıp karavandan hışımla çıkarken kot pantolonumun içinde zonklamama neden oluyor.

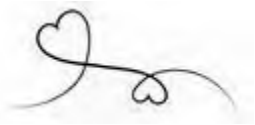

Heyworth'lar bizi yakınlardaki beş yıldızlı bir restorana götürüyor. "Nasıl hissediyorsun şampiyon?" Lana elimi tutarken soruyor.

ve beni restoranın girişine götürüyor. "Sıcak mı hissediyorsun?"

"Bok gibi ateşli." Tam olarak ne demek istediğimi anlaması için gözlerimi üzerinde gezdiriyorum.

"Bugün beni şaşırttın," diye nefes alıyor.

"Bu sen ve baban içindi." Elini kaldırdım ve arkasından öptüm.

"Senin için kesinlikle yarışırdım."

"Bu doğru mu?" İçeri girerken ona mırıldanıyorum, yarışmak için ideal kişi olduğundan emin değilim.

gerçekten hareket ediyor.

"Aynen öyle," diyor coşkuyla, başını aşağı yukarı sallayarak. "O zaman sana biraz sürüş dersi versem iyi olacak," diye mırıldanıyorum,

zihnim bir plan yapmaya başlarken gülümsüyorum.

Bizi arka tarafa, ortasında kocaman bir masa bulunan büyük bir özel odaya götürüyorlar. "Tüm ekip için özel bir oda ayırttım," diye açıklıyor Lana.

Sesindeki heyecanın neden devam ettiğini merak ediyorum.

duvara asılı bir tabelayı işaret ettiğinde monte ediyor. Arka planı beyaz, duvarı boydan boya kaplıyor ve hem Kelsey'nin hem de benim Mustang'imin rengi olan kırmızıyla yazılmış kalın harflerle şöyle diyor:

"DÜNYANIN EN IYI SÜRÜCÜSÜ"

En hafif tabiriyle çok şaşırdım ve gözlerimi tekrar onun geniş, beklenti dolu yeşil gözlerine kaydırdığımda içime bir memnuniyet dalgası yerleşti.

Hormonlarım kontrolden çıktı.

Bana gülümsüyor ve aramızdaki boşluk yanıyor, tıpkı gözleri gibi. Lanet damarlarım ve ruhum gibi.

"Sürpriz!" diyor, genel olarak odayı ve özellikle de tabelayı işaret ederek.

Kaşlarımı çatarak onu uyarıyorum: "Eninde sonunda söylemek zorunda kalacaksın."

"Biliyorum," diyor o muzip gülümsemesiyle.

Sandalyesini çekip kendimi aşağı indirirken kaşlarımı kaldırıyorum.

Gözlerim onun giydiği küçük kıyafetin üzerinde geziniyor. Kot pantolonunu bırakıp bacaklarını ve ince belini ortaya çıkaran küçük kırmızı bir elbise giymiş. Lana her nasılsa en basit kıyafetleri bile seksi göstermeyi başarıyor-

Üzerindeki her kıyafeti yırtıp atasım geliyor.

Otururken bakışlarıyla beni arsızca yutuyor. "Orada yaptığın şey çılgıncaydı, çılgınca."

Garsonlar kadehlerimizi şampanyayla doldurmaya başlarken Drake şöyle diyor.

"Arabayı böyle itmek." Bardağını kaparken Adrian'ın gözleri yuvalarından fırlamıştı. "Sen lanet olası bir manyaksın ve lanet olası bir mucizesin."

"Korktum," diye nefes alıyor Lana, bana endişe ve şehvet karışımı duygularla bakıyor. Onu çalıştırdığında

küçük pembe dilini alt dudağında sinirli bir şekilde gezdiriyor ve başını onaylarcasına hareket ettiriyor.

Eğilip fısıldıyorum, "Aldım bebeğim," ve allığı boynuna ve yanaklarına doğru akarken saf bir sevinçle izliyorum.

"Yine de. Yaptığın şey çok riskliydi... Daha hızlı ve daha hızlı gitmeye devam ettin ve vites kutusunun arızalanacağından endişelenmeye devam ettim. tamamen."

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor ve ben yumruklarımı iki yanımda sıkıyorum çünkü tek yapabildiğim oturmak
Beni kaybetme düşüncesi onu parçalıyor gibi görünürken burada bir aptal gibi.

"Yapmaya değer her şeyde her zaman risk vardır ve ben bu riski almaya hazırım." Sesim sahiplenici ve korumacı çıkıyor, çünkü onun için her şeyi göze alabileceğimi bilmesini istiyorum.

Dudağını ısırıyor ve kalçamın bir kısmını tutmak için uzanıyor ve benim için duyduğu endişe beni mahvediyor. Uzanıp ellerimi beline koyma, onu havaya kaldırma ve dudakları sertçe dudaklarıma değecek şekilde aşağıya doğru itme ihtiyacından dolayı düğümlenmiş bir ipten daha fazla yaralıyım.

"Bunu bir daha yapmayacağına söz ver," diye yalvarıyor.

"Lana," diye homurdanıyorum benden bunu istediğinde.

"Bana söz ver, Racer."

Uzanıyorum, içimdeki her içgüdü onu yatıştırmamı, ona benim kızım olduğunu hatırlatmamı ve bu işte birlikte olacağımızı söylememi istiyor.

"Yapmayacağıma söz veriyorum, mecbur kalmadıkça."

Bana güvenmesini isteyen bir bakış attım. Bu ona daha sonra St. Pete'deki evimin raflarını süsleyecek olan o lanet kupalardan daha fazlasını istediğimi hatırlatıyor.

Onu kelimenin tam anlamıyla bir ortak olarak istiyorum. Ve ben onu anlamaya ve dinlemeye çalışırken, onun da benim yanımda olmasını istiyorum.

Bakışlarını tutuyorum -gerçeklik bir ışık huzmesi gibi üzerimize düşerken saf neşe yüzlerimizi kaplayana kadar.

"Bebeğim, P1'i aldık! TANRIM, BAŞARDIK!"
Homurdanıyorum, onu kollarımın arasına alıp havaya fırlatıyorum.
ve onu yakalıyor ve Clayton bağırdığında tüm masa bağırıyor, "RACER FUCKING TATE'E
TARIH KITAPLARINDA!"

Avuçlarını masaya vurarak "TATE, TATE, TATE!" diye bağırıyorlar.

"Hayır," diyorum, kıkırdayan Lana'yı ayağa kaldırıyorum ve onunla göz teması kurarken onu yanıma sabitliyorum
Babam, kardeşlerim ve odadaki diğer teknisyenler. "HW Racing'e," diyorum. "HW Racing'e ve Bay Heyworth'a!" Kadehimi babasına kaldırıyorum.

Hepimiz içkilerimizi yudumluyoruz ve çok geçmeden akşam yemeği yiyor, yarışlardan konuşuyor ve sezonun iyi ve kötü yanlarını anlatıyoruz. Lana'nın babası kısa süre sonra geceyi bitirip Adrian'la birlikte otele dönüyor ve benim sabırsızlığım kaynama noktasına geliyor. Son bir yudumdan sonra bardağımı yere bırakıyorum ve yudumun ortasında Lana bana bakıyor ve ben de onun içkisini alıp yere bırakıyorum.

Elimden geldiğince kısa ve öz bir şekilde açıklamak için ona yaklaşıyorum. "Ödülümü alma vaktim geldi," diye mırıldanıyorum, ona gülümseyerek.

Bana gönderdiği ahlaksız bakışları sikebilirim.

Islıklar bizi kapıya kadar takip ediyor ve Lana tepeden tırnağa kıpkırmızı, ama babası geceyi bitirdi ve ben kızıma sahip çıkıyorum.

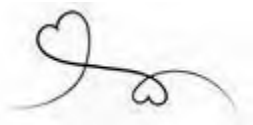

Otel odamıza vardığımızda kot pantolonumun fermuarını patlatmak üzereydim. Sikim o kadar dolu ve sert ki kurşun gibi hissediyorum, hatta taşaklarım bile kurşun gibi.

Yatağa giderken öpüşüyoruz ve sonra birbirimize bakmak için duruyoruz - ve bu kıza bakmaktan zevk alıyorum. Benim kızıma.

Elimi kalça kemiğinin üzerine koyuyorum, eğilip boynunda bir yol açarken onu yerinde sabitliyorum. Kıvranıyor ve ıslak kedi kokusu bana ulaşıyor - şimdiye kadar kokladığım en tatlı koku bacaklarının arasından geliyor, çünkü benim onu istediğim gibi o da beni istiyor.

Onun üzerinde kayarken yanıyorum, sikim kalçalarını sıyırıyor. Temas omurgamda bir şimşek çakmasına neden oluyor ve homurdanarak onu geriye doğru itiyorum. Benimle alay ediyor, zorlukla kontrol edebildiğim bir yangına yakıt ekliyor.

Sonunda dudaklarına ulaştığımda ve onları kendi dudaklarımla açtığımda içim onu istemekle dolup taşıyor, onunla lanet olası bir Kazanova olmakla ilgilenmiyorum,

sadece onun tadıyla ilgileniyorum - ağzının her santimine sahip olmak için

Hareket etmesini, yalvarmasını, kıvranmasını ve benim için acı çekmesini sağlıyorum.

-Elleri kollarımın kaslarında gezinirken ve ağzı benimkinin altında açılırken öpücüğüm vahşileşiyor.

Islak külotuna uzanıyorum ve çekiştirerek çıkarmaya başlıyorum, ama çok sabırsızlanıyorum ve onun yerine yırtıyorum. Lana şaşkın bir nefes veriyor, ben de hemen ağzımla onu boğuyorum. Dudaklarımı tekrar baskın bir şekilde onunkilere yerleştirerek, elimle amını kavrayıp parmaklarımın dolaşmasına izin verirken onu derinlemesine dilliyorum. Onu keşfetmek ve ezberlemek için çaresizim.

Klitorisini bulup başparmağımın altında daireler çiziyorum ve kalçaları kalkmaya başladığında taşaklarım tahrik olarak geriliyor.

Sanki kendi kendine, daha fazlası için çaresizmiş gibi yukarı doğru sarsılıyor. Ona gülümsüyorum, eğilip tadını almadan önce şaşkın, şehvet dolu bakışlarını yakalıyorum. Ve sonraki bir saat boyunca Lana bundan başka bir şey bilmiyordu. Ben. Lanet olası Racer Tate.

Lana

Ertesi sabah ailemle birlikte otelin restoranında kahvaltı ederken kendimizi yenilenmiş ve dinç hissediyoruz. Uçuşlarımız için bavullarımız üst katta hazır.

Dün gece, kutlama seksi ve uykulu tembel seks arasında, Racer ve ben geri dönüp dönmeyeceğimi tartıştık.
ya da babam ve kardeşlerimle birlikte genellikle sezon aralarında yaşadığımız İspanya'ya geri dönmek.

İspanya'da kalmaya karar verirsem benimle geleceğini söyledi, ben de ona her şeyin babama bağlı olduğunu söyledim.

Ki bu doğru.

Bugün hepimizden biraz daha yorgun görünüyor ama gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir huzur var.

"Biz kazandık baba," diyorum sandalyemin üzerinden eğilip ona sarılırken. "Bunu yapılacaklar listenden çıkarabilirsin." Elini tutuyorum ve o da gülümseyerek omzumun üzerinden Racer'a bakıyor.

"Kızımı seviyor musun, oğlum?"

Kardeşlerim yemek yemeyi bırakıp ona baktılar.

"Deli gibi, efendim," diyor Racer hiç vakit kaybetmeden.

"İkinizin de kalplerinizin sesini dinlediğinizi görmekten memnuniyet duydum, ancak bir kez daha açıkça belirtmek isterim ki
kızımla çıkma nimeti."

Racer sessizce ona bakar, başını sallarken gözleri minnettarlıkla parlamaktadır. "Teşekkür ederim, efendim."

"Hiçbirimiz mükemmel değiliz; bazen işleri berbat ederiz. Sevgi ve sadakat olduğu sürece, evlat, her şey işe yarayabilir ve bunu ikinize de söylüyorum."

"Teşekkür ederim, efendim." Racer tekrar başını sallar.

Gülümsemem genişliyor ve babamın elini sıkıyorum. "Teşekkür ederim baba."

Kardeşlerim birbirlerini azarlarken kıkırdayarak başlarını sallıyorlar. "Sana daha ilk andan beri birbirlerine aşık olduklarını söylemiştim.
içeri girdiler," diyor Clay, Drake'i dürterek.

"Evet, evet, evet," diyor Drake.

"Gelecek yıl yarışmayı düşünüyor musun?" Babam Racer'a soruyor. "Evet, efendim."

"Ya sen, Lana?"

"Ben burada olacağım. Kardeşlerime ve babama bakıyorum.
-"Belki gelecekte ... Racer evine daha yakın bir yerde yarışacak. İşler bizi başka bir yere götürene kadar F1'de olacağız. Belki eve daha yakın. Eninde sonunda bir ev isteyeceğim baba," diye açıklıyorum usulca.

"Bunu hak ediyorsun. Bunca yıldır bize ev sahipliği yaptın."

"Sen de baba." Bir damla gözyaşının süzüldüğünü hissediyorum ve hemen siliyorum. "Senin iyi olmanı istiyorum, baba."

"Lainie bebeğim," diyor, açıklarken gözlerimi gözlerine çekiyor, "tedavi olmanın yardımcı olacağını düşünmedim. Seni yalnız bırakmak istemedim. Ama şimdi öyle görünüyor ki

Sana benden daha iyi bakacak biri var." Dudakları muzipçe kıvrılıyor ve yeniden genç bir çocuk gibi görünüyor.

"Baba, ben hep seninle olacağım, sen de benimle. Hiçbir yere gitmiyorum. Racer'la bir süredir onunla Amerika'ya gitmemi konuşuyorduk ama sen gidersen ben de gitmem-"

"Demek istediğim... Tedaviyi denemek istiyorum. Kanserim için."

"Oh." Gözlerim açılıyor ve kalbim yerinden fırlıyor. "Oh, babacığım.

Gerçekten mi?"

"Evet, Lana. Bunu hayatta kaçırmak istemem." Pencereleri, Abu Dabi'yi, kardeşlerimi ve masadaki Racer'ı işaret ediyor ve yanağımdan bir damla yaş süzülüyor.

Racer'ın iri, nasırlı elini kalçamda hissettiğimde bile çabucak siliyorum, boğazım hala kapalı, elini sıkıyorum. Babamın eli de benimkindeydi. "Evet. Seninleyiz."

Racer öne doğru eğildi. "Efendim, ailemin Seattle'da büyük bir evi var ve ABD'de harika bir tıbbi bakım var. Amerika'da tedavi görmek istiyorsanız orada kalabilirsiniz. Çocuklar da sezon başlamadan önce orada kalabilirler. Lana benimle kalabilir."

"Minnettarım evlat."

Hesabı ödemek için kredi kartını çıkarıyor ve hepimiz eşyalarımızı toplamak için ayağa kalktığımızda babam Racer'ın sırtını tokatlıyor,
Racer da onun sırtını tokatlıyor, birbirlerine gülümsüyorlar ve ben güzelliğin binlerce küçük parçadan oluştuğunu fark ettiğiniz o anlardan birinde duruyorum - biraz acı, biraz burukluk, biraz umut,
Biraz sevgi ve sonuçta hayatın yaşamaya değer olduğu.

Amerika Birleşik Devletleri'ne geri dönmeden önce, ekibin biriktirdiği kupa koleksiyonunu toplamasına yardım ediyorum Sezon boyunca arabalarımızla birlikte seyahat edecekler. Arabalar römorka yerleştirilmeden önce, Racer'ın Kelsey'e elini sürmesini izliyorum, sonra eğiliyor ve burnunu öpüyor. Onun içinde bir yazı tura atıyor ve beni oradan çıkarmak için elimi tutuyor.

"Batıl inanç mı?" Ben soruyorum.

"Sadece yalnız hissetmesini istemiyorum."

Sırıtıyor. Ben de gülümsüyorum.

"Kıskanmadığım için şanslısın."

"Evet, öylesin."

"Ne?"

İşaret parmağını burnumdaki çillere sürtüyor. "Kızlar imzamı almaya geldiğinde gözlerindeki bakışı bir görebilseydin."

Kaskatı kesiliyorum ve kıkırdıyor, yüzüme bakıyor ve bana katlanmaktan başka seçenek bırakmayan o hızlı yöntemiyle dudaklarımı gagalıyor. Mmm.

"Beni kıskanman hoşuma gidiyor. Ben seni kıskanıyorum; sen benimsin," diyor ve kardeşlerim babamla birlikte cipe binerken kiralık arabasının kapısını benim için açıyor.

"Sen de benimsin."

"Ben. Senin için yarışıyorum. Senin için yaşıyorum, kızım." Elimi tutuyor ve parmak eklemlerimin arkasını öpüyor, motoru çalıştırıyor ve bizi İspanya'ya, ailemle birlikte toplanacağımız yere (kısa süre önce kararlaştırdığımız gibi) ve ardından Seattle'a uçmak üzere havaalanına götürüyor.

Lana

Hala Seattle'da kutlama yapıyoruz. Benim ailem, onun ailesi, takım teknisyenleri, Racer'ın bazı arkadaşları. Hem HW Racing'in hem de sürücümüzün aldığı büyük miktarda para ödülü göz önüne alındığında, harika yemekler ve bol miktarda alkollü içki (kutlamak için içenler için) için biraz savurganlık yapıyoruz ve bundan hiç utanmıyoruz.

Racer'ın yanına taşındım. Tam olarak her iki dairesine de: Seattle'daki ve St. Pete'deki dairelerine.
Son bir aydır ara ara ziyaret ediyoruz.

Hızlı hareket ettiğimizin farkındayım ama bu adam hızı seviyor, ne diyebilirim ki? Onunla evcilik oynamaya, kıyafetlerimi onunkilerle birlikte dolaba sığdırmaya bayılıyorum. Hafta sonları sırf eğlence olsun diye hiçbir yere gitmemeyi seviyorum ve evde kalıp televizyonda ne oynayacağımızı tartışmaya devam etmeyi seviyorum.

Bazen istediğimi elde etmek için çok yüksek fiyatlar belirliyor ama bu oldukça heyecan verici çünkü genellikle ödemeye çok istekli olduğum fiyatlar.

Şu anda ailesinin Seattle'daki evlerinin oturma odasındayız.

Racer bunca zamandır Henley ile konuşmaktadır ve Henley boş zamanlarında sokak yarışlarına geri dönmesini önerdiğinde arkadaşının kafasına yumruğunu indirir.

"Ülkedeki en hızlı arabaya sahibim, saatte 250 mil hızla yarışıyorum ve bu yasal. Neden fazladan birkaç dolar için bunu riske atayım ki?"

"Benim için, dostum," diyor Henley.

Racer sadece gülüyor ve kalbim sanki göğsüme sığmıyor gibi hissediyorum.

Bana sırıtıyor, gözleri göz göze geldiğimizde olduğu gibi biraz kararıyor ve şehvet, mülkiyet ve şefkatle dolup taşıyor. Tanrım. Çok minnettarım, çok şanslıyım.

"Ne düşünüyorsun?" diyerek yanıma gelip saçlarımı geriye doğru itiyor.

"Göz okuyan sensin, sen söyle."

"Bana kendi kelimelerinizle anlatmanızı istiyorum." Beni izliyor. "Mutlu olduğunu. Bana umutsuzca aşık olduğunu."

Başımı salladım ve salladım. "Tüm hayallerimizi gerçekleştirdin. Hayatıma aşkı getirdin..." Daha fazla kelime bulmak için dudaklarımı bastırıyorum.

Başını sallamaya başladı ve ben de şaşırdım. "Ne?" diye sordum.

"Hepsi senin yüzünden," diyor alçak sesle, yaklaşıyor, bakışları niyetli. "Hep yarışmak istedim, en çılgın hayallerimde bile bunun gerçekleşeceğini düşünmemiştim. Bir kız istedim, hayatım boyunca bunun olacağını hiç düşünmemiştim ve bu seninle aynı gün oldu.
arabamı çarptım ve o gün evren kızımı bana getirdi."

Uzanıp çenesini ellerimle kavrıyorum, başparmağım gamzesinde geziniyor. "Sen dünyadaki en iyi adamsın, Racer."

Kaşlarını kaldırıyor, belli ki "şoför" yerine "adam" dememe şaşırmış. Esmer başını eğiyor ve gözlerinde muzip bir parıltıyla dudaklarımı ustalıkla okşuyor. "En iyi öpüşen de benim."

"Oooh..." Başımı şakacı bir şekilde sallıyorum ve düşünceli bir şekilde dudaklarımın kenarına dokunuyorum. "Bundan emin değilim. Bunun üzerinde çalışmaya devam etmelisin... ben de sana haber veririm."

Sadece muzipçe sırıtıyor.

"Yani." Aklımda olan ve onunla konuşamadığım bir şeyi sormaya karar veriyorum. "Kutlaman için senin dünyanın en iyi sürücüsü olduğunu yazan özel bir tabela yaptırdım. Bu arabanı tamir etmem gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Hayır." Bunun her anından zevk alıyor gibi görünüyor, gamzesi hiç görmediğim kadar derin. "Arabamı ya da beni tamir etmeni istemiyorum." Anlamlı bir şekilde duraklıyor ve biraz daha yaklaşıyor. "Senin kullanmanı istiyorum."

"Affedersiniz?"

"Beni duydun." Yüzündeki hınzır ifadeyle ilgili bir şey kalp atışlarımı hızlandırıyor. "Sen demiştin ki

Benim için yarış. Öyle değil mi? Bu da mı yalandı Alana?" Gözleri parlamaya devam ediyor ve bundan hoşlandığını söyleyebilirim.

"Ben... yani... hayır. Yalan değildi." Sözlerimde tökezledim çünkü bu sözü verdiğimi hatırlamıyorum bile. Kazanmanın heyecanına o kadar kapılmıştım ki.

"Söz verdiğin gibi arabamla benim için yarışacak mısın?" O

Birdenbire okunamayan bir ifadeyle beni izlemeye başladı ve o mavi, mavi gözlerinde meydan okumaya benzer bir şey vardı.

"Ha?" Sözleri kafamı karıştırdı.

Racer kendi kendine usulca gülüyor ve boynumda nefes alıyor, bana bakarken gözleri şeytani bir niyetle parlıyor.

"Benim için kazanırsan sana en büyük ödülü vermeme ne dersin, çapkın?"

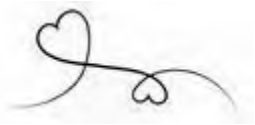

Son birkaç haftadır her gün bana sürüş dersleri veriyor, nişan yüzüğü için beni uğraştıracağını söyleyerek benimle dalga geçiyor - çünkü benimle kazandığı her adım için onu uğraştırdım. Şimdi Henley geldiğinde beni öpüyor ve popomu tutuyor.

Yarışçı benimle ve yaşlı bir kadınla bir yarış düzenledi. Kelimenin tam anlamıyla seksen yaşında.

Ve bu gerçekten bir yarış!

"Tamam, hazır mısın, Lana Tate?" Henley soruyor.

"Ben... Ben onun kız kardeşi değilim." Henley'e başımı sallıyorum, bana Tate demesi kafamı karıştırıyor.

Henley Racer'a sırıtıyor, Racer da ona sırıtarak karşılık veriyor. "Tamam... unutmayın kızlar" -Henley bana ve yaşlı

"Bay Tate bu yarışı kim kazanırsa onunla evlenecek."

"Yarışçı..." Kazanamayacağım için gergin olduğumu söyledim.

Omuzlarımı tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor, bebek mavisi gözlerinde kazanma arzusu var. "Beni çok iyi dinle, Lana," diyor ağırbaşlı bir şekilde. "Bu yarışı kazanman çok önemli bebeğim. Seni eğitmek için harcadığım onca saat boşa gitmeyecek ve sen koridorda yürüyeceğim kadınsın, bu yüzden beni gururlandır."

"Ama Racer, ya çok gergin olursam-"

"Yarışın galibiyle evleniyorum, tatlım; gaza bassan iyi edersin." Gözleri parıldıyor ve gamzesi

Beni içeri sokup kayışla bağlarken, utanmadan her şeyimi sergiliyordu. "Şimdi git ve kıç tekmele. Bekle. Önce beni öp."

"Aman Tanrım."

Onu öperim. Dilimle ve her şeyimle.

Sonra Mustang'inin koltuğuna oturdum ve yaşlı kadına baktım. Gözlüklerinin arkasından göz kırpıyor.

Nefes veriyorum ve motoru

çalıştırıyorum. Henley bize işaret

veriyor.

Ve birdenbire hayatım için yarışmaya başladım. Erkek arkadaşımın evliliği için.

"Delirdim ben," diye nefes nefese pedala basıyorum ve yaşlı kadının çok ama çok geride kaldığını görüyorum.

Yarıştan dolayı kendimi yüksek hissetmeye başlıyorum, sonra fren yapıyorum ve sürmeden önce dikkatlice geri dönüyorum

Geri. Başlangıç çizgisinden yaklaşık üç metre uzakta olan yaşlı kadını geçiyorum - gördüğüm en yavaş kadın.

Umurumda değil. Bu konuda çok iyiyim çünkü ödülüm... Yarışçım.

"Hey! Sen lanet olası bir yıldızsın, gel buraya." Arabaya uzanıp başımı kendine çekiyor ve beni uzun ve sert bir şekilde öpüyor; seksi, hınzır ağzını serbest bıraktığında inliyorum. Onun için o kadar ateşliyim ki şu anda ateşin vücut bulmuş hali olabilirim.

"Yavaş gitmesi için ona para verdin," diye azarlıyorum.

"Hayır," diye reddediyor, gözleri parlıyor. "Paramı senin için harcamayı tercih ederim."

Henley arkasından, "Arabasının bok gibi olduğundan emin olduk," diyor.

"Kapa çeneni, Hen," diye homurdanıyor Racer, gururla bana dönerek. "Kahretsin, onu sen buldun," diyor.

"Kim?"

"Dünyanın en iyi sürücüsü."

"Kim? Beni mi kastediyorsun? Dalga geçiyorsun." Gülüyorum, sonra nefes nefese gözlerinin içine bakıyorum. "Benimle evlenecek misin, evlenmeyecek misin?"

Gözleri sahiplenici bir şekilde titriyor, sanki benim de ona karşı sahiplenici ve açgözlü olmamı seviyormuş gibi. Gagalamak için eğiliyor
Dudaklarımı okşuyor ve şefkatli mavi gözleriyle bana bakıyor. "Sen bir belasın," diye gururla mırıldanıyor.

Başımı sallıyorum, nefes nefese. "Bela beni seviyor. Nereye gitsem beni takip ediyor. Benimle evleneceğini iddia ediyor."

"O zaman onu yalancı durumuna düşürmeyelim. Alana."

Arabanın kapısı açıldı ve ben dışarı çıkarken, Racer

Diz.

Taşa döndüm ve ona göz kırptım - adamım Racer'a Lanet Tate, tek dizinin üstünde, gamzesi bir yanağından fırlamış.

Avucunda bir yüzük vardı ve eğer Mustang'inin kapısına yaslanmasaydım, dizlerim bükülürdü.
ve ben de tam orada, Racer'la birlikte yerde olurdum.

"Lana Heyworth. Evlen benimle. Benimle ol. Her zaman benim kızım ol. Şimdi. Yarın da. Sonsuza kadar."

Bir süredir gizliden gizliye bu günün hayalini kuruyordum. Kendime ait bir ailem olsun istiyordum,
Hiçbir zaman sahip olamayacağımdan emin olmama rağmen. Bir ev, biraz güvenlik istiyordum ve istiyordum... belki,
Korkularıma rağmen, daha da çok sevmek, daha da çok sevilmek için.

Hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim adama bakıyorum. Adını bir sayfaya yazdığı ve bir sebepten dolayı önemli göründüğü için sakladığım adama.

Meğer sayfa o kadar da önemli değilmiş.

Ama o önemliymiş.

"Lana..." Racer uyarırcasına dürtüyor.

"Evet!" Ciyak ciyak bağırıyorum, kendimi kollarına atıyorum ve kollarımı ona sarıyorum, çünkü daha önce hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Lana

Racer beni beyazlar içinde istiyor. Caddede yürümemi istiyor.
ve hayal edebileceğim her şeye sahip olmamı istiyor.

Her şeyi ayarladık. Kilise düğünü ve ardından şehrin en iyi otelinin en büyük balo salonunda yaklaşık 120 davetlinin katılacağı bir resepsiyon.

Küçükken düğün hayalleri kuran bir kız değildim. Sanırım bir gün evleneceğimi düşünmeme, umut etmeme bile izin vermeyeli uzun zaman oldu.
Beyazlar içinde... ve tüm varlığımla sevdiğim adam uzun bir kilise koridorunda beni bekliyor olacaktı, beni kendisine ait kılmaya hazır.

Annem düğüne geldi. Arkadaş değiliz ve hiçbir zaman da olmayacağımızı biliyorum ama büyük günümde yanımda olması çok güzel. Saçımın mükemmel olmasını sağladı ve

Duvak başımın arkasına hiçbir kırışıklık ya da buruşukluk olmadan örtülmüştü ve olabildiğince güzel görünüyordum.

Gözlerimiz aynada buluştuğunda "Sen bir hayal gibisin," diye fısıldadı ve ağlamak istediğini görebiliyordum. Tüm suçluluk

Belki de kaçırdığı yılları, benim ve kardeşlerimin büyümesini.

"Teşekkürler anne," diye fısıldıyorum. Çünkü bugün evleniyorum ve bu geçmişe tutunmak istediğim bir gün değil. Geçmişi ait olduğu yerde, geçmişte bırakıyorum çünkü geleceğim bana doğru bakıyor ve ben hiçbir zaman sevdiğim şeyi sevmedim.

şimdi gördüğüm kadarını göremezdim.

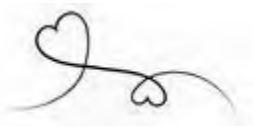

Kiliseye gidiyoruz ve babam traşlı kafası, muhteşem gülümsemesi ve sevgi dolu kahverengi gözleriyle çok şık görünüyor.

"Gelmiş geçmiş en güzel gelin" diyor.

Bunun imkânsız olduğunu söylemek geliyor içimden ama ben onun tek kızıyım, gözbebeğiyim ve onun için bunun doğru olduğunu biliyorum. Ve biliyorum ki beni şu anda gören adam için de

sunak, bu da doğru olacak.

Kardeşlerim yanağımdan öpüyor. "Seni geri getirmesine izin verme.

İade veya değişim yok" diyor Drake.

"Kusurlu olarak geri dönecek olan sensin," diyorum, o kıkırdarken ve Clayton ile Adrian'ın da gelip beni öpmesine izin verirken.

"O haklı. Değişim yok," diyor Clay ve yanağıma ıslak bir şaplak atmak için başımın arkasını okşuyor.

"Clayton! Duvağım!" Adrian'ın bana sarılmasını bekleyerek itiraz ediyorum.

"Mutlu ol, Lana," diyor Adrian. Üç erkek kardeşimin en tatlısı o, ama bunu bir emir gibi söylüyor ve bu beni güldürüyor.

"Evet, efendim."

Annemin örtümü düzelttiğini hissediyorum. Kardeşlerimle konuşmuyor, ya da daha büyük olasılıkla onlar onunla konuşmuyor, ama benim için burada olduklarını biliyorum ve bu aileme daha fazla değer vermemi sağlıyor.

Elimi babamın kolunun arasına sokuyorum ve fısıldayarak "Teşekkür ederim baba" diyorum.

"Teşekkür etmene gerek yok. Kızımın babası olmak benim için bir zevkti." Kıkırdıyor ve elimin arkasını öpüyor, ve ikimiz de kapıda duruyoruz, kalbim göğsümde çarpıyor, tüm vücudum uğulduyor çünkü onu hissedebiliyorum, kilise kapılarının hemen arkasında. Beni bekliyordu.

Müzik başlıyor, kapılar açılıyor ve sanki yerçekimi beni öne doğru çekiyor. Gözlerim kırmızı halının uzunluğunu tarıyor ve onun tanıdık mavisini arıyor ve birbirlerine kilitlendiklerinde orada kalıyorlar.

Mumları eritecek kadar sıcak görünüyor.

O kadar genç, o kadar güçlü ve o koyu smokin ve bembeyaz gömlek içinde, hala o kadar ...

Ben yaklaştıkça gülümsemesi genişlerken gamzesi derinleşmeye devam ediyor ve bir parçam neden bunu yapmam gerektiğini merak ediyor.

Ben zaten onun olduğumda kelimeleri söyle.

Yarışçı

Boynumdaki papyonu huzursuzca çekiştiriyorum ve Henley'nin "İyi görünüyorsun dostum" dediğini duyuyorum.

"Teşekkürler," diye homurdanıyorum sabırsızca, bakışlarım kilisenin kapısına yapışmış.

Önümüzdeki Mart ayında sezon başlamadan önce düğümü atıyoruz. Ben bekleyemedim, Lana da beklemek istemedi. Ama nedense mihrapta onu beklediğim şu son on dakika, tüm hayatım boyunca onu beklediğim kadar uzun geldi.

Banklar ailemiz ve arkadaşlarımızla dolup taştı ve dışarıda bazı muhabirleri bile sahaya sürmemiz gerekti, Formula 1 şampiyonu olduğumdan beri düğünümle ilgileniyor.

Sevgilimi Vegas'a götürüp bu sirki bitirebilirdim ama ona hak ettiği bir şeyi vermek istedim.

-İyi ve unutulmaz bir şey. Onun gibi.

Ayrıca bencilce onun koridorda yürüyüşünü izlemek istedim ve işte buradayım. Dünyanın en iyi şoförü, bazen bencil orospu çocuğu, müstakbel koca ve baba, gelininin kendisiyle evlenmesi için sabırsızlanıyor. Evet, kesinlikle takım elbise giymeye alışık değilim ve ona kendi adımı verip Bayan Tate deme dürtüsüyle içten içe kaynıyorum. Bu yüzden her dakika, çocukluğumdan beri işlediğim küçük ya da büyük günahlar için bir kefaret gibi geliyor.

Aileme evlenme teklif ettiğimi söylediğimizde babam beni kenara çekti ve "Sana bir kez sormak zorundayım çünkü ben senin babanım ve seni önemsiyorum: Bu konuda emin misin?" dedi.

"Kesinlikle."

Gülümsedi, omzumu okşadı ve "Güzel. Onun seni hak ettiğini söyleyebilirim ve senin de onu hak ettiğinden eminim."

"Kıçıma duman üfleme; onu henüz iyi tanımıyorsun."

"İkinizi hastanede gördüm, daha fazlasını görmeme gerek yoktu."

Müziğin sesi yükselmeye başlıyor ve kilisenin kapıları açılıp Lana'yı babasının kolunda gördüğümde gözlerimi kırpıştırıyorum

gözlerimi tekrar açtım. Hayallerim vardı. Bu kızın beyaz bir elbiseyle bana doğru yürümesini izliyordum, gözleri beni sevdiğini haykırıyordu.

Hiçbir şey gerçekle kıyaslanamaz.

Çünkü lanet olsun, bu kadar mükemmel, bu kadar güzel ve bu kadar tatlı bir şeyin benim olabileceğini hiç düşünmemiştim. Beni onun gibi sevebileceğini, beni olduğum gibi kabul edebileceğini, beni geri isteyebileceğini.

Elimi smokinimin önünde gezdiriyorum ve bakışlarını tutuyorum, içim açlıkla, şehvetle, aşkla, her şeyle kaynıyor. Bu kız için çok üzülüyorum. Duvağı başının tepesine tutturulmuş ve sırtından aşağı düşüyor. Yüzünü kapatmamaya özen göstermiş; bana doğru yürürken yüzünü görmek istedim ve şimdi onu görüyorum ve sanki biri dizlerimin arkasına çarptı.

Gelinimin gülümsemesi, olası tüm galaksilerdeki en parlak güneş gibi. Bilmem gereken her şey onun gözlerinde. Ne kadar korkmuş, ne kadar isteksiz, onu ne kadar şaşırtmış olursam olayım, hep oradaydı.

Ailelerimiz düğün için mutlu görünüyorlar. Belki de birbirimizi bulmamızı hiç beklemiyorlardı. Belki biz de beklemiyorduk. Ama bulduk. Şimdi bu kızın gitmesine izin vermeyeceğim.

Onun tatlı, güzel vücudunun çocuklarımla birlikte şişmesini izlemek istiyorum. Ona doğru yürümelerini, ona anne demelerini.

Yarış pistinden terli ve susuz bir şekilde çıkmak ve onun her zaman öpücüğümü almak için orada durmasını istiyorum.

Ve boş günlerimizde, arabama atlamak, motoru ateşlemek, saçlarında rüzgarla bizi yola çekmek istiyorum, benim

Eller onun üzerinde, müzik setinde bir şarkı. Önümüzdeki yol, lanet aşkımız rüzgar kadar gerçek, bazen yumuşak veya yavaş, bazen ıslak ve vahşi, her zaman orada.

İstediği zaman partime gelebilir.

Gülümsemem hiç olmadığı kadar geniş, platformdan iniyorum ve elimi onun için açıyorum. Babası onu bana teslim ederken, bana kararlı ve hayranlık dolu bir bakış atıyor. "Onu çok seviyorsun evlat, ve bil ki ben onu hiç Kızım seninle olduğu kadar mutlu ya da şu anda olduğu kadar aşık."

Ona saygıyla başımı sallıyorum, Lana'nın parmakları benimkilere kayarken elim hala açık ve onu incitmeden tutabildiğim kadar sıkı tutuyorum - tüm hayatım boyunca ona tutunmayı planladığım kadar sıkı. Onu yanıma çekerken birbirimize gülümsüyoruz. Benim karım.

"Çok fena sıçtın," diye kulağını tırmaladım, sesimde alaycı bir ton vardı. "Seni diğer herkes için mahvedeceğim.
tüm hayatım boyunca."

O yeşil gözleri mutlulukla yüzümü okşarken, "Buna güveniyorum," diye nefes alıyor.

Bana yemin ederken bir kez bile tereddüt etmedi, ama ben, Racer Tate, onu karım olarak kabul ettiğimi, ölüm bizi ayırana kadar ona sahip olacağımı ve onu elimde tutacağımı yüksek sesle ve açıkça söylediğimde duygudan gözlerinin dolduğunu fark ettim.

Çünkü ciddiyim ve Lana artık beni tanıyacak kadar iyi biliyor.

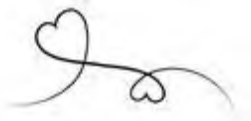

St. Pete'deki evime vardığımızda soyunmak için sabırsızlanıyorduk. Saat gecenin 3'ü. Şarkımızla dans ettik - Favorite Record (Lana şarkıyı bizim ilan etti ve ben de onaylıyorum)- ve sonra konuklarımızla kaynaştık ve şimdi devam etmeye hazırız
Birbirimize ziyafet çekerek özel bir ziyafet çekiyoruz.

Kızım elbisesinin fermuarını açmak için arkasına uzandığında onu omuzlarından tutup nazikçe çeviriyorum.

Arkamdaki komodinin üzerinde, içinde yeni aracının anahtarları olan bir kutu duruyor. F1'den kazandığım paranın küçük bir kısmıyla aldığım bir düğün hediyesi. Bej rengi iç mekanı ve karbon fiber gösterge paneli olan beyaz bir Mercedes. Tekerlekler sanat eseri gibi. Her zaman en iyisine sahip olmasını istiyorum. Ama henüz ona vermiyorum. Bu daha sonra olacak. Yarın. Şimdi ellerimi onun üzerinde istiyorum. Dilim üzerinde. Lanet kokum.

"Kocana izin ver," diyorum, şeytani bir şekilde fermuarı sırtından aşağı çekerken ve ensesine uzun, ıslak bir öpücük kondururken kendime ilk kez bu ismi söylemekten zevk alıyorum, saçları hala yukarıda olduğu için teni açıkta.

Elbisesi inmeye başladığında ellerimi çıplak kollarından aşağı kaydırıyorum. O titriyor ve benim içim ihtiyaç ve arzuyla doluyor. "Racer, şu anda çok mutluyum."

Fısıldıyor.

"Biliyorum."

Ve ben de fısıldıyorum. Neden bilmiyorum, yalnız olduğumuz için.

Ama bu an çok kutsal hissettiriyor ve kelimeler böyle bir an için neredeyse çok gereksiz. Lana'yı bana dönmesi için geri çeviriyorum.

Şimdiden zor nefes alıyor ve kalbi boğazındaki o küçük nabız noktasında hızla atıyor. Onu yavaşça içime çekiyorum, yaşadığım sürece bu anı ezberlemek istiyorum.

Karım çürük askısız bir sütyen ve daha da çürük beyaz dantelli bir tanga giymiş, jartiyer takmış, hortumu ortasına kadar uzanıyor.
ve bana bir adım daha yaklaşırken ayağından çıkarabildiği topuklu ayakkabılar.

Fildişi teni, çilli burnu, saçları hala o örtüyle, içim bir yay gibi geri kıvrılıyor.

Bu kızı deli gibi istiyorum. Sadece vücudumun her atomu, gözeneği ve hücresiyle değil. Bu kızı kalbim ve ruhumla istiyorum. Bakıyorum
Bana duyduğu sevgiyle dolup taşan o geniş yeşil gözlere bakıyor ve muhteşem göğüslerini ortaya çıkarmak için güzel beyaz dantel sütyenini açmaya başlarken onları dikkatle izliyorum.

Ona bakıyorum, eğildiğimde göz teması kuruyorum, büzülmüş bir meme ucunu yalamak için dilimi çıkardığımda tutuyorum ve gözleri parlarken aletim pantolonumun içinde acımasızca zonkluyor
genişler ve göz bebekleri daha da büyür.

Başımı çeviriyorum ve diğer meme ucuna yavaş ve kolay bir şekilde işkence ediyorum, nefes aldığımda ayağa kalkmasını ve titremesini sağlıyorum.

"Seninleyken her zaman yukarıdalar," diye fısıldıyor başını eğip kulağıma sokulurken ve kaşlarımı kaldırıp doğruluyorum, karımın bakışları muzip ve hala utangaç. Neden bazen bana karşı utangaç hissetmeye devam ettiğini bilmiyorum ama bundan hoşlanıyorum. Onunla ilgili her şey hoşuma gidiyor, öyle ki burada onunla durmak bile beni

heyecanlandırıyor.

Gelinlik ayaklarının dibinde toplanmıştı ve o lanet dantel jartiyer ince bacaklarında çok seksi görünüyordu.

Jartiyerine iliştirilmiş mavi bir gül iğnesi var ve gözlerimi vücudunda gezdirirken onu parmaklıyorum.
"Bu ne?"

"Reese verdi." Daha fazlasını beklemeyen açgözlü bir siren gibi, Lana kravatımı çözüyor ve ceketimi omuzlarımdan itiyor. "Ödünç alınmış bir şey ve
mavi."

Kollarımı ceketimden çıkarıp havaya fırlatıyorum, sonra o gömleğimin düğmelerini çözerken parmaklarımı kalçasının iç kısmına doğru kaydırıyorum.

"Damat için sıcak ve ıslak bir şeye ne dersin?" diye mırıldanarak parmaklarımı beyaz dantel külotunun içine sokuyorum.

Temas anında inliyor ve aynı anda benden daha hayvansı bir ses geliyor ve Lana boynuma bir öpücük konduruyor, ardından göğsümün derisini yavaşça öpmeye başlıyor
Gömleğimin düğmelerini açıp göğsümden aşağı iterken.

"Kızım, seni çok seviyorum," diye törpüledim, ağzını
aldım
Benimkinin altında, aniden biraz daha sert ve çaresizleşiyor.

Lana'nın dili benimkiyle oynamak için dışarı çıkıyor ve biz Gelecek yılki F1 sezonu için tekrar yola çıkmadan önce yaz ayları boyunca yaşayacağımız evimin yatak odasına doğru tökezleyerek ilerliyoruz.

Ona duyduğum ihtiyaç yüzünden içim çalkalanıyor. Pantolonum lanet olası açgözlü aletimin uzunluğu ve genişliği yüzünden neredeyse patlayacaktı ve Lana onu o sihirli dokunuşuyla okşadığında

homurdanıyorum ve onu sırt üstü çeviriyorum, öpücük daha da umutsuzlaşıyor.

Külotu o kadar dayanıksız ki bacaklarından aşağı çekmek için elime alıyorum ama onun yerine yırtarak çıkarıyorum. Son zamanlarda yapmaya başladığım bir şey. Gelinimin nefesi kesildi ve ben de gülümseyerek ona baktım, jartiyer dışında her yeri çıplaktı.

Bunu sevdim.

Dişlerimi yalayarak ellerimi vücudunda gezdiriyorum, nefes alışını, göğüslerinin inip kalkışını, göz bebeklerinin büyümesini izliyordum.

"Racer, sana ihtiyacım var," diye nefes alıyor.

Onu yavaşça keşfetmeye devam ederken sırıtarak başımı hayır anlamında sallıyorum ve o yatağa oturup aniden üzerime çıkıyor.

Amını sert sikime dayayıp sürtündüğünde şikâyet etmiyorum, bizi ayıran tek şey hâlâ üzerimde olan smokinimin pantolonu.

O bana bakıyor, ben ona bakıyorum ve bir elimle yüzünü kavrarken patlayacak kadar ateşliyim.
dilini tekrar dudaklarında gezdirdi. "Ne istiyorsun, karıcığım?" Mırıldanıyorum, onu yavaşça yalıyorum, bir o yana bir bu yana, sonra dilimin ucunu içeri sokuyorum.

"Seni bana ver," diye nefes alıyor, sertleşmiş aletimi okşamak için bedenlerimizin arasına uzanıyor.

Benim için böyle açgözlülük yaptığında beni yepyeni bir radyo gibi açıyor.

"Her şeyim," diye homurdanıyorum, sanki onun tek şartı buymuş gibi

Ya hep ya hiç ve bu böyle. Onu tekrar aşağı indirip pantolonumu çıkarmak için geri çekildiğimde beklentiyle mırıldanıyor.

Beni izliyor; gözleri kaslı göğsümde, sert karın kaslarımda, sonra mutlu izimde, tamamen uzamış aletimde, sert bacaklarımda ve kalçalarımda geziniyor. Nefes alış verişi hızlanıyor ve bu odadaki tek mükemmel şey bana bakarken sanki ben mükemmelmişim gibi bana bakıyor.

"Her şeyim," diye tekrarlıyorum onun üzerinde sürünürken.

Beklentiyle dudaklarını yalıyor, sonra başını kaldırıyor Beni dudaklarımdan öpüyor ve başını eğip bana gülümsüyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Bana bakışı tam bir "beni sev" bakışı. Kahretsin, o kadar oyundayım ki adrenalinim pompalıyor, vücudum sadece onda bulabildiğim serbest bırakma için zorlanıyor.

Tabanını tuttuğumda sikim zonklamaya devam ediyor ve Başını kıvrımlarında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. Öne eğilip kulağına yaramazca bir şeyler fısıldıyorum, onu döllerimle dolduracağımı söylüyorum, o da gülüp çenemden bir ısırık alıyor ve beni cezbetmek için kalçalarını sikime doğru sallıyor.

Neredeyse kontrolümü kaybediyordum.

Ağzını kendi ağzımın altında eziyorum, yüzünü tutuyorum. Birbirimizin tadına bakarken ellerim şefkatle avuçlarımda. Ellerimi onun yanlarında gezdirirken, güzel göğüslerini, pürüzsüz tenini, karnını avuçlarken başımı zorlukla dik tutabiliyorum.

Ellerimle yanlarını okşuyorum ve kıçını sıkıyorum, dilim ve onunki deli gibi çiftleşiyor, meme uçları göğsüme sürtünüyor, yukarı ve aşağı kabarıyor çünkü ona yaptığım şey yüzünden çok kötü çalışıyor. Beni sevdiğini fısıldaması sikimin daha da sertleşmesine neden oluyor ve ben zar zor
Düzgün görebiliyorum. Gözlerim onunkilerle kilitleniyor ve onunkiler ağır gözkapakları ve dikkatli bakıyor.

Yumuşak bir şekilde hırlayarak boğazından ağzına kadar yalıyorum, içine girmeye başladığımda onu her yerinden öpüyorum.

Sanki dünya duruyor ve ben onun içine, taşaklarının derinliklerine gömülene kadar tekrar hareket etmeye başlamıyor. Karımın içine.

İlk kez prezervatifsiz. Aramızda bir şey yok.
Sadece o.

O kadar mükemmel hissettiriyor ki, bu anın uzun sürmesi için vücudumdaki tüm kasları zorluyorum.

Hareket ediyorum, kasten derinlere. "Her parçam," diye kalınca mırıldanıyorum, hareket ediyorum, hareket ediyorum, onu sular altında bırakmak istiyorum, başka hiçbir şey kalmayana kadar onu benimle doldurmak istiyorum.

O benim için sıkı, sıcak ve ıslak, ve ben daha sert sürüyorum
Tehlikeli bölgede daha da sertleşiyor, kalbi benimkiyle birlikte atıyor. Asla geri çekilmek, buradan, onun yanından çıkmak istemiyorum.
Sikiyorum onu. Yanağını okşuyorum ve karnına bakmak için geri çekiliyorum.

"Karnının büyümesini istiyorum, Lana. Vücudunun
Benim yüzümden şişti ve ikimiz burada, senin içinde bir

bebek yapacağız. Oraya benim koyduğum bir bebek." Ciddi olduğumu göstermek için onu öpüyorum, daha hızlı ve daha hızlı hareket ediyorum.

Lana sırtımı tırmalıyor, tırnakları aşağı kayarak kıçımı kavrıyor ve dövmemi kazıyor. "RACER!" diye bağırıyor.

Lanet karım, beni, tohumumu, ona vermek istediğim her şeyi alıyor ve bana her şeyi geri veriyor.

Sert bir hırıltıyla içine boşalıyorum ve döllerimin fışkırması duvarlarının içinde patladığında Lana patlıyor. Altımda titriyor, gözleri arkaya doğru kayıyor.
başını kaldırıyor, can simidi gibi bana tutunuyor.

İşimiz bittiğinde yüzünü boynuma gömüyor, ben de burnumu saçlarında gezdirip onu kokluyor ve öpüyorum, bir yandan da fısıldayarak onu sevdiğimi söylüyorum.

"Seni seviyorum" diyor, çenemi kavrıyor ve bana bakıyor. Gözlerimin içine derin derin baktı, gözyaşları onunkilerde parlıyordu. "Hayatıma girdiğin için teşekkür ederim. Sen olduğun için teşekkür ederim. Bana yeniden nasıl sevileceğini ve böyle nasıl sevileceğini gösterdiğin için..."

"Crasher," diye törpüledim, parmak uçlarımı yanaklarında gezdirerek, "bana nasıl sevileceğini gösteren sensin. Ve hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi seni sevdiğim gibi sevmeyeceğim."

Bu bir yemin. Kilisede ettiğimiz yeminler gibi, bu yemin de karımın tatlı, yumuşak vücudu benim iri vücudumla sarmaş dolaş olmuşken ve beni hâlâ içinde sımsıkı tutarken ettiğimiz bir yakınlık yemini. Yanakları kızarmış, rahatlamış ve aşık bir şekilde birbirimizi okşarken birkaç dakikada bir dudaklarını gagalıyorum.

Belçika'dan bu yana kan basıncım dengelenmiş görünüyor, bunun için minnettarım. Bazen nereye gidersem gideyim benimle birlikte olan bir gölge gibi, orada ama bana tam olarak dokunmuyor. Diğerlerinde ise

Bu durumdan kaçabileceğimi hissediyorum. Onunla yaşamayı öğreniyorum, o da öyle.

Hayatımın bir noktasında, bipolar hastalığına yakalandığım için sıçtığımı düşündüm.

Tek bildiğim, bir yerlerde, bir şekilde, bir pisliğin beni sağlık departmanında becerdiğiydi. Almak
Normal bir erkek için çok önemli bir şeydi ve beni dünyadaki herhangi bir normal erkekten daha az yapıyordu. Daha fazlası olmak için savaştım. Daha iyi olmak için. Daha hızlı. Daha akıllı. Sadece kendimi yeterince iyi hissetmek için. Ailemin desteği sayesinde iyi idare ettim. Ve onların kabulü. Ama bu boktan fikrimi değiştiren oydu.

İyi olduğunuzda, eğlenceli olduğunuzda, zirvede olduğunuzda insanların sizi sevmesi kolaydır. Ama dibe vurduğunuzda ve işler zorlaştığında, geriye sadece gerçek şeyler kalır. Kim olduğun
Kemik, pek çok insan bunu takdir edemez, bazı şeyler sadece gerçekten derine bakabilen gözlere sahip biri tarafından görülebilir. Ve seni görebilen. Diğer şeylerin hiçbiri.

Bu BP sadece onunla aramızdaki bağın, sevginin, güvenin, yükseklerin ve hatta alçakların, sahip olduğumuz şeyin hanım evlatlarına göre olmadığını anlamamı sağlıyor. Ama Lana ve ben
... Elimizde ne var.

Bu aşk gerçek.

SEVGİLİ OKURLAR,

Racer'ı aldığınız için çok teşekkürler.

Remy ve Brooke'un oğluna karşı hep bir zaafım vardı ve onun kitabını ne zaman ve nasıl yazacağımdan emin olmasam da, işleri oldukça kolay bir şekilde hallediyordu. Bir sabah hayal dünyama girdi ve o andan itibaren, tıpkı babası gibi, beni asla bırakmadı. Umarım onun ve Lana'nın hikâyesini yazarken siz de benim kadar keyif almışsınızdır.

XOXO,

Katy

titles by katy evans

Standalone'lar:

TYCOON

RACER

Beyaz Saray serisi:

SAYIN BAŞKAN. BAŞKAN

BAŞKOMUTAN

Manwhore serisi:

MANWHORE

MANWHORE +1

MS. MANWHORE

KADIN

DÜŞKÜNÜ

ERKEK

Gerçek seri:

GERÇEK

MADEN

REMY

ROGUE

YIRTIK

EFSANE

acknowledgments

Yazmak kişisel bir şey ve bazen oldukça yalnız bir meslek olsa da, yayıncılık bambaşka bir canavar ve muhteşem ekibimin yardımı ve desteği olmadan bunu yapamazdım. Hepinize minnettarım.

Aileme, sizi seviyorum!

Amy'ye ve Jane Rotrosen Ajans'taki herkese teşekkür ederim. Teşekkürler CeCe, Lisa, Anita, Nina, Kim, Angie, ve
Monica.

Nina, Jenn ve Social Butterfly PR'daki herkese teşekkür ederiz.

Teşekkürler
Melissa, Gel,
S&S Audio,
ve benim muhteşem yabancı yayıncılarım.

Bu güzel kapak için Okay Creations'dan Sara'ya özel teşekkürler

ve Julie'ye harika formatları için teşekkür ederim,

blog yazarlarına yıllar boyunca çalışmalarımı paylaştıkları ve destekledikleri için teşekkür ederim,

Kitaplarımı paylaşabileceğim böylesine hevesli ve havalı bir kitleye sahip olduğum için gerçekten çok şanslıyım. Sizler harikasınız, gerçekten!

about

New York Times, USA Today ve Wall Street Journal Çok satan yazar Katy Evans, Real, Manwhore ve White House serilerinin yazarıdır. Kocası, iki çocuğu ve sevgili köpekleriyle birlikte yaşamaktadır. Kendisi veya kitapları hakkında daha fazla bilgi edinmek için aşağıdaki siteleri ziyaret edin. Sizden haber almak ister.

Web sitesi:
www.katyevans.net

Facebook:
https://www.facebook.com/AuthorKatyEvans

Twitter:
@authorkatyevans

Katy'nin haber bültenine kaydolun:
http://www.katyevans.net/newsletter/

TELİF HAKKI

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi de dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.
yorumlar için alıntı örneği. Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan taranamaz, yüklenemez veya internet üzerinden dağıtılamaz ve uluslararası telif hakkı yasasının ihlali anlamına gelir.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir
Yaşayan veya ölmüş kişilerle veya gerçek olaylarla benzerlik tamamen tesadüfidir. Yazar, bu kurgu eserde atıfta bulunulan ve izinsiz olarak kullanılan çeşitli ürünlerin ticari marka statüsünü ve ticari marka sahiplerini kabul eder. Bu ticari markaların yayınlanması/kullanılması, ticari marka sahipleri tarafından yetkilendirilmemiş, onlarla ilişkilendirilmemiş veya desteklenmemiştir.

Bu kitap kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. E-kitap kopyaları yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bir arkadaşınızla paylaşmak isterseniz, lütfen fazladan bir kopya satın alın ve yazarın çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Telif Hakkı © 2017 Katy Evans tarafından
Kapak tasarımı Okay Creations'tan Sara Hansen İç format JT Formatting tarafından yapılmıştır
ISBN-13: 978-0-9972636-6-4
ISBN-13: (baskı) 9781635763546

İÇİNDEKİLER

BAŞLIK
SAYFASI
ÇALMA
LISTESI
EN İYİSİ
ARABA SORUNU
MIRILDANIYOR
RACER EFFING
TATE KUPA ODASI
AİLE
UÇUŞU
SINIR DIŞI
İLK PIST GÜNÜ
SIRALAMASI
HEYECANLI
YARIŞ
NEFES
NEFESE
ÇIÇEKLER
DÜŞ
ÜŞ
ODASI
HUZURSU
Z KUPA
SEYAHAT
EDEN
BERBAT
HAYAL
KIRIKLIKLARI
KULAKLIK
GERÇEK
MÜKEMMEL
OLMAYAN
SÜRÜŞ
TRACK
BABA
KONUŞM
ASI

BURUNDAN VITES
KUTUSUNA HAREKET
SARKAÇ KARA
DELİK İTALYA

NOT
ILAÇ
SABAH IYI
MAYIN
ÖZGÜRLÜK
ABD GRAND PRİX
HAZIRLIKLARI
HIM
TAMAM, #38
P ... 1
EV IÇIN PAKETLEME
DÜNYADAKI EN IYI SÜRÜCÜ O.
HER
SEVGİLİ OKUYUCULAR
KATY EVANS'IN
YAZDIĞI BAŞLIKLAR
TEŞEKKÜR HAKKINDA
TELİF HAKKI